

Sebahattin Kömürlü

- Őirler -

Yayın Tarihi:

28.05.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

01Şair

Oturdu,
Alçalmışlığın,
En alt katına...
Hiç,
Bakmadı arkalara
Ufuklar boyu, umut tohumları ekti.
Hiç biri
Yeşermedi

Sebahattin Kömürlü

1 Bak

bulutlara bak
bulutlara
bulutlar söyleyecek sana
nasıl yaşanır yer yüzünden öte dünya da
acılar potasında yoğrulan top misali
vurdukça alnın toprağa

de
diye bilersen
Allaha
yalvarmaların gitmesin boşuna...

Sebahattin Kömürlü

1 Başım şaheserler

tutup saçlarından başımı
ibret pazarlarında gezdireceğim,
boyun eğmiştir... diye
bu gafil başı teşhir edeceğim.

dimdik duramadığı için kulların karşısında
Allah bu sırtkan baştan utanacaktır.
yüz karası olmakta devam etmemesi için:
başım taşlar arasında parçalanacaktır.

gafleti resmediyor sırttıka başım
iyi temennilerle bakıyor şuna, buna...
eminim selamlamak için aramaktadır:
seyircileri içinde bir aşına

tutup saçlarından bu sırtkan başı
kaldırımlar üstünde gezdireceğim;
boyun eğmiştir, ümit etmiştir... diye
bu zelil başı,
teşhir edeceğim.

Celal Sılay

Sebahattin Kömürlü

1 Şair yaratmak

Kolay değil Tanrı,
Acılarla yoğurmak hamuru,
Ve
Çalmak durmaksızın kara taşlara,
Alsın diye,
Renginin aslını.

Sebahattin Kömürlü

1 Yarış

Tanrı
bir gün dedi var mı benle yarışan
var mı benle yarışan
kimse yoktu ki
o
an
her şeyi yarattı Tanrı
bir tek şeytan kabullendi
Tanrıyla yarış
sivrisinek vızırdadı
it havladı
şaşırdı Tanrı
boşunamıy dı bunca uğraşı
viyakladı kurbağılar
susuz bir göl kıyısında
kaplumbağı
kabuğunun altındaydı
öyle bir yalan söyledi ki şeytan
şaşırdı Tanrı
hırsından
yarattı insanı

Sebahattin Kömürlü

12 Eylül günlerindeki manzara

kaldırın tüm sperleri
nedir bu dikenli teller

söylesinize
neden süngülerle geziyorsunuz
sokaklar içinde

Sebahattin Kömürlü

12 Mart Türkiye

Ayaklar
Prangalı
Bilekte kelepçe
Ziverbey'de işkence
12 mart
Türkiye

Sebahattin Kömürlü

13 Yaşında bir kız çocuğuna

Sararmış benzi
Solmuş
Böbrek gerekli
Ne anası veriyor böbreğini
Ne babası
Yollar kapalı
Deniz dalgalı
Bir martı
Durmak sızın ağlamalı

Sebahattin Kömürlü

1980 İstanbul

Bir zamanlar diye mi başlamalı söze,
Uğraşmak gelmiyor işime,
Geçmiş günlerin,
Güzelliği
İle
Çöplü sokaklar kokar,
Çarşafçı bağırır,
Kadınlar ağlar,
Bu,
Istırap
Bile değil...
Deniz, deniz
Deniz ağlar,
Kim duyar?
Uçan martı,
Karabatak,
Yeni cami önünde yabancı güvercin duyar...
Düzendir her şeyi yok eden,
Bir tespihin taneleri misali,
Çekilir yavaş,
Yavaş
Kan,
Bu koca gövdeden...
Ulu bir çınardır devrilen...
Kim,
Kime,
Ne,
Kimliksiz bir devirde,
Kayboluyor İstanbul...
Dökülmüyor gözyaşları, bile...
Yere.

Sebahattin Kömürlü

1980'li Yıllar ve kenan

Bak
Umutla yarınlar kol açmış sana
Koş bunca engel arasında
Yıpransan da
Kanasa da damar, damar vücudunda yara
Yakalansan da
Karakollarda allahsız odalarda
Ampul ışığında
Uyutmamak için gözlerini söküp atsan da
Hatırla
Topraktan fıskıran yemyeşil çimenleri
Hatırla
En tatlı anılarına sarıl da
Bu 20. Yüzyılda
Bu nasıl yaşamaksa?
Bilmediğin sanat dallarına takılıp da
Kapalı kapılar ardında
Bekleyenin olsa da olmasa da
En üstün hukukçuya
Fahri doktorluk veriyorsa hukuk
As bütün şiltleri ni boynuna
Koy memleket sorunlarını koynuna
Sana
Bana
Ona
Düşmüyor
Ağır olan yükleri taşımak
Bugünden geleceğe
Binlerce vaat
Nerede menfaat?
Orada biti bitiveriyor
Düzensiz düzenin
Leş kargaları...

Sokaklar parke taşı
Analar
Parasız olanlar ağlamaklı
Yıkılıveriyor birden bire bir çatı
Öyle kolay ki insanın insanı aldatması
Bunun adı iş hayatı
Suratsız suratlarla doldu her gece ekran
Cansız görüntüleri bile tiksindirici
Kurtuluş savaşı kazanan bu millete
Yalan söylemeye cesaret edenleri
Tutup kulaklarından sokak, sokak
Sokaklarda teşhir etmeli

Sebahattin Kömürlü

1990'lı Yıllara Armağan

Ne
Zorluklar var sende dünya
Katlanabilir mi?
Tanrı
Yürek, paramparça.
Can acı duymaz.
Islanır toprak.
Kan la, gözyaşlarıyla.
Eşlik eder ızdırabıma
Sessiz akan şu
Çiseleyen yağmur.

Sebahattin Kömürlü

2 Mart 1993 saat 03

sırf
senin gönlün olsun diye
gerdim kendimi çarmıhlar üstünde
yer kalmadı biliyorsun
sende
bitmeyecek yer yüzünde bu işkence

Sebahattin Kömürlü

2 Ocak 2000

sadece
zulmü
seyre daldı medeniyet

varlığın var
yokluğun
yok

acının
acığını yitirdiği
an

buz gibi suda donan
bundan ötesi yazılmıyor
Sebahattin Kömürlü

20.Y.y medeniyeti

Yirminci yüzyıl medeniyetini
İnsanlar getirdiği faydalar
Bombalar, tanklar
Ve
Dünya savaşları
Atom bombaları, hidrojen bombaları, nötron bombaları
Ve
Sömürü halkaları
Milyonlarca iş gücünün ardında
Birkaç büyük baş
Bir kaç büyük
Ve
Yeni, yeni Çinsetleri
Fabrika artıkları
Milyonlarca bacının dumanları
Kirlenen havlar
Hastalanan insanlar
Ve
Bir sürü yedek parça satışları
Çok uluslu şirketler
Büyük tekeller
Kapitaller, kapitalistler
Ve
Feodal beyler
Değişen değer yargıları
Ekonomik kültürel baskılar
Ardından
Ambargolar
Geri kalmış ülkeleri kuşatmalar
Vagonlar dolusu silahlar
Tahditler yasaklar
Ve
Savaşanlar savaştıranlar
Viyetnam da
Lübnan da
Angola da Rodezya da
Askeri üstlerini pekiştirmek için
Kıbrıs ta İran da
Nice alçakça oyunlar sergilendi
Çekoslavya da Bulgaristan da
Ve
Pakistan da
Bir de
Dünya barışı tutturmuş emperyalistler
Sınırlansın diyorlar
Stratejik silahlar
Füzeler, roketler, pekler, uydular
Kanada ya düşen radyoaktif maddeler
Bir yanda iyi niyet çabalarını sürdürürken
Diğer yanda
Yeni, yeni pazarlar
Yeni, yeni sömürü halkaları

Yok edilen uluslar
Sürgün edilen insanlar
Bunları acıları karşılığında
Mutluluğu tatmaya çalışanlar
Ve
Mutlu olanlar
20. yy medeniyetinin insanlığa getirdiği faydalar
İşte bunlar
İşte bunlar

Sebahattin Kömürlü

2000'li Yıllara ağıt

Zaman,
Siğmiyor artık zamana,
Vurmak istiyor zulüm,
Damgasını
Her
Şey
E
Yalın ayak, bozkırda,
Çocukların parmaklarına
Parmak aralarına...
Bu mu dur diyor,
Adil adalet,
Bulanmıyor su bile.
Sıçradı kan lekesi,
Kanın üstüne.

Sebahattin Kömürlü

2014 Soma

daha sonra,
daha sonra mı kaldı
daha sonraya..

dizildi tabutlar yan
yana.

tarlada,
ekin mi zannediyorsun,
yoksa,
bu kadar ucuz muydu
can,
bu can pazarında...

bir ana haykırıyor
"vurdukça vuruyorlar"
bir
baba
gözü yaşlı,
çocuklar, çocuk
çocuklar
çocuklar çocuk.
çocukların çaresizlikleri
çocuksu...

fitrat
fitratsa,
bu fitrat,
fırlatıp atılmak mı yoksa,
Allah mı yazmıştı bu fitratı.
fitrattan mı patladı vatandaşın yüzüne başbakanın tokadı.

tekmelenen halk,
da
fitrattan mı yiyordu kafasına tekme.

dolduruldu,
diri mezarları
diri diri.

"bir tatlı ölüm" dü bu.
ölümün en tatlı sı.

şu
fitrat denen fitratı,
bir doğru anlatan çıkmadı.

saldılar papaz kılılı yaratıkları
meydana
dediler:
"şehitler cennete giremezler ha"...

ütülü gömlekli,
bakımlı sakalları,
bu ülkenin bakanları,
"hastayım"
diyordu bazıları.

ama
doldurmuşlardı zamanınında kutularını.

şimdi,
bütün uğraşları,
günü kurtarmaktı.

nasılsa,
alışmış vatandaş,
en çok beş gün sürüyordu...

alın yazısı,
acının acısı...

"affet hesabına toplanacak yardım paraları" ...
zaten,
para lafı
onlar için en kutsal olan laftı.
"analarını bile satarlar"
para varsa ucunda.

bu
uğurda
ne paralar buharlaştı.
toplanan affet paralarının bir kuruşu
hala dağıtılmadı.
ama,
tüm mezar taşları
lanet okuyor.

bu düzeni kuranları,
"Allah'a hesap veririm" diyen alçakları
bilsinler
bekliyor
en yüce yargı....

Sebahattin Kömürlü

2018 şubat

2018 Şubat

Yaşamak zor.

Hayat sa ne olduğu belli değil.

Yağmur değil mermi yağıyor gökten.

abalar mezarlarda sarılmış oğullarına.

Ölüm ne ki?

Bu hainler döneminde.

Deđilmi ki "para için Őehit oluyorlar" diyen bu pićlerin devrinde,

Hala vatan satılıyorrsa birilerine,

Alt yazılarda binlerce terörist etkisizleştirildi yazısı yazısı gündem de,

Sebahattin Kömürlü

2018 Şubatı

Yaşamak zor.

Hayat sa ne olduğu belli değil.

Yağmur değil mermi yağıyor gökten.

abalar mezarlarda sarılmış oğullarına.

Ölüm ne ki?

Bu hainler döneminde.

Değilmi ki "para için Şehit oluyorlar" diyen bu piçlerin devrinde,

Hala vatan satılıyorrsa birilerine,

Alt yazılarda binlerce terörist etkisizleştirildi yazısı yazısı gündem de,

Sebahattin Kömürlü

6. Filo emperyalizm

güçlüler ve güçsüzler arasında geçen mücadele ortamında, kişi nerede yer alacağını belirlemede zorlanmakta haklıdır.

bir zamanlar 6. filo İstanbul sahillerine demir atarken, 6. filonun gelişini bayram havasında kutlayanların yanında, bu filonun tam (güya) bağımsız bir ülkenin kara sularına girmesini dahi istemeyenler vardı.

bu filonun ülkemize gelmesini onaylayanlar, bu onay fikrinin, kendi fikrileri mi olduğunu, sorgulamamız gerek.

bu fikrin, bu kişilerin fikirleri olmadığını baştan söylemek, bizi peşin yargılı yapmaz.

çünkü, bu fikir büyük bir baskı sonucu, topluma ve toplumda bireylere adeta dayatılmıştır.

burada, bu kişilerin fikri oluşumlarını sağlamada yukarıdan gelen bir dayatmayı kendi fikir ve dünya görüşleriymiş gibi, kendilerine kabul len dir diklerini de görmekteyiz.

bu şahıs ve şahsiyetler, toplumda zaman içinde egemen güç haline geldiler.

hal böyle olunca, bu kişiliklerin gücünü oluşturan gücü de analiz etmemiz gerek.

bu güç emperyalizmdir. bu güç ki bu ülkede 1938'den sonra milli eğitimi dejenere etti, köy enstitülerini kapatıp yerlerine imam hatip okullarını ikame etti, bu güç ki milli sanayi yi yok etti, bu güç ki köylüyü ve tarımı bitirdi.

bu güç kendine uygun siyasi yapılanma yanında, kendine entegre ettiği bir sermaye modeli ile ülkeyi şekillendirmektedir.

burada emperyalizmi bir güç olarak ele aldığımızda, bu güç yalnızca ülkemiz için değil, tüm dünya için bir tehdit olmanın ötesinde, bir tehlike arz etmektedir.

bu güç, ülkemizde tüm milli değerleri yok etmekle kalmamış, en son Türkiye cumhuriyeti başbakanı ulusalcılığı yerden yere çalmış ve ulusalcı olmanın utançlığından dem vurmıştır.

bu güç ne kadar güç kazandı ki, bu ülke ulusunun ulus olmaktan utanç duymasını sağladı.

eğer ulus olmaktan utanç duymayan bir küme olsa başbakana "ne diyon" diye bir şeyler derdi.

böyle bir küme var mı, başbakana bir şeyler dedi mi, demedi mi. bu, bu kadar önemli değildir. çünkü emperyal güç bir ülkenin başbakanına böyle bir cümle kurdurabilmiştir.

ABD de Mc Carty döneminin sona ermediği gibi ülkemizde de baskı ve zulüm dönemi sona ermemiştir.

1968 de ülkemize 6. filonun gelmesini istemeyenler nasıl komünist diye ezildi, işkence edildi, idam edildiyse bugün de andımızı kaldırmaya çalışan güç aynı ve farklı

metotlarla aydın katline devam etmektedir.

6. filonun ÷lkemize gelmesini istemeyenler ÷lke bağımsızlığının ve de bağımsızlığın bilincini bilerek hareket edenlerdi.

keşke 6. filonun ÷lkemize gelişini alkışlayan hainlerin bu eylemlerindeki fikirleri kendi has fikirleri olsa da emperyalizm den almış oldukları devşirilmiş fikirler olmasaydı.

29 ekim 2013

Sebahattin Kömürlü

80'li Yıllar

Seni,
Aradı.
Zamanlar boyu.
Yoktun.
Yokluğun,
Yokluğun gölgesine saklanmış.
Dağ eteklerine konan pusu,
Vurdu...
Gölgene,
Gölgen
Çaresizliği haykırdı...
En karanlık gece,
Sadece,
Sukut edebildi.
Aşağı,
Yukarı,
Yukarı, aşağı,
Hiç yoktu çaresi çaresizliğin.
Namlu ağızından çıkan kurşun,
İnsan ağızından,
Emir,
Öldürün...

Sebahattin Kömürlü

ABD Emperyalizmi ve Butto

bir nisan sabahları
kuzey yarım kürede
bir başkadır tabiat ana
yeniden canlanır
topraklar
yeniden çiçek açar ağaçlar
1979 nisanın da
açmadı
kuzey yarım kürede
laleler
sümbüller, güller
soldular
birer, birer

1979 nisanın da
kana boyandı
kan aktı gözlerden
yaş yerine

bir ana
bir baba
bir çocuk
bir millet ağlıyor
dünyada
bazı
dünyalılar ağlıyordu...

1979 nisanında
bir güneş
batıyor
du

Sebahattin Kömürlü

Acemiydin

Bu
Memleket,
Bizim diye,
Canımızı verdik.
Kara toprağa,
Bile, bile.
Bu,
Ne oyundu böyle,
Biri çıksa söylese,
Gerçek
Ne
Nerde saklı
Niye,
Gencecik bedenler,
Düşüyor yere...
Ne elimizde var,
Ne dilimizde,
Köle misali,
Ne denildiyse,
Esen yel önünde toz gibi,
Sürüklendik,
Küme, küme,
Büyük umutlar peşinde,
Sabah akşam...
Ne
İstiyorlardı böyle,
Bitimsiz hevesler,
Uğruna,
Daha doğmamış çocuklar,
Şehit diye
Şehit
Ediliyor niye...
Bir,
Bilmece oldu yaşam,
Or dan
Bur dan
Tut ellerimi durma,
Dönüyor dünyalar,
Anlıyor mu sun,
Soğudu
Soğuk,
Dondu su.
Ve
Zulüm
Kudurdu.
En büyük vurgunu,
İnanır mı sı nı z,
Devlet denilen
Dev
Vurdu.
Dev
Le

T
Et,
Kemik,
Binlerce, bilimsellik,
Lik
Lik
Kuş ötüyor
Cik cik...
Kimsesiz kaldı, kimsesizlik.
Boğuldu sessizlik,
Bir cümlelik gerçeği,
Söylemeye gücü yetmedi,
Dil,
Dilim, dilim doğrandı.
Ana ağladı,
Baba ağladı,
Koca karıların ah' ı, kara bulutları ağılattı.
Bir karanlık gömlek giyildi,
Di
Di
Bu,
Nasıl devirdi, devrilmedi...
Nice devirleri deviren bu milleti,
Böylesi inleyenleri,
Ne kanun durdurdu,
Ne hukuk...
Gerçek,
Sustu, sustu
Susturuldu...
Zavallı yürek,
Kahroldu.
Kalemde,
Mürekkep kurudu.
Unutulmuşluğu,
Unuttuğumu
Zannettiğim an,
Mısra, mısra yeniden,
Damlayan
Yaramdan akan,
Kan,
Bir hançer gibi kesi verdi boğazımda gırtlakçı,
Bi mermi patladı,
Bi daha,
Bi daha ...
Canlı beden,
Düştü cansız.
Kim vuruldu,
Kim,
Bu benim milletim,
Kardeşim
Ahmedim,
Mehmedim...

Dim,
Dim...
O kadar çok şey var söylenecek,
Söyleyemedim.
Dim,
Dim,
Hiçbir şey söyleyemedim.
Sanki bin binyıl geride kalan sürüler gibi
Koşuyorduk zamanın peşinde,
Yetişemiyordu adımlarımız.
Düğümlemiş yollarımız...
Biliyor musun sevgili
Sensizliği,
Ne dağda taş,
Ve
Ne de
Başım üstünde bulut kabullendi
Böylesi çaresizliği,
Çekemedi yüreğim.
Dedim alıp başım gideyim.
Acemiydim gidemedim...

Sebahattin Kömürlü

ACILAR DOKUYOR ŐİİRLERİMİ aiç

Yetersiz ellerim
Yüregim tutuyor kalemi
Acılar dokuyor Őiirlerimi
Bir ses
Arada bir
Yazma diyor

Yüregim çok inatçı
Dinlemiyor...

Sebahattin Kömürlü

Acılarım

Acılarım
Acılarım

Acınacak
Acılarım

Bir ah edip
Parça, parça
Yıkılması acılarım

Sebahattin Kömürlü

Acımasız yumruk

acımasız yumruk
ininci
surat ortasına
dağılır burun dudak
kan akar
oluk oluk
durmaz olmuştur damarda
can...

dağlarda
papatya toplayın durmadan...

ovalardan
akan sulara söylediğiniz ezgileri
hangi kulak dinlemedi...

porsumuş derilerde
tüyler yolundu
fark ettiniz mi?

Sebahattin Kömürlü

Açaklar

öyle alçaklar gördük ki
alçaldılar

alçak olduklarını söyledik
inkar ettiler

kabullenmeleri zaten beklenemezdi

alçaklar
alçak olarak
kaldılar

Sebahattin Kömürlü

Adalet ve hukuk

Adalalet ve hukuk, aslında birbirini bütünleyen kavramlardır. Bu kavramlar birbirini bütünlemezse arada açılan gedik hızla büyür. Öyle ki bu açılan gediği zamanla kapamak da mümkün olmaz. Yasama organı denilen TBMM yasa yapar. Bu kurumu oluşturan milletvekilleri başta, önceden belirlenmiş olan bir yemin üzere göreve başlarlar. Milletvekilleri aynı zamanda anayasaya sadık kalacaklarını da beyan ederler. Anayasa, aslında bu oluşun kümenin küme elemanlarının oluşmasını da sağlamıştır. Hal böyle olunca bu kurumu oluşturan milletvekilleri anayasayı korumak ve onun yazılı kurallarına uymak zorundadırlar.

Lakin bu kurum anayasaya sadık kalmayıp, onda onarılmaz gedikler açmayı kendilerince bir görevmiş gibi kural tanımamazlıklarını her ortamda ortaya koymaktan çekinmezler. Bu hal diğer anayasal kurumların da hızla dejenere olmasına yol açmaktadır. Bu anlamda, bugün ülkede anayasa mahkemesi, yargı, danıştay, yargıtay, sayıştay ve de daha bir çok kurum ve kuruluş kendilerini töhmet altında kalmaktan kurtaramamaktadır. Hal böyle giderse kurtaramayacaklardır da.

Sebahattin Kömürlü

Adam

Adam,
"Ne aldanmış, ne de aldatılmış" olduğunu söyledi.
Koca cumhurbaşkanı
Aldanmaz ki.
Elbet de aldatmazdı da kimseyi.
Yalanda söyleyecek değildi. Her hal.
Ne de olda kos koca cumhurbaşkanıydı.
"Allah afetsin"
Allah affederdi bu adamı.
Nasıl
Alistirmişti kendini affetirmeye.
Allahın kulları, durmadan affediyordu bu adamı.
Bu adam,
Bu adam ki boyu uzun,
Bu adam ki attan düşer,
Diploması sahte,
"Örümcek ağları" ile korunan bu adam,
Dünya beşten büyük dediğinde,
Dünyanın beşten büyük olduğunu fark etti dünyalılar,
Kafa tutullar emperyalizme.
Ve bu adam,
"Biz de varız " dedi Amerika'ya,
Vurmak için Suriye'ye.
Bu ne tür bir alçaklık ki,
Öldürmek ister mahsum insanları, emperyalizmle birlikte.
Bu topraklarda yaşayan vatandaşlara ,
"hain" diyen bu adam,
"Bana bak, ben ne diyorum,
Danışmanımı çarpıtıyorlar" dedi.
Tüm tv kanalları onun du.
Tüm gazetelerde
Onun.
"Ülkeyi A.Ş" gibi yönetiyor du.
Daha
Ne istiyor du ki;
Bu doyumsuz uzun boylu adam ?
Damadı berat etmiş,
Kızı da mutluydu bu adamın.
Oğlu,
Milyonlarca dolara satmış gemilerini,
Türk Lirasına mı çevirdi ?
Dolarlarını.
"Hain" olmaz bilal.
Vali gözetiminde askerlik yapan bilal.
"Hain" olamaz.
Ama,
Bunca dolar,
Düşerken lira,
Nasıl bozdurulur.
Kıyamaz bilal dolarlarına
Bilal haksız mı?
Looooooooo.

Bilal,
Elbette haklı.
Para,
Daha önemli vatandan.
Babası,
Cumhurbaşkanı.
"Hain" dese de doları olanlara,
İsviçre bankaların da dolarlar,
Bozdurulma dı.
Bilal,
Bilal niye bozdursun dolarları?
Yoksa Bilal ,
Bir başka krize mi saklıyor,
Babası gibi dolarlarını.
Bunların,
Bunların ağı babaları,
Almanya'da saklıyordu mangallarını.
Şimdi kızı,
Abd de yaşıyor.
Mutlu.
Gelecekte umutlu.
Ve de hala diyorlar ki,
"baş örtüsü mağduru"
Bu,
Bu nasıl mağduriyet ki,
mağdur olanların hepsi,
Abd'ye atar kapağı niye ki.?
Yoksa,
Abd'de okuyan çocukları

Sebahattin Kömürlü

Adam gibi adam olmak

Hüseyin Kıvrıkoğlu: "Kerkük'ü de içine alan bir Kürt Devleti kurulması söz konusu olursa, doğrudan ve açıkça oraya, bölgeye gireceğimizi, müdahale edeceğimizi biliniz"

Wolfowitz: "Ben, ABD Savunma Bakan Yardımcısıyım, benimle böyle konuşamazsınız"

Hüseyin Kıvrıkoğlu: "Ben de Türk ordusunun başıyım ve üstelik de Türkmen asıllıyım."

Sebahattin Kömürlü

Adı Özgürlük Olan Hayal

Sen
Öyle yüksek tepelere tünemişsin ki,
Kartallar ulaşamadı.

Parmaklarımdan akan kan,
Kızıla boyadı yamaçlarında taşları.

Aşağıdan kurşun atan avcılar,
Yukarıdan ölüm saçan şimşek,
Engel olamaz,
Ulaşacağım sana, biliyorsun.

Soba da yanan odundan kalan ne?
Kül edip savursan
Yine,
Düşüp rüzgarın peşine
Oturacağım göbeğine.

Ki
O gün,
Neler söyleyeceğim bilir misin?
Adı özgürlük olan hayal,

Yalan,
Senin hayal olduğun
Yalan,
Suyun akışından,
Karın yağışından,
Duydumdu yıllar yılı,
Yaprakların şarkılarından...

Büyük kaya parçaları
Gibi,
Usanmadan,
Yıkacağım zirveni...
Öyle yolcular konaklayacak ki,
Yaşayan her bir fert,
Alacak nasibini...
Özenilmeyecek kuşların kanatlarına,
Her dil,
Kendi özgürlük türküsünü söyleyecek.

Her sabah
Güneşin doğuşuyla...

Sebahattin Kömürlü

Af mümkün mü

günümüz dünyasında üretimde emeği yeniden değerlendirmeden, sosyal problemlerin çözümüyle ne bilirliliği kolay değildir. emeği sadece iş gücü olarak ele almak bizi temel de yanlışlara sürükler. emek aslında bireye, birey odaklı yaklaşıma gerçeğini ört bas edemez. bu nedenle doğru bakış açısını yakalamaya çalışırken, her ortamda insanın, insan olma özelliğini de ortaya koymak zorundayız. temelde insan dünyanın değerlerini paylaşırken, bu değerlerin paylaşımında, sermaye bu değerleri gasp etmiş olma özelliğinden vaz geçmek zorundadır. aksi durumda, emek zaten gittikçe azalan bir trend izlemektedir. sanayide emeğin azalması bir yana, aşağı yukarı sanayi de emek sıfırlanmıştır. bu durum da üretim gücünü elinde bulunduran sermaye, tüm dünya değerlerini gasp etmiş olmaktadır. aslında, bölüşüm ve dağılımda şu ana kadar düşünülenler yeni bir metotla değerlendirilmez ise, kaçınılmaz olarak dünyanın bu sömürü düzeni ne boyun eğmesi engellenemez. emekten öte, değerlendirilmesi gereken kavram, emek dışı faktörlerin de nasıl çözümleneceği dir. yani, akan bir derenin suyunu kesmek, yahut bir ırmağın yönünü değiştirmek, kumsallarla örtülü sahilleri doldurmak, insanın yapması veya yapmaması gereken bir şey mi dir. buna sağlıklı karar vermek kanımca kolay olmasa gerek. yaşadığımız zaman diliminde paranın katılığı veya gaddarlığı önlenmez ise, gelecek nesiller daha ağır problemleri yüklenecektir. bu da bu neslin gelecekte affının olabilirliğini ortadan kaldıra bilir.

Sebahattin Kömürlü

Affet aiç

Kaderi icat eden
Tüm suçları doğuran
Adalet dağıtırken kendi adil olmayan,
Haksızlık tohumunu kainata fırlatan,
Yaratıp ta kıskanan, kan emmeye doymayan,
Bir bilinmez belde de armağanlar vaat eden,
İsyana teşvik edip, ceza ile korkutan,
Tek hakim benim diye çığırkanlar bağırtan,
Dün verdiği buyruğa, bu gün ambargo koyan,
Minderde görünmeden galip gelen pehlivan,
Yanınızdayım deyip bir kez selam vermeyen,
Şükrana ve duaya cevabı esirgeyen
Affedeceğim deyip, affını bildirmeyen,
Şu sonsuz tiyatronun tek ama tek sahibi,
Arzuladığı an dekorunu değiştirip
Salonu dolduran eşsiz boyutlarıyla
Tekrarı olmayacak seyirci istemeyen,
Provasız piyesi usanmadan seyreden,
Başrolden figürana alkış tutarcasına,
Hataları sessizce, başarıları öyle,
Takdirin yokmuş gibi,
Dilesen her oyuncu rolünü değiştirir,
Şabrin değil de nedir o hep aranan delil,
İsyan etsem de sana, affet bil dilimdendir.

Sebahattin Kömürlü

Afff

ve
sensiz yaşanan hayat
kurumuş ğiroz dan farksız
duy
duyguyu
duyumsuzluğu
durdur du
kaldırım taşları üstünde
düşünce
küşkünlüğünü
kösüreler de bileyle
bileklerin le
bileklerinde
bileziklerle
gör
görmek
istemersen bile
yok dedin mi
bilinmiyor
işte
tüm
gerçekliği
bu
bu dünyanın
aldanmanın
acı sı bu değil
ne
köprü üstünde yağmur misali
daha
bakamaz gözlerin
bundan öte si
derin kuyu mu,yok
dağ başında bulut
dut dalında dut
derlerse
unut
varmıdır bunun mümkünü
uçan kuş
yeşeren ot
biliyor
görüyor
gökte ay
yıldız
güneş
görüyor
yalanla
yalanı
yalanla
yıkamak mümkün mü
kanayan yarayı kanla
....

Sebahattin Kömürlü

Afgan çocukları

bu dünya da
bu dünya da
ölen
öldü
kalan sağ mı
sağlar da
sağ
sa
yaşanan
ne
vurulanlar
vurulanlar
daha çocuk
daha çocuk
vurulanlar
lanet olsun

emperyaller
yok ediyor insanlığı.

Sebahattin Kömürlü

Ağaç oldular

AĞAÇ OLDULAR, YANMAYI ÖĞRENDİLER

onlar; dalları birbirine sarılmış iki kardeş ağaçtılar.
bir fotoğrafın tam ortasında
yemyeşil gülerек ve dimdik ayakta durmaktaydılar.

dünyanın bütün nehirleri aynı renk akardı aynı denizlere
ama onlar bu ağaçların yanında yer almazdı resimlerde
topraksız dağlar ve suyu çekilmiş göller gibi
güneş çarpmış gökyüzünün, saklanırlardı içinde.

onlar; gölgesinde kaval sesi dinlemeden çobanlar
bu fotoğrafın çok öncesinde
bir kanat sesinin taşıdığı iki tohumdan doğmuştlar.

göç zamanı yorgunluğuydu, bir solukluk kondu dala
tohum salma bayramının coşkusundaydı orman.
yeni hayatlar dönerken göçmen kuşun etrafında
iki yavru fidan düşmüştü kanatlarına, farkında olmadan.

onlar; kendilerini bozkıra taşıyan bu kuşu anne bildiler.
bütün fotoğraflarının içinde
annelerinin göç zamanını, kanat sesini beklediler.

her yangın rüzgar olup bütün yönlerden esmeye başlardı
kırmızılar yeşilleri en derin uykularında yakalardı
ne bir kaçan olurdu yarına, ne yaşamın sesini taşıyan
göç mevsimiyse üstelik, göz yaşı kalırdı tek başına ağlayan.

onlar; kızıl şafaklardan düşen yanık bir tüyle uyandılar.
önce üzerlerine sinmiş anne kokusunu aradılar
sonra anlayıp, kavrulmuş kuru dallar gibi ölümü yaşadılar.

Cevat Çeştepe

Sebahattin Kömürlü

Ağıt aıç1

Fırtınalar kopsun, doğmasın güneş,
Sussun tüm canlılar, matem tutulsun,
Tamtamlar çalıyor, dans edemeyiz,
Zehir aksın bu gün, tüm musluklardan.

Kelepçe vuruldu, en kutsal duygu,
Kefensiz gömdük ölümsüzleri,
Koptu kelebeğin kanatçıklar,
Kar yağdı üstüne kırmızı gülün.

Sebahattin Kömürlü

Ağlamak

ağlamak
ağlamak ne güzel Şey kardeşim

öyle durup dururken değil

bir veda töreninde
örneğin
genel
kurmayın başının ağlaması
kötü mü

kim diye bilir bu ağlamanın
kötü olduğunu

insan değil mi
bu
varlık

bunda da his
duygu
yok mu yani

elbette ağlayacak
ve de
ağlatacak
anasını
avradını

koça bir ordunun başı
ağlamayacakmıy dı
yani

okuduğunda
veya
okunduğunda
duygu dolu bir kaç satır
dinleyenlerin ağlaması
okuyanın ağlaması
bundan daha iç gıdıklayıcı
ne olabilir haydi
anlatın ızdırabınızı
myammarda
başbakanın karısının ağlaması
yakışmadı mı
gözlerine
göz yaşları

van da
çadırda yananları
kuyularda
göçük altında kalanları
kader deyip

rafa kaldıranların ağlamaları
elbette acıklı
ama bunlar
unutulma lı
unutulmak
ve durup dururken ağlamalı

irak ta
ölen çocukları
öldürülen insanları
unutmalı
ve de
ağlamalı

asılan evlatları
veya
askere kuşun atanları
anıp anıp
ağlamalı

ağlamak
güzel be kardeşim

kelimelerin birbirine dolandığı şu anlarda
bu ağlayanları
ve de
bunları ağlatanları

dini vaazlarda
geceler boyu
karanlığı yaran ulumaları

ve
ardından
uzun uzun
ağlayan
ağlatan salakları

ağlamak
güzel de kardeşim
kim
ne zaman
ner de
dedi ki
erkekler ağlamaz

erkekler de ağlamalı

ne çok yakışıyor ağlamak
yavşaklara

yavşakça inadına

bakıp bakıp sağa sola
alkışlıyorlar mı acaba
bu alkış oranınca
salonlar da ağlamak
nasıl yakışıyor
yavşaklara
yumuşakçalara

aşlında
ağlamak
bir onurdur aslında

kişi kendi çaresizliği dışında
ağlamalı elbette
çare olamadıklarına

velhasılı
ağlamının da
onuru kalmadı bu topraklarda

Sebahattin Kömürlü

Ağlarım

ağlarım
ben ağlarım
hiç glmem ben ağlarım
gülmek dediğin de ne ki
unuttum ben ağlarım

Sebahattin Kömürlü

Ağlasam

ağlasam
ben ağlasam
ağlasam ben ağlasam
bakarmıy dın
bakarmıydın göz yaşıma
bu
böyledir bu dünyada
bu düzende
bu düzende
bu dünyada
ağlasam
ben ağlasam
ağlasam ben ağlasam
gece günüz
her an yine
kopuk
kol bacak el ayak
ağlasam
ben ağlasam
bakarmıydın göz yaşıma
bu ne
bu ne
ki biline
emperyalist bir düzende
ağlasam ben ağlasam
ağlasan sen ağlasan
kimse bakmaz göz yaşına
kimse bakmaz göz yaşıma
kim
se
bakmaz
bak
maz

Sebahattin Kömürlü

Ahmet Dündar Atalayın şiiri hakkında

Dünya'nın bilinen değerlerini yanında bir de bilinmeyen değerler vardır. Ki bilinmeyen değerlerin büyüklüğü mikyas kabul etmez.

Ahmet Dündar Atalay, yaşadığımız zaman diliminde mikyas kabul etmeyecek bilinmeyen değerlerdendir. O, dizelerini oluştururken çağlar ötesi bir çok anımızı benliğimize işlemekle kalmaz, o aynı zamanda yarına ışık tutma adına bugünden, yarının kaygılarını da yüreğinde taşıyarak mısralarına özenle işlemiştir. Bu anlamda:

"Mumyalanmış heykeller gibi dimdik,
Engin denizlere doğru akar sular.
Yıllanmış ölülerin kemikleri acı sızılar içinde
Ölü bir tarih yatıyor ecelden evvel bu toprağın altında
Gömütlükler."

Derken, okuyucuya bu toprağın altında ecelden evvel ölümü tadanları hatırlatması erişilmez bir duygu demetidir. Aslında buradaki oluşuma duygu demeti demek de yanlış olsa gerek. Çünkü bu mısraları alt alta koyarken şair bir gerçeği de ortaya koymaktadır. O, sebepsiz yere ölen ya da öldürenlerin acılarını:

"Ayakta ölüer gibi gezinirler,
Cehennemde, cennette, arasat ta ölümsüz ruhlar.
Hiç bir sebebi bilinmeyen faili meçhuller
Allah'ın adanmış bunca gazabı."

Ayakta ölüer gibi gezinmek ile açıklıyor.
Bu açıklayış hiç şüphesiz ülkenin birliği, bütünlüğü için ölenlerin, ölüm nedenini anlayamayan ya da bu ölümler sonrasında, ölümüne mücadele edenlere saygı duymayan, yaşayanların yaşayış şekline isyandır. O, bu isyanı Allah'ın gazabı diye noktalamaya çalışmakta. Şair; bir şiirinin, bir bölümünde:

"Anladım şehrin bu dar sokakları mezarlıklara çıkar.
Ağladım günlerce, bağına basıp başımı
Hatırlar mısın?
Neyin nesiydi bu sevdalı yollar?
Çamur, çakıl, dikenlerden geçilmiyordu.
Bir ejdarha kılıcını çekmiş gibi karşımızda duruyor."

Der. Bu bölüm, topluma üst yapının (Daha doğrusu emperyalizmin) uyguladığı zulmü, despotluğu net bir şekilde anlatmakta. O, şiirini güncel taşımakta o kadar net bir dil kullanmaktadır ki, devlet terörünü ejderhaya benzetmekle, yukarıda bahsi geçen şehirde, şehirlerdeki yaşam koşullarının bizzat yaratıcısının yine bu ejderha olduğunu ustaca anlatmaktadır. Şair, öyle sitemkar dır ki bu sitemkar lığını yalın bir dille dillendirmekten çekinmez.

"Sen şiiri sevmezsin.
Yine yazdım, duramadım."

Derken, çevresinde olan bitenleri çevre duyarlılığında, net bir dille ortaya koymaktadır. Çevre, şiiri sevmez. Bunun nedenlerini şairin kendi şiirini arayışı olarak nitelendirebiliriz. Çünkü;
"Her gün yanına uğramaktan bıkmadım."
Der. Bu arayış, şiir arayışı ve şiir durağından başka bir yer de değildir. Aslında, ona

şiiirden anlar gibi yapıp, şiiirden anlamayanlar hemen her yerde onu kıskanmaktadırlar. Bu nedenledir ki o, şiiirlerinde sitemkar davranır.

"Ölümsüz ruhlr cennet kapılarında bekleyenler de var.
Ağaç kendi dallarını kırdı, bu rüzgar aleminde.
Dünyayı küresel, duygusal bilip
Ölü denizlerin sessizliğinde insanlar."

Derken bu sitem yukarılara ozanca taşınmıştır. İnsan denen varlığın bu zaman diliminde ölü gibi sessizliği onu bir hayli sarsmakta ve

"Elbette ruhlarıyla birlikte gömülmediler
bunlar medeniyet unsuru, adil adı
uygar insanlar"

derken, topluma güya rehber olmaya soyunan hainleri deşifre etmekten kaçınmaz. Şairin şamandıra şiiirinde, dizeler adeta anlaşılmaz bir hal almaktadır. bu anlaşılmazlık şiiirde muğlaklıktan kaynaklanmaz. burada şiiir dili bilerek yukarılara taşınmaktadır.

"Beyaz tenine rüzgar değince
Korkuyor ürperiyor, delicesine kaçıyor."

"Kalın bir su tabakası altına ezilmiş sular"

kalın bir su tabakası altında suların ezilmesi söylemi o kadar üstlerde bir söylemdir ki, bu söylemle şair şiiir dilini erişilmez bir yere taşımıştır. yine aynı şiiirin bir başka yerinde;

"Sana şiiir yazabilmem için neden ardım hep
Bulamadım ruhunda o sevgiyi
Zaten bulsam da acayip, cazip bir sevgiydi o
Yuvası bozulmuş bir ceylanın ruhunda gibi."

Bu bölüm bize şairin ruh halini de ele vermekte. O, şiiirin bile, bu bozulmuş yuvalar ortamında bir çare değil, çaresizlik örneği olmaktan öte gidemeyeceğini dillendirmiş. Şairin amacı aslında şiiir değil. Onun amacı sevgidir. Sevgi ile örülü bir dünya. O, sevgi ile örülü bir dünyanın arayışı için, bu arayışta şiiiri de araç olarak kullanmaktadır.

Şair vadesi ile ölmüyordu insanlar şiiirinde:

"Suç üzeri yakalandı gibi gösterdiler.
Suçsuz insanları"

Aslında bu dizeler günümüzde yaşananları, geleceğe açık seçik kanıt olarak taşıyacak olan dizeler değil midir.

"İnsanlar vadesi ile yatıp ölmüyorlar dı artık."

Bu mısra öylesine çarpıcıdır ki, sanki mevcut düzen kaderin önüne geçmiş de, düzen kaderi belirleyici olmuştur.

"Büyük aşklarınız varsa sıkılmadan bir deftere yazın.
Böylece insanlar ne yapacaklarını bilsin.
Ama yalanı doğru, doğruyu yalan gibi göstermesinler.
Yeter ki zamanı kirletmesinler."

Bu bölüm ülkemizde yaşanan, ya da dünyada yaşanan haksızlıkların nasıl yalanlar üstüne bina edildiğini göstermiyor mu. Bunda zamanı kirletmenin bedelinin nasıl

ödeneceği sorusunun cevabı hiç şüphesiz okuyucuya bırakılmıştır.

Sebahattin Kömürlü

Akşam

Akşam
Güneş batarken düşündüm seni
Kıpkızıl ufuklarda
Kan ağlıyordu gökler

Sebahattin Kömürlü

AI

Dökülmüş yapraklar dallardan,
Sen
Unutulan şarkılardan notaları al...
Sokaklar boyu parçalanıyor sessizlik,
Ağlayan anaların hıçkırıklarından,
Izdırabı al...
Kurt yerleşti yuvasına,
Kuş uçtu,
Hava delindi.
Boşluk yok.
Öksüz kalkış çocukların
Karınlarından
Bağırsaklar dolusu açlığı al..
Al...

Sebahattin Kömürlü

Al kan içinde

ağlayan gözlerimize
yanan yüregimize
teselli diye
vurulduk yatıyoruz
kara toprak üstünde
al kan içinde

Sebahattin Kömürlü

Alın yazımız

şu
kurşun kalemin
yazısı gibi
karamıydı alnımızın yazısı

Sebahattin Kömürlü

Alıntı

Bir gün Avrupanın ünlü sanat merkezi kentlerinden birinde gezen çocukun biri bir vitrinde çok hoş bir tablo görür. Tablo belliki oldukça pahalıdır. Çocuk bu tabloyu bir sonraki sene abisinin doğum gününe almayı ister ve bir iş bulup kıt kanaat geçinerek biriktirdiği tüm para ile o mağazaya gider. Sanslıdır tablo hala satılmamıştır. içeri girer ve tabloyu bir süre yakından izledikten sonra resmi yapan sanatçıyı bulur ve 'Abimin doğum günü için bu resmi satın almak istiyorum' tüm paramda bu kadar der. Ressam bir süre düşündükten sonra. Resmi paketler ve resmi satar. Çocuk paketini alır ve teşekkür ederek çıkar.

Magazada adamın arkadaşları da vardır ve saskın saskın sorarlar:

- Sen ne yaptın o resmin değeri milyonlar ederdi. Neden bu kadar cüzi bir rakama sattın? Adam cevap verir:

- Evet ben bu resme milyonlarını verecek bir sürü insan bulabilirdim ancak tüm servetini bu resme verecek kaç kişi bulabilirdim

Sebahattin Kömürlü

Alışmak

Yep yeni değerler türeyecek.
Alışacaksınız bunların hepsine.
Yanlış olduğunu bile bile,
Kabulleneceksiniz
Yine,
Diyecesisiniz doğru diye.
Yalanlar doğru olacak birden bire.
Yep yeni bir dünya kurulacak.
Yer alacaksınız için de sizde.

Sebahattin Kömürlü

Alıyor

Alıyor,
Alıyor,
Ve,
Gerçekten
Alıyorlar.
İntikamın
En
Acısını.
Ve de
Olacak olanın
En
Korkuncunu,
Dağa yaslandığını sanan
Gövde
Adım, adım budandı.
Bu
Kara sermaye,
Bu
Kutsal topraklara,
Öyle daldı,
Öyle
Dadandı ki,
En akli başında olanın akli,
Uzayın,
Ötesine fırlatıldı.
Bu
Ne batının doğudan,
Ne doğunun batıdan
İntikamıydı.
Karanlığı
Karattılar,
Kestiler güneşin ışığını.

Sebahattin Kömürlü

Allah mı kesmişti nasibin yaratmadan önce

daha
çocuk bile değildi

almamıştı dünyanın havasından
bile nasibini

Allah mı kesmişti nasibini yaratmadan önce
yoksa
isyan etmek gerekmez mi
emperyalizme

Sebahattin Kömürlü

Alnımıza esen rüzgar

Alnımıza esen rüzgar,
Başımıza yağan kar,
Anlatacak,
Bundan sonra,
Sonsuzluğun sonunu...

Sebahattin Kömürlü

An gelir biter yaşam

An gelir biter yaşam.
Söyler mi türkülerini ,
o, kalkmadığın koltuklar.
Gelirimi şanıyorsun senle ,
atamadığın adımlar .
Her şey burda kalacak.
Fani dediğin dünya,
anmıyacak adını, bir kere bile.
Güller kokacak bahçelerde.

Sebahattin Kömürlü

Ana

ana
ana gibi yar olmaz deler
ya
ana daha ne yapsın
ya
hani
diyor ya birileri
analar ağlamasın
analar ağlamıyor artık
sayın
saygısızlar
ana lar
çocukları ölmesin
diye
kendilerini
bile bile
canlı bombalara siper ediyor işte.
duyun
görün
bilin
diye...
tüm dönemlere
dümbelek
ler e
ve
de hainlere
İBRET OLSUN DİYE

Sebahattin Kömürlü

Anadolu

Taşıyla, taş.
Toprağıyla toprak,
İnsaniyle insan,
Anadolu.

Sebahattin Kömürlü

Analar ağlamasın

Analar
Ağlamasın
Ölen yavruları ardından
Vicdanlar sızlamasın
Masumların göz yaşlarından

Ne hallara kaldık en sonunda
Ölümün soğuk nefesini şakağımızda duyup ta
Umursamazca hala
Atıyoruz adımlarımızı karanlık sokaklara

Kurulmak istenen ne
Yıkılmak istenen ne
Varılmak istenen ne
Bu gidiş nere

İnsanlar
İnsanlıklarını yitireli
Ne söylediklerini de bilmiyorlar besbelli
Şebekler gibi tepinmeleri
Belli
Çok yakındır
Kesilecek sesleri

Sebahattin Kömürlü

Anayasamız da kabul edildi

Hasret bu insanlar güneşe,
Hep ay ışığında yürümüşler,
Sigara dumanları ciğerlerin de...
Açılmamış kitapları neylesin raflar,
Laf, laf
Laflar
Okutulmuyor hala çocuklar.
Saat dokuzda açılıyor,
On altı otuz da kapanıyor, kitaplıklar.
Okumuşlar,
Okumaya hasret kalmışlar,
Koşuyorlar,
Pazarları kapalı kitaplıklar.
Ama
Bütün kahveler,
Gittikçe çoğalan birahaneler,
Açık...
Eğitim bakanı,
Devlet başkanı,
Okullara davet ediyorlar,
Okumamışları.
Ve
Kapalı şehrin kitaplıkları...
Dolaşıyorum kitapçıları,
Romanların arkası,
Çok pahalı.
Üst üste, yapıştırılmış beş etiket,
Gazeteler,
Zaten rezalet.
Dolaşıyorum kitaplıkları,
Kapalı.
Bu kadar okumuş boşa gezerken,
Niçin kapatırlar,
Geceleri
Kitaplıkları.
Halk evleri,
Halkevi,
Parsel, parsel bölünmüş belli,
Üye olanlar giriyor şimdi,
Ve
Tam iki yıldır o da kapalı.
Tadilat numarasıyla, kapatıyorlar şimdi kitaplıkları.
Ne okuyanı teşvik,
Ne okuttuklarını.
Amaçları,
Ne bu dünyaca anlaşıldı,
Ne de
Kendilerince.
Milyarlarca lira,
Eğitim bakanlığına,
Bir kuruş harcanmadan
Açılacak kitaplıklar

Ama
Nasıl para kazanacak
Bira fabrikalarının çarkları.
Ve
Ciğerlerde sigara dumanları
Anayasamız da kabul edildi...

Sebahattin Kömürlü

And

Andı
KALDIRANLAR
AND İÇMİŞLER Mİ HAYATLARINDA
and içmek nasip olmaz her kula
vatan millet namus için and içilir.

İDEALİ OLMAYAN ADAMLAR
SATMIŞLAR BENLİKLERİNİ
RUHSUZlara
SOYSUZLARA YAKIŞMAZDI
AND

Sebahattin Kömürlü

And 1

and
dağ olur kıtalar da

dağ gibi yücelir

yüceltir insanlık onurunu
taşır zirveye

koyar canını ortaya
vatan namus müdafası na
akitir kanını oluk oluk

anlamaz kansızlar
and içmenin ne demek olduğunu

kansız doğmuşlardır
kansızlar in doğumlarında
kanamamıştır anaların a

belli değildir kimlikleri
kişilikleri

bu yüzden saldırılar
Türklüğe

ama biz
and içiyoruz
varlığımız
Türk varlığına armağan olsun.
diye.

Sebahattin Kömürlü

And Dağlarının Türküsü.....

İnka
Mutluydu
Atlariyla, davullariyla
Sevinçleriyle, yaslarıyla
Tanrılarıyla...
Mutluydu İnka
Topraklarında esene kadar,
Bereket rüzgarlarına benzemeyen...
Beyaz bir rüzgar
Ve bu beyaz rüzgalarla uçan kuşlar
Beyaz güvercinler değildi.
Bu yüzden İnka...
Yüz yıllarca beyaz rüzgarları kovmaya çalıştı
Davullariyla tanrılarıyla
Eski günlerin anılarıyla...

Beyaz adam ona ne dedi bilmem...
Ama İnka...
İnka olduğunu biliyordu.,
Çok zordu İnka olmamak.
Davullariyla tanrıyla
Eski günlerin anılarıyla..

Bir başka beyaz rüzgar esti,
Sonra...
Eştiği yerlerde beyaz güvercinler uçan,
İçlerinden biri,
Güvercinden çok şahindi.
Adeta beyaz kutsal şahin...
Şahine İNKA NE isim verdi bilmem.
Ama beyaz Guevera diyordu.
Ona nasıl görünüyordu şahin...
Bilmem
Fakat
O
Beyaz olmayan şahinleri mi severdi...
Aslında davullariyla Tanrılarıyla, kötü günlerin beyaz anılarıyla,
Güvercin bile olsa
Beyaz olan her şeyden
Esen ilk beyaz rüzgardan beri
Hoşlanmadığı gibi hoşlanmasa mıydı? ...
Acaba bu beyaz şahindende İnka
Asırlar süren bir yemindi bu
Beyaz rüzgarlara, ve beyaz rüzgarlarla uçan beyaz kuşlara
Davullarla lanet,
Tanrılar şimşekler yağdırıyordu
Yüzyıllarca.
İnka
Yalnız İnka olduğunu biliyordu
Davullariyla, Tanrılarıyla, eski günlerinin muhteşem anılarıyla...

Sebahattin Kömürlü

Andımız 1

and
dağ olur kıtalar da

dağ gibi yücelir

yüceltir insanlık onurunu
taşır zirveye

koyar canını ortaya
vatan namus müdaafasına
akitir kanını oluk oluk

anlamaz kansızlar
and içmenin ne demek olduğunu

kansız doğmuşlardır
kansızların doğumlarında
kanamamıştır analarının

belli değildir kimlikleri
kişilikleri

bu yüzden saldırırlar
Türklüğe

ama biz
and içiyoruz
varlığımız
Türk varlığına armağan olsun.
diye.

Sebahattin Kömürlü

Anlamak

Œu
Dalgaların sesi
Ağağların kederi
Aslında
Hiç kimse
Anlamıyor hiç kimseyi

Sebahattin Kömürlü

Anlamak mümkün değil

"Anayasayı bir kere delmekle, bir şey olmaz." Elbette bir delikle bir şey olmaz dı. Da neyi, niye, nasıl, ne için deliyorsunuz? Delinen bir balon sa, pat diye patlar. Delenler, delme konusunda eğitilmişler miydi? Durum, delinen şeyin nevine göre çok değişiklik arz eder. Bu durum, o günkü söylemi söyleyenin sorunu değildi. Çünkü o, her hangi bir problemi çözmek ve/veya problemi rehabilite etme niyetinde de değildi. O, o gün yavrucuklarının önünü açmanın yolunu yapıyordu. Ve biliyordu ki, anayasanın delinen, delinecek bir manzume olması, ve bunun bu şekilde delindiğinde varlığının var olduğundan nasıl bahsedilebilirdi? Aynı şahsiyet askeri komutanı "don"la karşılarken de bunun bir edepsizlik olduğunu bilerek yapıyordu. Anayasanın bir kere delinmesi, daha sonraları anayasanın delik deşik olmasının önünü açmak olduğunu da biliyordu. Ha, burada anayasa denen manzume tabii ki dokunulmaz olamaz. Ancak, anayasa ve/veya yasalar da, yasal olarak vaaz edilmeli. Ve bu metinlere sadık kalınmalı. Aksi, toplumu dejenere etmeye davetiye çıkarmaktır. Ki bu yolun devamında, "ülke topraklarına" NATO toprağı diyenler, millet vekiline "tuzluk" diyen ağızlar da bu söylemlerini bile bile söylemişlerdir. Bu söylemler, büyük bir organizasyon tarafından önceden özenle şekillendirilmiştir. Bu konuya sadece söyleyen düzeyinde bakmak çok yanlıştır. Bu söylemleri destekleyen diğer faktörleri alt alta koyduğumuzda ulaşılmak istenen amaç daha net ortaya çıkmaktadır. Bu anlamda eğitim modelini ele aldığımızda, cumhuriyetin temel direği olan milli eğitim modelini dejenere etmek için köy enstitülerinin kapatılıp, yerine imam hatiplerin ikame edilmesi, akabinde bunun semerelerinin hızla alınmaya başlanması, toplum bir anda din payandası altında ezilmeye başladı. Bununla yetinmeyen düzen kurucuları 1970' li yıllarda eğitimde fırsat eşitliğinin bozulması için, zaten bozulmuş olan eğitim modelini dershanelerle daha da dejenere etme adına ülkede dershaneler açılmaya başlandı. Bununla yetinmeyen emperyal güçler, güya hayırsever vatandaşlar ve kuruluşların katkılarıyla okullar yapılmaya başlandı. Bu arada eğitime hızla paralı eğitim modeli sokuldu. 2000' li yıllara gelindiğinde emperyal sermaye kendi üniversitelerini kurar hale geldi. Vakıf yada holding üniversiteleri, universal anlamda eğitimi hızla sıfırladılar. Bu dönem ve dönemin başbakanı "Her üniversite bitiren iş mi bulacaktı? " diye adına üniversite denen uyutma mekanizmalarının ne kadar da büyük bir aldatmaca olduğunu ortaya koymaktan çekinmiyordu. Oysa, anayasaya göre bu devlet laik, sosyal, hukuk devletidir diye tarif ediliyordu. Türk halkına uygulanan oyunlar öyle alçak ve aleni idi ki, eğitimde çürüme, kokuşma başlayınca, hem siyasi yapıyı, hem de sermayeyi oluşturan terörist yapı halkı acımasızca soymanın yanında (Bu arada halkın soyulması, sadece halkın emeğinin soyulması olarak algılanmamalı, soygun aynı zamanda ülkenin yer altı, yer üstü kaynaklarının emperyalizme peşkeş çekilmesi olarak algılanmalı.) bir de utanmadan halka "aptal" denilmeye başlandı. İşin en tuhafı, bu aptallığı halk hiç tepki göstermeden kabullendi. Çünkü din, halkı uyutmada fonksiyonunu öylesine yerine getirmişti ki, halk kütleleri gerçekten de emperyalizme entegre olmuş olan siyasi yapı ve sermaye, halkı zorla yepyeni bir din anlayışına göre formatlamak için değişik konularda, değişik din söyleşileri ile din adamları türetmiş, bunun yanında şatafatlı vitrinlerde kitap, gazete, dergi adında yalan ve yanlışlarla dolu yayın organlarını satmak ve vitrinlerde sergilemekten kaçınmadılar.

Hemen hemen her köyde bir kaç cami, her kasabada onlarca cami, her ile binlerce cami inşa edildi.

Böylece bir zamanlar vatana ihanet edenlere, anıt mezarlar dikilmesinin yolu açıldı. Bu durumda gerçek vatan kahramanlarını itibarsızlaştırmaya dönük bir çok dedikodularla halkın duygu ve düşünceleri de manüpile edildi.

Bu durumdan daha vahim olanı, vatan hainliği tescillenmiş olan alçakların hayatları örnek şahsiyet ler miş gibi senaryolaştırılıp filmlere alınmış ve bu filmler binlerce kez televizyonlarda, sinemalarda oynatılmakla kalmayıp, tiyatro sahnelerinde oyun haline getirildi.

Eğitimde yapılan oynamalar yüzünden halkın cahil bırakılması nedeniyle toplum her hangi bir konuyu analiz edemez duruma düşürüldü.

1980 faşizminin bunun böyle olması için düzenlendiğini bu günlerde daha net görülmektedir.

Emperyalizmin, tam bağımsız Türk topraklarına girişini hızlandıran Adnan Menderes, Kore' de ölen yüzlerce gencin katledilmesinden sorumlu tutulmadan yargılanarak asılan, ve daha sonraları bu idamın haksızlığına binaen iade-i itibar ve anıt mezar. Daha tuhafı bu zatın bir demokrasi kahramanı gibi örnek alınıp, seçim zamanlarında billboardlarda kullanılması, ki Turgut Özal denen bir adamın ölümü de öldü mü, öldürüldü mü tartışmaları arasında anıt mezara gömenler hiç düşünmezler mi bu adamı, vuran adamı bile Turgut Özal cezalandırmadı. Bunca muğlaklık niye?

Oysa Turgut Özal bu ülkenin tüm değerlerini yok etme savaşını başlatan ve bu konuda başarılı olan adam değil mi?

1970' lere kadar kârlı ve üretken olmanın yanında, ülke ekonomisine ciddi anlamda yetişmiş insan gücü sağlayan K.İ.T.'ler rehabilite edilmek yerine yok edilmeye bu adam tarafından başlanılmadı mı?

2000'li yıllara geldiğimizde toplumu büyük bir bataklığın içine çeken emperyalizm onlarca yıldır planladığı oyunları birer birer sahneye koymaktan çekinmeden halka açıktan meydan okuma yolunu seçti.

Bu anlamda Türk insanının tüm beğenileri değiştirildi. Yalnızca beğenilerinin değiştirilmesi dışında on binlerce yıllık birikimi olan üretme, üretkenlik heyecanını da uygulanan para politikaları yüzünden elinden alındı.

Üretmeden tüketmeyi alışkanlık haline getiren sorunlu bireyler topluluğu bile bile yaratıldı.

Ki bundan dolayı toplumun gelecek diye bir kaygısı kalmadığı gibi, Suriye' den gelen sığınmacıları köle (300-350 TL) ücreti bile olmayan bir ücretle çalıştıranlar bundan dolayı Çin'le rekabet edebilme özelliği kazandıklarını arsızca beyan etmekten de çekinmediler.

Aslında emperyalizm tüm dünyada insan emeğinin sömürülmesi olarak da özetlenebilir. Türk halkı toprakta üretim gücünü kaybedince, borçlanma diye bir kavram ortaya atıldı. Ve bankacılık sistemi aslında bir ulusal bankacılık rejimi değil, emperyal bir bankacılık sistemiyle halk bile bile borçlandırdı.

Bunun sonucunda, halk tamamen kişiliksizleştirmeye karşı karşı kaldı.

1980'li yıllarda toplumun yiyecek alışkanlığını değiştirme projesi öyle başarıya ulaştı ki, halk coca cola, mc donalds, burger king gibi menşei belli olmayan yiyeceklerle, halkın sağlıklı beslendiği lokantalar birer birer kapanmak zorunda kaldı.

Buda yetmezmiş gibi, uluslararası tüketim şirketleri hızla içeri daldı.

Türk köylüsünden (altı ay vadeli olarak) kilosu 5 kuruşa aldıkları patatesi 1500 kuruşa satıp, bunun adına da soygun değil kar dediler.

Ve bu karlarını Paris' te vs. yerlerde yediler.

Arkasından tüm şehir merkezlerine saldıran AVM'ler, yıllar içerisinde olgunlaşan ve mahalle alışkanlığına uygun olan küçük esnafların tamamen tasfiye edilmesine neden oldular.

Hükümetler bu soyguna ve soyguna güya dur diyebilme adına, kanun denen şeyler vaaz ettilerse de, bu vaaz edenlerin ömrü vaaz ettikleri bu yasaları uygulamaya koymadan doldu ve gelen hükümetler bahse konu kanunu yok sayarak bu yamyamların pazar paylarını bile bile inadına arttırdılar ve bunun adına ekonomik gelişme dediler. 1980'li yıllarda mısır glikozu daha fazla satılsın diye daraltılan şeker pancarı alanları aynı zamanda hayvancılığı da bitirdi. Çünkü melas bulunamayınca yem fiyatları da artıyordu.

Bu durumu o dönemin dahi başbakanı Turgut Özal yüzyıllık Rus etlerini ithal ederek, ve bu etlerle ilgili entegre tesisler kurarak et sorununu çözüyordu.

Sonunda tarım alanlarına bile zorla izin alan glikoz fabrikaları kuruldu.

Ve tüm tatlandırıcılarda, bira sanayinde, gazozlu içeceklerde, pastahanelerde tüm tatlılarda kullanılan bu ürün (glikoz) halkın aynı zamanda sağlığında bozdu.

Çünkü bu ürünü üretmek için ithal edilen Mısırların (Arjantin'den ve ABD'den) genetiğiyle oynandığından, adı geçen ürün yalnızca insan sağlığını değil, tüm eko sistemi yıkıyordu.

Sonuçta insanlar hasta oluyor ve de akla hayale gelmez ilaç tüketimi olarak burada da emperyal güç büyük bir sarmal oluşturuyordu.

Yine 1980'li yıllarda Turgut Özal tekeli yok etme uğruna ülkede emperyalizme enterge olan Sabancı grubu ile birleşen Philip Morris, Türk tütüncülüğünü değil, Tekel'in tamamını bitirdi.

2000'li yıllarda başlatılan toplumu kişiliksizleştirme hareketi ivmesini öylesine arttırdı ki, dönemin başbakanı 'Ananı da al git', 'askerlik yan gelip yatma yeri değil' 'Kürt-Türk" ayrımcılığını tetikleyen söylemler ve daha nice laflarla toplumu manüple etmenin ötesinde bir ayrışma politikası uygulamaya başladı.

Kendisinin 'BOP eşbaşkanı' olduğunu söyleyen dönemin başbakanı bu BOP projesi çerçevesinde kendine verilen görevler olduğunu fütursuzca söylüyordu.

Bu zatı dinleyen önceden kişiliği yok edilen efsunlaşmış kişiler bu kişiyi alkışlıyordu.

Bu öylesine büyük bir projeydi ki, bu proje insanın insan olma özelliğini yok etme yanında, insan denen varlığın insanlığa bile bile ihanet etmesini de sağlıyordu.

Anayasa mahkemesinde savunmasını yapan başbakan Tayyip Erdoğan 'BOP eşbaşkanı' olduğunu söylemediğini' söyledi.

Tuhaf olanı bunu anayasa mahkemesi denen, yasallığı kalmayan kurumda kabullendi.

Bu zat öyle büyük bir ibneydi ki, 1980 faşizminin liderini göklere çıkarırken yine 1980 faşizminin idam ettiği 16 yaşındaki bir delikanlı için ağlıyor, Irak'ta milyonlarca insanın katlini seyrederken bu katliamı yapanların ülkelerine sağ salim dönmeleri için dualar ediyordu.

Mısır'da ölen bir kız çocuğu için ağlıyor (tabi ki ağlanır) da, Türkiye'de başına tekmeler atılarak öldürülen, gözleri çıkarılan gençlere terörist diyebiliyordu.

Dünyada Ulusal Türkiyemi itibarsızlaştırmak için hemen hemen her türlü yol deneniyordu. uluslar arası toplantılarda dayılıklar yapılıyordu.

bu dayılık uluslararası sularda 9 Türk vatandaşının katledildiği an patlayan bir balondan daha hızlı sönyordu.

Toplumu uyutmada öyle mahir yöntemler bulunmuştu ki, "gündemi ben belirlerim" diyen başbakan, hakikaten gündemi ve gündemleri belirliyordu. "faiz lobisi" diyor, "dersanelr kapatılacak" diyor, "fuhuş" diyor, "içki haram" diyor, "ulema" diyor, bunu tüm 24 saat tv ekranlarından canlı, cansız topluma enjekte ediyor.

bazan " dilim süçtü" diyor.

Hasan sabahın müritlerine döndürdüğü yandaşlarına kızınca da "haşaşiler" diyordu. Bu durumu nasıl algılayacağını bile bilmeyen birey, bu deyim ne olduğunu dahi anlamadan alkışlamaya devam ediyor.

O kadar enteresan şeyler oluyordu ki, adama soru soran gazeteciye, adam dönüp, yanında bulunanlara ve de soruyu soran gazeteciye "bir şey duyan var mı? " diye soru,

soru soruyor, ve bu adam bakan. Nereye, nasıl, neye bakıyor bilinmiyor da, bir de sağır mı?

Ülke tam bir sağır ve dilsizler ülkesi haline döndü, dönüştürüldü.

Ülke değerlerinin hızlı bir şekilde yok edilmesi yalnızca ülke çerçevesinde kanayan yaralar açmamakta, bu kokuşmuşluk ülkenin çevresini bırakın dünyayı bir kan gölüne çevirmeye sebebiyet vermekte.

bu ülkenin askerlerini Afganistan'a gönderip oradaki sivil halka mermi attıran alçaklıklara yol açan siyasi organizasyonlar Irak'ın bombalanmasında birincil rol oynamayı kendilerine vazife edinmişler, Suriye'nin iç savaşa sürüklenmesini tezgahlamışlardır. Bu günler nasıl anlatılır, bilinmesi mümkün olmayan bir konu. insanların bir an akıllarını kaçırdığı varsayımından hareketle bu nasıl olabilir diye düşünebiliriz.

Peki nasıl olur da 70 - 80 yaşında, bu ülkenin yükünü yıllarca omuzlarında çekmiş olan analara, babalara, büyük annelere, büyük babalara bu ülkenin polisi gaz bombası atar, veya bu gaz bombaları bu polislere attırılır.

bu bomba denilen şey aslında gerçek bomba dan daha da etkili. insanın nefes almasını tamamen engelliyor, anlık değil saatlerce körlük yaşıyor.

Bu bomba ki adamı öldürebiliyor. Sakat bırakıyor. Bu alçaklık nasıl tarif edilebilir. Bunu yapan alçaklar, bu alçaklara bu alçakça emri veren alçaklar bu ülkenin büyük analarına, büyük babalarına ve de onların torunlarına bu tür bir işkenceyi nasıl reva görürler? Bunu anlatmak mümkün değil.

Sebahattin Kömürlü

Anlamak sonunda

şunu
anladım sonunda
bu yoklukta
bu boşlukta
dünya denen mekanda
bunca koşturmaca
boşuna
sensizlik
düğüm düğüm
halka halka dizildi
boynumda
bir tek fermanın yeterdi
ızdırabımın son bulmasına
bir dağ başında
ya da çöl ortasında
tek kalmak nasılsa
ben
bunca zaman bu yalnızlığımla
donan göz yaşlarımla
kaybolmaya alıştım çöllerin ortasında
bir vaha da
ya da
zorla yeşermiş bir dalda
birden
birden bire karşıma çıkman
sonra
sonradan kaybolman
milyar yıl sürdü sanırım bu yaşam

inan
sensizliğe çare olsa
sona ersin isterim
yaşam.

Sebahattin Kömürlü

Anlamıştı tüm anlayamadıklarını

Her halde anlamıştı anlamadıklarını.

Neydi bunca zaman anlayamadıkları...

Da şimdi anlamış gibi kendi kendine ca -- ka atıyordu.

İşte bu aşamada yeniden düşünmeye başladı.

Anlaşılan veya anlaşılmayanlar neydi?

Onun yıllardır anlamadığını sandığı anlaşılmasız olanlar neydi?

Tüm bunları şimdi yeniden tartmadan, nasıl olur da bir çırpıda anladım, anladım diye ortaya çıkardı.

Hiç olacak şey değildi bu.

Evet, olamazdı da,

Ne, nasıl değişmişti de anlayamadıklarını anlar olmuştu?

Acaba bu da yeni bir kendi kendini aldatmacamı idi?

Yaşanan öyle dolu günlerdi ki bu günler, binlerce yılı dakikalar içinde yaşamak mümkündü. Bir akşam koltuğunda otururken, dağların bombalandığına canlı, canlı tanıklık edebilmenin zevkin yaşarken, öbür tarafta can çekişenlerin acısını duymamak...

Biraz daha ileri gidince,

Milyonlarca, milyarlarca yıldır yosun dolu, yosun kokulu kıyıları süslü bir şehrin sahillerinin, dört teker rahat gitsin diye hiç bir acıma duygusu geliştirilmeden, doldurulmuş nu seyir eden beyin, şimdi anlayamadıklarını, anlamamanın rahatlığı içinde, camilerin minarelerine inat bulutlara uzanmaya çalışan gökdelenlerin, reklam tabelalarındaki reklamlarını içi gıdıklanarak seyrediyor...

Ki, bu şehrin en bakir alanlarının, ormanlarının, hatta insanların nasıl para için pazarlandığını bildiği halde, nasıl olur da anlayamadıklarını anlamamanın rahatlığı ile caka atıyordu...

Kime idi onun bu afra - tafrası.

Bu yaşanan, ileri demokrasi çağında, nasıl da ilerlemişti...

Kaymakamların, valilerin, neye, niye, nasıl baktığını bilmediği sayısız bakanların, dindar bir cumhurbaşkanınının6y dindarlığının övüle, övüle sergilendiği, din adına koca bir ulusun dinsizleştirildiği bu zaman dilimi gibi yoğun bir zaman daha yaşanılmış mıydı?

Dakikalar için de dediğinden cayan Başbakanın, nasılda zaman ötelere atladığını, anlamış ta, anlayamadıklarını anlamıştı.

Tüm böbürlenmesi bundandı...

Sebahattin Kömürlü

Anlatmak mı anlatamamak mı

ne sen varsın yanımda
ne de
bana sadık kalan yalnızlığım

huysuzluğum
her zamandakinden daha fazla
bulutlardan daha hırçın
ve akan sellerden
daha acımasız
yanlızlığın...
böylesi büyüceğini
ne
nereden gelirdi aklıma
sensiz yaşam
mümkün mü
ki...
boğazlanmış dalgalar örneği
dondurdun yüreğimde kanı
benim bu zavallığı mı
anlatmam mı
anlatamam mı...
dalda
kuru yaprak
havada
su
inan ki
unuttum
bu dünya da yaşamı

Sebahattin Kömürlü

Anlatmaya Çalışmak

tutamadan
ellerini
öyle zamanlar geçti ki
kederli

sustu
kıyıları boyunca dalga
bilmiyorum
hangi şarkıyı yıldızlar mırıldanmakta

uzanıp
yemyeşil çimenlere
unutulur umuduyla
aramak
bulutlarda
kaybolmuş umut kervanları

öyle acılar içinde bıraktın ki
beni

hey
her istediği yere konan kuş
yok mu sana göre yokuş
öyle bir koşu ki bu yorgunluğumu
ne
tuzlu sulara bıraka bildim
ne
gözlerimin hasretin derini kuyulara

öyle zor ki
sensiz yaşam
anlatamam

Sebahattin Kömürlü

Anlayanlara

2 amca çocuğu kuzen İstanbul'dan Cizre/Katran karakoluna vatani görevlerini yapmak için giderler.Sürekli birlikte vakit geçirirler nöbetleri bile beraber tutarlar.Bir akrabalarının düğününe gitmeleri gerekir ancak ikisine birden izin çıkmaz birisi izne ayrılır.Kuzenlerden birisi nöbette başka bir askerle birlikteyken arkadaşı mevzide uyur kendisi de ileriden geçen koyun sürüsünü görür.Koyunların yakınına gittiğinde koyun postu giymiş ve sürünün arasına sızmış 3 pkk'lı terörist tarafından şehit edilir... Diğer asker izinden döner,kuzenini şehit olduğu mevziye nöbet yazdırmaz komutanlar ancak o nöbetini başka bir asker ile değiştirerek o mevzide nöbet tutar.Gece yarısı bir koyun sürüsünün karakol yakınlarından geçtiğini görür.Mevzisini terk ederek sürüye yaklaşır.Kuzenini şehit eden koyun postu giymiş sürünen pkk'lıları fark eder ve 3 pkk'lıyı da öldürür... Öldürülen 3 pkk'lının isimleri Ahmet Kaya köpeğinin "Biz üç kişiyiz" şarkısında geçen "Bedirhan,Nazlıcan ve Suphi" dir

"Ey Bedirhan; katran gecelerin heyulası,
Ey Bedirhan; kancık pusuların belası..."

Bu beyitteki "katran" Şırnak/Cizre/Katran karakolunu tasvir etmektedir

HALEN BU AHMET KAYA ŞEREFSİZİNİ DİNLEYEBİLECEK MİSİNİZ?
VİCDANINIZ RAHATSA DİNLEYİN

Sebahattin Kömürlü

Arama

Aslında
çekiliyor denizler durmadan
yükseldikçe yükseliyor
Everest
unutma
boşluk doldurur boşluğu
su çekilir kuytulara
böyle buralarda
bu dağılmış diyarlarda
arma
gerçeği
boşuna

Sebahattin Kömürlü

Arayış

Acı
Acıdır.
Korku
Korku
Yaratıldı yaratılalı
İnsanoğlu
Aradı

Sebahattin Kömürlü

Artık

artık
yok tuzun tadı
toprağın canı
kanımızın son damlası
o da damladı
adımlarımız
sıklaştı
sıklaştı
ansızın
bir haçer saplandı
yüreğimizin ortası
kanadı
kanadı...

....

Sebahattin Kömürlü

Artık

Artık,
Allah'ta karışmıyor,
Şu Dünya'nın halına.
Ne peygamber gönderiyor,
Ne Cebrail,
Başiboş danalar gibi bıraktı bizi,
İşte,
Dünya dedi, deli düzün ortası,
Bildiğince yayıl,
Dağlarda,
Ovalarda,
İnsanlar ölüyormuş orda, bur da,
Şur da...
Nasıl olur bunca iş,
Bir bedende kafa,
Kafada sınırlı beyin,
Anlamıyor bunları,
Zaten,
Anlaşılması da istenmiyor.
Durup,
Durup düzen,
Düzen üstüne,
Düzen üreten,
İşkenceden,
Nasıl kurtulur diye, kendi kendine,
Sonra birden,
Bire,
Sonra birden bire...
Ya Rab,
Ne istiyorlar...
Yer yüzünde, bunca işkence,
Kurda, kuşa,
Karıncaya,
Yazık değil mi...
Belli bize acımadığın,
Suçluyuz,
Suçu neydi şu uçan bıldırcın'ın,
Sormak haddimize düşmez,
Günah işleriz.
Çaresiz,
Sudan geçeriz,
Geçemeyiz,
Boğulur gideriz.
Belki vurur leşimiz bir kenara,
Beki de bulunmaz çoğu zaman.

Sebahattin Kömürlü

Artık benim dediklerim boşuna

artık benim dediklerim boşuna
mermi çıktı toplar çıktı namludan
ölüm denen kara melek toprağa
düşürdü canları
dağa...

kahpedir kahpeler
bilen var mıdır
binlerce söz bir anlayan var mıdır
bu cennet yerlerde
cehennem işte
atılar ateş de
yanarız gayrı
...

Sebahattin Kömürlü

Artık kabul değil

artık
toplum da bireyin
acılarını
irdelemeyen
hiç bir mısrayı
şiiir olarak kabul etmiyorum.

Sebahattin Kömürlü

Artık sustum

artık sustum
konuşmuyorum
yeterince haykırdım
çıkıyor sesim daha

Sebahattin Kömürlü

Aslında

en acısı
ayrılıktı

derelerden
yaylalardan
ayrılık

bağçelerden
bağlardan
tarlalardan
ayrılık

Sebahattin Kömürlü

Aşık olmak

Aşık olmak varken duta söğüte
Var git bırakma sen beni burada
Daha söylenecek ne kaldı daha
İşte bu sevdalar yoruyor beni.

Sebahattin Kömürlü

Aşk

Aşk,
Bilmece.
Uğraşma hiç çözmeye.
Bırak ağlasın gözlerin,
Gülmek neyine.
Aşk,
Bilmece.
Uğraşma hiç çözmeye.

Sebahattin Kömürlü

Aşk dediğin

aşk
dediğin biter
mi

bir kere aşık olmaya gör
alır götürür seni
sonsuz

duygularında
düşüncelerinde
adım attığın her yerde
nefes aldığın her an
içinde

Sebahattin Kömürlü

Atatürk le ilgili

ümden bir kaç anı paylaşayım mı?

Ordinaryüs Profesör Reha Oğuz Türkkkan'ın Mustafa Kemal Atatürk ile anısı...

Bozkurtvari Gözler Bir de Palabıyık Bir Şah

1934 senesi haziran ortalarıydı, 14 yaşındaydım.

Büyük Ada'daydım.

Bahçıvan Muharrem telaşla koşup geldi; 'Paşam geldi! Paşam geldi! Pederinizi soruyor,' diye bağıyordu.

Kapıda atlı faytonda Atatürk varmış. Yanında da İran Şahı Rıza Pehlevi. Atatürk onu gezdiriyormuş. Babamın evi olduğunu duyunca arabayı durdurmuş, tanığı Ziya Bey'e bir merhaba deyip kahvesini içecekmiş.

Aksi gibi babam işi icabı İstanbul'daydı. Sokağa çıkan 40 küsur basamak merdiveni nasıl çıktığımı bilemiyorum. Nefes nefese oraya vardım.

Atatürk'ü hemen tanıdım. Resimlerinde de daha yakışıklı, daha heybetli bir insan. Çocuk hayalimle başının çevresinde sanki nurdan bir ışık görmüş gibi bakakaldım. Hayır sarışın başı değil, gözleriydi beni çeken. Sonraları heykellerde, resimlerde görüp tanıyacağım o delici, insanın içini okuyan bozkurt gözler!

Yanıdaki 'izbandut' gibi oturan iriyarı çok esmer tenli ak palabıyıklı İran Şahı Pehlevi'nin bıraktığı intibayla taban tabana zıttı Atatürk'ün karizması. İçimden, 'önder böyle olur işte!' dediğimi çok iyi hatırlıyorum.

Cumhurbaşkanımızın ve Şah'ın ellerini öptüm, babam için özür diledim ve eve davet ettim.

'Alacağımız olsun, bir dahaki sefere' diyen Atatürk beni arabasına aldı, karşısına oturttu. Başımı okşadı, hangi okula gittiğimi sordu.

'Kabataş Ortaokuluna' dedim.

Hemen ilgilendi.

'Sınıfta Gagağuz Türkü üç öğrenci var mı?' diye sordu.

'Evet var... Komik soy isimli: gagalı, oğuzlu. Birinin adı Mikail, ötekininki Jorj. İyi kaynaştık ama... Hem de üçü de Hıristiyan olduğu halde...'

Gazi sözümü kesti:

'Olsun soyları Türk. Senin gibi, benim gibi. Romanya elçimiz Hamdullah Suphi'ye ben talimat verdim, anlaşma yaptı himayeme aldım, başka Türk öğrencilerde yollayacak. Onlarla iyi anlaşın. Türkiye'nin dışında daha birçok Türk var. Türklüğü iyi öğrenin' dedi. Şahın sıkılmasına aldırmadan bana adeta ders verdi.

'Adlarında komik bir şey yok, onlar 'Gagağuz' yani 'Gökoğuz' Türkü. Hıristiyan olmuşlar yüzlerce yıl önce, Hazar Türkleriyken... Musevi dininden olanlar da var. Ama hâlâ Türkçe konuşuyorlar... Bize akraba olan halklar da var. Macarlar gibi. Kızılderililer gibi. Gitmişiz Amerikalara bile. Bunları öğreneceksin. Gagağuz arkadaşlarına çabuk kaynaştığına sevindim. Başka okullarda da benim himayemle gelen Türkiyeli olmayıp Türk olan öğrencilere de rastlayacaksın. Özbek, Kırgız. Onlar üstelik Müslümanlar. Yurtları işgalde. Bu sözlerimi unutma, belki bir gün gene görüşürüz bunları baban da varken' dedi. Tekrar elini öptüm, o da saçlarımı okşadı ve arabacıya 'sür atları' dedi.

Bu konuşmanın üzerimde etkisi büyük oldu. Hele daha da küçükken Kızılderilileri kurtmaya sevdasına kapılan benim gibi bir çocuğa.

izmir'de yayınlanan Yanık Yurd Gazetesinin (28 Nisan 1925) 95. sayısında, 23 Nisan 1925 tarihli Türk Ocakları 2. Kurultayı'na katılan delegeleri kabul sırasında, Atatürk'ün beyanati resimde görüldüğü şekilde haber yapılmıştır. Bu haber resimdeki belgede hem eski yazı hemde günümüz yazısı ile yer almaktadır.

“TÜRK VE TÜRKÇÜLÜK ALEYHİNDE BULUNANLARI EZECEĞİZ! ”

Mustafa Kemal Atatürk

<http://cumhuriyetintarihi.blogspot.com/2013/07/turk-ve-turkculuk-aleyhinde-bulunanlari.html>

Türkler'le ilgili Atatürk'ün dikkatini çeken bir ayrıntı

Atatürk'ün çok okuyan bir insan olduğunu bilmeyenimiz yok gibidir. Atatürk sadece okumak ile kalmaz, kitap içinde ilgisini çeken yerleri işaretler ve yanlarına notlar alırdı. Atatürk Cihan Tarihinin Umumi Hatları isimli eseri okurken bir çok işaretlemelerde bulundu, işte onlardan bir tanesi;

'Bütün Irklar ve bütün sınıflar kendi halkları arasında ve kendi ülkelerinde kaldıkça, değer ve saygınlık kazanır. Fakat yabancı ülkelere gidecek olurlarsa, sefalet düşer, aşağılanır ve horlanırlar. Türkler ise, kendi soyları arasında kaldıkça bir aile içindedirler. Ve özel bir güç veya kudret sahibi olamazlar. Fakat ülkelerini terkederler de bir müslüman memleketine giderlerse, oranın güçlü kişisi olurlar. Kendi soyadlarından ve ocaklarından, kendi hısım ve akranlarından ne kadar uzaklaşırsa, o kadar değeri artar. Hz. Adem'den bu güne kadar gelmiş geçmiş hiç bir kavimde, ne kadar pahalıya alınmış olursa olsun, bir tutsağın taç ve tahta kadar yükseldiği görülmemiştir. Oysa Türklerde buna pek çok örnek vardır.

Türk Kralı olan, bilgisi erdemi yeteneği ile tanınmış Afrasiyad: 'Türk denizin dibinde bir istiridyenin kabukları içinde saklı bir inciye benzer. Bu inci denizden çıkarılıp, bir hükümdarın tacını yada bir gelinin kulaklarını süslediğinde değer kazanır' demiş.'

(Cihan Tarihinin Umumi Hatları.-3. Cilt Wells, Herbert George)

Atatürk işaretlediği bu yerin altına latin harfleri ile 'DİKKAT' yazmıştır.

<http://cumhuriyetintarihi.blogspot.com/2013/07/turklerle-igili-aturkun-dikkatini.html>

-
-
-
-
-
-

Mustafa Kemal Atatürk'ün kapattığı okul

Cumhuriyet'i kuran milli kahramanlarımıza, bir çok iftira atıldı.Özellikle Mustafa Kemal için, kimi zaman Yahudi, kimi zaman ise din düşmanı dendi.Bazıları ise, tek parti dönemini Hristiyanlığa geçiş dönemi olarak, göstermeye çalıştı.

Bursa Amerikan Kız Koleji, 1854-1928 yılları arasında Bursa'da hizmet veren, lise düzeyinde bir okuldur.Bu okulu diğer okullardan ayıran nokta ise, bu okulun Atatürk tarafından kapatılmış olmasıdır.Okulun kapatılma sebebi ise, 4 öğrencinin İslamiyet'i terkederek Hristiyanlığa geçmesidir.

Hristiyanlığa geçiş süreci olarak gösterilmeye çalışılan, bu dönemin aslında misyonerlikle mücadele edilen bir dönem olduğu açıkça görülmektedir.Sadece 4 öğrencinin İslamiyet'i terketmesi üzerine bir okulun kapatılmış olması, bu konuda ne kadar kararlı bir politika izlendiğini görmemiz açısından oldukça önemli bir örnektir.

http://cumhuriyetintarihi.blogspot.com/2013/07/mustafa-kemal-ataturkun-kapattdg-okul_23.html
KUYRUK ACISI

Atatürk'un yurt kurtarıcı olduğunu, milletlerin en vefalısı olan Türkler asla unutmayacaklardır.

Noell Roger Gazetesi, Fransa

... Atatürk öldü. Barış kubbesinin Doğu sütunu yıkıldı. Artık evrende barışı kimse garanti edemez. Nitekim Avrupalı devlet adamları; O'nun 1930'da yaptığı uyarı ve tavsiyeleri dinlememiş ve dünyayı 1939 yılında ikinci büyük savaş felaketinin içine sürüklemişlerdir.

Sanerwin Gazetesi, Fransa

Atatürk, dünyanın çok nadir yetiştirdiği dâhilerdendir. O, bütün bir tarihin seyrini değiştirmiştir.

Ennehar Gazetesi, Lübnan, 1938

Kemal Atatürk, yalnız bu yüzyılın en büyük adamlarından biri değildir. Biz Pakistan'da, O'nu geçmiş bütün çağların en büyük adamlarından biri olarak görüyoruz. Askeri bir deha, doğuştan bir lider ve büyük bir yurtsever...

Eyüp Han, Pakistan Cumhurbaşkanı

'Allah bir ülkeye yardım etmek isterse onun elinden tutmak isterse başına Mustafa Kemal gibi

lider getirir'

Tahran gazetesi

Yukarıdaki sözler tüm dünyanın Mustafa Kemal hakkında ne düşündüğünü bizlere gösteriyor.Ama ne yazık ki Mustafa Kemal'in tüm ömrünü adadığı türk milletinin önemli bir kısmı Mustafa Kemal hakkında bu kadar iyi düşünmüyor.

İyi düşünmedikleri gibi saygı gösterme zahmetinde bile bulunmuyor.Sanıldığı gibi bu zihniyet yeni bir zihniyet değil.Bu köhne zihniyet ne yazık ki Cumhuriyetimizden bile eski bu zihniyet geçmişte bakın bizim kahramanlık destanımız için neler söylemiş.

Medrese Hocaları Derneği (Cemiyet-i Müderressin)

'Kuva-i milliyetçiler kudurmuş haydutlardır.'

Divitli Eşref Hoca:

'İngilizlere meydan okuyoruz. Bu en büyük küfürdür.' - 1920

Yazar ve Nazır Ali Kemal:

'Düşmanlar, Teşkilat-i Milliye'den bin kere daha iyidir.' - 23.04.1920

'Ankara'dakilerin Yunanlılara hala meydan okumalarına çılgınlıktan başka bir sıfat verilemez. Yunanlılarla aramızda akılca da, ilimce de, kuvvet bakımından ve her açıdan bu kadar fark varken onlarla muhabereye girişilemez.' - 07.08.1920

'Kars alındı. Demek ki işlemediğimiz bir hata kalmıştı. Ermenistan'a taarruz ile onu da tamamladık... Ankara yârani nihayet meramlarına erdiler. Ermenistan'a yürüdüler. Kars'ı işgal ettiler.' - 11.11.1920

Avrupa ile başa çıkmayı asırlardan beri Asya'nin hangi kavmi başardı ki biz başarabilelim.' - 06.02.1921

Bu sözlerde hilafet-halife yanlılarının sözleridir. ve ne yazık ki bu insanlar türkçe konuşan insanlar.Gerçi osmanlı Şeyhülislamı Mustafa Sabri efendi türkçe konuşmakta istemiyor. Ama sonuç olarak bu insanlar işgal altındaki bir memleketin vatandaşları.

Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi Diyor ki

'Benim elimden gelse Türkleri Arap yaparım, diğer Müslümanları da. Bunların vaktiyle Araplaşmadığına da çok eseflenirim. Arap dili, ne Türk diliyle ne de Çerkez diliyle kıyas kabul etmeyecek derecede üstünlüğe sahip olduğundan, insanın, milliyetin küçüğüne sahip olup da onunla iftihar edeceğine büyüğüne sahip olarak onunla iftihar etmesi daha kârlı ve makul olur."

Bu zihniyet ne yazık ki kendi davalarını İslam'ın emri olduğunu iddia edebilen insanlardır.Alttaki bildirge onlarca örnekten sadece birisi;

İslam yüceltme derneğinin bildirisi:

'Yunan ordusu halifenin ordusu sayılır. Hiç de zararlı bir topluluk değildir. Asıl kafası koparılacak mahlukat Ankara'dadır.' - 1920

Bu gün ise bilgiye ulaşmak artık 90 yıl önceye oranla çok daha kolay.Bunu çok iyi bilen din tüccarları da zamana ayak uydurdular.ZAMAN makinesini icat edemediler ama en az onun kadar tehlikeli birşeyi keşfettiler o da medyaydı.

Tahmin edilebileceği gibi internetten yapılacak bir araştıma ile geçmişte verilen fetvaların bildiregelerin dinle alakası olmadığını herkes çok rahat görebilir.

Bunu çok iyi bildiklerinden olsa gerek RESMÎ TARİH yalanları adı altında bir şehir efsanesi yarattılar. Tvlerde 10 Kasım günü bile bu efsaneleri halka anlattılar.

Bu efsaneye göre tüm dünyanın KAHRAMAN olarak gördüğü Mustafa Kemal aslında Kahraman değil hainmiş.Hatta Atatürk döneminde milyonlarca insan katledilmiş.İngiliz muhriplerinin söyledikleri sözler ise bir taktikmiş nasıl taktikse cahil halk onların verdiği fetvalarlara dayanarak en zor günümüzde bir sürü ayaklanma çıkarmış binlerce şehit vermişiz.

Belkide ordumuz bu ayaklanmalarla oyalanmasa çok daha geniş sınırlara sahip olabilirdik en azından Selanik türk yurdu olarak kalabilirdi.

Son bin yıllık tarihimiz bizelere göstermişti ki türk milletinin geri kalmasını sağlayan tüm olaylar din perdesi altında bu millete iyi birşey gibi dikte ettirilmiştir.Matbayı istemeyen alim denen insanların zihniyeti bu günde devam ediyor ve güzel dinimizi kendi istekleri için araç olarak kullanıyorlar.

Fazla bilinmemesine karşın Musafa Kemal dinimizin doğru bilinmesi için büyük reformlar yapmıştır ve insanlarımız bu gün dinimizi çok rahat ve doğru bir şekilde öğrenebiliyor.

Osmanlı döneminde olduğu gibi bir alim tek sözülle milyonları kandıramıyor milyonları kendi çıkarlarına göre kullanamıyor.Bunun en büyük Sebebi İse hain dedikleri Atatürk'ün dinimize yaptığı büyük hizmetlerdir.

Bu günkü tüm Cumhuriyet düşmanlığının sebebi budur amaçları iddia ettikleri gibi daha iyi bir demokrasi değildir.Tüm amaçları eski haketmedikleri itibarlarını geri kazanmaktır.

Sebahattin Kömürlü

Atatürk Şarkısı

Atatürk özgürlük simgesi
onla yüceldi insanlık erdemi
Atatürk
özgürlük simgesi

yurtta sulh cihanda sulh
dedi
onla yükseldi insanlık erdemi
Atatürk özgürlük simgesi

yol gösterdi ulusa
ilim ve irfan dedi
Atatürk özgürlük simgesi
onla yükseldi insanlık erdemi

dedi
dedi
mazlum milletlerde özgürleşmeli
Atatürk
insanlık abidesi

Sebahattin Kömürlü

Atatürk'e karşı

Atatürk'e karşı olmak. Adam " siz de Atatürk'e laf söyletmiyorsunuz." dedi. Atatürk'e elbette laf söylenir. Ancak, Atatürk'e söylenecek laf, laf olmalı, ki o laf söylene bilsin. Yoksa her laf Atatürk'e söylene bilir mi? Elbette her laf Atatürk'e söylenemez. Söyletilmemsi de gerek. Bunu beceren Osman Pamukoğlu, bir canlı yayında konuşmak için konuşan millet vekiline gereken cevabı verdi.

Bu zaman diliminde Atatürk'e bunca karşıtlık niye? İlk okul ve orta okul talebeleriyle yaptığım bir sohbette tek bir öğrenci bile Atatürk'ü sevdiğini söylemedi. Neden diye sorduğumda, biri "neden hep Atatürk diyorsun." dedi. Bir diğeri; inkılap dersinden geçer not almam gerek." dedi. Ama hiç biri Atatürk'ü sevdiğini söylemedi. Hemen hemen hepsi, "Atatürk, tek başına mı savaştı, hep Atatürk'ten bahsediyorlar." Öyle ki bu durum çocuklarda bir Atatürk fobisi oluşturmasının ötesinde, Atatürk konusu onlar için adeta ikrah noktası oluşturmuştu. Bu durumda bu çocuklar nasıl bu hale geldi diye düşünmek gerekmez mi?

Çocuklara, "Atatürk'ün tüm şehitleri, gazileri, savaşlarda savaşımları temsil ettiğini, bunun ötesinde mazlum milletlerinde özgürleşmesi için nasıl mücadele ettiğini, tüm bunlardan dolayı Atatürk'e T.B.M.M' nin Mustafa Kemal' e Atatürk soy adını verdiğini biliyor musunuz " dediğimde, çocuklar bunu bilmediklerini söylediler. Atatürk' ün "özgürlük" simgesi olduğunu, hatta özgürlüğün dahi ne olduğunu bilmiyorlardı.

Konuyu bir öğretmen ile paylaştığımda, bana: "Atatürk' ü sevdirmeye yönünde bir bilgi ancak öğretmenler tarafından çocuklara aktarılabilir." dedi. Kendisine hak vermem mümkün değildi. Buradan da anlaşılıyor ki, eğitim adı altında verilen bilgiler Atatürk'ün hedeflediği tam bağımsız bir ülkenin bireyi olma bilinci ile yetişen vatandaş olma şiarı dışında bir eğitim modeli, bireyi hızla köle ve teba durumuna indirgemekte. -Ki bu nedenle bu zaman diliminde Atatürk'ü anlamak değil de ondan hızla uzaklaşmakla tecelli eden bir fikri kargaşalık ortamı oluşmuştur.

Sebahattin Kömürlü

Atatürk'ü eleştirmek

Atatürk'ü eleştirmek

aslında Atatürk'ü eleştirmek ben gibi bir zavallıyı elbette aşar. ne var ki günümüzde adı aydın sıfatı ile donanmış bir çok çapsız ileri geri laf etmeyi kendilerine vazife kabul etmiş ve hiç durmadan toplumu yanıltma uğruna konuşmaktadır.

bunlar denileni anlamak yerine kendi kurguladıkları senaryoyu öyle ustaca oynamaktalar ki, adı açık oturum olan t.v programlarında kendi küme elemanları ulu orta konuşurulmakta. güya tarafsız yayın yapma adına bir de telefon bağlantısı yapmaya kalkarlar. ne var ki telefondaki konuşmacı konuşmaya çalışır, konuşamaz. ekrandaki güçler demokrat ve ilerçilik adına mensup oldukları ulusu belirtme gereği duymadan ulusalcı liğa da hakaret ederler. bunlar kelimenin tam anlamı ile ne oldukları belirlenemeyen türlerdir.

adamın biri kalkar hangi Atatürk diye kitap yazma cesareti gösterir. tüm dünyanın tanıdığı, Atatürk'ü tanımamış, utanmadan hangi Atatürk diye soruyor. aslında eleştirmek bir haktır. ancak durup dururken bu ülkenin kurucusuna, (ki o, tüm Sakarya'da, Çanakkale'de, Dumlupınar'da velhasılı bu ülkenin kurtarılmasında tüm emeği geçenleri, şehitleri, gazileri simgelemekte) ayyaş demek saygısızlık ötesinde bir edepsizliktir.

geçen yaz, deniz kenarında bir sohbet esnasında muhatabım, "Atatürk eleştirilemez mi" deyince, kendisine, Atatürk hakkında ne biliyorsun diye sorduğum da, kendisi bana "çok sert ve katı fikirlerin var" dedi. bense kendisine katılmadığımı, şu şekilde açıklamıştım. kişinin bir konu hakkında olumsuz eleştiren taraf olabilmesi için, konu hakkında bilgili olması gerektiğini, Atatürk'ün yaşadığı dönem içinde, yaptıkları ve yapamadıklarına bakılarak böyle bir yaklaşıma var olduğumu, bunu ise 1981 yılında unesco'nun yaptığını ve 1981 yılının Atatürk yılı olarak ilan edildiğini, bu kararın nasıl oluştuğunu sorduğumda, hiç bir şey diyemedi. acı olan şudur ki, insan kolay yetişmiyor. biz vatandaşlar olarak bu hainlerin dedikoduları ile bilgilen miyoruz, kirleniyoruz. bu kirlilik bu hainler tarafından bilerek yapılmakta. ne yazık ki toplum aydınlanmak yerine yukarıda adı geçen sohbete ki gibi yanlışları doğru sanmaktadır.

Sebahattin Kömürlü

Atatürkün kurduğu fabrikalar

ŞTE ATATÜRK'ÜN 15 YILDA KURDUĞU FABRİKALAR!

- 1-Ankara Fişek Fabrikası (1924)
- 2-Gölcük Tersanesi (1924)
- 3- Şakir Zümre Fabrikası (1925)
- 4-Eskişehir Hava Tamirhanesi (1925)
- 5-Alpullu Şeker Fabrikası (1926)
- 7-Uşak Şeker Fabrikası(1926)
- 8-Kırıkkale Mühimmat Fabrikası (1926)
- 9-Bünyan Dokuma Fabrikası (1927)
- 10-Eskişehir Kiremit Fabrikası (1927)
- 11-Kırıkkale Elektrik Santrali ve Çelik Fabrikası (1928)
- 12- Ankara Çimento Fabrikası (1928)
- 13-Ankara Havagazı Fabrikası (1929)
- 14-İstanbul Otomobil Montaj Fabrikası (1929)
- 15-Kayaş Kapsül Fabrikası (1930)
- 16-Nuri Killigil Tabanca, Havan ve Mühimmat Fabrikası (1930)
- 17-Kırıkkale Elektrik Santrali ve Çelik Fabrikası (1931- Genişletildi)
- 18-Eskişehir Şeker Fabrikası (1934)
- 19-Turhal Şeker Fabrikaları (1934)
- 20-Konya Ereğli Bez Fabrikası(1934)
- 21-Bakırköy Bez Fabrikası (1934)
- 22-Bursa Süt Fabrikası (1934)
- 23-İzmit Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikası (1934 Temel atma)
- 24-Zonguldak Antrasit Fabrikası (1934 Temel Atma)
- 25-Zonguldak Kömür Yıkama Fabrikası (1934)
- 26-Keçiborlu Kükürt Fabrikası (1934)
- 27-Isparta Gülyağı Fabrikası (1934)
- 28-Ankara, Konya, Eskişehir ve Sivas Buğday Filoları (1934)
- 29-Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikası (1935 - Tamamlandı)

- 30-Kayseri Bez Fabrikası (1934 Temel atma)
- 31-Nazilli Basma Fabrikası (1935- Temel atma)
- 32-Bursa Merinos Fabrikası (1935 Temel Atma)
- 33-Gemlik Suni İpek Fabrikası (1935 Temel Atma)
- 34-Keçiborlu Kükürt Fabrikası (1935)
- 35- Ankara Çubuk Barajı (1936)
- 36-Zonguldak Taş Kömür Fabrikası (1935)
- 37-Barut, Tüfek ve Top Fabrikası (1936)
- 38-Nuri Demirağ Uçak Fabrikası (1936- İlk Türk Uçağı NUD-36 Üretildi)
- 39-Malatya Sigara Fabrikası (1936)
- 40-Bitlis Sigara Fabrikası (1936)
- 41-Malatya Bez Fabrikası (1937 temel atma- Bu fabrika hariç bütün bez ve dokuma fabrikaları Atatürk'ün sağlığında açılmıştır.)
- 42-İzmit Kağıt ve Karton Fabrikası (1934- Temel Atma)
- 43-Karabük Demir Çelik Fabrikası (1937- Temel Atma)
- 44-Divriği Demir Ocakları (1938)
- 45-İzmir Klor Fabrikası (1938- Temel Atma)
- 46-Sivas Çimento Fabrikası (1938-Temel Atma)

NOT: Bu fabrikalar sayesinde 1929-1938 yılları arasında ağır sanayi üretimi %152 artarken toplam sanayi üretimi %80 artmıştır. Kömürde %100, Kromda %600, diğer

madenlerde %200 artış olurken demir üretimi 0'dan 180.000 tona çıkmış, şeker üretimi 200 misli artmıştır. 1926'da başlayan şeker üretimi 1927-1930 arasında 5162 tondan 95.192 tona çıkmıştır. Tekstil sanayi ülkenin tekstil ihtiyacının %80'ini karşılar duruma gelmiştir. Tekstil ürünleri ithalatı 1927'de 51.000.000 Türk Lirası iken bu rakam 1939'da 11.900.000 Türk Lirasına düşmüştür. 1924-1929 arasında pamuk ürünleri üretimi 70 tondan 3773 tona, yün 400 tondan 763 tona, ipek 2 tondan 31 tona çıkmıştır.

Yazımızı bir Atatürk sözüyle bitirelim!

'Türk Milleti, Türk malı alın, Türk parası Türk ülkesinde kalsın! '

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Sebahattin Kömürlü

Avuntu

Artık
Ne
Sen
Ne
O
Ne bu
Ne de Şu
Sadece
Kendi yalnızlığım la
Avutuyorum
Yalnızlığı
Ni

Sebahattin Kömürlü

Ayı'ya övgü aıç

İnsansın, en üstün yaratıksın
Ama öğünmeye
Hiç yok hakkın...
Çünkü aç karnın...
Ayıda dağda yürüyor
Hemde aç değil karnı
Kim bilir, kanıtlanır hangi gün?
Düşünüyor diye ayı...

Sebahattin Kömürlü

Babam

Anam orospu ruhliydu,
Boynuzlayacaktı da Babamı,
O'nu durduran korkuydu...
Namuslu göçtü velhasıl-ı kelam,
Alkolik,kumarbaz dı Babam.
Körkütük geceyarılarının,
Dayak arsızıydı zavallı Anam.
Bazen de,kaltakların koynunda,
Sabahlardı şerefsiz Babam...
Hoş,iyiydi,
Yoktu ya, dayaksız geçmişti akşam...
Bir kez,demir kapılar açıldı,
Elimde gelincik,Anneler Günün kutlu...
Bitiremedim, Sarılıp birbirimize,
Ne güzel ağlaşmıştık.
Tımarhanede de olsa,
Mutlu olmuştu Anam...
(Onur Ekinci)

Sebahattin Kömürlü

Babaya armağan

şu
suskun akan dere
değil mi bizim dere.
gel
de söyle
çare
nerede.
bunca yıldız altında
bu yalnızlık niye?

seni
ben
sensin diye
belki
bana benziyon diye,
katlanırdım zulmüne
lakin böyle
sesiz gitmen
dayanılır gibi değil.

akşamları,
zifri karanlık
hele günüzler
sensizliğe
alışamadı adımlarım
yaşamım
dağınık bulut
hiç bir şey kalmadı hayatımda.
sen
aklımda
ara sıra
rüyalarımda
böylesi yalnızlığı
sen değil
kim reva
gördü.
yıkıldı omuzlarım
anlatamıyorum
babacığım
babacığım...

Sebahattin Kömürlü

Babayı anma

Odun yaktı dağların tepesinde
Odun
Yandı
Havaya dağıldı dumanı
Bütün kuşlar adını andı
O
Hala vardı
Yerde böcek
Derede su
Çamlara vurdu güneşin son ışıkları
Uzun yol boyunca yorulan diz
Duraladı
Ve
Bütün hanlarda yolcular
Duvarlar boyunca
Adını andı
Yapraksız bir dal
Söyler her bahar
Notalardan ayrılmış türküsünü rüzgara
Tüm kayalar
Umutsuzluğa kapıldıkları anda
O
Vardı
Orda.

Sebahattin Kömürlü

Bahane

Böyle,
Dalıp gitmek,
Neyine gerek,
Ölümün yakın.
Geldi,
Gelecek.
Bahaneler türettin bütün ömrünce,
Hiç,
Yaşayamadık gönlüm,
Gönlümüzce.

Sebahattin Kömürlü

Bak

Bak
Ne kadar zaman geçti
Geçiyor ard ardına gün
Saat
Dakika
Saniye
Duracak bu kalp atışı
Belli
Gündeliklerimizi aldık
Ellerimiz dertli
Yüreklerimiz
Büyük kederi arkadaş etti
Bulunmuyor sevgili
Ayrılınca duygu
Duygu
Duygusuzlaşınca
Duygu
Duyulur mu sanırsın
Şınırlar
Ötesi ahı
Hemen, hemen hiçbir kulak algılamadı
Analar ağladı
Babalar yandı
Tüm gözler
Umutla
Ufukları aradı
Yokluk
Yok olmuştu bir kez
Bu yaşama savaşında
Elde kalan sıfır
Köşe dönmece
Köşe kapmaca
Kimse bakmadı
Bakamadı
Önünde toza yuvarlanana
arabaların gürültüsü
şehrin kalabalığı
yaz günlerinin amansız sıcaklığı
bahar aylarının
kaybolan papatyaları

Sebahattin Kömürlü

Bak

böylemi ki yazılır bu yazılar
alnımıza çizgi çizgi kazdılar
bu namussuz bu hayınlar alçaklar
bu canım ülkeye neler yaptılar

Sebahattin Kömürlü

Bak

bak
nerelerden geçtik farkındamısın
kaldırıldı tüm duraklarımız
unutuldu anılar
dağıtıyor toprağı taşı emperyalizm
acımıyor kargaya karıncaya sığircığa
saldırıyor dağın altına altına
oyuyor şehirlerin altını acımadan
bağnazlık tutuculuk fırlıyor öne
sanki
yaşamadığımız bir zaman dilimi kalmış da geride
gelin
yaşayın beni diyor hepimize
bir kara çarşaf bir tülbent
baş örtüsünden öte
örtüyor duygularımızın en hasını
yine de
saklanacak bir kuytu yer mi vardı ki
bize
alıyorum intikamımı diye
meydan okuyorlardı medya önünde
şehitlerin gazilerin kimliğinde
bir bilinmezlik göründü
saldırıyorlar geceye gündüze her yerde
dağ tepe orman demeden bu memlekette
camilerin duvarlarına astılar reklamlarını
binlerce kimlik türettiler birden bire
bu soysuzlar
bu kalleşler
ileri demokrasi diye diye
ilerlediler adım adım
gömdüler güzelim ülkeyi karanlığın içine

Sebahattin Kömürlü

Bak Sensizde Yaşanırmış Darmadağınık

bak
sensizde yaşanırmış hayat
dağınık
darmadağınık
aldırmadan hiçbir şeye
savaşlarda yaralananların yarlarına basa basa
akşamları karnlıkların tam ortasında
yazları veya baharları
olmayan bir dünyada
ressamların tuvallerine inat
atarak tüm renkleri bir tarafa
çırpınmak daga dalga kıyısız denizlerde
bakmadan sağa sola veya arkaya
bitimsiz bir koşuya çıkmışcasına
parçalanmış bedenden arta kalan
ruhsa
paramparça edeceğim ruhumuda yakında
bunu
anlasam
anlatabilsem
anlamanıda istemiyorum aslında
tam beynimin ortasında
çakılı bir mih oldunda
nasılda sarsıyorsun seni unuttuğumu sandığım anlarda
aklına veya hatırına
hiç gelmedim biliyorum
biliyorumda
sensizliğin ızdırabını
belki anlar
anlayan şu kara taşta
ne deyim
ne deyim
ha

Sebahattin Kömürlü

Bak Sensizde Yaşanırmış Darmadağınık

bak
sensizde yaşanırmış hayat
dağınık
darmadağınık
aldırmadan hiç bir şeye
savaşlarda yaralananların yarlarına basa basa
akşamları karnlıkların tam ortasında
yazları veya baharları
olmayan bir dünyada
ressamların tuvallerine inat
atarak tüm renkleri bir tarafa
çırpınmak daga dalga kıyısız denizlerde
bakmadan sağa sola veya arkaya
bitimsiz bir koşuya çıkmışcasına
parçalanmış bedenden arta kalan
ruhsa
paramparça edeceğim ruhumuda yakında
bunu
anlasam
anlatabilsem
anlamanıda istemiyorum aslında
tam beynimin ortasında
çakılı bir mih oldunda
nasılda sarsıyorsun seni unuttuğumu sandığım anlarda
aklına veya hatırına
hiç gelmedim biliyorum
biliyorumda
sensizliğin ızdırabını
belki anlar
anlayan şu kara taşta
ne deyim
ne deyim
ha

Sebahattin Kömürlü

Baltalar

umut dağlarına baltalar girdi
devrildi tüm çamlar gör birer birer

keklikler uçtu
tavşanlar kaçtı
karıncalar yok oldu

umut dağlarına
karlar yağmıyor
dereler dondu
ırmak kurudu

Sebahattin Kömürlü

Baltalar

umut dağlarına baltalar girdi
devrildi tüm çamlar gör birer birer

keklikler uçtu
tavşanlar kaçtı
karıncalar yok oldu

umut dağlarına
karlar yağmıyor
dereler dondu
ırmak kurudu

Sebahattin Kömürlü

Bana göre şair

Bana göre şair,
Kelimenin, tam anlamıyla şair olmalı.
Toplumun acılarını,
Yüreğinin,
Ortasında duymalı.

Sebahattin Kömürlü

Barolar birliği başkanı

sorun ne?

bu ÷lkede barolar birliği başkanlığını yapmakta olan Metin Feyzioğlu başbakanla bir buçuk saat konuştuğunu ve bu konuşmadan da umutlu olduğunu söylüyor.

bu adama aydın diye bilir miyiz?

bu şahıs aydınlanmış mıdır?

ne garip ki bu kadar büyük bir kariyere sahip olan zat, yalancılara güvenilemeyeceğini biliyor.

işin daha da vahim olanı başbakan denilen kişini o makamı bile bile işgal ettiğini bildiği halde nasıl olur da böylesi yurt sever aydın bir insan, bu işgalcilere kurtuluş halatı atar.?

bunun bir an doğru olduğunu düşünsek bile yanılığya düşeriz.

çünkü mevcut iktidarsız iktidarın amacı demokrasiyi amaçlarında araç olarak kullanmak olduğunu bu zatlar bilmezler mi.?

ha... diye bilirsiniz ki bilmeye bilirler.

bu mümkün değil. bu gün itibarı ile binlerce uygulama var ki, bu örgütün bu ("demokrasi bizim için tren, tren istasyona geldiğinde ineriz" diyen başbakan değil mi?) amaca hizmet etmeye endeksli olduğunu görürüz.

yani amaç demokrasi değil, amaç ceplerini cepkenlerini doldurmak, ve bu ara da ülkeyi yok etmek.

ülkenin yok edilmesi, bazıları tarafından ağır karşılanabilir. ne var bu ÷lke üretim güçleriyle, hukuku ile, eğitimi ile yok edilmiyor mu?

hiç kimsenin aklına gelmeyen serv diye bir bela ki son on yıldır dillendirilmiyor mu? aslında tüm bunların sebebi hukuk ta aranmalı. eğer hukuk diye bir şey var sa o hukuk evvel emirde ÷lkenin birlikteliğini ve bütünlüğünü sağlamak olmalıdır.

ki bu yüzden yüce Atatürk savcılara cumhuriyet titrini vermiştir.

Sebahattin Kömürlü

Basit bir Soru

uzaklaşıyorum
adım adım kendimden
diyorlar
esen yel aldı
diyorlar
akan sel aldı
neyleyim artık
ben beni

susuz çöl
yad el
kucak açmış diyar diyar
dert

ağlayan göz
güler mi?
kimler
kimler bizleri bu hale getirdiler? ...

Sebahattin Kömürlü

Baş çalan

adam
baş çalan diyor ki
"zehir zemberek"
bir ülke düşünün ki,
taşı toprağı şehit kanlarıyla sulanmış
ve bu adam, bu ülkeye
"nato toprağı" diyor
ve de hala
bu topraklarda barınıyor.
şaşılacak şey
bu uzun adam
ve de omuzu durmadan çıkan
at üstünde duramayan
arap kara paralarıyla nemalanan
abd kucağında oturan bu adam
nasıl olur da
korkutur bunca genel kurmay başkanını
takılır peşin bir uşak gibi
apo
düğme arar danıştay başkanı cübbesinde
"edepsiz"
der.
nedir ki edep denen şey
"yararı"
aradığını söyler
"sen biliyor musun, yalancı"
"ne kadar yatırım yaptık vana" der.
binlerce kişinin öldüğü memlekete
çıkarma yapar
keskin nişancılarla
binlerce koruması ve yalakalarıyla
saldırır sağa
saldırı sola
yumruk atar vatandaşa
tekmeler attırır yalakalarına
saldırtır polislerini
yaslı vatandaşların üstüne
kaçar girer bir market içine
oturur plastik tabureye
der "İsrail piçi"
geçirir aklından
"ben de daha çok iş var" diye
"nasılsa kahramanlık madalyam boynumda"
aslında
İsrail kanı taşımayan bir alçağa
verilmez di böylesi bi madalya
vatandaşa
"israil piçi" diyen başbakan a
nasılda
yakışmıştı bu madalya
alçaklık
ancak bu kadar alçalır dı.

"bu işin fitratında var" diyor da
kendi piçin
nasılda yanında taşıyordu
resmi arabalar da
bu
da mı
fitrattan dı
da
yoksa,
bize fıkramı anlatıyordu
bu yaratık hala.
bin sekiz yüz, bin altı yüz
falan filan diyor boyna
bir göt kılı çıkmış
canlı yayında
"vandalizm" diyor
manyak mı
deli mi
anlamak mümkün değil ama
bir de prs var isminin yanında
bunlar
bu alçaklar
bu hainler
yalancılar
ne olduğu belirsiz
bu curuh lar.
nasıl sindiniz bu kutsal topraklara
nasıl sattınız ruhunuzu paraya
sizleri tanımlayacak bir sıfat bulamadım
ama
ağa babanızın dediği
gibi
lav topları düşe ocaklarınıza.

Sebahattin Kömürlü

Başaklar boyunca

Başaklar boyunca
Söylesin rüzgar türküsünü

Serin söğüt ağaçlarının gölgesi
Gizlesin
Gizleye bilirse
Ağustos öğlelerini

Günler
Nasıl geçti
Anlayamadık

Daha kaleme alınmamış
Öyküler yaşadık

Yıldızlardan da uzaktık dünya ya

Öyle bir ortamdı ki bizim ki si
Kaş
Göz
Dil
Dudak
El
Ellerde parmak
Oturup sayılmadık sayılar saymak

Martıları bile birlikte
Seyredemedik

Niye
Niye bunca sokak bu şehirde

Alışamadığımız bir düzen kurulmuş

Yüzümüzde
Umutsuzluk eğretileri türedi,

Dönemiyordu
Dönemiyorduk bile kendi benliğimize

Özgürlük türküleri, söylesek bile
Sözümüz mü geçer
İçine düştüğümüz
Sel'e

Sebahattin Kömürlü

Başım

tutup saçlarından başımı
ibret pazarlarında gezdireceğim
boyun eğmiştir... diye
bu gafil başı teşhir edeceğim.

dimdik duramadığı için kulların
Allah bu sırtkan baştan utanacaktır
yüz karası olmakta devam etmemesi için
başım taşlar altında parçalanacaktır

gafleti resmediyor sırttıkça başım
iyi temennilerle bakıyor şuna buna
eminim selamlamak için aramaktadır
seyircileri içinde bir aşına

tutup saçlarından bu sırtkan başı
kaldırımlar üstünde gezdireceğim
boyum eğmiştir, ümit etmiştir... diye
bu zelil başı teşhir edeceğim.

CELAL SILAY

Sebahattin Kömürlü

Başım şaheserler

tutup saçlarından başımı
ibret pazarlarında gezdireceğim,
boyun eğmiştir... diye
bu gafil başı teşhir edeceğim.

dimdik duramadığı için kulların karşısında
Allah bu sırtkan baştan utanacaktır.
yüz karası olmakta devam etmemesi için:
başım taşlar arasında parçalanacaktır.

gafleti resmediyor sırttıkça başım
iyi temennilerle bakıyor şuna, buna...
eminim selamlamak için aramaktadır:
seyircileri içinde bir aşına

tutup saçlarından bu sırtkan başı
kaldırımlar üstünde gezdireceğim;
boyun eğmiştir, ümit etmiştir... diye
bu zelil başı,
teşhir edeceğim.

Celal Sılay

Sebahattin Kömürlü

Bayrak indirildi

bayrak
indirildi.
havlamaya başladı köpekler.
"sabır" dedi biri
bir diğeri
"bu konuda, söylenecek en ağır sözü benden duyun"
demek
ne demekse
dedi
bu ülkenin başbakanı
"çözün süreci baltalanmasın" dedi,
"şiddetle kınadığını" söyledi cumhurbaşkanı.
"ordu tarihinde ilk defa bayrak indirildi"
"hiç bir şekilde kabul, tasavvur edilemez"
"istifa" dedi
bir diğeri.
alınının çatının ortasından vurmaları" diye haykırdı,
millet vekillerine,
millet vekilleri
alkışladı ayakta.
"bunlar, var ya bunlar"
dedi başbakan.onlar anladılar
başbakanın ne dediğini.

millet suskun.

bayraklarıyla
çıktı sokağa

onurlarını arıyorlardı daracık sokaklarda

ellerinde bayraklarıyla

onur
satılmazdı ki
çarşıda pazar da
veya
manavda
"kasaptaki ete soğan doğranmaz" dı.
modaya uymak gerekti
artık
demokrasi ileri.
ulema bilgili,
doğruyu söyleyen veya yazan, çizen
mutlak yok edilmeli.

"bu ülkenin koskoca başbakanı"
"bayrak dediğin ne ki,
zaten bir bez parçası değil mi"
dedi mi?
demedi mi?

...

Sebahattin Kömürlü

Bayrak indirildi mi

bayrak
indirildi.
havlamaya başladı köpekler.
"sabır" dedi biri
bir diğeri
"bu konuda, söylenecek en ağır sözü benden duyun"
demek
ne demekse
dedi
bu ülkenin başbakanı
"çözün süreci baltalanmasın" dedi,
"şiddetle kınadığını" söyledi cumhurbaşkanı.
"ordu tarihinde ilk defa bayrak indirildi"
"hiç bir şekilde kabul, tasavvur edilemez"
"istifa" dedi
bir diğeri.
alınının çatının ortasından vurmaları" diye haykırdı,
millet vekillerine,
millet vekilleri
alkışladı ayakta.
"bunlar, var ya bunlar"
dedi başbakan.onlar anladılar
başbakanın ne dediğini.

millet suskun.

bayraklarıyla
çıktı sokağa

onurlarını arıyorlardı daracık sokaklarda

ellerinde bayraklarıyla

onur
satılmazdı ki
çarşıda pazar da
veya
manavda
"kasaptaki ete soğan doğranmaz" dı.
modaya uymak gerekti
artık
demokrasi ileri.
ulema bilgili,
doğruyu söyleyen veya yazan, çizen
mutlak yok edilmeli.

"bu ülkenin koskoca başbakanı"
"bayrak dediğin ne ki,
zaten bir bez parçası değil mi"
dedi mi?
demedi mi?

...

Sebahattin Kömürlü

Bayrak mı

reklamlar da önce Türk bayrağını kullananlar, şimdi de bayrak yerine bayrağımız üzerindeki ay yıldızı kaldırmışlar "bayrak inmez - millet bölünmez" diye bir yazı koymuşlar. bu durum Türk bayrağına hakaret içermenin ötesinde bir altta toplum da kanunlar çerçevesinde hakimlerin vermiş olduğu bir kararın nasıl yol sayılabileceğinin de önü açılmış olmaktadır. bunu geçelim, geçelim de buradaki mizansen Türk bayrağını ve de Türk bayrağı üzerinde bulunan ay yıldızı al renkli bayrak şeklindeki o adı ne denecekse ondan kaldırmanın Türkiye dışında diğer taraflar tarafından nasıl algılanacağı hiç hesaba katılmıyor mu? demezler mi bayraklarıyla alay eden bir millet diye. bir zamanlar Türk bayrağının üzerine eroin şiringası resmini koyanlar (almanya) şimdi bu asil bayrağı nasıl karikatörize edeceklerini düşünüyor olsalar gerek.

bu kutsal milletin kutsal değerlerini, böylesi ayaklar altına alanlar, "milliyetçiliği ayaklarımın altına aldım" diyenler demek ki ayaklarının altına sadece milliyetçiliği almamışlar. "Bakara makara" diyenler aynı zamanda dindar gibi görünüp, meğer kutsal dinimizi de ayakları altına almışlar. elbette ki bu devran böyle dönmeyecek.

yüce ALLAH zamanı geldiğinde onlara çarpacağı gibi çarpacaktır.

cumhurbaşkanı denen zat, önüne gelen kanunsuz ve hukuksuz güya adı yasa olan yasaları onaylamaktan geri durmazken, ara sıra bir de milletin havasını güya alıyormuş gibi entresan laflar eder. bu zat sanki cumhurbaşkanı değilde hükümetin payandası gibi durmaktadır. onun şeklen ve fiilen bir işlevi kalmadığından güya hükümetin "baş çalanın" yasaklattığı twit denen şeyi, hükümetin yasaklatma kararına rağmen delip tweit atması, çok ilginç. zaten bunların ağa babaları turgut özal da bu tür delme işleriye meşgul değil mi idi? aslında bunlar "delici" demek daha doğru olsa gerek. çünkü bunların delmediği, delik deşik etmediği hiç bir değer kalmadı. kalmamakta. adam ben "başbakanım" diyor. diyor da nasıl başbakan olduğunu unutuyor. ki bu yüzden "ananı da al git" diyor, "namussuz" diyor, "alçak, şerefsiz" diyor. bu ve bunlar gibi bir çok cümleyi kime ve de kimlere diyor. bu lafları bu ülkenin yurttaşlarına söylüyor. yani Türk halkına söylüyor. bu bir cesaret mi, bu bir meydan okuma mı? yoksa bir hastanın hezeyanları mı?

bayrağın şeklini daha doğrusu barağın üzerinde bulunan ay yıldızın kaldırılması artık katlanılacak bir şey değildir. çünkü bu durum ne hastalıkla ne de hezeyanlarla açıklana bilinir. bu durum Türk toplumunun değer yargılarını sıfırlamanın ötesinde, mazisi büyük kahramanlıklar, acılar, sevinçlerle dolu olan bayrağımızın simgesel onurunu da yok etmektedir. bu, bu zaman diliminde yaşayanları ilgilendirmenin ötesinde, geçmiş zamanlardan da bize miras olarak kalmış olan bir değeri geleceğe taşıırken geçmiş lekelemeden ve de kirletmeden geleceğe taşıma gerçeğini yok edemez. işte bu nedenle bayrağımıza yayılan bu "ay yıldız" yok edilmesini kabullenmek mümkün değildir.

aslında istiklal marşının yazarı bunlara istiklal marşının bu şekilde kullanılmasına izin verir miydi. istiklal marşının yazılmasına, ve de istiklal savaşını yapanlar, bu konuda emeği geçenler bu zatlara hem istiklal marşını hemde Türk bayrağını bu şekilde kullanmaya izin verirler miydi. bunlar bu işleri elbette bilerek ve de isteyerek yapıyorlar. unuttukları çok önemli bir detay var o da " biz bu yola kefenimiz giyerek çıktık" diyorlar. onlar kefenin ne olduğunu belli ki bilmiyorlar. kefen bir kere giyilmez, giydirilir. onlar bilsinler ki bu cumhuriyetin değerleri milyonlarca şehitlerin, gazilerin kanlarıyla değer haline gelmiştir. onlar, güya giyindiklerini söyledikleri kiri lekeli kefeni bulacaklarından eminler mi? Allah bunlara bu gibi işbirlikçi hainlere kefen bile nasip etmez. onları her ortamda adını andıkları hainlerin çoğu bu dünyadan kefeni bırakın yurtsuz olarak ayrılmak zorunda kaldı.

Sebahattin Kömürlü

Bayramlar mı kötü aıç

bir çocuk
ne güzel!
düşünen bir çocuk
bin kez güzel!
düşünen bir çocuk
bayram günü...
ne kötü!
yoksa,
bayramlar mı kötü?

Sebahattin Kömürlü

Bazı bazı

Bazı bazı anlaşılacak ya da anlaşılmamak sorunu yaşadım. Bunu yaşadktan sonra, bunda kendi katkı payımın ne olduğunu düşünürüm. Sorun katkı payımın ne düzeyde olduğunu tespit ise, karşı tarafın da taraf olduğu konuda, bu anlaşmazlıktaki katkısının da önemli olduğunu göz ardı etmemek gerek, kanaatine varınca her iki tarafı tarafsız bir şekilde ortaya koymak gerekir diye düşünürüm.

Burada taraflardan biri ben, diğeri o ise, ben benden kaynaklanan sorunu bence tespit edip sorunun kendimden olan kısmını giderebiliyorsam, (gidermem gerek) aksi halde sorunu karşı tarafın aldığı ve ya algılatığı gibi kabule yönelmem gerçeğine göre hareket etmem gerek. Sorunu, ben kadar karşı taraf olan, o taraf da tarafsızca kabullenmeli ki taraflar gerçek anlamda doğru ne ise, o doğruya ulaşabilsin. Yaşamdan edindiğim gerçek, taraflar taraf oldukları konu hakkında ya yeteri kadar bilgiye haiz değil, ya da taraf, taraf olmak zorunda olduğu tarafın tarafında yer alma iradesinden vazgeçmediğinden kendince, kendine ait olmayan değerleri kabullenip taraf olduğu "kendi tarafı değil" tarafa yaslanıp bi taraf olma biçimini karşı tarafa kabul ettirme heves ve iradesiyle hareket etmekten kendini alamaması..

Oysa benim taraftan kastım, bizzat kişinin kendisi. Oysa kişi, kendi kişiliği ve görüşünü tam olgunlaştıramadığından hep tarafı olduğu kişi ve kişilere yüklenerek cümle kurar, ve bu cümle ve cümlelerden aldığı güçle kendince haklılığını ispata çalışır. Bu durum aslında bir gerçeği ortaya çıkarır. Ki o da toplumda bireyin, neyi nasıl algıladığıdır. Burada birey, neyi nasıl algılıyor sorusunun sağlıklı cevaplandırılabilmesi hiç de kolay değil gibi gözükmemekte. Oysa bu o kadar da zor bir olgu değil. Peki zorluk nerede, zorluk taraflardan birinin, toplumda bireylerin iletişimden ne kadar etkilendiğini bildiği ve bundan dolayı dürüst davranmadığından kaynaklanmaktadır. Yani; adam Marx'ı eleştirir, Mao'yu eleştirir, Darwin'i eleştirir, yetmez Atatürk'ü eleştirir. Sorun bu eleştiriler değil, sorun; eleştiri yapan kişi Mao'yu ne kadar biliyorsa eleştiri yapıyor da düğümlü. (Burada eleştiri olumsuz anlamda kullanılmakta.) İşte bu eleştiri yapan taraf, şunu biliyor ben Lenin'i eleştirdiğimde daha önce yapılan kara propogandalardan güç alarak, kütle beni benimseyecek. Ve de öyle oluyor. Yaslandığı en büyük mesnedi bu olan bu kişiler aslında dini de bilmezler. Bildikleri dini, dillerine doladıklarında bir toplum da bireyin dinden uzaklaşacağı, ikincisi de bu dinden uzaklaşan bireyin kendisini dindar zannedeceğidir. Ki bu iki tespit de doğrudur. Din burada islamiyettir. Bu şekilde ele alındığında toplumun gerçekte, din ile bağlantılarının koparıldığını herhangi bir il, ilçe veya kasabada hatta köyde ne kadar camii var, ne kadar kütüphane ve kahve var karşılaştırılması bizi, toplumun din kullanılarak nasıl uyutturulduğu gerçeğini tüm çıplaklığı ile görmemizi ortaya koyar. Camilerin ta geçmişten bugüne nasıl şatafatlı yapıldığı, o gün de bugün de toplumda bireylerin ne yoksulluklar çektiği düşünülürse, firavunların piramitleri yaparken, insanları nasıl sömürdükleri gerçeğinden ne farkı var ki diye düşünmek gerekmez mi? Buradan bireyin, bir fikir beyanında bulunurken, birey kendi fikrinin ne kadar fikir olduğunu da bilmesi gerek. Gerek ki en azından kendine saygı duyabilsin. Yani, günümüzde dünyada belki de eşi ve benzeri görülmemiş bir manüpülasyon devri yaşandığından bireyin de akli hiç şüphesiz karışmıştır. Burada birey kendine yön verirken, tüm ön yargılardan uzak dünyada insanın, insanlığın nasıl bir evrimden geçtiği gerçeğini kabullenerek fikir üretme mecburiyeti vardır. Bunun dışında tüm uğraşlar hem toplumu hem de toplumda bireyi felakete sürüklemektedir. Zaten emperyal güç, bunu bildiğinden bireyi, bireyin aydınlanmasına mani olma adına sanatı, sanatçıyı, romanı, şiiri, hikayeyi, hatta adı bilimsel olan makaleleri bile kullanmaktan çekinmemekte. Hızla tekelleşen dünya piyasası toplumu ve bireyi, suni mutluluklara boğmakta, tüm olguları metaya dönüştürmekten kaçınmamaktadır.

Sebahattin Kömürlü

Bebeler

giyeriz, giyiniriz.
yenisini iç dış.
giysilerimiz,
ayaktan ele.
bütün bedene.
gün gelir,
dört mevsim olur,
içindekilerle.
neden, niçin. niye?
demeye gerek var mıdır?
sonuçta gelişme budur.
zamanın bütünü,
bize kalsaydı,
nereye gidecekti,
bebeler.?

HALKIN İÇİNDEN (veli ATEŞ)

Sebahattin Kömürlü

Bedel

bir
bedel öyküsüdür anlattıklarım

doğduğumuz topraklardan uzak
karındaşlarımıza
bomba

ve
onlara
nasıl soyulacaklarını anlatıyorduk
alçakça
üstü kapalı olsa da
emperyalizmin koltuğunun altında
korca korca
saklana saklana
Afgan dağlarında
bozkırda
köyde kentte kasabada
vurdukça
vuruyorduk
halka
halka halka
büyüyordu haksızlık
aslında
bir
bedel ödenmesi gerekiyordu
bu
bedel
nasılsa bir anda
saniyelerin durduğunda
parçalandı bednimiz hava
da

şehit
mi
olduk
biz

acaba
şehitlik bu kadar ucuz mu
ya
bedele bak bedele
bedel Afgan dağlarında
kuşunla yazılmakta
özgürlük adına
dağa taşta havaya suya
kanla
emperyalizme
inat
anlayana
işte butik
ve

butikte büyük bir vitrin

...

Sebahattin Kömürlü

Bekle

Bekle,
Bitecek zulüm.
Çiçek açtı bahçede badem.
Bahar gelecek.
Yeni bir döngü başlayacak yer yüzünde.
Tarlalarda bi telaş, ki sorma gitsin.
Şehitlerin gazilerin ahı tutar da belki,
Sorgular bu emperyal düzeni,
Bir adım daha ileri gider,
İnsanlık onuru.
belki.

Sebahattin Kömürlü

Beklerim

Zaten
Yoktun.
Yoluğuna alışmak mümkün olmadı.
Binlerce yıl,
Asırlık çınarlar
Eridi bitti.
Çöller de kum taneleri bile,
Dayanamazken,
Nasıl olurda,
Benden,
Bu zavallı bedenden,
Böyle bir bekleyiş beklersin.
Sevgili.
Kimse sana demedi mi,
Sensizliği,
Yüreğim kaldıramaz ki.
Kaderimiz,
Dedim di,
Şimdi,
Bu isyan borazanları niye,
Dervişlere döndü
Beynim içinde,
Bahçelerimde, yolundu ekşi eriklerim.
İnan,
Geceler boyu,
Sokaklarda,
Adımlarının
Sesini beklerim,
Beklerim,
Beklerim
Sensiz,
Çaresiz.
Ve de sessiz.
Uçan,
Bir martı kanadına,
Takılı teleklerim,
Gelirde geçersin diye,
Yollar üstünde,
Saçlarının arasına konmayı,
Beklerim,
Beklerim,
Beklerim...

Sebahattin Kömürlü

Belli olan

dur
du
bulutların ortasında
doğruldu kambur beliyle
baktı yer yüzü cennetine
haykırışlar duydu
orta kulağının içinde
silinmez ezgiler
misali
titreşip duruyor damarlarında dolaşan kan
dinlemiyor emirlerini
demek istedikleri
görmek istedikleri
nelerdi...
ta başından beri
belli olan belli.

Sebahattin Kömürlü

Ben

Ben,
Geçtim o yollardan çoktan,
Bir tutam saçtır avuçlarımda kalan,
Doğan güneş ısıtır mı yattığım toprağı,
Kara bulutların dilinde
Şarkı...
Ki,
Ebediyete kadar benimle kalacak
Yüreğimin üstünde,
Sevgi tomurcukları...

Sebahattin Kömürlü

Ben

Ben
sadece
bazı zamanlarda
seni
andiğimde
yaşadığımı anladım.

Sebahattin Kömürlü

Ben Bir Daha

ben bir daha
gelmeyeceğim buralara
bu binalara
bu sokaklara
bu caddeler dolusu dükkanlarda vitrinlere
bakmayacağım bir daha

artık
dilencilere sadaka bile vermeyeceğim

nereden ne zaman aldım bu acımasızlığı
bilmiyorum
ama
bir kırık kemik parçası bile atmayacağım
sokak köpeklerine
hemen hemen her şeyin sanallaştığı bu şehirlerde
yaşamın mümkün olmadığından
çöplerde beslenen kedilere bile aldırılmayacağım

yaşamın
yaralarla donandığı
tek düze yaşamı
yaşamayacağım

....

Sebahattin Kömürlü

Ben de gittim

ben de gittim buralardan
farkında mısın

yollar ayrıldı
yol yol
bulamadık yolumuzu
yolsuz kaldık

anlamadık
koca düzlemde
bunca zaman
anlamsızlıkları

büküldü belimiz
yüreğimiz
parça parça

Sebahattin Kömürlü

BEN KİMİM aiç

Bebeğim, kırk yaşında
Gönüllü öğrenciyim
Acılar okulunda

Sebahattin Kömürlü

Ben olaydım

Saçlarının arasına
Doluşan yel ben olaydım
Hece hece dillerinden
Dökülen söz ben olaydım

Ben olaydım ben olaydım
Kumsalda bir kom olaydım
Dişlerinin arasında
Tadımlık çöğ ben olaydım

Ne geceye ne gündüze
Sözüm yoktur hiç bir şeye
Geçtiğin yollar üstünde
Kuru bir yaprak olaydım

Dünya bu dönecek böyle
Hasret dediğinde neyse
Beynin içinde düşünce
Ler de bir zerre olaydım

Sebahattin Kömürlü

Benle ben gibi

Sen
Sen beni böyle bırakıp giden
Ne bulacağını sanıyordun ötelerde
Hayalin
Sürüklenecek ben gibi
Benle
Bu
Lanetli şehrin üstünde
Esen
Yellerle

Sebahattin Kömürlü

Bırak

bırak açıkta kalsın
güzelim memelerin
görsün
güneşi yeli
desin
ben varım şimdi

Sebahattin Kömürlü

Bırak

bırak
geçsin zaman
bırak
aksın su
çöz
baharlarda
sen de düğümlelerini

.....
gelmedi mi bu topraklar üstüne
lanet olası
ca
emperyalizm

Sebahattin Kömürlü

Bırak artık ağlamayı

Bırak artık ağlamayı
Sil gözünün yaşını
Nasil olsa yollarımız ayrılacaktı
Hangi bahar
Hangi yaz yapraklar sararmadı
Hangi gün
Hangi gönül
Hasretle ağlamadı

Sebahattin Kömürlü

Bırak bu dünyayı

Bırak bu dünyayı dönsün kendince
Dağların da dağ olmiyon ki
Tanrının verdiği üç günlük ömür
Bir bulut olupta gezemiyon ki

Sebahattin Kömürlü

Bi fani dünya

Bi fani dünya dır dünya dedigin
Gelip te göçmiyen var mı göstersen
Hevlek Hevlek tarlaları süren sen
Şimdi bir hevlegi süren var mı göster sen

Sebahattin Kömürlü

Bi telaş

Bi telaş, bi telaş alçalarda bi telaş.
Bağırıyorlar durmadan niye? Ulumalar geceler boyu ekranlarda,
sesleri de kesilmiyor hainlerin niye?

Durmaz zaman akıyor bak su gibi,
Atılan mermiler vuruyor bizi,
Başbakan "evet" "evet" diyor da.
Bunların bir piçi gebermiyor ki?

Söylenecek çok söz var mı bilmem ki,
Bu hainler ıslah olmaz bilmen mi?
Kaydı zemin gidiyor bak görmen mi?
Aklımız başımıza gelmez niye ki?

Dağlar bile yoruldu dağlanmaktan,
Analar ağladı baba kahroldu.
Ugursuzlar çoğaldık ça çoğaldı
Geberipte gitmiyorlar niye ki?

Başkan mıdır nedir bilinmiyor ki,
Artık saraylara bile sığa mıyor ki,
Kanser dediler di gebermiyo ki,
N'oldu n'olacak ki bilinmiyor ki.

Faniyim diyor da doymak bmiyor,
Oğlu kızı karısı kasınıyor da,
Millet yanıp yanıp tutuşuyor da
Bu açlar yemekten bıkmıyorlar ki.

Milleti millete düşman ettiler,
Her tepeye bi minera diktiler,
Din iman diyerek soyup gittiler,
Bu piç neslin kökü kurumuyor ki.

Dalgalan sen de ufuklar boyu,
Şehitler yatıyor bak sınırlar boyu,
Soysuz diyor "bedava mı askerlik,"
Bu tür ibnelerde susturulmuyor ki.

Savaş da çıkarmış falan filanda,
alkışlayanlar da şaşırılmışlar da,
Başkan yarı çıplak dolaşüyor da,
Götünde kolları kaşınmıyor ki.

Kara gün dostu diyor alçağa bi bak,
Striptiz mi yapıyor yoksa bu manyak,
Koşuyor durmadan ordan oraya,
Ne yediğnin farkında da değil ki.

Bu kadar da na mert değilim dedi,
Na mert olduğunu da kabul etti,
Bunda ölçü neydi söylemedi ki,

Yırtıyor kıçını sonu göründü.

"Ya ben a da o" dedi manyak mı ne ki,
Devlet mi oyuncak mı böyle düzeni,
Düze düze bu hale getirenleri,
Artık sokaklarda teşhir etmeli.

Sebahattin Kömürlü

Bileklerde kelepçe

Düğümlenir,
Bileklerde kelepçe,
Çek, çek yeryüzünde ömrünce,
Gönlünde sızı mı var,
Ellerinde yara,
Aç parmak uçların,
Kim bilir nasıl ağlamada,
Soğuk kış günü kuru ayazda,
Çatladı mı alnının derisi,
Sonra,
Bakar mısın, yıldızlar üstünde, yıldızlara...
Uzakta,
Top mermileri düşüyor toprağa.
Parçalanan canlar varmış,
Aldırma...
Yum gözlerini,
Alışacaksın nasıl olsa,
Kayalarda,
Batık gemilerin bacaları, is tutmuyor daha,
Şarkılar söylemek istiyorsun her bahar sabahı,
Ama,
Yeşeren dalların olmadığı dünyanda,
Elinden geldiğince,
Yıkık duvarlar üstünde,
Oyun oynayan çocuklarla seyret sende...

Sebahattin Kömürlü

Bilgilerinize

TÜRKİYE'NİN ADI NEDEN DEĞİŞMEK ZORUNDA?

yaklaşık 2 hafta önce güncellendi

TÜRKİYE'NİN ADI NEDEN DEĞİŞMEK ZORUNDA?

Türkiye'nin adını değiştirebilmek için ilk olarak TC harflerinden kurtulmak gerekir...

Neden böyle bir zorunluluk doğdu...?

2 nci Dünya savaşı bittiğinde,Almanya'yı işgal eden GALİP devletler,Almanya'yı iki parçaya böldüler...

Sağ görüşlü Almanların yaşayacağı Devlete *Federal Almanya*...

Sol görüşlü Almanların yaşayacağı Devlete *Demokratik Almanya*...dediler...

Bugün Amerika ve Rusya rakip gibi görünsede:Aralarında imzaladıkları Gizli ikinci Malta Anlaşması gereği olarak Dünya'yı paylaşmaktalar...

Türk Ordusu hen hangi bir savaşı kaybetmiş gibi görünmesede:Ordunun tamamına yakını Tutuklanarak ESİR alınmıştır...

İşgal kuvvetleri aynı Almanya gibi Türkiye'yi parçalara ayırmaya karardır...

Sağ görüşlü TÜRKLERİN yaşayacağı Devlete...*Federal Türkiye***...

Sol görüşlü KÜRTLERİN yaşayacağı Devlete...*Demokratik Türkiye*...diyecekler...

Her iki Devleti denetim altında tutanlar,Anadolu'ya *Türkiye Birleşik Devleti* diyecekler...

*Federal Türkiye *kurulsun diyen Mustafa Sarıgül'ün Hem Akp-hem Chp tarafından İstanbul Eyaletinin başına getirilmek istenmesi,işgal kuvvetlerinin nerelere kadar sızdığını göstermektedir..

İkiye bölünen Almanyanın sınırları arasına bir DUVAR örülmüş,bu duvara UTANÇ duvarı ismi verilmiştir..

Bölünen Türkiye'de sınırlara bir DUVAR örülmeyecek olabilir....

Ancak bu sınırın neresi olduğunu Leyla Zana ilan etmiştir..

*Güney doğu'da yüksek oranda OY aldığımız yerleri birleştirin-sınır ortaya çıkacaktır*demiştir...

Akp hükümeti'nin neden ağzından DEMOKRATİK ve DEMOKRATİKLEŞME kelimelerinin düşmediğini sanırım anlamışsınızdır..

Son günlerde başbakan hakkında...*en büyük sosyalist tayyip'tir*...denilmesi TESADÜF değildir..

Yakın zamanda Başbakan'ın Rusya'dan sığınma hakkı istediğini de duyacaksınız.... Çünkü:Her Gürcistanlı eninde sonunda RUSYA'ya sığınır...

Ermenistan'dan yola çıkarılan F tipi yapılanma ile Gürcistan'dan yola çıkarılan Tayyip yapılanması elele vererek memleketimizi Düşmanlarımıza teslim etmiştir...

Suriye'ye sürgüne gönderilen ermenileri taşıyan Trenden atlayarak (1917)

...KAYSERİ'ye gelerek TC vatandaşı olan bir büyük başın TORUNU önümüzdeki günlerde İNGİLİZLER adına piyasalara çıkış yapacaktır...

Bu kişi 1995 yılında İngiltere topraklarında *Türkiye'deki Cumhuriyet'in sonu gelmiştir* şeklinde açıklama yaparak, AKP denilen siyasi parti kurulmadan önce 2001 den sonra neler olacağını Hristiyanlık alemine müjdelemiştir...

Şimdilik bu kadar....Yerel Seçimlerden sonra bakacağız gidişatta bir değişiklik varmı diye?

06-ekim-2013-mustafa kenan ayçiçek(ÇÇ)

Sebahattin Kömürlü

Biliyorum

Biliyorum
Bütün uğraşlarım boşuna
Kurumuyor alnımda
Ter
Bu tadı tatmak bile
Dünya'ya değer

Sebahattin Kömürlü

Biliyorum gelmez geri

biliyorum
hiç bir zaman,
gelmez geri...
zaman,
yel önünde uçuşan
bir toz bulutu...

Sebahattin Kömürlü

Bilsen Gazi Kemal aıç

dolara onur satanın,
ırkçılığı hortlatanın,
laikliği taşlayanın,
adı, bakandır bakandır!

yurdu özden sevenlerin,
atam yolun izleyenin,
gerçekleri söyleyenin,
adı, haindir haindir!

denizlerin aslanların,
zindandaki yazarların,
nice adsız kahramanın,
yeri, kalbin dir kalbin dir!

Sebahattin Kömürlü

Bin parçaya böldün aiç

Neden yaptın,
Nasıl kıydın
Anlamadım...
Kara cüppeli celladı oldun aşkımızın
Bir vuruşta,
Bin bir parçaya böldün
Hiç yıkılmaz sandığım
O
Muazzam mabedi.

Sebahattin Kömürlü

Bir adam

VatandaŒa hain diyen bi adam,
Nasıl olur söyleyin başkan,
Œu an Cumhurbaşkanı olan bu adam,
Kendi kendisini tarif ediyor ulan.

Sebahattin Kömürlü

Bir adam düşünün ki

Bir adam, bir adam düşünün ki bir adam,
Aydınlatıyor tek başına karanlığı
Aldırmadan olan bitene,
Yürüyor karanlığın üstüne üstüne.

Bir adam, bir adam düşünün ki,
bir adam,
Hükmediyor eğriye doğruya,
Ulus için çıkmış yola,
Kınından çıkmış kılıç gibi,
Parlıyor ufuklar da.

Bir adam, bir adam düşünün ki bir adam,
Silivri zindanlarından,
Haykırıyor zalimlere, hainlere,
Yükseliyor sesi perde perde,
Eziliyor haksızlık bulunduğu yer de.

Bir adam, bir adam düşünün ki bir adam,
Geceyi gündüzüne katmış her yerde,
Köyde, kentte memleketin de ötesinde,
Paris'te, Almanya'da, İsviçre'de,
Tükürdüğünü yalıyor emperyalistler,
Doğruyu dillendirdiğinde.

Sebahattin Kömürlü

Bir akşam

Topladık bir akşam güneş batmadan
Alnımızda biriken terlerle iskelelerden halatları
Koy verdik rüzgarları
Atlas yelkenlerin göbeğine
İnattı ya bu
Koşuyorduk rüzgârdan hızlı
Dalgalara meydan okuyarak geçtik
Ufuklar ötesi denizlere
Martılara biz öğrettik
Duyulmadık ezgileri
Karabatakların gözlerine neşeyi
biz koyduk
Çocukluk günlerimizden hatıra kalsın diye
Adalar boyu midye topladık kayalardan
En güzel incileri çıkardık kabuklarının altından
İnce narin kızların boynunda asılı
kolyelerde duruyor
parmak izlerimiz

Sebahattin Kömürlü

Bir başarı öyküsü

vicdansızlar
ellerinde
vicdansız silahları
neler mi
dozerler, yıkıcılar, tanklar, toplar
ustalar, çıraklar, yalakalar, satılmışar
daha nemi
bir sürü yavaşaklar
ve de yumuşakcalar...
nasıl alışmışlardı talana
sanki
dalandan kalan bir büyük mirastı onlara
öyle bir daldılar ki şehirlerin bağına
ne tarihi doku dinliyorlardı
nede mülkiyet hakkı
böylesi bir yağma
güya
sahip çıkıyorlardı
fakir fukaranın hakkına
iftarlarda
fakirlerin sofralarında
yemek yiyorlardı
güya
fakir fukarnın yanındalardı ya
ve bir de
her cuma sonrasında
din adına
vaaz veriyorlardı camii avlularında
kar altında yatan Vanlılar
unutulmuştu nasılsa
ölen öldü
kalan sağlarsa
bizimdi
malıyla
canıyla
vur
derelerde dereye
köylerde köylüye
vur
gücünün yettiği yerde
şehirde şehirliye
adı
ileri demokrasi olan bir devirde
insan hakları diye
insanları evinde
tam beyinlerinin içinde
yok et düşünce damarlarını
ver eline
ver
vere bildiğince
yoksulluk
fukaralık

ve de
vicdanın yok edildiği bir devirde
düşman
et
insanları birbirine

Sebahattin Kömürlü

Bir başına

Bir başına
Çekip gideceksin buralardan.
Ne kuşlar farkına varacak, ne akan su,
Yine parlayacak güneş,
Doğacak yıldızlar,
Hiç kimse,
Aldırmayacak haline,
Alışacaksın,
Bir zaman sonra yalnızlığa,
Yemyeşil sahiller boyunca,
Dalgı, dalgın dalgaların vuruşuna,
Uçuşan martılara,
Bir şeyler, demek isteyecek sin ama,
Onlarda senden, uzaklaşmakta,
Ayrılık,
Ne acı,
Ayrılık yaklaşmakta.

Sebahattin Kömürlü

Bir bulanık su

Bir bulanık suydu akan dereden,
Bahar gelmeden,
Bahar geçmeden,
Dünler, neylesin hatıraları,
Bizdik geçip giden, yollardan...
Duymadık mıydı kulakları çınlatan sesi,
Ağlamadı, gözlerimiz,
Göz, göz şimdi nemli,
Hasret mi?
Tattık her çeşidini,
Yazdığımız satırlar avutmaya çalışır şimdi bizi...
Kahpe mi?
Zalim mi?
Çek hañçeri daya göğsüne haydi,
Gördüğün kadar göreceğın var belki,
Kim hatırlattı,
ötelerde kalan,
Unutmaya çalıştığım kırık ezgiyi...
Geldi mi?
Gelecek mi?
Koy mangala ateşi yansın gayri,
Ellerimiz,
Tutmaya çalıştı gerçeği,
Uçan kuşlar gibi,
Süzüldü,
Tepe, tepe
Yağın her yağmur damlasında,
Balıkların kayganlığınca sırtında,
Taşıyacaksın bu yükü,
Yaşadıkça,
Ve
Durup,
Durup,
Kızillaşın ufukta,
Yeni bir umut bulurum
Umuduyla,
Haykır dalga, dalga
Senden uzakta,
Sana yakın,
Yanı başında
Mevlaya.

Sebahattin Kömürlü

Bir çift sürme

Güneş,
Doğmadan düşerler yola.
İki çift öküz ardında,
Korkunç bir savaş başlar.
Boyunduruk,
Saban,
Kızgın güneş yakarda,
Alın teri...
Damlar,
Damla, damla...
Ayaktaki çarıklar dolmuştur.
Ama
Boyunduruk,
Gittikçe ağırlaşmakta....

Sebahattin Kömürlü

Bir de bunlar var

Dalda
Serçe
Kendince
Söyler türküsünü
Yele

Sebahattin Kömürlü

Bir de sen olmasan

bir de sen olmasan
neyine bel bağlanır bu dünyanın

esen yellerine mi
akan sellerine mi

Sebahattin Kömürlü

Bir de sen olmasan

bir de sen
olmasan

neyine bel bağlanır bu dünyanın

Sebahattin Kömürlü

Bir delinin hikayesi

Gülüyordu
Ve
Üç kere yedinin yirmi bir
Altı beşin otuz
Biliyordu
Çarpım cetvelini
Biliyordu
Niçin delirdiğini

Usta
Dan
Baba
Dan
Kanayan kulağından akan kandan
Biliyordu
Her şeyin
Bir tokatla başladığını

Suskunluğunu
Anlatamıyordu

Anlatamıyordu
Sabit
Ve
Donuklaşmış bakışlar

Sebahattin Kömürlü

Bir el

Vücudum un her zerresi, çarmıha gerili.
Sensizliği, kabullendiğimi,
Kara toprak kabullenmedi.
Bunu adı,
Kader değildi.
Kim,
Kime ne diyebildi?
Hayretlerimizi,
Ağlayan gözlerimizin
İçine
Oymak bile
Gideremedi.
Sensizliği,
Anlatmak
Asla
Mümkün değil.
Oysa
Bunca daracık sokakta sıkışıp kalmak yerine,
Koşmak bir oyanın,
Sonsuz boşluğunda...
Nice harmanlar ortasında
Bir,
Buğday tanesi olma uğruna,
Neler verilmez
Ah...
Bir el
Kurşun sıkısa
Alnım ortasına.

Sebahattin Kömürlü

Bir garip

ne ağladı ne güldü
sürüm sürüm süründü
bir garip gör ki bnöyle
kendi
kendin öldürdü

Sebahattin Kömürlü

Bir gezidir bizimkisi

Bir gezidir bizimkisi,
Çöl ortasında
Kum
Misali...
Dala konan kuş
Örneği...
Özgürlümüz,
Unutulmuş
Anlarda düğümlü.
Kara gözlüm,
Ömrümü, aldığın yetmez mi?
Ki,
Kaybolup gidiyorsun böyle birden bire,
Hiç bilmediğim ülkeler içinde,
Zalim,
Zalim olsa da zalim,
Böylesi
İşkenceyi
Reva görmezdi,
Yüreğime.

Sebahattin Kömürlü

Bir gün

bir gün
bütün güzellikleri
söküp atacağım kalbimden

seversen
bir çirkini sev
seve bilersen

güzeli
herkes sever
ve ben
söküp atacağım bütün güzellikleri kalbimden

Sebahattin Kömürlü

Bir gün ai

Bir gün
Bir rüzgar esti
Gittin çok uzaklara
Dştn kendi kendine
Kurduğun tuzaklara

Sebahattin Kömürlü

Bir gün gelir

Bir gün ,
Bir gün gelirde bir gün ,
Unutursam ben seni ,
Bil ki,
Kaybetmişim ben beni.

Sebahattin Kömürlü

Bir gün gelirde unutursam

Bir gün , bir gün gelir de bir gün
Unutursam ben seni,
Bil ki kaybetmişimdir,
O zamanlar ben, beni.

2017

Sebahattin Kömürlü

Bir güzel geçti bu sokaklardan

Bir
Güzel geçti
Bu sokaklardan
Aşık oldu sokaklar
Sırılsıklam
Bu yüzdendir
Bütün balkonlarda hü­ün
Ve
Bütün sokak kapışlarının
Bekleyişı
Bu yüzden

Sebahattin Kömürlü

Bir hain

Bir hain, hainliğinden dönüp vatan server olur mu? Tarih bunun tersini gösteren örnekler veriyor mu bilmiyorum. Biz "bop eşbaşkanıyız, bize verilmiş görevler var" diyen hainler elbette vatan sever olamazlardı. Bunlar "kurtuluş savaşı" da yapamazlar. Bunlar vatan sever olmak ne ki, azcık insanı sevse, canlıyı sevse, canlılara saygı gösterse, emperyalizmin kuyruğu olup Suriye'nin bombalayasını sevinçle karşılarlarmıydı?

Sebahattin Kömürlü

Bir kum tanesi

ne olur Allah
hım
bir kum tanesi olu verseydim Şu sahillerde

her gün dövülmeye razıyım
denizin dalgalarıyla

böyle acılar ortasında
kalem bile çaresiz kalınca
neylesin yürek
daha....

Sebahattin Kömürlü

Bir o yana bir bu yana

o yana bakarım
o yanım yara
bu yana bakarım
bu yanım yara
ya hey Kadir Mevla
neyledim sana

Sebahattin Kömürlü

Bir ortak paydayı ortaklaşa paylaşma isteği ortaklığa davetiye

Şayın yetkili

Ülkemiz hiç şüphesiz yoğun problemlerin olduğu coğrafyada yer almakta. Dolayısı ile bu problemlerden de ortaklaşa etkilenmektedir. Bu etki bireyi de etkilemektedir. Bu da doğal karşılanması gereken bir olgu. Ne var ki, ya bu problemler net ve tutarlı bir şekilde algılanıp ortaya konmalı ve vatandaşa da bu netlik net bir şekilde anlatılmalı ki birey de bu problemler karşısında kendi direncini ona göre ayarlasın.

Zaten toplum bu problemlere vergileme sistemimiz incelendiğinde direk olarak katılmaktadır. Çünkü vergi sistemimiz dolaysız vergi değil, dolaylı vergilerden oluşan bir ağırlıktadır. Bu da bireyin toplam paylaşımında payını da azaltmaktadır. Toplumda, ekonomik bağımsızlığı bu yüzden kaybeden birey fakirleşmekte, muhtaç ve yoksul bir birey konumuna itilmektedir. Sorun ve benim asıl iletmek istediğim sorunum da bu yoksullaşan, fakirleşen fert toplumda ne yapar ne yapmaktadır da düğümlü. Devlet sosyal bir devlet olduğunu anayasasında tescil etmiş, ve bunun böyle olduğunu bir çok yerde devlet adına bu erki kullananlar terennüm etmişlerdir. Hatta başbakanımızın valilerin, kaymakamların asli görevlerin den birinin de bu fakir ve yoksul vatandaşların ihtiyaçlarının tespiti ve belli ölçülerde bu yurttaşlarımızın aç kalmamasını, soğukta üşümemesinin de teminle görevli olduklarını söylemekten kaçınmayarak bir anlamda devletin sosyalliğine işlerlik kazandırmaya çalışmasını alkışlamıştık. Aslında olması gereken de bu dur. Çünkü, ekonomik olarak ülkemiz yoksullarına bakabilirliği yakalamış olsa gerek. Bu hal böyle midir değil midir diye zemin etütleri yapılır mı yapılmaz mı bilmiyorum ama yaşananlar öyle yalın ki şu kadarını söyleyeyim sistem kendi içinde bireyle (vatandaşa) alay etmenin ötesinde dalga geçmektedir. Nasıl mı? Kaymakama giderseniz odasında yok. (bu durum tarafımca üç kez ayrı, ayrı zamanlarda yaşanmıştır.) Kaymakamın sosyal yardım konuları ile ilgili müdürlüğünde çalışan memurlar "devletin yardımı bitti", "müdür burada yok" derler. Tuhaf olan, yok denen sosyal yardım müdürü o an orada ve konuşulanları dinlemekte. Dolayısı ile vatandaş def edilemeyince o yok olan

müdür bir den var olur. Hokus pokus gibi bir şey, anlayana aşk olsun. Ve birden vatandaşa olan ilgi de farklılaşır. İhtiyaç sahibinin güya dosyası açılır, bilgisayarlara bakılır. İşin komik olan yanı da bundan sonra başlar. Kaymakam'lık bir garibanın evine bir heyet gönderir. Heyet dört beş kişidir. İhtiyaç sahibi olan hane didik, didik aranır. Nasıl mı? Buzdolabı açılır içinin fotoğrafları çekilir. Bu ne ilkel bir yöntem... Bir düşünün, bu konu uluslar arası arenada bir dillendirilse, ne acı... Ve evin her yanı bu minvalde aramaya tabii tutulur. Oysa bu analar, anavatanımızı savunması için evlatlar yetiştirirler. Bir ananın (bir insanın) onuruyla oynamak, ki yardım denen şey yapılsa bile olur mu? Dahası bu heyet raporu neticesinde, kaymakam bu ihtiyaç sahibinin, her hangi bir şeye ihtiyacı yok la neticelendirmiştir konuyu. Bunun nedenini sorduğunuz da; "sen vatandaşın avukatı mısın?" diye soran bir sosyal yardımlaşmadan sorumlu bir kaymakamlık görevlisi. Oysa kamu adına görev yapan biri vatandaşın vatandaşa sahip çıkmasından en azından mutlu olur. Sanırdım. Bu nasıl bir cürettir ki vatandaşın vatandaşını dahi koruyup kollanması dahi istenmez. Bu durum bir türlü içime sindiremiyorum. Uykularım kaçır oldu. Biz bu ülkede bu ülkenin yurttaşları olarak bu kadar sahipsiz miyiz ki, kamu erkini eline aldığı sananlar bizlere pervasızca meydan okurlar. Dahası konu İstanbul Valiliği ne dilekçe ile taşınmış, Valilik konu ile ne derece ilgilendi ise, tarafım Kartal Kaymakamlığındaki görevli (sosyal yardımlardan sorumlu müdür) tarafından aranmıştır.

Hal bu. Bu ana kadar vatandaşa hiçbir yardım yapılmamıştır.

Anlayacağınız 2011 yılının kasım aralık aylarında yaşanan hikaye olmayan bu olay, bana daha önce yaşadıklarımı da hatırlattı ve bu durumu paylaşmak istedim

Bundaki ki kastım; ülkemizde hemen, hemen her konuda büyük bir ilizyon sanatı sergilendiğini ortaya koymaktı.

Sebahattin Kömürlü

Bir Sabah

Bir saħah uyanıp güne bakınca
Ufuklarda doğan güneşi gör de
Umutlar yeşersin bİr den gönlünde ,
Bitsin yer kürede tüm haksızlıklar.

Zalım der ki bolu bey'i,
Şaşkın millet alkışlar bu zalımı,
Dolanır dilleri söyler gerçeği,
Elbet biter bu hainin devranı.
Bitsin memlekette tüm haksızlıklar.

Bağrır durmadan karanlıklara,
Bakar mı hiç kararmış suratına,
Sonu yaklaştıkça hırçınlaşsa da,
Göründü bu zalimlerin sonunda.
Bitsin yer kürede tüm haksızlıklar.

Sebahattin Kömürlü

Bir şarkı besteliyorum aiç

Bir şarkı besteliyorum
Yatarken banklar üstünde
Barınağım yerine
Esinlenip en olmayacak şeylerden
Doğanın acımasızlığından örneğin
Bir şarkı besteliyorum
Mutlu günler için
Ve halkım
Söylediği gün şarkımı
Gececek yorgunluğum...

Sebahattin Kömürlü

Bir yaz

Uçuştı serçeler gitti uzağa,
Bir yaz geçti böyle tozlu yollarda,
Bazen tarlalarda bazen bağlarda,
Bir yaz geçti uzun, uzun yollarda.

Kaynaşmaya görsün toprakla insan,
Yedisinden yetmişine durmadan,
Tüm yirmi dört saat nefes almadan,
Bir yaz geçti bir yaz, tadına doyamadan.

Bazı, bazı hatırıma gelirde,
O, candan dostlarım, hanı nerede,
İşte gurbet yine çıktı önüme,
Bir yaz geçti bir yaz,
Sivas ellerinde.

Sebahattin Kömürlü

Bir yaz tatilinin arkasından

biz
buraya geldik
ve
buradan gidiyoruz

kalın esen yeller
dallar boyunca
yemyeşil yapraklar arasında
sivri sinekler konun
mavi sarışın kızların koluna

biz buraya geldik
ve buradan gidiyoruz

Sebahattin Kömürlü

Bir yol

Bir yol var
Uzar
Bu yol
Dağların başında erimeyen karları
Yanık yolcuların susuzluğuna katmaya
Yanan yüreklerde kor alevi
Bir nebze azaltmaya
Yemin etmiş
Baharlara renk katıp
Yazları avutmaya...
Saplanır bir kürek toprağın bağına
Sürüyor kara saban kader tarlasını
Sensen kalan
Bir damla kan...
Akmıyor gözümde yaş
Yok
Yok buralar da ağustos böceklerinin cümbüşü
Esen yeller
Kim bilir
Kimler neler söyler...

Sebahattin Kömürlü

Bir zaman gelir

Bir zaman gelir
Dönmez olur dünya.
Yazılır yollara unutulmuşluk...
Ne bahar kokusu kalır geri,
Ne de ileri
Belki dersin ki,
Kaderimizdi
Bir cümle bile süzülmez dilden,
Donan su misali
Donar ufuklar...

Sebahattin Kömürlü

Biraz or dan biraz bur dan

Biraz or dan
Biraz bur dan
Böylece başladı bu büyük talan
Koca ormanlarda kesilen ağaç
Feryatlarla doldu tüm düz ovalar
Ağladı karınca
Ağladı kuşlar
Duyan olmadı duyan olmadı

...

Bu nasıl zamandı işte bu zaman
Satıldı dereler ve minareler
Göğe baş kaldıran koca kubbeler
Leke leke
Lekelendi
Gören olmadı gören olmadı

...

Neler neler neler
Neler olmadı
Ağlayanın ahı zarı tutmadı
Hemen
Hemen her yandan puştlar kaydadı
Kaynadı kaydadı fokur dadı da
Pis kokulardan tiksinen bile olmadı

...

26 TEMMUZ 2013

Sebahattin Kömürlü

Biri beş otuzda asılacak aiç

Bir gece bekçisinin bıyığınca burmalı,
Ayazın elinde esir, mağrur bir heykelim,
Kanunlar ayaklarımın altında çalım satıyor,
En kötü gecelerde, zamana karşı durdum,
Sıfır dördte kaybettim bu kısır kaderimi,
Bir yıldız kopardım, gökyüzü ağlıyor.
Bu yağın kahırdır üstüme salkım saçak
Durdurun zamanları beş otuza gelmeden,
Kurallar kurban olmuş koca kurt için, gökyüzü
Kara bulutlarla dolu öfkesini kusacak.
İsimsiz ve rast gele yaşamak varken,
Bütün umutları zincire vurulacak,
Örümcekler doluyken iki adım ötelere,
Bir dolması vardır rüzgarın pencereden
(o) büyük saatin sıfır dördü vurması gibi
Biri beş otuzda asılacak.

Sebahattin Kömürlü

Bitiş

Bitiş. "Manda derisi" cumhurbaşkanı muhalefet partisi liderinin yüzünü manda derisine benzetiyor.

Cumhurbaşkanı dolarını bozdurmayanları "vatan haini" ilan ediyor. Cumhurbaşkanının etrafında bulunanlar dolarlarını ordan oraya, burdan buraya dolar olarak gönderiyor.

Cumhurbaşkanı "giden yok, gelen var" diyor.

Bu durumda, cumhurbaşkanının çevresi dolarlarını, dolar olarak dolaştırıyor. Yani dolar çok tatlı, bozdurmuyorlar. Biz sıradan insanlar hain.

Daha vahim ve korkunç olan, bu durumu savunanlar tarafından sergilenmekte. Ülkenin tüm yazar ve çizerleri, düşünenleri, düşünemiyenleri, gazteleri, televizyonları "belgeler sahte, bu zamanlama yanlış " demekte.

Utanmazlık, edepsizlik, hayasızlık böylesi ayyuka çıktığı bir dönemde insan onurunun bittiği, ispatlanmış oldu.

HERHALDE

Sebahattin Kömürlü

Bitmeyen Senfoni

dalmak mı bir daha
dipsiz kuyulara

kal deli gönlüm
bir başına

artık
bahar gelmez bu sokaklara

unutulmuşluğunu
unut

duygu
duygu
denizlerinin kuruduğunu
duydu

kızgın çölde kum
dut dalında dut
sığırcıklar dolusu karanlık
yahut
bir demet umut

ressamların tuvallerinde
işkence
şiiirde lisan
şaşıyor insan
yaşama anlam kazandıran
tadımlik anlardır çoğu zaman
şunun şurasında ne kaldı
bitmesine zamanın

hani
nerde seni anlayan
anla

uçtu serçe
uzaklarda
adım adım
eziyor
medeniyet
insanı
insanlığı

Sebahattin Kömürlü

Biz de böyle yaşadık

Biz
De
Böyle yaşadık

Akamadan derelerde
Sel gibi

Bağlımıydı gözlerimiz

Duyduk
Söylenenleri

Boşunaydı
Hepsi

Bulutların üstünde dans eden peri
Aldı götürdü
Her şeyi

Boğazımızda
Düğümlemiş en güzel heceleri
Dalgalar
Söylemeye çalışır şimdi

Sebahattin Kömürlü

Biz tebayız teba

beyler bayanlar
bir ulus nasıl yaratılır
ište ispatı
Atatürkün dediği gibi ÇALIŞMAK

şimdi
ki
iktidarsız iktidarların yaptıkları,
milleti tembelleştirmek le olmaz.
en pahalı enerji,
en pahalı yem,
en pahalı su,
en kötü eğitim,
en ucuz emek.
ište yurttaşlıktan
tebalığa geçiş formülü
biz
tebayı
teba

Sebahattin Kömürlü

Bizlerse

ağlamak
hiç bir Şeye
çare değil
aslında

yoksa
acizliğimin dıŐa vuruŐu mu
bu

dağlarımız
yok edildi
de
ne oldu

sadece ağlaya bildik
yalan mı

bakın
kahpelerin kahpelikleri
diz boyu

onlar yan yana geliyor da

bizler
se
darmadağın

Sebahattin Kömürlü

Boşluk

Boş

boşluk
yazıla bilinir mi
ya da
doldurula bilinir mi
boşluk
tarif edile bilinir mi
hayal edile bilinir mi
gözle görüle bilinir mi

işte
sensizlik
sade bir boşluk

diye tarif edile bilindi
ben tarafından

Sebahattin Kömürlü

Boşuna geldik

boşuna geldik dünya ya
bizler olmadan da dönerdi
oysa
bizlerin göz yaşlarına
muhtaçmış gibi yağmurlar....

Sebahattin Kömürlü

Boyun eğilir mi

Boyun eğilir
mi
haksızlığa

kaldırdık ellerimizi
ulaşsın diye parmaklarımız yıldızlara

vurulduk

sanmayın

kara torağa
özgürlük aşıyor kanımız...

Sebahattin Kömürlü

Böyle

Böyle,
Dalıp gitmek,
Neyine gerek,
Ölümün yakın.
Geldi,
Gelecek.
Bahaneler türettin bütün ömrünce,
Hiç,
Yaşayamadık gönlüm,
Gönlümüzce.

Sebahattin Kömürlü

Böyle dedi

böyle dedi
ağlayanlar
bırakın göz yaşlarımızı
kemiklerimiz kabza yaptık
tabancaların sırtına.
kara topraklara uzandık
boylu boyunca
yemyeşil yapraklar baka, baka...
donuk bir güneşti
gülen
her öğlen sonrası
zannettik
ulaşırız er geç amaca
sakladılar
sakladılar sislerin ardında
olsa da
görüyor gözlerimiz

ama,
oyun bozanlar
var ya...

Sebahattin Kömürlü

Böyle zamanlarda

böyle
zamanlarada
yaşamak

böyle diyarlar da

mümkün olmuyor
mümkün....

Sebahattin Kömürlü

Böyle zamanlarda

böyle zamanlarda
tutunu verdik hayata

öyle yandık ki
benzin dökerek üstümüze

davetiye çıkardı
çıkart gurupları
ölümümüze

ne rahmet duaları okundu arkamızdan
ne bir damla göz yaşı

gencecik
bedenlerimiz

kavuşamadı
toprağa bile

neydi
böyle

bizden bizi esirgeyen

esir bile olamadık

bu devirde

bu kadar
ağır mı olacaktı bedelin
özgürlük

bir
duman
kala kaldı bizden hatıra

ne yazılacak destanlarımız var Köroğlu gibi
ne de aşklarımız Emrah örneği

akan suyu
göremedi gözlerimiz

duyulmadı
dilimizden dökülen sözlerimiz

kaderimiz
yalan

bu
değildi
olmazdı
böyle kader

bu
bu düzeni kuranların
bitmez bir oyunu

vücudumuzun her zerresi
isyana durdu

isyan
isyanı vurdu

insan oğlunun
yapacağı bir zulüm değildi bu

devlet
denilen
i d o l

Sebahattin Kömürlü

Bu

Bu
Devirde,
Hiçbir şey yazılmaz.
İnsanlıktan yana,
İnsanlara.

Sebahattin Kömürlü

Bu Devrin İnsanıydık

Kudurmuş denizlerde dalga
Uğra buralara
Yak
Yık
Ne yaparsan yap
Aldırış etmez burdakiler rüzgar ın hızına
Gemi batmış
Kamara su almada
Aldırma
Boynu büküklerin göz yaşına
Kim baktı
Bu anaca
Öyle bir darbe
Öyle bir darbe indirdiler ki
Kırıldı kaburga kemikleri,
Hiç ama
Hiç kimse
Gık diyemedi.
Tiyatrolarda oyunlara
Oyuncu gerek ti
Başka
Ceplerinde üç kuruş
Soysuzlara
Kul gerekti
Köle gerekti
Bu asırda
Kırbaç mı
Eski gemi güvertelerinde
Tayfalara
Bre
Dinine yandığımın dünya
Neyin değişti
Bunca zaman dönüyon da
Ağlayanlar
Ağlıyor
Ocak başında
Açlıktan ölüm
Yokluktan
Zulüm
Gördüm
Gördüm
İki gözüm
Hani
Yeşermesi dalların her bahar
Budadılar
Budadılar
Durdu
Gün be gün
Güneş isyana
Kıraç toprak
Çatladı
Çatır çatır

Kurudu beynimiz içinde düşünce gölgeleri
Öyle büyük engeller çıkardılar ki
Seçeneksizdik
Seçemedik
Yapamadık
Yapamadık
Yapmak istediklerimizi
Koca karı düğümü gibi
Düğümlemiş ipliği
Sonsuz
Çalımlar taktılar ayağımıza
Bu
Devrin insanlarıydık
Açıyla
Açıyla
Tokuyla
Renkli ofset baskı gazete
Ellerde
Çıplak kadın resimleri
Gıdıklanır
Her birimizin
İçi
Kahve köşelerinde
Büfelerde
Caddelerde
Piyango bayileri
Bilet nerde
Yitirilmiş umutları
Alıyordu
Akıl hocaları
Yine akıl veriyor
Öyle bir düzen kurmuşlar ki
Yüzülen derimiz içine
Saman
Doldurdular yine
Gık
Diyemiyoruz
Ne zamana kadar yüzer
Gemi

Sebahattin Kömürlü

Bu dünya bu

dünya bu ya
bu dünyada
ne isa ya yarana bilirsiniz
ne de musaya
bunun böyle olacağını bildiğiniz halda
bir sürü uğraşlar verirsiniz boşuna
döner
bi de dersiniz
"GİTTİMİ HOŞUNA"

Sebahattin Kömürlü

Bu gün

oyunlar var oyunların içinde
fark edene
etmeyene aşk olsun

adam ölür derelerde
dereler de
her yerde
niye öldü
kim öldürdü
bilenlere
ah olsun

işte
bu zamanda
bomba havada
bomba da havada yakalanmaz ya
düştüğü toprakta
karıncalar da
sağ kalır mı
bilenler aşk olsun

yetkililer diyor
neler mi
neler
ölüyor hasolar
ve de memolar
ağlaşır analar karılar kızlar
işte
şu dağlarda
dağlar aşk olsun

Sebahattin Kömürlü

Bu gün10 mart 2014

bu gün ÷lkemin en büyük tarihi günlerinden biri. bu gün 10 mart 2014. bu tarih Silivri zindanlarının duvarlarının değil, o zulüm hanelerin tümünden yıkıldığı bir tarih olarak tarih sayfalarına, yurtseverlerin zaferi olmanın ötesinde, insanın ve insanlığın onurunun da kurtarıldığı bir tarih olarak kaydedildi. bu gün, hakkın haksızlığı yendiğı gün olarak tarihteki büyük sayfasını yazdı.

Sebahattin Kömürlü

Bu günler

Bu
Günlerdi
Yola düştüğüm günler
Bitmeyen
Özlemlerin
Başlangıcı bu günler
Yitirilmiş bütün dünler
Yaşanılmış
Gelecekler
Bir yudum ağı lu su verseler
Diller
Ağıt mı söylerler
Diller
Belki de
Gülerler

Akar
Yine dere
Yine yeşerir erik ağaçları
Doldurur
Boşalan kuyuyu toprak
İçine
Acılar
Katarak...

Sebahattin Kömürlü

Bu kadar ucuza mı satılacaktı kanımız

yaşamaksa,
yaşadık bu dünya da,

bazen,
dağıldı saçlarımız rüzgarda.
karıştı sesimiz
dalgalara.

hele bir
de
karlı
yollarda
donmadı
mı
nefesimiz...

tattık
çok kere
çok yerde
suyun tadını.

ekşi erikleri anımsar damaklarımız...

nasıl çalındı
böyle
nasıl
umutlarımız.

bu
kadar
ucuza mı
satacaklardı
kansızlar
kanımızı.

Sebahattin Kömürlü

Bu Memleket

Bu memleket,
Türkiye...
Özgür değil,
Olamaz da.
Niye?
Diye,
Sormak bile abes.
Çeşmelerden aptes,
Minarelerden ezan
Okumadan yazmadan,
Dünyayı avuçlarında
Sanan,
Bir sürü zavallıdan
Mürekkep bu topraklar
Da
Halk,
Halk edilmiş, olduğuna inanmış,
İnanmışlar,
İnanmamışlar,
Anlamışlar,
Her şeyin,
Boşuna lı ğı nı.

Sebahattin Kömürlü

Bu nasıl ölüm

bu
nasıl ölümdü
bu

anlamak mümkün değil

or da o kadar öldü
bur da bu kadar

sayıların anlamlandırdığı ölümlerden
tatmin olan beyinler

Sebahattin Kömürlü

Bu Ne Düzen

Bu,
Ne düzen,
Derilerimizi yüzen.

Sebahattin Kömürlü

Bu rezil soytarı

Hani,
Anlamsızdır anlamsız,
Acımasızdır,
Acı.
Ve ağlayın
Cı
Yirmi yaşında bir gencin anası...
Ağlar,
Toprak ana...
Bakar, kara bulutlara karınca,
Nasıl düştü yuvasına mermi.
Şaşkın ördek, yüzemez suda.
Kapanır alnın açıklığı,
O,
Muzaffer komutan,
Emir verir
Ya
Dudaklarıyla,
Anlamaz yüreği,
Kökü yok olan fidanın ağrısını.
Duymaz kulakları.
Bükülmez
Mi,
İp,
İp
Gelip,
Geçip,
Vururlar toprağa, toprak olanlar,
Güler toprak,
Neden,
Niçin,
Ve
Ben
Benden öte de
Ne var,
Bilinen,
Biliniyor.
Bilinmeyen, bilinecek mi?
Alır.
Alır zaman geç kalmaz,
Zamanı gelince,
Çam devirir gibi devirdiler delikanlıları,
Devrilir onlarında boynu,
Saklanır bir zaman mumyaları,
Tükürür gelen geçen,
Der,
Bu rezil soytarı,
Savaş mı açmıştı insanlara,
İnsanlığı yok etme uğruna.

Sebahattin Kömürlü

Bu rezilliller

BU REZİLLİKLERİ GAZETELER YAZMIYOR..

Mehmet Ali Çelebi 23 Temmuz 1984'te doğdu. Baba Muharrem Çelebi banka veznedarı. Anne Rukiye Çelebi gardiyan.

Annesi Amasya Cezaevi'nde görevliydi ve oğlunu bırakacak kimsesi olmadığı için onu her gün hapisaneye götürdü. Mehmet Ali Çelebi cezaevinin maskotu oldu, gardiyanlar ve mahkumlar tarafından büyütüldü. Cezaevi ile, koğuşlar ile tanışması yeni değildi yani.

1990 yılında Amasya Atatürk İlkokulu'nda öğrenime başladı. Okulu birincilikle bitirdi. 1995-1999 yıllarında sınavla kazandığı Amasya Anadolu Lisesi ortaokul bölümünü de birincilikle bitirdi.

Tüm diğer sınavları da kazanmasına rağmen, ağabeyi Volkan'ın Askeri Lise'de okumasının etkisiyle 1999 yılında kendi isteğiyle Maltepe Askeri Lisesi'ni seçti. (Ağabeyi 2001 yılında felsefeye yönelik aşırı ilgisi nedeniyle Hava Harp Okulu'ndan kendi isteğiyle ayrıldı.)

Mehmet Ali Çelebi 2003 yılında Askeri Liseyi de birincilikle bitirdi ve dönemin Ege Ordu Komutanı Orgeneral (ve bugünün Ergenekon sanığı) Hurşit Tolon'dan diplomasını aldı. Kura ile karacı olduğu belirlendikten sonra 2003 yılında Kara Harp Okulu'nda eğitim ve öğretim hayatına başladı.

2007 yılında okulu birincilikle bitirdiği için diplomasını Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'tan aldı ve o fotoğraf karesi sonradan çok kullanılacak tarihi bir kare oldu. Öğrenim boyunca bütün notları 10 üzerinden 10 oldu.

2007 yılında helikopter pilotu olmayı tercih etti; bunun için, dünyanın en zor kursu tabir edilen bir senelik "helikopter pilotluğu" eğitimini birincilikle bitirdi.

Peki, bu çok başarılı Teğmen Çelebi okul dışında nasıl biriydi?

Tatlı-sert bir mizacı vardı. Sakin ve gururluydu.

Doğruluğu ve onuru her şeyin üstünde tutuyordu. Mücadeleciydi.

Harp Okulu öğrenciliği döneminde arkadaşlarına, final sınavları öncesinde bir hoca gibi 50-60 kişilik gruplar halinde ders anlatması ve onların bu dersleri izlemesi sonucu sınavları geçmesi bir efsane şeklinde hep kulaktan kulağa anlatıldı.

Tarihe meraklıydı. Başucunda her zaman Nutuk vardı.

.....
("Nutuk'u arkadaşlarına ve onların akrabalarına okumalarını salık vermesi", savcılığın iddianamesinde altı çizili ve büyük harflerle yazılarak suç unsuru sayıldı! Savcı ile Teğmen Çelebi arasında, bu konuda tartışma yaşandı)

Kitap kurduydu. Öyle ki, 2.5 yıllık cezaevi hayatında 500 kitap okudu.

Felsefeye düşküncüydü. Bunun bir nedeni de ağabeyi Volkan'ın felsefe öğrenimi görmesiydi. Herakleitos'un Fragmanlar'ını, Apuleius'un Başkalaşımaları'nı, Platon'un Devlet'ini ve Diyaloglar'ını, Aristoteles'in Nikomakhos'un Etik ve Retorik'ini, Epiktetos'un Söylevleri'ni, Boethius'un Felsefenin Tesellisi'ni, Seneca'nın Tanrısal Öngörüsü'nü, Descartes'in Meditasyonlar'ını, Spinoza'nın Etika'sını, Erasmus'un Deliliğe Övgü'sünü, Thomas Hobbes'un Leviathan'ını, Francic Bacon'un Denemeleri'ni, Mevlana'nın Mesnevisi'ni çok sevdi.

Şiir seviyordu. Şair olarak Fazıl Hüsnü Dağlarca'yı, Nazım Hikmet'i, Yunus Emre'yi, Orhan Veli'yi beğeniyordu.

Futbol lisansı da olan Teğmen Çelebi okul takımının başarılı futbolcularından biriydi. Küçüklüğünden itibaren koyu bir Beşiktaşlı ve Amasyaspor'luydu.

Sualtı dalgıçlık kursiyerliğini de tutuklanmadan kısa bir süre önce birincilikle bitirmişti.

Teğmen...

O kadar zayıf, o denli narin görünüyordu ki, sanki tutmaya kalksanız kırılacak gibiydi. Tam 30 aydır Silivri'deydi. Tutuklanmasından 29 ay sonra, cep telefonuna emniyet müdürlüğünde birileri tarafından "yanlışlıkla! " 139 terör örgütü üyesinin telefon numaralarının yüklendiği yine bizzat emniyet tarafından itiraf edilmişti... Ama o hâlâ tutukluydu! .. Kara Pilot Teğmen Mehmet Ali Çelebi, 18 Şubat Cuma günü Silivri Mahkemesi'nde söz istedi, kürsüye geldi.

O narin, o tutmaya kalksanız kırılıverecekmiş hissi veren gencecik adam, başına örülmeye çalışılan "dijital pusu"yu tek tek, belgeleriyle anlattıktan sonra konuşmasını şu sözlerle tamamladı:

11 Şubat 2011 saat 20.45'te düşmanın sinsi savaş silahı olan bazı TV kanallarından, "mahkeme kapılarının komutanlarımın üzerine kilitlendiğini" duydum ve üzüntüyle izledim. Hakaret olarak kabul ediyorum.. Sebep, kaçma şüphesi... Siz, Mustafa Kemal'in askerlerinin cepheden kaçtığını gördünüz mü? Komutanlarım sınırları açsanız, çekip gitmezler. Onları Hizbullahçı mı zannettiniz?

Buradan Türk Milletine, Genelkurmay Başkanı nezdinde tüm komutanlarıma ve silah arkadaşlarıma sesleniyorum: İçiniz rahat olsun. Biliyoruz ki, bu bir savaştır. Savaşta asker yaralanır, asker esir düşer, asker ölür. Bunların bilincindeyiz. Biz Türk subayıyız. Bizim için hak yok, vazife vardır. Merak etmeyiniz, burası bize zindan değil Çiğiltepe'dir.. Onuru karşısında yaşamını hakir gören Albay Reşat Çiğiltepe'nin vazife anlayışıyla buradayız. Mustafa Kemal'in, "Size ölmeyi emrediyorum! " emri, bizler için halen geçerlidir. Sonsuza kadar da geçerli olacaktır.

Endişe duymayınız, Teğmen Çelebi'yi geçemeyenler onu yetiştiren komutanlarına ne yapabilir ki... Cephede bir Mehmet vardı, şimdi 150 Mehmet var. Cephe şimdi daha da güçlü. Bu şartlarda sizden tahliye talep etmem, benim için vatana ihanetle eşdeğerdir. Mevzubahis vatanı bundan gayrı kalan her şey teferruattır. Şimdi kapıları kapatın!

Yüzümüzü ışığa doğru uzatacağız...

Giyotin inecek.. Tekrar uzatacağız...

İnecek... Uzatacağız...

Gün gelecek, giyotin kesemeyecek: Kazanacağız! "...

Mahkeme arasında, az önce sanık kürsüsünde o "dev konuşmayı" yapan gencecik teğmenin bana doğru geldiğini gördüm. Saygıyla uzattı elini, "doğruları yazdığınız için minnettarız..." diye başladı. Boğazımın düğümlendiğini hissettim, elimi kaldırıp sözünü kestim ve yalnızca o üç sözcüğü söyledim:

- Vatan size minnettardır.

Ümit Zileli — Tenise Yalçın ile birlikte.

Sebahattin Kömürlü

Bu Şehir

Vapurlar kalabalık

Otobüs

Tren

Kalabalık

Bu

Şehirde

Tüm sokaklar

Evler

Kalabalık

Az olan

Gittikçe tükenen ağaĉlar

Denizde balık

Tüm duraklarda kuyruk

Ve

Duygusuzluk

Sebahattin Kömürlü

Bu toprak

bu
topraklarda
bu memlekette
ne şairler yetişti
ne yazarlar yazı yazdı
yalan mı
mehmet emin yurdakullar
yalan mı
kulu olamadılar mıydı bu adamlar vatanın
ya da nazım
ya da hikmet
yada ran
demedimi köroğlusu dadaloğlu emrahı
haksızlığa karşı duran pir sultan
ruhi su
su
çalmadı mı tel tel sazı
demedimi mahsunusi
katillere katil diye
şimdi noldu
bu kahpeler
bu alçaklar
soysuzlar
satıyorlar vatanın dersini
yaylalarda çiçeği
otlaklarda börtü böcek her şeyi
bu kahpenin döllerini bak ne diyor
babamın malı diyor vatana
nato toprağı diyorlar bak buraya
bunca şehit
bunca gazi
boşuna mı kan döktü bu toprağa
bre satılık kaleşörler ajanlar
belli
utanma yok edep de yok
ki sizde
hayadan da nasipsiz beyninize
miras kalmış bu kahpelik dedenizden
ebenizden
ceddinizden
genleriniz taşıyor hainliği

Sebahattin Kömürlü

Bu Topraklar

Bu
Topraklarda
Her gün
İnsanlar
Ölüyor...
Sevmiyor hiç kimse böyle yaşamayı
Şaşıyor gören
Göz bebekleri, düzenin acımasızlığına
Analar
Yollarda
Dedeler ölür yollarda
Yollar uzar
Uzundur yollar
Kızlar ağlar
Delikanlılar
yanar

Sebahattin Kömürlü

Bu topraklar

bu
topraklarda
bu memlekette
ne şairler yetişti
ne yazarlar yazı yazdı
yalan mı
mehmet emin yurdakullar
yalan mı
kulu olamadılar mıydı bu adamlar vatanın
ya da nazım
ya da hikmet
yada ran
demedimi köroğlusu dadaloğlu emrahı
haksızlığa karşı duran pir sultan
ruhi su
su
çalmadı mı tel tel sazı
demedimi mahsunusi
katillere katil diye
şimdi noldu
bu ka hpeler
bu alçaklar
soysuzlar
satıyorlar vatanın dersini
yaylalarda çiçeği
otlaklarda börtü böcek her şeyi
bu kahpenin dö lleri bak ne diyor
babamın malı diyor vatana
nato toprağı diyorlar bak buraya
bunca şehit
bunca gazi
boşuna mı kan döktü bu toprağa
bre satlık kale mşörler ajanlar
belli
utanma yok edep de yok
ki sizde
hayadan da nasipsiz beyninize
miras kalmış bu ka hpelik dedenizden
ebenizden
ceddinizden
genleriniz taşıyor hainliği

Sebahattin Kömürlü

Bu vakitler

Bu vakitler geçiyor böyle. Sensiz.
Dağlardan ölümler geliyor.
Gündüz gece.
Sıkıyor bu yaşam
denen şey.
Bıktım artık sensizlikten .
Ne zulüm bitiyor bu topraklarda, ne de yalan.
Ne biçim düzen bu
lan.

Sebahattin Kömürlü

Bu vatan

bu vatan var ya, bu vatan, kimin? biliyor musunuz.?

bu vatan toprağı şehit, gazi veya yaşayanların değil, kara çarşafıara girenler var ya ONLARIN. askerlik elbette ki yan gelip yatma yeri değil, değil de oğulları vali gözetiminde 40 gün askerlik yapanlar var ya ONLARIN. memleketi babasının malı gibi parsel parsel bölüp, amcasına dayısına, israiloğullarına satanlar var ya ONLARIN. kızları, sanatçıya posta koyanlar var ya, ONLARIN. onlar ki asılanlara ağlar, ağlarda, bu garip ülkenin insanlarını aldata aldata oyu alınca da döner, ananı da al git diyenler var ya ONLARIN. çok güzel şeyler olacak diye ortaya çıkıp, hedef gösterenler var ya ONLARIN. elmastan vergi almayıp milleti pet şişe sularına mahkum edenler var ya ONLARIN. bu uzar gider. velhasılı biz bunların te ba sı olmaktan kurtarmazsak, ülke bölünecek. tek kurtuluş var insanımızı sevmek. ve her bir kişi bir kişi yi mutlaka aydınlatsın.

aydınlansın sak o zaman bu vatan BİZİM. OLACAK.

Sebahattin Kömürlü

Bu yolar

Bu
Yollar
Yara gider,
Bu
Yollar.
Ah,
Çektikçe
Gör gözümde yaşların,
Her damlası
Yar,
Yara gider...

Sebahattin Kömürlü

Bu zamanlar da

tut ki
ölmedin
be alçak
ama
al çal dın
alçaldık ça
alçal dın
ve yaşadın sonsuza
ca

mesela 2023 te nisan ayında
yok ettin çocuk bayramını
2073 te kaldırdın cumhuriyet bayramlarını
koca marmara yı doldurdun
köprü yapacak yer kalmadı boğazlarda
boş durmadın
her tepeye bir cami yaptın
minareleri gökdelenlerin gölgesinde yok olan
yine "alçak" dedin, "namussuz" dedin, "şeresiz" dedin
ve de
gerçekten girdin inlerine
hamam böceklerinin
başkan seçtiler seni
bütün böcekler
çoğaldıkça çoğaldı götünde kıllar

ve nasıl olduysa
oldu
3010 yılında amerikan başkanı oldun
sana
sorduklarında
kızıl derili reisler
karşılıksız çıkan çeki
or da da al ça la can
alçak
karın kızın oğulların gelinlerin torunların
ve de yanına aldığı yalaka yandaşların
kaldıramayacaklar kollarını
yiktır dın ucube
özgürlük anıtını
bem beyaz yaptın bütün zencileri

ve
3030 yılında
çin başkanı olu verdin
verdin veriş tir din Mao'ya
rezil ettin kos koca devrimciyi
batırdın yerin yedi kat dibine
bitirdin adamların
tüm değer yargılarını
duble yollar yaptın çin'e
bin kere altını deldin çin seddinin

ve
de
yüz gidiş
yüz gelişli
bir yol yaptın ipek yolunu
öyle bi a mın a koydun ki ipek yolundaki yaşayanların
dar ma dağın oldu a mlar ı mam ları
altını oy dun koca himalayaların

tam 3073 yılında
şam'a girdin
taktın kahramanlık madalyanı boynuna
ağladın ağlama duvarlarının diplerinde
nasıl oldu bilinmez ama
bir diken batı verdi ayağına çölün ortasında
"yahu ben de kan mı var" diye
hala
baktın bir süre kanayan ayağının parmağına

sonra
sonra
kanadı parmağın
asırlarca
kansız kaldın
anladın sonunda ne kadar kansız olduğunu
ferman çıkardın
örnek aldığın padişahlar gibi
kan topladılar sana
iraktan
mısırdan
libyadan
tunustan
eskişehirin sokaklarından
taksimden
ankardan
on üç yaşında çocuklardan
"terör" dedin, "haşaşi" dedin
daha
daha bir çok şey dedin
uyuttun götünde ki kollarını
"ben" dedin
"ben" dedin
ulan, dinsiz imansız
peygamberlik bile yetmedi sana
Allah olu verdin
geber medin

2.03 2014

Sebahattin Kömürlü

Bu zamanlarda, toplumdan duyarlılık beklemek yanlış mıdır.

bu zamanlarda, toplumdan duyarlılık beklemek yanlış mıdır.

aslında, toplum her zaman duyarlı olmak zorundadır.

çünkü duyarsız toplumlar da evrim geri kayar.

geçen hafta eğitim seminerinde konuşmacı olan Merdan Aslan hocamız, kültürden bahsederken, kültürün çok çeşitli olduğundan, toplumun kültürel olarak bu çeşitliliklerden etkilendiğini, dolayısıyla kültür denen kavramın, tüm bu etkileşimlerden kaynaklandığını söyledi.

bu elbette ki doğru.

ne var ki toplumun etkileşim alanlarında bireyin gelişimini böylesi bir boşluğa bırakamayız.

eğer toplumda bireyin gelişimi böylesi bir etkileşim alanına bırakılır ise, o zaman devlet denen yapının yapılanmasına bile gerek kalmaz. bura da devletin nasıl yapılanacağı sorusuna cevap, zaten devletin kuruluş felsefesini yansıtan anayasada belirlenmiştir.

anayasa, devletin laik, sosyal, hukuk devleti olduğunu kayıt altına almıştır. o zaman, devlet yapısı bu tanıma uymayan uygulama ve yapılanmaları tasfiye etmek zorundadır. bu hal böyle olunca toplum ve toplumda birey gerek kültürel, gerek ekonomik yapılanmasını

belli bir evrim içinde ileriye yönelik olarak, geriye gitmeden olgunlaştıracaktır.

sorun, devlet yapılanmasında bu gün ki yapılanmanın anayasadaki tarife uygun olmayan yapılanma sergilemesi, ve de anayasaya aykırı uygulamalar. ki bu

uygulamalardan dolayı toplum ve toplumda birey ekonomik ve kültürel anlamda geri kalmaktan kendini, ve kendilerini kurtaramamaktadır. bu geri kalmışlıkları, günümüz Türkiye'sinde hemen hemen her alanda gözlemlemek mümkündür. bu gözleme birinci derce de etken olan eğitim. eğitim de oluşturulan gel gitler, eğitim kalitesini düşürmekle kalmamakta, bu eğitim modeli aslında elitist bir tabaka yaratmak için emperyal güç tarafından ülkeye zora ki dayatılmaktadır.

problem, siyasi erklerin bu dayatmalara boyun eğmeleridir.

bu nedenlerle dir ki toplum ve toplumda birey her an sorgulayıcı ve duyarlı olmak zorundadır.

eğer birey üzerine düşen görevi bu şekilde algılamaz ve gergini yerine getirmese, yarın veya yarınılardan bir beklentisi olamayacaktır.

Sebahattin Kömürlü

Buğday Başakların ca

Buğday başaklarınca,
Özgür dalgalansın saçların,
Başında.

Sen

De

Yıldızlı bir gece de,
Sabaha karşı çık sokaklara,
Haykır duysun tüm yabancı güvercinler,

Sesini...

Kim bilir,

Eşlik eder sesine,

Küme, küme martılar,

Belki.

Dersin,

Bu dünya,

Bu,

Bakma daha, sağına soluna,

Nasıl atıyorsa kalbin,

Üst, üste

Bi daha,

Bi daha

Bi melodi takılır kulaklarına,

Bekleme boşuna

Geçmiş zaman,

Asla dönmüyor,

Bir daha...

Sebahattin Kömürlü

Bulut

Şehrin üstünü kaplayan büyük bir bulut
dedi ki
"yoruldum yoruldum yoruldum"
umut olsun diye susuz topraklara
ve de
susuzlara
damla damla yere doğru savruldu.

Sebahattin Kömürlü

Bunun için mi

ne kadar zaman geçecek
sensizlik üstün
binlerce dize

kimse
bulamayacak çare
akan su
esen yel
alır
yıldızlar ötesi umutlarımızı
çocuk gözlerince sevinç
tüm kutsal kitapların ağırlığına
ağır
bu kahır
yaşam
adını anmaya cesaret edemediğimiz
mutluluk
bu
mu

kurşun dizilen delikanlı
ölen
ana
ağlayan kız
yanan baba
hepsi bir senaryo

bunun içinmi uğraşır insan

Sebahattin Kömürlü

Buradan benim şarkıların geçti aiç

Buradan
Benim şarkılarım geçti.
Elleri ceplerinde kırık, dökük yüzleri,
En bıçkın bakışı savruldu bir yana,
Sevmediler karanlıkta aydınlığı deviren sesleri.
Bulutlar postalandı yağmur yağdıracak.
Seriliği akşamda bunca yıl kavrulan yüzler,
Anam, babam, kardeşim kötü yazgıya kurban,
Kan oturmuş gözler, barut kokan nefesler.

Buradan benim şarkılarım geçti,
Bana hiç seslenmeden.

Sebahattin Kömürlü

Buralar

Burda ayrılmanın
Zorluğunu
Buralar
Anlayamaz
Bu deniz
Bu kokulu sahil
Sıra
Sıra çınar ağaçları
Çocuk parkı

Sebahattin Kömürlü

Burkulmak

hep
böyle birden bire burkulur içim
karanlık sokaklar
pala bıyıklar
anlamıyor
anlatamıyorlar
zavalılar

Sebahattin Kömürlü

Bükük boynumu benzet

Bükük
Boynumu benzet, istersen leylaklara,
Tutunacak bir dal bul, gökteki yıldızlara,
Al,
Artık istemiyor,
Gönlüm doymuş acı ya,
Ben
Tattım bu dünya da
Aşkı da.

Sebahattin Kömürlü

Bütün zamanlar içinden yorgun döndü

bütün zamanlar içinden yorgun döndü
ne yaptıklarına
ve nede yapacaklarına
aldırmadı
aldırmadı bulutların uçuşuna
karların yağışına
donmak üzere olan parmaklarına
baktı
nasılda kararmışlar dı bir anda
sonra
dedi
diyeceklerini
kara toprağa
ayrılık vakti mi geldi ne
zaten ayrılmadık mıydı zamanlar boyu
yokluğunla
kucak kucağa
yaşamadık mıydı
bunca zaman
bu dünya denen
mekanda
ne değişiyordu da
göz bebekleri bir an
düştü toprağa
sanki
görüyordu göz bebeklerinde kendini
kendi kendine bir şeyler demek istedi
zorladı dilini
zorladı dilini
zor
la dı
di
li
n
i

Sebahattin Kömürlü

Cami avlularında gece yarısı

yasak
konmuş
yaramazsınız
yetmez gücünüz camilere girmeye
Allah'ın evi derler
Allah'ın evi varmış gibi
gök kubbe altında
kubbe imal ederler
yine
meydan okurlar
mekan
ve
zemine
saban ezanları eşliğinde
yarılan
karanlık gece değildir sadece
mekansızların hasreti
güneşe
gece
sona erdiğinde
bir gerilme bir irkilme
peş peşe
.....!

Sebahattin Kömürlü

Can

Zaman,
Öyle acımasızdı ki,
Zaman,
Üstümüzden,
Silindir gibi geçtiği an
Çıkıyordu bedenden,
Can.

Sebahattin Kömürlü

Can dediğin

can
dediğin ne
ki
bırakır seni
ağladığın günler kalır hafızanda
zlemeyen denklem gibi
kuş
gibi
uçacakmış gibi
en güzeli
seyretmek bir martı uçuşunu
şimdi
anımsadım seni...

Sebahattin Kömürlü

Celal Silay Başım Őiri

tutup saçlarından başımı
ibret pazarlarında gezdireceğim
boyun eğmiştir... diye
bu gafil başı teşhir edeceğim.

dimdik duramadığı için kulların
Allah bu sırtkan baştan utanacaktır
yüz karası olmakta devam etmemesi için
başım taşlar altında parçalanacaktır

gafleti resmediyor sırttıka başım
iyi temennilerle bakıyor şuna buna
eminim selamlamak için aramaktadır
seyircileri içinde bir aşına

tutup saçlarından bu sırtkan başı
kaldırımlar üstünde gezdireceğim
boyum eğmiştir, ümit etmiştir... diye
bu zelil başı teşhir edeceğim.

CELAL SILAY

Sebahattin Kömürlü

Cellal Sılay İlşit

yorgun bacaklarında zincirlerini sürükleyerek,
bir mahkum dolaşıyor hücrelerinde,
halkaları sana kadar uzayan bu zincirin,
yürüyen sesini işit.

anasının eteklerini çekiştirerek
gıdasını almak isteyen bir çocuk;
yerine getirilmeyen bu isteğin
hıçkırın sükutunu işit.

beyaz sakallarını okşayarak
pişmanlıklarını sayıklıyor bir ihtiyar;
ruhu terk eden vefasız bedeninin
uzaklaşan adımlarını işit.

bir hasta.. devasız bir hasta, yatağında,
rica ile uzatmış nabzını şehre,
bu hasta nabızda titreyen kalbin
yavaşlayan sesini, işit.

CELAL SILAY

Sebahattin Kömürlü

Coşan sel

coşan sele boyun eğdik
sonunda
kara toprağa toprağa
yazmadık mı adını
adını defalarca
düştüğ toprağa toprağa
koştuk o yana bu yana
göz açıpta görmedik mi

düşünce
toprak
toprağa

Sebahattin Kömürlü

Cumhuriyet Niye Önemli

Cumhuriyet Niye Önemli

Cumhuriyetin önemini anlatmak elbette kolay değildir.

Bu nedenle cumhuriyetin bir değer olabilirliliği kanımca daha önemlidir.

Eğer kişi bağımsız değil ve bağımsız düşünemiyor ise bu anlamda cumhuriyet, bu şahıs ve şahsiyetler için herhangi önem arz etmez.

Ülkemizde milletvekili olmuş, ancak birey olamamış şahıs ve şahsiyetlerin tespit edilebilirliği hiç de zor değildir.

Bu anlamda cumhuriyetin bu şahıslar için bir değer taşımadığını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Hal böyle olunca meclise başörtüsüyle gireceğim, gireceksin, girerim gibi tuhaf ve Çağ dışı sapkınlıklarla, milletin duygu ve düşünceleri örselenmektedir.

Özgürlük diye yola çıkılan cumhuriyette, özgürlük sınırsız olmakla birlikte toplumu bile bile geri bırakmak için uygulanan veya uygulatılan eğitim modelleri, ekonomik ve siyasi modeller bireyi özgürlüğe değil, özgürlükten ziyade özgür düşünce alanının daraltıldığı bir bölgeye sürüklemektedir.

Cumhuriyetin erdemi, baskılı düşüncelerin beyinlerden atılmasıyla ortaya çıkar.

Cumhuriyet evvel emirde, birey odaklı bir dünya kurmayı hedef almıştır.

Bugün bu ülkede şeyhler, müridler bu ve bu gibi varyasyonlar varsa inan olsun ki bu emperyalizmin dayatmasıdır.

Cumhuriyet elbette ilelebet bu topraklarda var olacaktır. Her şeye rağmen.

Sorun kaybettiğimiz zamanlardır.

Sebahattin Kömürlü

Çağ

çok
şükür
çağı atladık.
atlamak
ayağa kalmak
koşmak
hızlanmak gerektirmez mi
"yapıları kullanılmaz hale getirdik"
diyen
çağı atladı
hangi çağı nasıl atladı bu alçak
ne ordumuz kaldı ne hukuk
ne okullarda milli eğitim
her yanda
genç
gencecik bedenler
kucaklıyor toprağı
bir sürü nutuk
bir bakan
"benim kızım olsa" diyor
bu soytarı
resmen ayrımcılık yapıyor
aslında farkında olan bitenin
işine öyle geliyor alçağın
atlayacak ya
çağı
atlama şampiyonu
olacak ya
bin odalı saraylarda
büyüterek yavrularını
bu çağ atlayan soytarıları
daha
ne kadar sırtlayacak
bu GARİP MİLLET

Sebahattin Kömürlü

Çakallar

Çakallar,
Öyle acıkmışlardı ki,
Ağızlarından akan,
Salyayı bile yalıyorlar,
Ne kadar aç ve acıkmışlardı ki,
Çatlayacaklarını bildikleri halde,
Tıkınıyorlar, tıkınıyorlar...
Bu,
Kutsal milletin hakkına tecavüzü,
Sanat haline getiren bu,
Edepsizler,
Bir bez parçasına sığınarak,
Ve,
Bu bez parçasından medet umarak,
Allah,
Yukarıda şahit,
Aşağı da toprak,
Bunlar,
Toprak olduklarında dahi,
Toprak bunları dışlayacak.

Sebahattin Kömürlü

Çare

çare
bu mu
ağlamak
yan gönlüm yan
bir an evvel tutuşmak
tek çıkar yol
tek kurtuluş

yan gönlün yan
işte bu
yaşam

Sebahattin Kömürlü

Çaresiz bir bakış örneği

Bu nasıl zamandı
Zaman
Ötelerde kalan
Duyguları an
Hatıralarında kalan
Umutlu bakışları
An
Bir an
Yakala ellerinle ellerindeki ipi
Bırakma
Kanasa da
Avuç içlerindeki yara
Yalnız başına
Kalabalıklarla
Yolda
Yolsuzluklara
Açlıklara
Bak
Baka, baka
Dalgın bakışlarına boşluğa

Sebahattin Kömürlü

Çaresizlik bükür insan belini

çaresizlik bükür insan belini
topla güzel topla güzelliğini
dağıtır mı kara bulut dertleri
çaresizlik bükür insan belini

Sebahattin Kömürlü

Çek başını git buradan

bulanık bir su gibi
çek başını git buradan

sarıyor yapraklar
görmüyormusun

alıyor dalga dalga
durmaksızın

esiyor yeller
çığlık çığlık martılar

dallar
kırıldı kırılıyor

Sebahattin Kömürlü

Çelişki

daha
ne kaldı yarınlara

yarınlar mı
kaldı yoksa

bir bulut
umutsuz

dalga
duygusuz

yokluğun
ya da
yokluğumuz

yetmez mi bunca çelişki

Sebahattin Kömürlü

Çile

Bitmiyor hayatın
Çilesi

Senin gözlerin
Ne
Ki

Benim ki si
Kan teknesi

Sebahattin Kömürlü

Çile

bu
ne bitimsiz çile.
memleket
te.
vampirler kapmış bütün köşe başlarını

her yana ateş yağıyor.

bu hainler,
öyle becerikli ve bilgili
ki
ateşe attılar tüm coğrafyayı

sokaklarda
suriye'li aç ve açıklar

afganistanda türk bombaları yağdırıyor insanların üstüne

şamda namaz kılacağını söylüyor
alçak

Allahla alay edercesine
hak diyor
adalet diyor

yanında taşıyor üç günlük piçlerini.

bin yıllarca yaşadığı topraklardan
koparılıyor Türkmenler

atılan her mermide
alçakların imzası
okunma da
bıraktılar ayan beyan parmak izlerinden
taamüden adam öldürmenin ötesinde
katliamlardan yargılanması gereken bu alçaklar sürüsü
emperyalizmin eşliğinde
kol kola
yok ettiler koskoca coğrafyada yaşama sevincini

ağlayan çocuk sesleri
inleyen analar
utanmadan diyorlar
"ANALAR AĞLAMASIN"
babalar umutsuz,
dedeler, neneler yok olmuş
hayallerini tükettiler
doğmamış bebelerin

ne istiyordu
bu
aç ve açıklar

doldurdular bütün kutularını
yağmaladılar yayları
dereleri gölleri
yetmedi mi
soysuzların
soysuz dölleri
taşlara çektirdiğiniz işkencenin bedelini
ödeyeceksiniz elbette
yok öyle çekip gitmek
erteleye bildiğimiz kadar erteleyin
kabardı dosyalarınızda
suç

Sebahattin Kömürlü

Çok önemli

'Eğitim sisteminin belli bir düzene göre işlemlerine karşılık, hayat okulu düzensiz ve karışık... Bu da, eğitimin ne güçlü bir siyasal araç olduğunu, çatışan taraflar için sömürölmeğe elverişli bir tehlike kaynağı olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Öğrenci okuldayken, daha sonraki yıllarda kolayca kurtulamıyacağı korkunç önyargılarla beslenmiş olabilir. Eğitimin -devletçe uygulanışı öylesine yönetilebilir ki, yurttaşların içine itildikleri düşünsel tutsaklıktan kurtulma olana...kları tümüyle ortadan kalkar.

Gerçekten eğitim görmüş bir insan yetiştirmek için gerekli olan başka bir şey daha var - o da, insanın öbür insanlar karşısında her zaman duyması gereken bir toplumsal sorumluluk duygusudur.... Kişiliğin geliştirilmesi öğrenciye sadece «Komşunu kendin gibi sev.» yollu sofuca kalıplar öğretmekle sağlanamaz. Hiç yanlış yapmadığı ileri sürülen sözümona örnek kişilerle ilgili hikâyelerin pek az değeri vardır.'

Albert Einstein / Makalalar (Eğitimim Önemi)

Sebahattin Kömürlü

Çok zaman geçer

çok zaman geçer
yine de
durusun anılar durağında
aldırıldığın yok...
yağmur yağar
kent sırsıklam
çatılar dolusu kırmızı kiremit..
böyle birden
ummuyordu gideceğini
artık
kapalı kapı

Sebahattin Kömürlü

Çok zaman geçti

Çok zaman geçti,
Yoktun...
Zaman alışamıyordu yokluğuna,
Verem oluyor gözlerim,
Yollara baka, baka...
Umutsuzluk kervanları,
Dizi, dizi,
Dermansız dizlerim,
Dinlenmez şimdi...

Hasret kulaklarım sesine,
Sevgili...

Sebahattin Kömürlü

Çözüm aiç

Kelepçelerini çözdüm anılarımın
Bir, bir duvarlarda yankılandılar
Duydum saatlerce tek bir ses
İntikam. İntikam...

Sebahattin Kömürlü

Çü Çiubay

zaman
ölme zamanıdır
şimdi

ölüme inat
ölmek

mağlup edilir mi ölüm
bilmiyorum ama
bu
aptal ve şaşkınlık arasında
bir mermi mi son verecek
beynimde düşünce damarlarına

hadi or dan
hadi
haddine mi düşmüş
on paralık kurşun
delip geçemez düşünceleri

zaten
gideceği
yer
belli

evet
şimdi ölmeli
ölüm
vakti

Sebahattin Kömürlü

Çünkü sen

Çünkü
Sen
Sen değilsin
Devşirilirdi beyninde düşünceler
kenan evren denen emperyalistler
Burkmadımı erkekliğini
Salmadımı organlarına
Jop
Filistin işkencesi görmedin mi
Allahsız odalarda
Çekilmedi mi tırnakların
Kan
Damlamadı mı yaralarından
Unuttun mu bu zamanları
Bu zamanlardan Yeşeren alçaklardan
Ne bekliyorsun
Ey
İnsan
Bunlar pazarlamadı analarını
Karılarını
Kızlarını
Oğullarını
Bunlar değil mi dergileri
Yasaklatan
Babalarının malı gibi vatanı satan
Ne bekliyorsun hala alçalan alçaklardan
Uyan
Uyan
Çok uzadı uyuman
Sebahattin Kömürlü

Dağ

Yıldın dağı,
Dağ yıkıldı,
yıkıldı.
Yıkılan dağların altında kaldım.

Sebahattin Kömürlü

Dağ yamaçlarında erimeyen karların içinde

az kaldı
zamanı çoğaltmaya
senden önce zaman yoktu ki
yaşadığımın da farkında değildim
bir yalnızlık yaftası boynumda
dolaniyordum etrafta

bur da
buralarda
yaylaların başında
tek tük kalmış dağ yamaçlarında
erimeyen kar taneleri içinde
saklıydın aslında

Sebahattin Kömürlü

Dağıtmak

dağıtmak.

başbakan dağıtıyor. bakan dağıtıyor. bir ülke düşünün ki, bakan ve başbakanı dağıtıyor. peki bunlar ne dağıtır. niye dağıtır. bu adamların görevi dağıtmak mıdır.? bu dağıtmanın maliyeti ve bu dağıtmaların boyutu nedir.? hem bu dağıtmalar yasal mıdır. eğer bu ülke bir hukuk devleti ise, bakanın, başbakanın dağıtıklarının yasal bir çerçeveye oturtulması gerekmez mi.? bir bakan düşünün ki cebinden çıkardığı tomar tomar 50 tl'lik banknotları, adam başı bir adet olmak üzere yanındaki gölgelerine dağıttırarak ta, camii önünde önüne çıkan hasta bir yurttaşa cebinden para çıkarıp vermek gibi bir ilahlığa soyunmakta "daha ne istiyorsun" diye de parayı kabullenmeyen onurlu vatandaşın davranışını da anlamamakta, hayretler içinde kendi onursuzluğunu vatandaşa bulaştıramamanın sıkıntısını suratının her mimiğine yansıtmaktan çekinmemekte. bir başbakan ki, avuçlarına aldığı bir kutuyu köpeklere yem atar gibi vatandaşların üstüne üstüne atmaktadır... bunu anlamak bir yana, buna bir anlam kazandırmak o kadar zor ki. bu ülke insanları ki (Çanakkale kahramanı Seyit Onbaşı) hak etmedikleri değere değer bile vermezken, bu ülke insanlarını dilenci haline sokmak ve bunu pervasızca haberlere servis etmek ne büyük bir edepsizliktir. ülke tarımını bile bile yok edenler, emperyalizme enteğre olmuş ahlaksız sermaye ile ülkenin tüm kaynaklarını dış güçlere peşkeş çekmekten kaçınmamakta, bunun uygulana bilirliğini sağlamak için 1970'li yıllardan beri eğitim modelleri gittikçe kalitesiz leştirilerek, burada da toplumu sömürme ve bireyi kişiliksizleştirme politikaları uygulanmaktadır. ve de ne yazık ki bunda da, bu vatana ihanetle görevli (vatansız) hainler başarılı bir grafik sergilemekte. bir cumhurbaşkanı düşünün ki, "ben ne yapa bilirim" diyor. denecek bi şey kalmadı.

Sebahattin Kömürlü

Daha bundan sonra

Daha bundan sonra
yağmur yağmasın

Esmesin rüzgarlar
denizde dalga

Yüreğimde bu
bitimsiz fırtına

.....
.....

Sebahattin Kömürlü

Daha nasıl olacaktı ayrılık

Daha nasıl olacaktı ayrılık?
Göz, göz oldu gözlerimiz ayrıldı.

Daha nasıl olacaktı ayrılık?
Dağı dağdan,
Bağı bağdan,
Canı candan...
Anlatamıyor mısralardan,
Derman dilenir oldum durmadan...
Usandım akan gözyaşlarımdan.

Daha nasıl olacaktı ayrılık?
Koparsalar ellerimi,
Kollarım, kollarım kucaklamasa sensizliği...

Hasretini,
Bir bilinmez bilmece içine hapsetmek mümkün değil ki,

Ne istedik ki,
Fani dünya fani,
İnsanca yaşam,
İnsanın hakkı değil mi?

Bir yanda yan,
Yangınlar içinde yan,
Harmanda yan,
Ocakta yan,
Koca, koca düşlerin,
Fabrikalarında yan,
Asfalt yolları asfaltlayan,
Katran kazanlarında yan...
Otel odalarında yan,
Dağlarda yan,
Varsa yüreğinde derman
Dayan...

Bir gün bitecek sandığın,
Bu yangında
Yan...

Neleri yakmadı
Neler...

Düşünemediğin,
Düşündüğün,
Ölü doğan düşüncelerine yan...

Bu topraklara her gün doğan,
Her gün bu toprakları aydınlatamayan,
Güneşlere yan...

Sebahattin Kömürlü

Daha ne kadar zaman geçecek sensiz

daha
ne kadar zaman geçecek sensiz...

alışır mı
dalda yaprak
hava da su

unutulmuşluğu
unutmak mümkün

gelişin
glşn
her bulutta izlerin var

anlamıyor bir türlü
kader

kadersizliğin
böylesi

Sebahattin Kömürlü

Dan

dalgaya bak dalgaya
dalga dūşmüő dalgaya
dangalaklık bedava
dan
ga
lak
lar
a

Sebahattin Kömürlü

Darmadağınık

bak
sensizde yaşanırkış hayat
dağınık
darmadağınık
aldırmadan hiçbir şeye
savaşlarda yaralananların yarlarına basa basa
akşamları karnlıkların tam ortasında
yazları veya baharları
olmayan bir dđnyada
ressamların tuvallerine inat
atarak tđm renkleri bir tarafa
đirpınmak daga dalga kıyısız denizlerde
bakmadan sağa sola veya arkaya
bitimsiz bir koşuya çıkmışcasına
parçalanmış bedenden arta kalan
ruhsa
paramparça edeceğim ruhumuda yakında
bunu
anlasam
anlatabilsem
anlamanıda istemiyorum aslında
tam beynimin ortasında
çakılı bir mıh oldunda
nasılda sarsıyorsun seni unuttuğumu sandığım anlarda
aklına veya hatırına
hiç gelmedim biliyorum
biliyorumda
sensizliğin ızdırabını
belki anlar
anlayan şu kara taşa
ne deyim
ne deyim
ha

Sebahattin Kđmürlü

Davet

Adam diyor ki "bana verilen talimatları yerine getirdim." bunu diyen adam bir bakan bu bakan nereye bakıyor.

bu devlet bir hukuk devleti mi?

yoksa devlet diye bir şey yok mu? bakan olan bakan kendi bakanlığının kanunlar çerçevesi içinde hareket etmesi gereğini yerine getirerek bakanlık edeceğini bilmiyor mu?

bu durum şunu da açıklıyor ülkede kanun falan yok ve de başbakanın her dediği kanun yerine geçiyor veya yetmiyorsa kanunlaştırılıyor.

hal böyle olunca adam bakan oluyor ve diyor ki "ben istifa ediyorsam başbakanda istifa etmeli."

bu çok ilginç bir durum. burada bakanın veya başbakanın istifası önemli mi? kanımca bakanın ve başbakanın istifalarının hiç bir önemi yoktur.

başbakan istifa etse ne olacak?

bakan istifa ederken bir ikrarda bulunuyor, adam diyor ki, ben suçlu isem beni suçla teşvik eden başbakan var.

demek ki bu ikili veya ikili ilişkilerde suç var.

suç cezasız kaldıktan sonra bakanlar başbakanlar istifa etse ne yazar. hükümetler mevcut anayasal düzen üzere hükmedeceklerinin bilincinde değiller mi? (geçmişten örnek verirse, güya yargılanan mesut yılmazları hatırlamamız gerekir)

bu an itibariyle eğer yargıtay cumhuriyet başsavcısı bu açıklamaları baz alarak ilgililer hakkında gerekli işlemleri yapmazsa (ki bu çok geç kalınmış bir eylemdir.) yargıtay cumhuriyet başsavcılığı da kendi kendini ilga etmiş olacaktır.

eğer cumhuriyet başsavcısı bu görevden kaçınır ise Türkiye Cumhuriyetinin devlet olabilirliği uluslararası arenada hukuk devleti değil, bir başka tanıma giren bir topluluk olarak anılacaktır.

ülkede yurttaşların vergilerinden maaş ve iâşe alan savcılar, savcılıklar acilen cumhuriyet titrinin hakkını vermek ve cumhuriyeti koruyup kollamakla görevli olduklarını hatırlayıp, bunun gereği ne ise mevcut kanunlar çerçevesinde (hukuka, vaaz edilen kanunlar hariç) gereğini yerine getirmek zorundadırlar.

Sebahattin Kömürlü

De

Bir
Gün
Ararlarsa beni
Söyle
Çok uzaklara gittiğimi
Yıldızların olmadığı
Güneşin doğmadığı
Ay'ın parlamadığı
Bir
Garip memlekete
Tüm garipliklerimle

.....
Bir bohça elma
İki dilim ekmek
Bir yudum su
Bir giyim çorap
Saçlarımı tümünden yolduğumu
Uykuyu unuttuğumu
Gecelere
İnat olsun diye
Bir buruk şarkı
İle
Kulaklarım
Hala çınlıyor
Yine

.....
Sorarlarsa
De
Onlara
Yarın döneceğimi

Sebahattin Kömürlü

Dedi

Dedi
paşalarda
paşa, paşa
girecekler içeri.
Helal olsun
be
gerçekten de gerçekleştirdi dediklerini.
Elbette övünmesi gerekti.
Çıkıp her seçim sonunda kazandığı zaferi
ileri demokrasi, ileri demokrasi...
İşte böylesi bir ileriliği tabii ki kutlamak gerek ti.
Ve dedi ki
yeniden açacağım açılımların açılmayan yanlarını.
Açtı
tüm açılmayanları.
Kutladı
umutlarını yitirmiş milyonların
kaybedilmiş umutlarını.
Kutladı,
ülkenin topraklarına doluşan ajanların
yaptıklarını.
Bir dere içine sıkıştırılarak bombalanan
kaçakçıları,
bombalayanları
kutlamadı.
Ama
ajanları
ama çarpıtılan çarpıklıkları
kutladı.
Saatler boyu toplantı.
Anayasanın altında
yeni bir anayasa hazırlandı.

Seslerimiz
sivrisinek vızırtı sıydı
duyulmadı.

Sebahattin Kömürlü

Deniz aiç

Hak bildiğin yolda, mertçe yürüdün
Deniz adın gibi,
Şimdi büyüdün.

Sebahattin Kömürlü

Dereler boyu şırıltı

Ben
Utandı
Benliğinden
Yıkıldı beynim içinde en güzel yapılar
Dağılmış harmana döndü
Ruhum
Öyle yalnız ki
Okyanus dibinde unutulmuş batık bir gemiden
Haykırır adımları biri
Der ki
"daha doğmadık güneşlere
Boynu bükük bakma sen"
"kurulmuş düzen
Ayak uyduramıyor isen
Çek
Memleket, memleket
Dünyadan ötelere
Sen"
Dinler kulaklarım yıllardır bu sesi
Ağlayan kuşlar anlar
Gönlümün ızdırabını
Yağan kar sesi
Yağmur sesi
Doyumsuz sevgilere açılan kundaklarda
Kundaklar içinde yavrulara
Söylenen ninnilerin
Yankısında
Bulunur
Buluna bilirse
Hala
Karanlık köşelerde
Umut ışığı yanar diye
Bekliyor
Tüm sorunlara göüs veren gönlüm
Yanardağlardan fişkırان lavda
Korkulu rüyalar ortasında
Melekler açsın kollarını
Kurtarsınlar
Kanatları kırık zavallılar
Ağlaşırlar
Umutları kesilmiş yarımardan
Bağırlarında
Kanayamayan yara
Der
"alın
Avuçlarınızda parmaklarınız varsa"
"tutun
Tutun kaldırın atın
Arzın ortasına"
Yüreğimde
Şevgi tohumları
Ölsek de yeşerecek

İnsan
İnsan olduğunu unutmadıktan sonra
Katlanır
Her türlü acı ya
Her bahar
Baskınız kırlarda
Papatyalara
Anlarsınız sevginin
Yüceliğini
Daha
Ne kadar çekecek yorgunluğunu
Dereler boyu
Şırlıtı
Anlattı yokluğunu
Daha ne kadar dayanacak yürek

Sebahattin Kömürlü

Derler

Derler öteden beri,
Bir yerin üstü var
Bir de altı.

Yaşamak bu dünya da
Bir kereliğine...

Böyle
Rezilce...

Bitse,
Bitmez
Derler ki,
Dahası,
Cehennemi cenneti,
Koyarlar önüne,

Seç
Seçe bildiğince...
Lanetlenmiş yeryüzünde,

Çekilen çile,
Belli
Bitmeyecek
Ölünce bile.

Ne
İstedi Mevla
Sordu mu?
Bir kere
Bize

Boynumuzda
Tumturaklı tortularla
Koşturdu
Savaştan, savaşa

Adım artacak
Halmı
Kaldı

Dizler
Param parça

Yokluğunla
Yok oldum

Bir kere.
Dönüp baksan

Kuşkanadın da kurşun yarası

Kalp üstünde
Acı

Adını
Bulutlara
Kazdığım da
Bakmadın kaldırıp başını

Gökyüzünde
Binlerce isyan başladı

O gün den
Bu güne
Ellerimde
Kanayan yaraların içinde
Seç
Seçe bilirsen
Kangrene döndü
Vücudumun
Her yanı

Tanrı
Yalnızlığımı bile
Çok görmüş olmalı

Viran etti
Tarlalarımı
Yok etti bir anda
Bağlarımı

Şimdi
Kap karanlık olan
Ülkemin dağları
Kana
Boyandı

Dereler
Ağladı

Nehirler ağladı

Böylesi duyarsızlığını
Hiç ama
Hiç bir zaman
Yaratılanlar anlamadı

Bu kadar mı tenezzülsüzdün
Hiç gözlerin geri bakmadı

Baharları
Veyahut
Bahar sabahları

Uyandığında
Bakmaz mısın?
Doğa ya

Nasıl canlanır kayalar üstünde ot
Böylesi

Umutsuz bırakacağın

Şu
Kalbimi

Bundan sonrası yazılmıyor 10 02 1999

Sebahattin Kömürlü

Dert

Derde
Düşmüş
Kemik içinde ilik

Sebahattin Kömürlü

Dertten öte

dertten öter dertten öte
sor beni sen dertten öte
ne o derde ne bu derde
sor beni sen dertten öte

Sebahattin Kömürlü

Devam edecek bir deneme

biz
zannedildiği kadar
kalabalık değildik
düşman kadar
donanımlı da değildik
yoktu gidecek başka kara parçamız
dedik
ki
hep birden
bitsin bu kara yazı
ya da
çilekeş ömür
anadolu dedik adına
yalan mı
anamız oldu asırlarca
asırlar boyu
ne sen bizi
bırakabilirdin
ne de biz seni
sende
senin bağrında
büyüyecek çocuklarımız
torunlarımız
analarımız
beşiğini
senin toprağından kundaklayacak
babalarımız
dedelerimiz
bereketi sende arayacak
dedik
dedikte
bu azimle savaştık
son savaşımızda düşmanla
aslında
düşmanda şaşırmişti
tüm dünya bir olmuşta
bir de
hainler vardı dört yanda
doğuda batıda kuzeyde
her yerde
gazetelerinde yazılarıyla
dinsiz din adamlarıyla
kurdukları meclilerle
başlarında padişahlarıyla
yok
yok olmaz diyorlardı
ingiliz mandaçılığı varya
abd yalayıcılığı
ve daha
memleket dediğimiz kara parçası
o gün den parçalanmak isteniyordu aslında

Sebahattin Kömürlü

DEVLET BABA aiç

İşsizlik sigortası mı dediniz?
Bu kadar zengin mi ülkemiz?
Oysa
İki İstanbul bir Hollanda eder
Demek ki
Pek cimri bizim peder

Sebahattin Kömürlü

Devret

dolmuyordu
dakkaları dolduran saniyeler
dağlarda
sarardı çiğdemler birer birer...

kimi göz de yaş
kimi yürekte kin
bu bitmeyen harbin...

kimdi ateşleyen
durmaksızın körüğü
kör gözlere
kim taktı kara gözlüğü...

deniz
parça
toprak parça
fırlatıldı dünyadan dışarıya
açlık bir yanda...

ah dostum
barış sevdası
salata tarlasına
tohum eker gibi...

yeşerdi
dallarda yaprak
binlerce sene
boynumuzda
düğümler
düğüm düğüm
düğümlenmekte
düşmeye gör
karanlık dehlizlere
yak çirayı
al eline
gün ışığı görmek nasip olmasa bile
yüreginde
umut
devret
devir devir
gelecek nesillere...

Sebahattin Kömürlü

Devrim çiçekleri aıç

Şimdi fikir değiştirip
İstiyorsan Tanrıdan
Uzun bir yaşam
Sunmak içindir
Yaşanmamış mutlulukları
O içtenlik dolu
Yüreği, sevgiler tapınağı kıza...
Anlayacağınız açıkçası yoldaşlar
Gönül bahçemde oldu
Devrimlerin en sessizi
Ve en görkemlisi...
Ve erken saatlerinde bir yeni günün
Yazıyorsam şu dizeleri
Paylaşmak içindir, kuşkusuz
Sizlerle sevincimi...
Kim bilir gelecek yıla
Bir minik devrimci daha
Katılacaktır aramıza...
Devrim çiçekleri
Yeni derlenmiş
Kar beyazı avuçlarında...
Devrim çiçekleri ki
Öz suyunu umutlarımızdan almış
Solmaz, kan rengi...

Sebahattin Kömürlü

Dikkat

dikkat, adam ben diyor.
adam olmuşta,
destek veriyor.
neyi neye veriyorsa belli, bellide,
vandalizm falanda diyor.
aslında,
titriyor sesi alçağın.
farkında mısınız,

Sebahattin Kömürlü

Dil

Acımasızlığı,
Tattık dedi
Dil.
Kuşkanadının kırıklığınca çaresiz,
Beyin içinde düşünce,
Düşünce,
Düşüncesizlikler üstüne dize,
Dize gelir bu memleket'te insan dize.
Dize, gelir
Gelir'de,
Öyle bir yerde düğümlenir ki,
Donu verir, bağlamanın telleri bile.
Şaşar,
Düşünen,
Düşündüğünce,
Çizer bir yol, yürür içinde...
Aylar geçer,
Kuru ekmek
Ve,
Su ile,
Geçinenlerin olduğu,
Bu cehennemde,
Kim,
Kim'e
Ne diye bilir,
ki,
Söyleyen dil kesile, kesile,
Kelleciler aranır oldu bu devirde.
Millete yüklendi bütün suç,
Bütün yük millete.
Boyunduruklara koşulan,
Darağaçlarına asılan,
Sorgusuz,
Haps edilen gariplere...
Alıp ta,
Götürse,
Üstümüzde esen yel sesimizi feleğe,
Milyonlar çalışır,
Üç obur karınlı ya.
Fabrikalarda yollarda
Ölüm ucuz,
İlaç candan pahalı
Hastanesi,
Hasta kabul etmeyen memleketim,
Canım benim,
Hemen, hemen Her şeyim...
Bazı,
Yorgunluklar vardır,
Anlatılmaz.
Tuzun,
Tuzluktan yorgunluğu,
Süt için de,

Mayanın mayalıktan.
Doyumsuz sancılara benzer,
Sonsuzun sonsuzluğu...
Hayat,
Bitimsiz çile,
Ne,
Yokluk devrinde yok,
Ne,
Umut kalburlarında,
Dene.
Denen,
Ne?
Deneyen kim?
Ve, kimsesizliğin,
En korkuncunu çekiyor,
Kimse,
Çare olamazdı,
Kurulu düzene,
Saat zembeği gibi,
Uymak
istemiyen,
Adım atmasın,
Dudak,
Konuşmasın.
Kalem,
Yazmasın...

Sebahattin Kömürlü

Dil sürçmesi

insan
bu
sürter dili damaklarına
dişlerine
dişlerin arsında mikroplara
yetmez bu kadar sürtünme
ara sıra
sürçer de
dil ya bu
başka şey değil ki
döner der kusura bakma
sürç tüm
sağa sola
kemiğim yok
ya
kusur onda
kusar tüm zehrini
ara sıra
benden olsa da
benden izinsiz
sürtüne sürtüne
laf eder ara sıra
döker
tüm benliğimi
kişiliğimi
ortaya

Sebahattin Kömürlü

Dile gelir esen rüzgarda dalar

dile gelir
esen rüzgarda dalar
söyler bizim şarkımızı bulutlar

Sebahattin Kömürlü

Dilek

bizi
unutmayın
biz kim miyiz bilir misiniz
elbette bilirsiniz
bilmelisiniz de
biz
hatıralarınızda
hatıra değil
bir mermi ile yıkılan gövde
ya da
okla ölen bir ölü de değiliz
siz
rahat uyurken yataklarınızda
koyarken başlarınızı yumuşak yastığınıza
ve
dalarken derin rüyalarınıza
biz
tepe başlarında
Sakarya'da Dumlupınar'da Çanakkale'de Kıbrıs'da
anlayamayacağınız daha
binlerce cephede
bu toprağa
can veren
canlarınız
anlıyormusunuz
bizi
sakın unutmayın
ha
bizi unuttuğunuz anda
koyacaksınız başınızı unutulmuşluğun yastığına
zamanlar geçer
sonra
deriz
aklımızı başımıza alıp
ta
nasıl yaptık
bu alçaklıkları
ya
bunca namusuzluğa ve vurdumduymazlığa
nasıl katlandık
bunca zaman
ya
der
de
silkinerek bi daha
yok edreiz emperyalizmi bu topraklardan
SONSUZA
CA

Sebahattin Kömürlü

Dinlenmek istiyorum aıç

Dinlenmek istiyorum,
Bir yerde.
Öylesine تنها ve sessiz,
Dinlenmek istiyorum,
Benim bile olmadığım bir yer de...

Sebahattin Kömürlü

Diyet

DİYET

Gözlerinizin ikisi de yerinde, Adnan Bey,
iki gözünüzle bakarsınız,
iki kurnaz, iki hayın, ve zeytini yağlı iki gözünüzle bakarsınız kürsüden Meclis'e kibirli
kibirli ve topraklarına çiftliklerinizin ve çek defterinize. Ellerinizin ikisi de yerinde, Adnan
Bey,
iki elinizle okşarsınız,
iki tombul,
iki ak, vıcık vıcık terli iki elinizle okşarsınız pomadalı saçlarınızı, dövizlerinizi, ve
memelerini metreslerinizin.
İki bacağınızın ikisi de yerinde, Adnan Bey,

İki bacağınız taşır geniş kaçalarını, iki bacağınızla çıkarsınız huzuruna Eisenhower'in,
ve bütün kaygınız iki bacağınızın arkadan birleştiği yeri halkın tekmesinden korumaktır.
Benim gözlerimin ikisi de yok.
Benim ellerimin ikisi de yok.
Benim bacaklarımın ikisi de yok.
Ben yokum.
Beni, Üniversiteli yedeksubayı,
Kore'de harcadınız, AdnanBey.

Ellerinizi itti beni ölüme, vıcık vıcık terli, tombul elleriniz.
Gözleriniz şöyle bir baktı arkamdan ve ben al kan içinde ölümlükten çılgınlığımı duymamanız
için kaçırdı sizi bacaklarınız arabınıza bindirip. Ama ben peşinizdeyim, Adnan Bey,

Ölümlük otomobilden hızlı gider,
kör gözlerim, kopuk ellerim,
kesik bacaklarımla peşinizdeyim.
Diyetimi istiyorum, Adnan Bey,
Göze göz, ele el, bacağa bacak,
Diyetimi istiyorum, alacağım da.

25 Haziran 1959

Sebahattin Kömürlü

Diyojen

sadece
merak uğruna

sadece
emeksiz yemek uğruna

sadece
bir hiç uğruna

ne savaşlar gördü
dünya

tarih kitapları
yalanla dolu

anlattıkları
sadece Diyojen olsa

o zaman
saygıyla
ayağa kalkar insan

Sebahattin Kömürlü

Dizilmek kurşuna birden bire

Bu,
Can
Bu, ızdıra ba
Daha fazla dayanamaz
Anla...

Binlerce yıldır yağar yağmurlar bu topraklara,
Sor,
Parlayan yıldızlara, güneşe, aya,
Sensizlik çok acı...
Ve
O kadar zor yaşamak...

Alıyorlar böyle, benden beni.
Ben,
Yitirdim kendimi,
Seni,
Gördüm görelî.

Bir gün
Duyacaksın,
Buralardan gittiğimi.
Dalgalar çağıracaklar seni,
Anlatacaklar sana
Seni
Ne kadar sevdiğimi...

Artık
Bu şehir,
Avutamaz seni.
Martıların çırpınışları gibi,
Hücum etme boş yere sahillere
Onlar neyle ye bilirdi,
Her akşam güneşin batışı ile,
Şu
Şarkıyı mırıldanacaksın...
aldı,
dalgalar aldı.

Şimdi yemyeşil yosunlar arasında,
İstiridye kabukları,
Çakıl taşları,
Ağlamazlar, biliyorsun
Balıkların gözyaşı,
Doldurdu,
Dereleri, denizleri gölleri...

Haydi,
Kendine gel,
Soğuk bir rüzgar çıktı birden bire,
Bunun sebebi ne,
Bilmiyorum,
Niye?

Ruhum üşüyor şimdi,
Kıpkızıl ufuklarda
Uzaklaşan güneş ile...

Bu şehir,
O kadar küçük,
O kadar büyük,
Öyle acı masız ki.
Eğer,
Özlediğin gün olurda beni,
Duymak ister isen sesimi.
Mühürdar sahilleri boyunca,
Çıkmaya çalıştığım,
Yokuş yollara,

Sor,
Onlar
Anlatacaklardır sana
seni ne kadar sevdiğimi...

.....
Bir karabatak, bir karakarga,
Daha gelecek yarınlar var dünyada,
Mutluluklar diliyorum sana.

Ve ben,
Bu
Şehre
Öyle
Küskünüm

Ki
Ne seni anlaya bildiğimi söyleye bilirim,
Ne de
Başka birini...

Şimdi
Moda koyuna çekilmiş sandallarda,
Bir
Gitar çalıyor durmaksızın,
Mum ışığı altında,
Bir piyanist, vuruyor piyanonun tuşlarına,
O
Bambaşka bir şeyler çalıyor, durmaksızın,
Oysa
Dokuzuncu senfoni çınlıyor kulaklarımda.
Bir, ressam tanıdım,
Bahariyeden biraz ötede,
Koskoca bir kedisi vardı,

Gündüz gece,
Süslerdi dünyasını,
Süslerdi rüyalarını,
Rengarenk tuvalerde
Işıkları
Bambaşka hale büründürmeye çalışırdı...

Bir
Dondurmacı vardı,
Dondurmanın, kralını yapardı.
Bir gün, gitti,
Dönmedi bir daha.
O günden beri,
Bu şehrin dondurmaları,
Dondurdu
Kanımı.

1972 yılında,
Bir martı tanıdım,
Haydarpaşa açıklarında.
Kanatları kırık,
Gagası kapalı,
Gönlü,
Hepten yaralı...
Biliyorum, soluyor dağlarda kır çiçekleri...
Nevruzların boynu bükük...
Tek solmayan,
Çamların yaprakları.
Gezmek,
Bir bahar sabahı bütün kırları,
Uyumak,
Bir ceviz ağacının ağır gölgesinde,
Dalmak,
Derin rüyalara,
Hint filmlerinde,
Ki
Gibi...
Olmak,
Bir Kızilderili.
Karşı koymak,
Davullarla, totemlerle, oklarla
Karşı koymak,
Delikli bir boruya...

Güney Afrika'da,
Yedi yaşında bir çocuk olmak,
Tatmak acıların en acısını...
Yeni doğmuş bir bebek gibi,
Emmek,
Annenin memesinden,
Hayat zehrini...

El Salvador'da,
Binlerce cesetle,
Isıtmak toprağı,
Sevindirmek,
Solucanları, akrepleri, yılanları...
Bir Hint fakiri gibi sessiz,

Açlıktan uluyan bir it gibi çaresiz,
Afrika ormanlarında,
Yamyam gibi,
Elemsiz kedersiz, dertsiz...

Ve
Dünyanın
En zengini gibi,
Yatlarda, arabalarda, özel uçaklarda,
Yaşamak,
Yaşamın hakkını verircesine...
Yaşamak.
Amerikada bir zenci gibi,
Dizilmek kurşuna...
Birden bire,
Bir beyaz kızı öpmek gibi...

Yargılanmak,
Papazların kanunlarında.
Engizisyon giyotinlerinde,
Yitirmek hayatı...

Ve
Karşılama
O
Muhteşem halk zaferini...
Fransız ihtilali'ni,
Bastilkalesi'ni, yıkanlar gibi,
Açmak bütün bütüne yaralı göğsü,
Dağıtmak kara bulutları...
Hz. Muhammed'in,
Çöllerde getirdiği,
İnsanlık
Sevgisini
Sunmak,
Kadeh, kadeh
Şerbet gibi...

Seyretmek bir gül bahçesini, seher vaktinden önce,
Tomurcuklar üstünde biriken su damlacıklar ile
Açmak doğaya bütün kapıları,
Doğan güneş ile
Koparılmak.
Acımasız bir elde,
Küsmek her şeye,
Konmak süs diye,
Cam bir kavanoz içinde
Dökmek yaprakları dalları...

Dolu, dizgin
Düşmek yollara, yollara...
Halay çekmek, dalgalar gibi,
Okyanuslarda,
Arkadaş olmak balıklarla,

Şarkı söylemek
Yunuslarla
Yan yana...

Havalanmak,
Nesli tükenmekte olan bir kuşla,
Sohbet etmek
Kırk gün kırk gece.
Dinlemek anlattıklarını...
Sürünmek,
Karıncalarla ağustos ayının sıcaklığında,
Taşımak bir buğday tanesini,
Bir milyon kilometre öte.
Nefes almak,
Bu büyük başarıyı,
Kutlamağa,
Davet etmek bütün insanları
Yedi kıta da...

Uyanmak ansızın, derin uykulardan,
Sensizliği hatırlayıp,
Sensizliğin acısına
merhem olur umuduyla
Düşmek
Yollara, yollara...
Konaklamak binlerce handa,
Sormak,
Binlerce insana.
Kurda kuşa,
Kuşburnuna...
Anlatmak bu sevdayı,
Alış ağaçlarına...

Boynu bükük, kaldığıma yandığımı sanıyorsan,
Aldanıyorsun dünya...
Bir sabah uyanıp, kalp atışlarına,
Dayanamadığım an var ya...
Bağlıyor,
Simsıkıya toprağa...
Sensizliğe,
Alışacağımı sandım yıllarca,
Vurdumduymaz oldum dedimse de,
Bir sel çıktı,
Deli gönlüm üstüne,
Hücum etti durmaksızın
Üst üste,
Yıktı bütün setlerini gönlümün,
Şu
Zavallı ömrümün,
Daha ne kadar dayanacağını
Bilmiyorum,
Ama

Dolapderede Çingenlerle,
Fikirtepe'de, çocuklarla,
Tophane karakolunda polisler ile
Ve ben,
Türkiye'nin bir köşesi İstanbul şehrinde,
Bunca,
Çaresizlik içinde...
Her batan güneş ile batıp gitmek istesem de,
Tutuyor dalgalar,
Atıyor
Yeniden sahillere...

Güneş mi doğdu, nerde parlayan yıldızlar,
Diyorlar
Ki,
Geldi geçti.
Esen yel gibi.
Anlatamıyorum derdimi.

Anlayan yok...
Binlerce,
Mısra...
Çare,
Bembeyaz kağıtlar üstünde,
Anlamsız cümlelerle,
Kaybolur giderim...
Umut
Umutsuzluktan
Öte...

Bir gün, dинerse bütün denizlerin dalgaları,
Başımın ağrısı, gözümün yaşı,
Islatır yağmurlar toprağı taşı,
Bu çöllerin böyle cayır, cayır yanması,
Dayanamıyorum,
Yaprakların sararması
Sensizlik,
Sensizliğin acı sı...

.....
Ta, o günden beri,
Her anım asır sanki...
Nefes alıp
Vermek,
Zor ...
Hatırlayıp gözlerini,
Sessizliğin çaresi gibi,
Boyun eğmek,
Kesmek bilekleri...
Seyretmek bir deli gibi,
Kıpkızıl akan selleri...

Şu an,

Kadıköy'den ayrılıyorum.
Dalgalar, martılar...
Sağımda solumda insanlar,
Her biri, bir şey düşünüyor.
Bilmediğim...
Kim bilir, kimler ağlıyor,
Hasretini çektiğim...

Zaman, zaman dursun isterim,
Zaman.
Böyle
Senden ayrı...
Biliyorsun, yaşayamam.

Çengelköy'de
Ülu bir çınarın gölgesinde,
Dalıp gittim bu akşamüstü, boğazın şırıltılı namelerinde,
Sesin çınlıyor kulaklarımda,
Gündüz gece.

Bu gün,
Hiç,
Ama hiçbir şey düşünemedim yine,
Sadece sen, sadece sen
Ve
Seni öldürmeye kara veren ben,
Şunları yazabildim,
Dinle;
öyle boş ki hafızam,
Bir derin kuyu gibi.
Unuttum şimdi tümünden,
Uğuldayan yel gibi,
Sanki
Ben değilim beni,
Alıp gittiğin günden beri,
Özlüyorum bir şeyleri,
Ama
Bilmiyorum
Neyi? "
Bir çınar ağacının gölgesinde,
Şimdi,
Öyle boş ki hafızam,
Unutmuş gibi seni.

.....

Unutmak,
Bu kadar kolay
Bir mısralık bir olay,
Olaydı,
Yaradan,
Seni,
Beni,

Bu alem'i,
Unuttuğumu söyleye bilirim, haydi,
Parçalanmış bir yüreği onarmak mümkün değil ki.

Tek, bir yıldız bile yok bu gece semada,
Yağmur da durdu bir anda.

Bu sokak
Öyle sessiz,
Öyle gürültülü ki,
Bir kara bulut gelir,
Alır götürür her şeyi

.....

Gece bekçilerini düdükları,

Böler
Cinlerin perilerin hayallerini,
Yıkık kalmış bir handa,
Konaklayan
Yolcular gibi,
Ağlıyor bir gitaracı şimdi,
Dökülen
Gözyaşlarını toplamak istedim,
Bana dedi ki;
Git,
Çöllerde dağılan bir kum gibi,
Yaşamak bu dünyada,
Bir ömür
Yetmez ki".

Kuşlar, hepten yuva kurduklar,
Sığırcıklar dutlara saldırdılar,
Sadece bülbülün feryadı,
Guguk kuşunun arayışı,
Durmamış zaman,
Dayanılmaz baş ağrısı,
Bundan sonra bu hayatı
Yaşamak mı?

Bir ev mi yanıyor,
Bir yer mi yanıyor,
İstanbul sahillerinde bu gece,
Bir şeyler
Alev, alev yanıyor,
İtfaiyecilerin kırmızı lambaları,
Hortumlardan fışkıran suları,
Söndürmüyordu yangını,
Söndürmüyordu, yangınla yanan umutları.

Hepten, kederliyim yine,
Her gece diyeceğim lakin
Günüzlerim de
Aynı hikaye.

Bazı, bazı
Bırak her şeyi olduğu gibi,
Kuşlar bile konmuyor pencere eskisi gibi,
Çaresizliğin böylesi,
Ganj nehrine atılan ölü bir Hintlinin külleri gibi...
Kırk güneşi altında
Kalmış,
Kokan bir ceset gibi...

Şimdi isyan etme zamanı,
Zaman.
Yeri göğü yaradan,
Ve
Bu bedene,
Bu,
Canı koyan.
Ki
Sende biliyorsun...
Sensiz,
Çaresizlik içinde...

Dağlarda,
Düdek toplayan,
Isırgan otunu, bilmeden elleyip ağlayan,
Şimdi,
Çok uzaklarda
Çocukluğumdan arta kalan,
Tozlu bir yol,
Kızgın bir güneş,
Bir koyun sürüsü,
Bahçeler,
Bahçeler dolusu meyveler,
Yedi veren güller,
Başkaca
Hiç bir şey hatırlamıyorum.
Anla.

Beyrut'ta, ağlıyor insanlar yan yana.
Siyonist'ler,
Zapt ediyor, Lübnan'ı.

Bu gün,
Bir resim gördüm.
Bir el,
Sadece bir el,
Dikenli teller ile kucaklaşmış parmaklar.
Ve ben,
Darmadağın oluverdim...
Birden...
Bir el,
Dikenli

Teller içinde,
Tırnakları etinden ayrılmış.
Bir şeyler isteyen,
Sayı sayar gibi.
Milyarlara yakın,

Haydi,
Kalkın
İnsanlar

Şu
Ele
Bakın...

Dikenli tellere tutunmuş bir el.
Kimin eli olduğunu bile
Bilmiyorum
Ben.

Sevmiyorum,
Televizyon seyretmeyi.
Bütün kemikleri meydana çıkmış bir ana,
Basıyor kemikten yavrusuna bağrına.
Çocuklar ağlıyor,
Çocuklar,

Kimi
Umutla
Yarınlara bakıyor,

Kimi,
Aç
Karnının gurultusunu, susturmaya çalışıyor,
Sus
Tu
Ra
Mıyooor....

Dallarda sararan yapraklar,
Esen rüzgara boyun eğip kopar.
Umutla bağlandıkları dalları,
Yapayalnız bırakmaları,
Daldan, ayırmadan önce ki, anla,
Toprağa düşmeden önce ki anı,
Bu
Sonsuz boşluğun anlamını,

Ya rab,
Senin aşkın,
Durmaksızın
Anlattı...

Kadıköy deyince,
Akan sular durur,
Önce,
Dalgalar sahillere vurur.
Sonra,

Martılar uçuşur...
Ve
Birden,
Sen gelirsin aklıma
Söyle
Neden...

Hiç
Ama hiç bir anlamı yok yaşamın,
Arının balına hile katan insanoğluna,
Bu kadar sevgi çok,
Biliyordum,
Ama
Sevmeden yapmıyorum
Dostum.
Sevmek için doğmuşum...

Kopardılar,
Çamlıca da,
Kopardılar papatyaları.
Kuzguncuk ta da kopardılar.
Hepsine ayrı, ayrı yalvardım.
Koparmayın, koparmayın çiçekleri.
Zaten ne ki,
Bir kaç günlük ömürleri,
Onlarında gülmek hakkı değil mi?
Koparmayın,
Koparmayın çiçekleri...
Ama
Kimse dinlemedi.
Kopardılar,
Kopardılar çiçekleri...
Ağlatmayın dedim çocukları,
Onlar
Dövdüler.
İşte,
Böyle bir ortamdan,
Ben gibi deli
Sevgi bekledi...

Ne doğan, ne batan,
Güneşlerin anlamı kalmadı anlayan,
Karşı dağlarda,
Duman, duman,
Durmaksızın,
Uzaklaşan
Gör,
Bağrıma bir yara kanıyor durmadan.

Bütün pınarları kuruyor yavaş, yavaş.
Satırlarımın sonumu geldi ne,

Kıracağım bir gün bu kalemi.
Bunca anlamsız cümleyi,
Niye yan yana getirdi.
Sonsuzluğu,
Bir tek Beethoven seslendirdi.
Ağlamayı, gülmeyi
Bu gibi
Kısa vadeli, dünya işlerini,
Unuttum gitti, tümünden
Sevmeyi,
Sevilmeyi.

Moda koyu ile
Kalamış koyu
Kucak, kucağa
Her gece, binlerce peri, dans eder san ki,
Bütün güzellikler, parlayan ay
İnan
Sensiz...
Hiç
Bir
Şeye
Yaramıyorlar.

Bir kız çocuğu tanıdım, Kabataş' ta
Tek başına
Yüklenmiş,
Hayatın yükünü,
Omuzlarında
Ağır bir boyunduruk.
Elinde çanta,
Bir kaç bez parçası çanta da
analığım evden kovdu dedi.
Bana.
Sanki bütün dünya yıkılıyordu o an, orda.
akrabalarımın geliyorum,
Üsküdar'a gideceğim
Dedi.
Ve
Aldı başını gitti.

İstanbul boğazı, kiminin neşe kaynağı,
Kiminin
Kurtuluşunu sağladı.
Bu gün,
İstanbul boğazının sularında,
Bütün iyi niyetim,
Ölüyordu bir daha.

Bütün dünyanın derdine,
Bir günlüğüne çare,
Olur ise ölümüm,

İşte,
Koyuyorum başımı giyotine.

Yeter ki,
Ağlayanları gözyaşı
Bir an dine.

İntihar, edeceğimi zannetmiyordum,
Lakin bu gece,
Öyle, garip duygular içindeyim ki
İntihar etmek bile,
Kurtaramaz beni.
Samuraylar gibi,
Saplamak bir hançeri
Mide boşluğundan içeri
Mayakovski gibi
Yaş otuz iki demeden haydi,
Son ver, kendi ellerinle...
Bunca rezillikleri,
Ben gibi
Çaresiz bir kul
Çekemez ki...

Aşiyân'da ağlayan Fikret'in sesi,
Sait Faik'ten, kısa bir hayat hikaye si, okur gibi,
Nazımın güle bilmesi
Yesenin
Yedi enikli köpeği,
Köprü üstünde,
Ayrılmak zorunda olan
İki kız gibi...
Hatırlıyor mu sun,

Mecnundan Leylayı ayıran kara diken gibi...

Ölümüm bile temizlemeyecek,
Bu, çilekeş ömürdeki,
Pislikleri...
Puşkin'den bir mısra,
Şekspir'den balat,
Hafız Burhan'dan şarkı,
Yunus'tan ilahi.
Bunca sevgi dolu kalbi,
Bu kadar acımasız hale sokmak

Niye
Ki...

Sevmediğimi söyleye cem,
Bütün soranlara.
Bu, topraklarda yaşayanlara,
Bu yalanı,
Gerçekmiş gibi anlatacam...

Yardan,

Yarattığını
Sevdiği için yaratıyor,
İnan.
Sevmedim desem,
İşte
Bu
Yüzden yalan...

İstanbul sokakları, bir garip görünüyor gözüme,
Yakın zamanda
Kör olacağımı
Bile, bile
Ağlıyorum işte.

İnsanlar,
İnsanları
Tanımayan insanlar,
Koşanlar
Koşuşanlar,
Bir şeyler arayanlar,
İnsanlar,
Yaşayan insanlar...
Ölen,
Öldürülen,
Öldüren
İnsanlar.

Sen
ki,
Söylemeden gittin,
Sensizliğin çaresini.
Bilmiyorum,
Suçum neydi...
Şu serin esen yel gibi,
Uzaklaşmak,
Terk etmek bu kenti,
Belli
Bile, bile bölmüş Tanrı,
Bu İstanbul şehri'ni.
Bütün sevenlerin hasretini,
Toplasalar alnımdan akan teri,
Bir,
Sel olur giderdi.
Seni,
Nasıl
Sevdiğimi, söylesem,
Sen bile
Bilemen ki...

Yeni caminin önünde güvercinlere,
Zehir attılar buğday tanesi diye,

Bir
Dilenci gibi,
Alçalmaktan öte,
Bu
İnsanların,
Bunca
Acımasızlığı
Niye...

Dönüyor dünya.
Dönecek

Afganlı gardaşlarımın halına,
Acımak istemiyorum ama,
Doluyor gözlerim,
Pişmanım şu anı yaşadığıma.
Haykırışları çocukların,
Bir bayrak altında,
Binlerce kalp atıyor bir anda,
Gökte kara bulutlar,
Kıraç topraklarda susuz ağaçlar,

Karılar, kızlar,

Cirit oynanan topraklar,

Unutmuyorlar,

Unutamıyorlar,

Arkalarında kalmış vatanlarını,

Bağırındaki bir tutam yaşam aşkını,

Diriltiyor yeniden,

Yeni doğan bebeğin sesinden,

Belli

Gelecek günler,

Bu günlerden,

BİTECEK İNSANIN İNSANA ZÜLMÜ.

Bir zamanlar

Şu türküyü söyledim

kader kapısından girdik içeri

Bilmem bilerek mi bilmeyerek mi? "

Ben miydim bir bahar sabahı,

Yeşeren dalları,

Uçuşan kuşları,

Unut diyorlar,

Geçmişte kalan anıları...

Bir gün unutacağım

Yıkık kalmış duvarların altında,

Unutulanların haykırışları.

Çemberli taştan atlayan,

Kahraman bir askerin aşkı.

Unutulacağım,

Tüm unutulanların

Tatlı hatırası.

.....

Bundan sonra,
Ağlasan bile,
Dönemem göz yaşlarını silmek için geriye.
İtrinin,
Unutulmuş bir bestesini dinliyorum,
Şimdi,
Karşı sahillerde,
Sultanahmet'in altı minaresinin,
On sekiz şerefiyesi de,
Bu ramazan gecesinde,
Evrende,
Nefes alıp veren her şeyi,
Davet ediyor
Sevgi ye...

Unutuyorum
Mu,
Ne?
Gün geçtikçe,
Kapanıyor gönlümde,
Kapanmaz gibi görünen yara...
Seyreyle bulutları
Bir akşam üstü,
Mühürdardan,
Öylesine dans ediyor ki dalgalar,
Kıpkızıl bir örtüyle kaplanan Marmara'dan,
Binlerce melodi dinliyor um.
Şu, an
İnsanları, düşünüyorum.
Seni düşünüyorum.
.....

Ne zaman yer düşen bir yaprak görsem,
Dizlerim titrer.
.....

Dağlar da,
Tek başına,
Kaybettiği kuzuyu arayan çobana,
Eşlik bile etmiyor
Gökte yıldızlar.
Öyle suskun ki bu gece,
İstanbul'da bütün sokaklar.
Deli olmamak mümkün değil,
Kahpe dünyanın kahpeliğine,
Bir ananın boynunun bükük kaldığını,
Bile, bile
Bırakıp giden birine,
Altı aylık yavrusuna,
Sahip çıkmayan bir baba,

Hey dünya hey,
Yalan değilsin de nesin,
Söyle bana...

Doluyor gözlerim,
Doldu yaşla bir daha,
O kadar uğraştılar, düşmek için toprağa,
Kapkara asfalt yollar da,
Bir karış toprak,
Yok...
Kayboldu iki damla, gözlerimin sonsuzluğunda...
Diyorlar

Ki

Aldırma.
Herkesin kaderi
Ayrı yazılmıştır
Nasılsa...
Ayaklarında,
Nasırın acısına,
Dayanamayan biri desin...

Git gide, kayboluyor gözlerimin ferri.
Açlıktan nefesi kokan biri,
On bir yaşında bir kız çocuğu şimdi,

Nerde?
Ne yer?
Ne içer?
Ağlar mı?
Güler mi?
Çaresizliğini
Gelene geçene söylese,
Gelen giden,
Dinler mi?

Öyle bir evrimden geçecek ki bu topraklar,
Bütün insanlar,
İnsan olacaklar...

Ne hüzünlü bir şarkı,
Ne de,
Kayıkçı Kul Mustafa'nın ağıtı,
Hiç biri yansıtamaz,
Yirmi birinci yüzyılın eşliğinde,
İstanbul kentinde,
Çileli insanlar ile,
Yolunu kaybetmiş bir ülkede,
Yaşamaya çalışıyor,
Kırk beş milyon fert,
Kırk beş milyon dert...

Hey...

Sevgili,
Yanımda olsan
 Şu an...
Darmadağınık Dünya'dan,
Uzaklaştırsan beni bir an...
Ağaçları,
Acımasızca kesilmiş bu şehirde,
Kuşlar bile konacak bir dal bulamıyor.
Bu çaresizliğe,
Katlana bilir mi serçe.

Seviyorum,
Seviyordum,
Sevdim,
Seveceğim,
Kağıt toplayan, Çingene yi,
Yavrusunu özleyen bir annenin hasreti,
Dağlarda eriyen karların akışı gibi,
 Sonsuzluğun sonu yok
 Biliyorsun
 Benim gönlümdeki sevgi,
 Sonsuzluğun
 Ta
 Kendisi...

En sonunda,
Yine sana dönüyorum.
Birden bire havalandı martılar.

.....
Birden bire,
Parçalandı yüreğim.
Bundan sonrası,
Ansızın,
Şu şarkıyı hafızam hatırladı.
dalgalar sürükledi beni bu sahillere

Şimdi, isyan edeceğim,
Umutlarımızı, aldılar diye.
Hayallerimizi yıktılar, yaşadılar diye.
Alınları dünya da,
Terlemedi, bir kere bile.
Tam yirmi beş sene, hizmet etti devlete,
Köyde, kentte, şehirde,
Televizyon nedir bilmeyen köylüye,
Televizyon diye,
Reklam sundu devlet.
Aldılar,
Yirmi beş yılın karşılığı,
 Beş on kuruş parayı,
 Reklam ağaları,
 Acımasızca
 Harcadı.

Beş milyon nüfuslu bir kentte,
Beş bin beş yüz kahve,
Yüz elli kütüphane,
Beş bin beş yüz kahvede,
Yok boş bir sandalye,
Yüz elli kütüphane,
Sadece bu yönümüz bile,
Yeter övünmemize.

Köylerimiz,
Köylülerimiz,
Efendilerimiz...
İstanbul'a, Ankara'ya,
Akın eden emekçilerimiz,
Almanyada, Libyada
Arabistan, Kuveyt, Irakta
Nefes almaya çalışan
Yedi yüz bin çocuk
Üç milyon fert
Beş milyon işsiz,
Memleketim,
Memleketimiz.

Hep,
Düşünürdüm,
Neden türkülerimiz dertli diye...
Oysa
Bile, bile yansıtmış ozanlar,
Çekenleri, çekilenleri,
Boyunduruk altında terleyen bir çift öküz gibi,
Gerçeğin ta
Kendisi,
Anadolu ezgileri,
Anadolu ezgileri.

Boşuna değil dostum,
İnsanların, sürgün edilmesi,
Sabahattin Alinin öldürülmesi,
Namık Kemal'in zindanlarda çürütülmesi,
Pir Sultan'ın idam edilmesi,
Boşuna çekmedi, bunca zaman,
Bu millet bu çileyi.
Camilerimiz,
Camilerimizin önünde, dilencilerimiz,
Sevinçlerimiz, kederlerimiz,
Sevgilerimiz,
Sevgimiz,
Cennetimiz, cehennemimiz,
Memleketimiz...

Dön, dolaş,

Yine gel, ta bu güne...
Dağıtıyor, çöllerde kumları kızgın güneş,
Rüzgara boyun eğen yapraklar gibi,
Düşmüşler yollara,
Emperyalizmin, boyunduruğu altında.
İlerliyor siyonist'ler,
Lübnan topraklarında,
Ağlıyor binlerce ana.
Yurtsuz bırakılan buca insanın kanını,
Emiyor, vampir gibi,
Amerikan emperyalizmi,

Anlatmak mümkün değil,
İnsanın
İnsana zulmünü...

Sevmek bağlıyor.

.....

Yalvarma bana gönlüm,
Acıların
En acısını,
Tattırdın ya,
Mutluluklar diliyorum sana.

Çiçek açan bir vişne,
Öğül veren arı,
Toprağın canlanışı,
Eksilmeyecek biliyorsun
Başımın ağrısı...

Yıllardır söylediğim, şu şarkıyı,
Mısra, mısra
Anımsıyorum bazı, bazı...

ya ben anlamıyorum kimseyi

.....

Yanlış bir dünya da nefes almaya çalışıyorum.

İstanbul dediğin, ne ki...

Bir kaç, minare,
Bir kaç, çınar gölgesi...
Unutmak istedim bir an,
Bütün gerçekleri.
Sadece hayallerle, yaşanmıyor ki.
Bulduğum an
Kaybediyorum seni,
Bütün
Çaresizliklerin çaresi...

.....

Sebahattin Kömürlü

Doğa pişmandı zalımları doğurduğuna

daha
yaşanacak
zamanlar mı var
kapladı zulüm
kum tanelerini

ocağına bomba düşen karınca
avuçlarına
bomba sıkışan
can

ölüm
doğal değil

doğa
pişman
zalımları doğurduğuna

Sebahattin Kömürlü

Doğu Perinçek ve Silivri zindanları üstüne

Bu insanlar
bizim insanlar

bunca kin
bunca
zulüm
niye?

eğer düşünce
bu devirde bile
tahammülsüzlüğünüze bir neden ise
biline
karanlık
boyun eger her zaman güneşe

Sebahattin Kömürlü

Doğu Perinçek'i anlamak

Doğu Perinçek'i anlamak

Bu konu da tarafsız kalmak kaydı ile bir şeyler paylaşmak, mümkünmüdür? Bu soruya yanıt vermek elbette çok kolay. Ancak toplumun geldiği bu nokta da, bunu kendini taraf olarak konumlandıranlara anlatmak çok zor. Belki de en büyük problem kişinin tarafsızlığını yitirmiş olması. Hal böyle olunca tarafsız olmayan birine, bir gerçek nasıl anlatılır.

Bir zamanlar "tarafsız olan bertaraf" olur, diyenler, hala bu tutumlarını devam ettirmekte. Ülke de iktidarı gasp eden guruplar doğru ve veya doğruları sahiplenmek ve bu doğrulara sahip çıkma yerine, doğruları örtmek ve yok etmek adına kendi ikballeri için gürültü çıkarmakta bir beis görmemekte. Hal böyle olunca dün dediğinin tam tersini demeyi bırakın, bu tersliği bir de fütursuzca savunmaya bile cesaret edebilmekteler. Bu günler de toplum tam anlamı ile yalan bombardımanına tutulmakta. Bunun için tutulan veya kiralanmış binlerce dönek hemen her yer de konuşmakta, konuşturulmakta. Bu konuşan veya konuşturulanlara baktığınızda, konuşmanın içeriğinin ne kadar boş ve önceden kurgulandığını görmek çok kolay. Hal böyle olunca, birey kendince bir çıkmaza sürüklenmektedir.

Partiler, parti yöneticileri anayasal zeminde kalmak bir yana, ettikleri yeminleri bile unutup kendilerince yarattıkları bir hukuk için de güya ülkeyi yönetmekteler. Doğu Perinçek Silivri zindanından çıktığında "kınından çıkmış kılıç gibiyiz" dedi. Bunu niye dedi, diye düşündüğümde, mevcut yönetime karşı duruşunu net bir şekilde ortaya koymanın en güzel yolunun bu cümle ile açıkladığı kanaatindeyim.

Mevcut yönetime karşı, böyle bir duruş sergileyen Doğu Perinçek nasıl olur da "feto" terör örgütü ile mücadele de iktidarı destekler.? Bu soruyu aslında yanıtlamak çok kolay. Burada tarafsızlığın ne kadar önemli olduğunu yakalamak zor olmasa gerek. Ne var ki, bazı kolay şeyleri tarafsız olmayan birine anlatmak çok zor.

Şöyle ki "Perinçek'te tayyipci oldu" diyen birine, tarafsızlığı anlatmak o kadar zor ki. Kişiye soruyors

"Doğu beyin bir kitabından, bir paragraf okuyup, okuduğunuz paragrafı anladınız mı? " diye sorduğunuz da, kişinin Doğu beyin hiç bir yazısını okumadığını anlıyorsunuz. Bu hal, karşı tarafı nasıl bir yaklaşımla ikna edeceğiniz sorusunu yalın olarak ortaya çıkarmakta. Bu durum toplumu aydınlatmadan çözülecek gibi değil. Devlet Bahçeli gibi ki "dr" unvanı olan biri bile Doğu Perinçek'i anlamak yerine kendince güya Doğu beyi eleştirmekte. Eleştiri anlamlı olsa elbette kabul görür. Ancak bahse konu eleştiri o kadar seviyesiz ki " bu adam niye böyle konuşuyor " diye sorduğunuz da, adam cahil değil "dr" ünvanı var, parti genel başkanı. Bu parti genel başkanı üç gün önce bu partide olan insanları bile çok ağır bir şekilde suçlamada. Adama demezler mi "madem bunlar böyleydi niye millet vekili adayı yaptın? "

Doğu Bey'in dili bu anlam da çok önem arz edmektedir. Çünkü Doğu Bey bütünleştirici ve birleştirici bir dil kullanmamakta. Başbakan "terörist, pkk" falan derken, Doğu Bey "herkes vatan savunmasında birleşmeli" diyor.

Bu dil hem muhalefetin ve hemde iktidarın ayrıştırıcı dili ile mukayese edildiğinde ülkenin bu dile ne kadar ihtiyacı olduğunu anlamak istemeyenler kanımca Doğu Bey'i daha dikkatli dinlemeleri gerek.

Aslında kullanılan dil o kadar önemli ki, Cumhurbaşkanının dili küfür ve hakareti adeta meşrulaştırmış, bu anlamda "şerfsiz, namussuz, alçak" gibi kelimeler sıradan kullanılan kelimeler olmuştur.

Doğu Perinçek ise dili özenle kullanmakta. O, herkes rakibine "alçak, hain" derken, bunun yanlışlığını hukuk içinde kalmak kaydı ile anlatmakta.

Bu dile toplumun bu zamanda çok ihtiyacı var.

Doğu Perinçek'i anlamak, yalnız kullandığı dilin özenli olmasından değil, olaylara

getirdiği yorumların ön açıcı ve geleceği aydınlatması bakımından da önem arz etmektedir.

O, damıtılmış bir öngörü ve yorumları ile ulusa gerçekten çok önemli hizmetlerde bulunmaktadır.

Sebahattin Kömürlü

Dokunamadık

Dokunamadık ...
Uzarlarda kaldı anılarımız.
Hasrete büründü tüm zerrelerrimiz...
Bir anımız bile geri gelmedi.
Bu kadar hızlı geçen neydi?
Aldı her şeyimizi bir bir,
Yapayalnız bıraktı bizi.

Sebahattin Kömürlü

Dokunamadık anılar

Dokunamadık ...
Uzarlarda kaldı anılarımız.
Hasrete büründü tüm zerrelerrimiz...
Bir anımız bile geri gelmedi.
Bu kadar hızlı geçen neydi?
Aldı her şeyimizi bir bir,
Yapayalnız bıraktı bizi.

Sebahattin Kömürlü

Dolunay

Ay öyle doldu ki
Dolunay dendi

Kıymeti kalmadı itibarın

Ve bütün zamanların üstüne fırladı kahpelik

Aldatmaca milleti
Aldatmaça
Daha doğmamış bir cenini

Medeniyetin tarifi
Paraya bürünmüş
Kefen değil de, ne idi?

Üstümüzden geçen paletlerin rengi
Paslanmaz çelik değildi.

Tetanos iğnesi olmadığımızdan dolayı mıydı
Kudurmuşluğumuz

Yokluğun
İğreti

Her şeyi

Ve
Kabullenmek zorunda
Kaldı duygularım sensizliği
Dağı sindirdi
Derelere
Ovalar
Her bir ot tanesine

Mecnun olup Leyla'yı aramak ne ise
Bu cennet denilen memlekette
Nasıl oldu da
Oldu
Yaşamı haram ettiler bütün millete

Küskünlüğümü anlatabilsem
Kara taş üstünde biten dikene

Ve bu sevgisizliği
Ve bu bilgisizliği
Kabullenmek mümkün değildi.

Ne söylenebilir?
Tarlasında
Tarlasına yabancılaşan Ahmet'e?

Satılık bedenlere dönüştürüldü

Her bir birey

Hey
Hey
Dayılar dayılık yapıyor
Ana haber bültenlerinde
Kendi keyiflerince

Bir çok derde
Bir çok çare
Öyle üretken beyinleri vardı ki
Taşı sıkıp
Su çıkarıyorlardı
Avuçları ile

Ve çare diye
Sunuluyordu bu fikir
Taptaze beyinlere

Sürüklenen
Sürüngenler bile
Böylesi sürünemezdi.

Akarsu önünde
Esen yel önünde
Bir garip olduk
Bir garip olduk bugünlerde.

Sebahattin Kömürlü

Doluyorlar boynuma

Doluyorlar,
Boynuma
Boyna,

Dert halkası bu, baksana,
Gömüldüm,
Diz kapaklarıma ca bataklığın ortasına.

Haykirmalar,
Çıldirtmıyor kulaklarımın zararını,
Ne anaların ah ı
Ne aç çocukların göz yaşı...

Anlatamıyor mısralar,
Uzaya gönderilen astronotlar,
Her bahar yeşerir dallar,
Kuşlar, kuşlar...

Donuklaşmış güneşin bakışı,
Umut dalgaları umut bağlarımızı,
Acımasızca kopardı...

Potanın ortasına takılan topu,
Kim kucakladı,

Kim attı bu hendeğe bu kazmayı,

Hala yazı mı yazıyorlar,
Kitabe gibi,

Mezar taşlarının rengi,
Açık mermer, gri mermer,

Döndür yaşanmayan günleri geri ver,

Çöllerde
Şusuzluk hasreti,

Yağmurlar,
Yağmurlar...

Sebahattin Kömürlü

Doluyorlar boynuma

Doluyorlar,
Boynuma
Boyna,

Dert halkası bu, baksana,
Gömüldüm,
Diz kapaklarıma ca bataklığın ortasına.

Haykırmalar,
Çıldirtmıyor kulaklarımin zararını,
Ne anaların ah ı
Ne aç çocukların göz yaşı...

Anlatamıyor mısralar,
Uzaya gönderilen astronotlar,
Her bahar yeşerir dallar,
Kuşlar, kuşlar...

Donuklaşmış güneşin bakışı,
Umut dalgaları umut bağlarımızı,
Acımasızca kopardı...

Potanın ortasına takılan topu,
Kim kucakladı,

Kim attı bu hendeğe bu kazmayı,

Hala yazı mı yazıyorlar,
Kitabe gibi,

Mezar taşlarının rengi,
Açı mermer, gri mermer,

Döndür yaşanmayan günleri geri ver,

Çöllerde
Şusuzluk hasreti,

Yağmurlar,
Yağmurlar...

Sebahattin Kömürlü

Dostlara aiç

Isıtır yüreğimi
Bir dost tebessümü
İçimdeki buz dağları çözüür şıpın işi
Kanatlanıp acılar
Kaçışirlar usumdan
Ve
Gözlerim dil olur
Mutluluktan konuşur...

Sebahattin Kömürlü

Dön geri

Dön
Geri sende ulaş

Donuk bakışlardaki derinliğe

Hayat
Bir öpücük
Değil de
Ne

Sebahattin Kömürlü

Dönekler

bu ülkede ne kadar çok dönek var. bu zaman diliminde bu kadar dönekliği bu topraklar nasıl kaldırıyor anlamak mümkün değil.

bu dönekleri döneklikleri, hainlik ten daha öte. adama telefon ediyorsun tatilde olduğunu söylüyor. bu adam güya en sağlam millet vekillerinden biri. öyle ki adamın meclis konuşmalarına bakınca alkış tutuyorsunuz.

adam, güya demokrasi uğruna bitmiş seçimleri siirt'te iptale onay veriyor, şimdi de bu adamı cumhurbaşkanlığı yolunda rahat yürümenin yolunu açıyor.

bunlara artık dönek değil de dümbelek demek daha doğru.

Sebahattin Kömürlü

Dört yapraklı yonca

Kaybettik
Dalgalar boyu anılarımızı

Öyle baharlarda kaldı ki

Ağrılarımızı
Yükledik
Dört yapraklı yoncalara
Anlattık
Doyumsuz destanları
Kuzukulaklarına

Kara
Taşlara yazdık
Ölmesin diye
Ölümsüz mısraları

Nice
Yılanlar geçti
Geçtiğimiz yoldan

Sebahattin Kömürlü

Dur

dur gitme
nere gidiyorsun
güneş batıyor ufuklarda
bir buruk şarkı çalıyor plaklarda

Sebahattin Kömürlü

Durma

durma!
kalk ayağa,
alçak değilsen?
veya
hala alçalmadıysan...
avazın çıktığınca bağır
da
haksızlık sürmesin sonsuzaca.

Sebahattin Kömürlü

Durum

BUNU DA MI GÖRECEKTİ GÖZLERİM
ANLAŞILMAZ DİNLENİLMEZ SÖZLERİM
EZİLEN Mİ EZENLER Mİ EZEN Mİ
BİR ÇİFT ÖKÜZ BİLE ÇOK GÖRÜLDÜ KÖYLÜYE

BU DEVİR DE DEVRİLMEDİ YOKSULLUK
AÇ KALMAK NE TOPRAGINI SATIYOR BAK ÇİFTÇİLER
BÖM BOŞ KALDI TÜM KİLERLER EKİNLER
BAŞKASININ TOHUMUNA MUHTAÇ OLDU BU millet

İMANSIZ MI VİCDANSIZ MI BİLİNMEZ
KAHPELERE BU DÜNYA DA GÜÇ YETMEZ
DİYORUZ Kİ TEK YOL DEVRİM İŞİTMEZ
SAGIRDIR KULAKLAR SAGIRDIR SAGIR

Sebahattin Kömürlü

Duruş

DURUŞ

Duruş diyince, çok karmaşık bir konu olduğunu bilmekle beraber bu konuda az laf edildiği kanaatindeyim. Duruş, bilindiği üzere durmaktan gelir. İyi de neye karşı nasıl, nerede durmamamız gerektiğini bilebiliyor muyuz? Bu çok önemli bir detay -ki bu detayın hakkı verilmediği zaman, problem çözümsüzlüğe kayar. Kişi, kişiliğini sağlam kuramamışsa, nerede nasıl duracağını çoğu zaman tayin edemez de. Bu sorunu, kişi kendince birçok bahane üreterek örtbas etmeye çalışsa da, bu ikilemi yaşayan bozuk şahsiyetler, aslında bu ikilem altında ezildiklerini de bilirler. Bunlar o kadar kaypak ve esnektirler ki, bu kaypaklığın ve dönekliliğin bir sanat olduğunu hiç çekinmeden ortaya koymaktan da çekinmezler. Hatta daha ileri giderek bu yönlerini kendileri için bir övünç kaynağı olarak görürler. Ve buna kendilerini de inandırırılar. Bu tipler, toplum sağlığına o denli zarar verirler ki, bu konuda, zamanla kendi sağlıkları da bozulur. Bunlar; politika yapmanın ve ya siyasetin apayrı bir argüman olduğunu ileri sürerek toplumda bireyi (Türkiyeye özgü) siyasetten ve politikadan da uzaklaştırmak için her türlü argümanı kullanmaktan kaçınmazlar. Gerekirse bu iş için ülke çapında sıkı yönetimler ilan edilmekte, daha da ileri gidilerek güya adı devrim olan (Devrimler yapmaktan da kaçınmazlar.) gerici ayaklanmalarında organize ederler. Çok kısa bir tarihi analiz yaptığımızda 1970li yıllarda anayasa hakkında Süleyman Demirelin "Bu anayasa ile bu ülke yönetilmez" lafı ile bugünkü iktidarın, ileri demokrasi adına üretmeye çalıştığı sivil anayasa söylemlerine baktığımızda, toplumu yönetmeye talip olan kaypakların duruşunun ne kadar sapkınlık içerdiğini tespit etmek, toplumda bireyin duruşu ile doğru orantılıdır. Çünkü; birey, bu yönetim erkine talip olanlara mevcut anayasa ve anayasal koşullarda oy vermiş olup bu anayasal çerçeve içerisinde güya yönetilmesini talep etmiştir. Yönetime talip olan seçilmişler de seçtikleri an itibarıyla, seçilmiş olduklarının tescilini mevcut anayasa ve anayasal düzene uyacaklarını beyan ederek, yemin edip görevlerini ifa edeceklerini söylerler. Şimdi buradaki duruş irdelendiğinde toplumda bireyin ve bu toplumu yönetmeye talip olan seçilmişlerin duruşu ve bu duruşlardaki zig-zagların boyutu ve de kırılganlığı o kadar hızlıdır ki, sorulması gereken sorunun şu olduğu kanaatine varmamız mümkün olsa gerek. Toplum mu duruşu itibarıyla yanlış yapmakta, yoksa yönetime tabii olan yöneticiler mi yanlış yapmakta? Bu soru irdelendiğinde karşımıza genelde toplumda bireyin yanlışları öne çıkarılmakta. Bunun cari olabilirliğini analiz etmemiz hiç şüphesiz gerekmektedir. Ancak, toplumda bireyin duruşunun eğitim, spor, sanat, basın, sair organlarla nasıl manüple edildiğini de ortaya koymamız gerekir. Haa... Burada iktidar gücünü ele geçirenlerin de duruşlarının emperyal güç tarafından manüple edildiğini söyleyebilirsiniz. Bu tespit de doğrudur, da, bu tespit doğrudur demek, bizi duruş itibarı ile düzgün bir duruşa götürür mü? Kanımca İktidar, iktidarsızlığını bir defa olarak ileri süremez. Zaten yakın tarihimizde iktidar gücünü ele geçirenlerin, iktidarsızlıkları bir çok kere tespit edilmiştir. Şimdi bu tespitler doğrultusunda ülkede bireyin duruşunu ele aldığımızda aslında başta tespit ettiğimiz anlamda bir duruşun sergilenmesinin zorluğunu da yakalamış bulunmaktayız. İleri akıllılar millete, salak diye diye kendilerince milleti, salaklaştırdıklarını sanmaktadırlar. Oysa düşünmeleri gereken, Atatürk'ün veciz sözleridir. Atatürk, Türk milleti zekidir, çalışkandır, dediğinde sergilediği duruş, Türk milletinin geleceği açısından olması gereken bir duruş biçimidir. Bu tespit bizim arayışımızın nasıl bir duruşa yönelmesi gerektiğine de götürmektedir. Yani, duruşunda kaypaklığın en ufak emaresi görülen bir zevatın, gelecekteki zemininin kaypaklığının tespiti mümkün olamamaktadır. Çok yakın zamanda, 9. Cumhurbaşkanı; Süleyman Demirel'in güya büyük bir laf ediyormuş gibi "dünün güneşi ile, bugünün çamaşırı kurutulmaz." lafı kanımca aranan adı geçen duruştaki duruşunda ne kadar kaypak ve seviyesiz olduğunun bir tespiti olsa gerek. Bizim aradığımız duruş öyle aranıp da bulunamaması gereken bir duruş da değil. Bizim

aradığımız duruş, Atatürk ilke ve înkılaplarına ve de cumhuriyetin değer yargılarına sahip çıkılması gereken bir duruştur. Bu duruş insan onuruna yakışan en erdemli duruş olsa gerek. Çünkü; Atatürk, kurtuluşun Türk milletine özgü bir kurtuluş olmadığını da deklare ederek mazlum milletlerin de özgürlüğe kavuşmasını, onların bu özgürlük yolunun da Türk Cumhuriyetinin bekası ile doğru orantılı olduğunu da tespitini yaparak evrensel değerlerde gerçek duruşunu da ortaya koymuştur.

Sebahattin Kömürlü

Dünya bu

dünya bu ya
bu dünyada
ne isa ya yarana bilirsiniz
ne de musaya
bunun böyle olacağını bildiğiniz halda
bir sürü uğraşlar verirsiniz boşuna
döner
bi de dersiniz
"GİTTİMİ HOŞUNA"

Sebahattin Kömürlü

Dünya dönüyor hala

bana
anlatmayın bu masalları
okudunuz mu bilmiyorum
hayatın gerçek sayfalarını
yedi yaşında sararan yapraklar mı
altı aylık dökülen meyvalar mı
gözü yaşlı analar
çaresiz
boynu bükük babalar
diyar diyar
katar katar
diyorlar
derde dert katar
tutar yüreğimi yerlere çalar
çıkarmın artık
pembe perdeleri aradan
usandı
gün be gün
artan bu acılardan
yokuş yollar
uzun yollar
karanlık sokaklar
kaç kere
inim inim inledi
taşıyla torağıyla
dünya
dönüyor hala

Sebahattin Kömürlü

Dünyanın en büyük adamı kim

Atatürk arkadaşlarına sordu Dünyanın en büyük insanı kim

- Dünyanın en büyük insanı kimdir?
- Timur''dur Paşam!
- Değil.
- Fatih''tir.
- Değil.
- Yavuz Sultan Selim.
- Değil.
- Alpaslan.
- Değil.
- Napolyon.
- İskender.
- Değil.

Nâfile! .. Ne derlerse Atatürk "değil" diyordu. Dalkavuklardan biri dayanamadı:

- Siziniz Paşam., dedi.

Atatürk, bu zatı tersledikten sonra, sualinin cevabını kendisi verdi:

- Dünyanın en büyük insanı Hz. Muhammed''dir. Ölümünden bu yana bin üç yüz sene geçtiği halde, günde beş vakit, Cenab-ı Allah'tan sonra adı söylenen Hz. Muhammed (s.a.v) ''dir...

Sebahattin Kömürlü

Dünyanın gidişatı veya korku yüklü bir yüzün söyledikleri

Ve
Şunları söyledi,
Mezardan kaçmış suratlar gibi,
"yıykayın yıkaya bilerseniz
Kendinizi,
Öyle bir ateş yakın ki
Yaksın güneşinizi."

Çürümüş dudaklardan
Söz değildi dökülen...
Kan,
Damlıyordu toprağa durmadan...

Hani
Dökülür de katıksız kezzap taş,
Vıcık, vıcık kaynar taş,
Ağlaya, ağlaya

Çürüyordu
Her kan damlasının düştüğü yerde toprak.
Yalın ayak,
Sivri taşlarda dolaşmak...

Şaşa kaldı düşünceler,
Öyle derindi ki göz çukurları
Kimse göremedi gözlerini.
"yıkın, yıkın" diyordu "hayallerinizi"
"nasıl olsa saracak
Dünya üstünde açan her gül"

Burun delikleri
Her nefeste,
Çekiyordu atmosferdeki oksijeni,

Ayaklarında tırnakları
Öyle saplanmışlardı ki çimenlerin bağına
Bir inilti yükseldi bulutlara
"saymayın" diyordu
"hatıralarınızı"
"yaşayın
Yaşayabilerseniz
Düşünmeden yarını"

Acıkmış karınlar da açlığı
Duyduğunuzu söylüyorsunuz
Yalan mı?

"aldattınız bile, bile
Her adımda
Ruhunuzun karanlıklarını"

"toplayın dağınık saçlarınızı"

Daldırdı birden
Ellerini toprağın bağına
Eştiği derin kuyu ya
Gömdü kendi kendini.
Söylemedi son sözlerini...

Sebahattin Kömürlü

Düşündükçe

düşündükçe, bazı anılar ve güncellik iç içe geçmiş gibi. bundan beş yıl önce yanımda çalışan başı örtülü bayanla, bir sohbet esnasında konu ile ilgili olarak kendisine bir soru sormuştum. soru şu: "peygamberimiz şu an burada olsa, dese ki kendini buradan aşağı at. atar mısın?" "hiç düşünmeden atlarım" dedi. bulunduğumuz nokta dördüncü kat ve zemin betonu.

bu nasıl bir inançtı ki, bir istek üzerine hayatını tehlikeye atıyor. ha bu tehlikeye atılan hayatın sonunda bir kazanç olsa belki... yani ölümle sonuçlanacak bir başlangıç başkalarına yarar sağlıyorsa, yani şehit oluyorsanız, vatan müdafaası söz konusu ise, bu ölüm anlamlı bir son olur.

burada dinin de cevaz vermediği bir davranış biçimi ile karşı karşıyayız. din temelde (islamiyet) akli ve de akli düşünerek kullanmayı emreder.

bur da düşünmeyi bırakın, aklın bile zayi olduğunu görmekteyiz. bu anlamda, "dinimin gereği olarak başımı örtüyorum" sav unu su ile baş örtüsünü savunan bayanın tutar bir yanı kalmamıştır.

bu gün meclise baş örtülü gireceğini beyan eden milletvekilleri haç seyahatlerinde de vermiş oldukları beyana göre dönüşte "dinlerinin gereği olarak meclise baş örtülü gireceğim" diyorlardı. sorun, bundan önce örtüsüz olarak meclise giren bu bayanlar, dinen bir zafiyet içinde miydiler.

baş örtüsünü yıllardır milletin önünde bir özgürlük sorunu olarak ele alanlar, başlarındaki saçın özgürlüğünü kısıtlamıyorlar mı. yani o saçlarına degecek olan bir yağmur damlasının ferahlığını saçların algılamasını engel leme ye hakları var mı, güneşin ışıklarının saçlarına dokunmamasını sağlarken saçın arzu ve isteklerini kısıtlamış olmuyorlar mı.

millete vekillik eden bu vekiller, milletin vergilerinden almış oldukları bedeli, uğraşacak başka bir uğraş bulamıyorlar da mı, baş örtüsü ne bu kadar zaman ayıra biliyorlar.

kadının bir meta gibi pazarlandığı, bu çağda insanlık onurunun ayaklar altına alındığını düşünmezler mi.

rahibelere alınma bu kılıkla dini sığınma alanı gibi kullanmak ayıptır.

dün akşam televizyon ekranlarında "ben hayatım boyunca kadın haklarının savunucusu oldum" (samimi olarak) diyen bir bayan milletvekili, karşı tarafta ki başı örtülü hanım efendileri ikna etmeye çalışırken, başı örtülü hanımlar "bizim de haklarımızı savun sana" diye, karşı fikir üretmeye çalışıyorlardı.

oysa millet vekilli gerçekten bayanların haklarını savunuyor, kaşı taraf denileni anlamak yerine millet vekilinin başının açık oluşunu öne çıkarmayı, kendi iç güdülerinde kabullendiğinden, tartışma kısır bir döngüye dönüştü.

tüm bu ilizyonlar, toplumu kutuplara ayırmaktan başka bir şey değildir.

kadının hakkı olduğu kadar erkeğinde haklarının olduğunu, toplumda gelir dağılımının adaletsizliğinden bahsedersen, kadın hakları, erkek hakları diye haklarda bile ayrımcılık, tolum düzeninin ne kadar bozuk olduğunu da gündeme getirmektedir.

bu gün ülkemizde gelir dağılımının bozuk oluğu, emperyalizmin ülkemiz kaynaklarını (inanç) ne kadar acımasızca sömürdüğünü ortaya koymaktadı

Sebahattin Kömürlü

Düşündükçe aiç2

İnsan, köpek tanımları
Kuşkusuz ayrı,
Kelepçe, tasma
Ayrıcalıkları yok aslında
Adlarından başka...
İnsanın köpeğe takması neyse bunlar,
Ama köpeklerin insana tasma vurması,
Delirtiyor beni düşündükçe...

Sebahattin Kömürlü

Düzen

Bu,
Ne düzen,
Derilerimizi yüzen.

Sebahattin Kömürlü

Düzlem

ben de gittim buralardan
farkında mısın

yollar ayrıldı
yol yol
bulamadık yolumuzu
yolsuz kaldık

anlamadık
koca düzlemde
bunca zaman
anlamsızlıkları

büküldü belimiz
yüreğimiz
parça parça

Sebahattin Kömürlü

Efsane

EFSANE

Melekler,
Gökte kanat çırpıktan yorulunca,
Çıktılar, topluca Tanrının katına,
Dediler, " Ya Rab, günah işlemediğimiz bilinen gerçek,
Bir meyvenin tadı ne bilmeyerek,
Kalakaldık yıllarca,
İnsanoğlunun omuzlarında,
Dokunmadı ayağımız torağa,
Ne köpük, köpük dalgalarla oynamayı,
Ne açan bir gülü koklamayı,
Nasip etmedin, bize"
Allah,
Meleklerle dedi: "isteğiniz ne"
Melekler, "bize ver dünya'yı bize"
Allah, düşündü,
Su üstünde balıkçıları,
Evlerde kitap okuyan çocukları,
Otobüslerde yolcuları,
Uçakları ...
Düşündü,
Secdeye kapanan kullarını...
Ve,
Meleklerle bıraktı dünya'yı.
Dünya,
Bizim diyordu rüzgarlar,
Yağmurların her damlası,
Güneşin ışığı,
Duyulmadık bir şarkıyı,
Doğudan batıya,
Gece gündüz haykırdı.
Tıkadı insanlar, kulaklarını,
Fabrikalar, kapadı kapılarını,
Atölyelerde, dönmedi dişliler.
Yola çıkmadı otobüsler.
Bomboş kaldı terminaller.
Ne trenler de kondüktör,
Ne uçaklar da pilot.
Cam fabrikaları, çalışmaya çalışıyordu.
Tüm, çerçeveler çift camlı,
Beş kanatlı, beş camlı.
Sonunda,
Cam fabrikaları da kapandı.
Delirmeyen doktor yok,
Teknisyenler, cetvellerini kırmış,
Kulak doktorları, çaresiz.
.....
Bilgisayarların bilgisi, sıfır.
Bomboştı sahiller her temmuz güneşinde,
Sokaklar, kimsesizdi her iş günü.
Ne vapur düdüklüleri,

Ne, patlak egsoz sesleri.
Hiç kimse, geçmiyordu ana caddelerden.
Vitrinler,
Vitrinlerde mankenler,
Yine bakıyorlardı, bütün güzellikleriyle,
Kendilerine bakan, kimsenin olmadığı cadde ye.
Ölüler, gömülmüyordu.
Bir koku kaplamıştı evleri,
Duvarlar, delindi.
Açlık,
Bütün midelerde zehir....
Çocuk bahçelerinde, salıncaklar,
Lüks otellerin barlarında şişeler,
Kuaförlerde kadın saçları...
En büyük falcılar,
Son fincanlarında ki falı okumaya çalıştı.
İhtiyar bir nine,
Tıkamıştı,
Burnunu kulağını,
Geçmiş günlerini andı.
Balıklar,
Keyiflerince yüzdüler suda,
Ne ağ korkusu, ne misina...
Ağaçlar büyüdü,
Filiz verdi vişne.
Çürümedi elma.
Kimse, ölüsünü gömmedi,
Gömemedi.
Mezarcılar iflas etti.
Ana caddelerde, dükkan kirası,
Apartmanlarda, yakıt parası,
Kimsenin aklına gelmedi.
Bir kedi miyavladı,
Bir sokak köpeği havladı,
Her gün, çöp atılan köşe başına,
Çingeneler uğramadı.

Fareler,
Keyiflerince gezdiler,
Delik diplerine saklanmadan...
Ve
Kaybolmaya başladı insanlarda can.
Kimi yatakta,
Kimi koltukta,
Teslim ettiler, ruhlarını Tanrı'ya.
Melekler,
Şahip oldu dünya'ya.
Önce,
Su içtiler,
Can eriği yediler.
Sonra,
Tohum ektiler toprağa.

Toprak,
Nice, boyunduruklara koşulan öküzleri, nice çarıkları eskittiğini,
Bir zamanlar, kıraç topraklar boyunca,
Elliğe giden, genç kızları, gelinleri,
Hayal etti,
Eski günleri.
Kin doldu toprağın yüreğine,
Bunca sevgiliyi,
Nasıl ayırırdı melekler.
Büyüdü serviler, Tanrını katına ulaşmak için,
Toprağın acısını Tanrıya duyurmak için.
Yetmedi servilerin gücü,
Ulaşmak için Tanrıya,
Esen yeller, kırdılar kaburgalarını,
Bir anda...
Melekler, toplandılar bir ada'da bir araya,
Kurbanlar kestiler toprağa,
Koyunlar, kuzular,
Döktüler kanlarını,
Çimeler, yeşersin diye.
Güneş, aldırış etmedi,
Yeryüzünde olup bitene.
Boynu büküktü leyleklerin,
Her mevsim yine göç vardı,
Doğudan batıya,
Güneyden kuzeye.
Ilık sulara yüzdü melekler,
Et yediler, meyve yediler...
Sonunda toprak'ta boyun eydi, çaresizliğine.
Melekler,
Toprağı da ekip biçti.
Fırınlarda dolusu ekmek yediler,
Şüt içtiler,
Ölümsüzdüler, yiyip içtiler.
Her biri, dünyanın her yerini gezdi,
Mısır'da piramitleri,
Paris'te Eyfel'i,
İstanbul'da minareleri...
Beyenmedilermi.
Hiç biri, hayretini gizlemedi.
İnsanların gücünü,
En yaşlı melek,
Çıkıp, Tanrı'nın katına söyledi.
Dedi;
"Ya Rab,
Cennet ne,
Dünya cennetten öte,
Ne altından ırmak akan saraylar,
Ne de gül bahçeleri,
Dünya'nın güzelliğini tutamaz ki"
"Babil'in eski bahçelerini,
Betonarme evlerde,

Balkonlar dolusu çiçeği,
Kimler suluyor şimdi.”
Diye,
Sordu Tanrı.
Şaşırdı melek birden bire,
“düşünemedik onları “ diye,
Ayrıldı Tanrı'nın katından, döndü yeryüzüne.
Bütün, balkonları gezdi,
Suladı balkonlar dolusu çiçeği,
Çiçekler, yeşermedi.
Japon bahçelerini gezdi,
Sardunyalara acıdı en çok.
Buz gibi su içti, kara dağın gözelerinden,
Kuzukulağı topladı, yemlik topladı yedi,
Kendi, kendine,
Ölümsüz olduğu için sevindi.
Bütün melek arkadaşlarına dedi ki,
Biz dik ölümsüz olan Kainat'ta,
Ölümlü insanlar,
Ne yaptı,
Bakınıza,
Balkonlar dolusu saksı ağlamak ta.
Karşı çıktı melekler,
Melek sustu.
Gözlerini oğuştur du,
Uyu du.
Karmakarışık bir rüya görüyordu,
Dalgalar,
Binlerce metre yükseklikte,
Sahiller insan doluydu,
Karılar, kızlar, çocuklar, analar, babalar, yaşlılar,
Her sahile ulaştığında dalgalar,
Sürüklüyordu insanları karanlık sulara,
Kaçmıyordu kimse,
Ayaklarının altında çivilerle,
Çakılı vermişlerdi sanki sahillere.
Ne ellerinde mızrak,
Ne bileklerinde kalkan,
Yoktu kendilerini savunacak aletleri.
Savaş uçaklarının motorları yorgun,
Füzeler yörüngesinden çıkmış.
Sahillerde kumlar kadar kalabalıktılar.
Gözleri yaşlı,
Saçları ak, ak
Durmuydu beyinlerinde,
Kılcal damarlar boyunca düşüce,
Derin kuyular gibi çukur çukurdu yanakları.
Ne genç kızlarda güzellik,
Ne delikanlılarda yakışıklılık,
Dinlemiyor dalgalar.
Yüzlerce metle geri çekilip,
Binlerce ileri atıla, atıla

Gömdü dalgalar,
Sahiller dolusu insanı,
Suların karanlığına...
Bin on yıl uyudu melaike,
Uyandığında,
Hatırlamaya çalıştı rüyasını.
Uzun zaman sonra,
Yıkadı elini yüzünü
Gördü,
Kanatlarında tüyler yolunmuş,
Yalvardı tanrıya,
Günahım ne diye...
Ağlayan bir çocuk sesi duydu,
Geri döndü.
Dallarda yapraklar solmuş,
Güneş batıyor.
Gök kubbe delindi birden bire.
Yağmur, dolu, kar
Bulutlarda ne var,
Ve,
Başladı melek ağlamaya,
Karıştı gözyaşları suya.
Dinmedi ağlayışı asırlarca.
Durdurmak için göz yaşlarını,
Saldı parmaklarını kara gözlerinin içine,
Aldı avuçlarından gözbebeklerini,
Görmüyordu artık hiçbir şeyi,
Attı avuçlarından gözbebeklerini denizin ta ortasına.
Dalgalar sürükleyip getirdiler gözbebeklerini sahile,
Hücum etti aç martılar iki gözbebeğine,
Çaresizce bakakaldı gözbebekleri,
Martıların gagalarının sivriliğine,
Binlerce gaga darbesi iniyorken üstlerine,
Karşı koydu yosunlar,
Sardılar çepeçevre gözbebeklerini,
Yağmur, dolu kar,
Dindi...
Dalgalar,
Hüzünlü bir türküye başladılar,
Öyle hüznü doluydu ki bu türkü,
Yok oldu bu hüznü karşısında meleğin üzüntüsü.
Yosunlar,
Sundular meleğe gözbebeklerini,
Melek,
Koydu gözbebeklerini göz çukurlarına,
Sıyrıldı karanlığın dehlizlerinden,
Gün ışığına.
Dalgalar sustu.
Çocuk ağlıyordu.
Melek koştu.
Koştu.
Bitimsiz maratonları bitirmeye.

Rüzgar pes etti.
Yıldızlar,
Yörüngesini değişti.
Melek,
Çıkıp Himalayaların en yüksek tepesine,
Haykırdı,
Ovalar dolusu yoncaya,
Bir dostum yok mu Dünya'da.
Çocuk ağlıyordu.
Melek yorgundu.
Bir avuç karı,
Çiğnemedi yuttu.
Yüreği ferahladı,
Teri kurudu...
Ve,
Allah'a karşı secdeye durdu.
Üç yüz yıl aralıksız ibadet etti.
Uçan kuşlara bakmadan,
Ekşi eriklerden tatmadan,
Kışa, yaza,
Bahara,
Aldırmadan.
Yüz yıl sonra bir bahar,
Böğürtlen topladı dallardan,
Dalları kırmadan,
Uzandı boylu boyunca bir ceviz ağacının gölgesine,
Yine ağlayan çocuk sesi geliyordu,
Tepelerin gerisinde,
Sürülerini yitirmiş bir çobanın arayışı gibi,
Düştü bu inleyen sesin peşine.
Dolandı bahçeleri,
Dolandı bütün tepeleri,
Bulutlara seslendi bu ses ne diye.
Bulutlar isyan etti rüzgar'a.
Rüzgar haykırdı,
Sallandı dünya.
Bütün kıtalarda maymunlar şaşkın,
Serçeler,
Konacak dal yokmuş gibi,
Kanat çırpıyorlardı, boyna.
Martılar,
Hüzünle beklediler dalgaların dinmesini,
Melek, bir anda fark etti dünyanın değiştiğini,
O an,
Ağlayan çocuk sesi kesildi.
Melek,
Bahçelerden demet, demet çiçekler derdi,
Arkadaşlarının yanına gitti,
Meleklerin en genci,
Atıldı sevincinden kollarına,
Kucaklaştılar,
Kucaklar dolusu hasreti.

Değişmişti güneşin doğuşu yıllar sonra,
Ne yaprakların sararması,
Ne yağmurun yağması,
Hiç biri unutturamadı meleğe, meleğin rüyasını.
Bütün arkadaşlarına,
Dalgaları,
İnsanların haykırışlarını,
Ve
Yıllarca kulaklarını tirmalayan sesi, anlattı.
Sardunyalı, Japon bahçelerini,
Balkonlar dolusu saksını halini...
Ve bir de,
Ufuklar boyu batan güneşi.
Kara bulutlar geçiyordu üstlerinden,
Durmuyordu dallarda kızıl elmalar,
Gözyaşları, yanaklar boyunca damladı toprağa,
Ağlayamayan biri vardı,
Oda
Tüketmişti gözyaşlarını, yağmurlu bir havada,
Deniz kenarında.
İnsanları düşünüyordu meleklerden biri,
Yeni doğum yapan bir ana gelmişti aklına,
Sevinci kederi,
Her şeyi,
Nasıl yüklenmiş omuzlarına,
Hiç aldirmeden, bunca yükün ağırlığına
Doğrulmuş, dizlerinde dermana,
Yürü emrini vermiş,
Koşuyor geleceğin karanlığına.
Sonra,
Bir çiftçi geldi aklına,
Kara saban ardında, ho babam ho, akşama ca,
Bakmadan kendi yorgunluğuna,
Nasıl da acıyor, boyunduruk altında,
Kara öküzlerin boynuna.
Bir savaşçı düşündü,
Şaşırdı kendi halına.
Haykırmak istedi Dünya'nın tepesine çıkıp
Kainat'a,
Nasıl da çekiyor elindeki yayı,
Özlemlerini yitirdiğini,
Kuşların kanatları söylüyor
Şimdi,
Dağıt son umutlarını,
Benim gibi.
Kimsesiz sahiller boyunca,
Dalga, dalga,
Dalgalansın bundan sonra...
Ve
Karar verdi melekler, dünya'yı yakmaya.
Topladılar ormanlardan bütün kuru çamları,
Ateşlediler hepsini,

Dümdüz bir ovada şafak vakti.
Bir an,
Sıyrıldı yörüngesinden güneş,
Ne İbrahim Peygamberi ateşe atan nemrut,
Ne engizasyon mahkemelerinde papazlar,
Böyle bi ateş yakmadılar.
Yandı toprak.
Nehirler kurudu.
Denizler dolusu,su
Uçtu.
Dünya durdu.
Melekler, yok oldu.
Milyar yıl sonra Tanrı,
Doldurdu zaman saatinin zembeleğini.
Uyardı,
Derin uykularından, güneşi, dünyayı, ayı,
Kainat, dönmeye başladı dervişler gibi yani baştan...

Sebahattin Kömürlü

Eğer sen

"eğer sen"
"bir saat bir siyasi konuşma yapıyorsan"
eğer sen
sana
"anani da al git" diyenlere
eğer sen
bu memlekete
"nato toprağı" diyenlere
eğer sen
"edepsiiz" diyenlere
eğer sen
"namussuz, şerefsiz, alçak" diye
bağırın başbakana
eğer sen
"bu siyasi, bu kişisel görüşüm" diyen bakanlara
eğer sen
"bakara makara"
diyene dangalıklara
eğer sen
hala bu göt kıllarına
adam
diye
bakıyorsan
başbakan önde
cumhurbaşkanı arkada
bir karı danıştay başkanı
kuyruk olmuşsa bu alçaklara
daha
bir değer yetişmez sandığın bu topraklarda
bir
adam
adam gibi bir adam
çıkardır
der
ortaya
bu sunuz lan
bu
su
nuz...

Sebahattin Kömürlü

Ekmek parası

"Ekmek parası"
Ne zor kazanılıyor.
Savcı sordu;
"Çıkarınız ne?"
Açlık grevinde olan iki insan.
Dona kaldı bu soru karşısında.
Böyle bi soru sorulur mu?
Tutuklanan birine,
Ki onlar,
Aç.
"Tok açın halinden anlamaz" derler.
Ya savcı.
Bu ülkede savcı,
Binerse milyonluk Mercedese,
Ve de kaçır giderse yaban ellere,
Savcılık,
Bu hale gelir ,
Elbette.
Vatandaş çeker çileyi,
Yine,
Girer hapisane denen yere.
Bu,
Bu memlekette,
Kavurmacı olmak var,
Damat olmak var
Hainlere.
Hainlerle,
Hain olmak varken,
Niye?
Bi lokma ekmek peşinde
Aç kalmak niye.?
Bu kahpe savcı
Ne anlar bu bilmeceden.
Koyar kendini iktidarsız iktidarının safına,
Saldırır aç insanların üstüne üstüne.

Sebahattin Kömürlü

Ela göz

ela gözlü
güzelim
seni
anlatacak bir mısra bulsam
ona sarılır
bin yıl yatarım

Sebahattin Kömürlü

Elbette bitecek çekilen çile

elbette
bitecek çekilen çile
bırak ağlasın göz
bildiği gibi

kader oynar
kendi kendine oyun

bırak ağlasın göz
bildiği gibi

Sebahattin Kömürlü

Elbette Sevecek İnsan

Elbette sevecek
Sevecek insan
Yoksa biter mi bunca dertleri dünyanın
Dindirir mi bu yarayı
Diner mi bu kalp ağrısı
Elbette sevecek insan
İnsanları

İsterse
Kapasınlar tüm gözleri
Yumsunlar elleri
Kessinler dizleri
Yedi kat yer dibine kazsınlar mapushaneleri
Yine sevecek insan
İnsanları
Eskisi gibi

Elbette bakacak gözler yeryüzüne
Yağmura
Doluya
Kara
Uzun yollarda koştura, koştura
Nefes, nefes tüm yaşamında
Sevecek insan
İnsanları
İnsan olduğundan bu yana

İnsan
Sevecek ki insanları
İnsanlar
Ancak o zaman öğrenir insanlığı
Ve
Bu sevdayı
Asırlar söyledi bazı, bazı
Kara toprak bile anlayamadı
Kara bağı defalarca dağlandı
Elbette sevecek insan insanları

İnsanlar yaratıldıklarından bu yana
Sevdalar
Sevdalar
Sevdalarla yaşadılar
Her dil
Ayrı, ayrı anlattı
Her nesil
Yeni, yeni sevdalarla yaşadı
Bir başka sevdiler
Bir başka sevdalandılar
Susuz çöller
Karlı dağlar
Esen yeller
Boyun eğdiler

Boyun eğdiler

Elbette sevecek insan
Bu gün
Dünden daha çok
Ve
Kavuşacak eller birbirine
Hasretler giderilecek böylece
Kenetlenecek gönüller birbirine
Hep aynı kelimeler söylenecek
Hep aynı türküler çağrılacak
Son bulacak ayrılıklar
Ayrıcalıklar
Bir başka akacak sular
Bir başka doğacak güneş yeryüzüne

İnsanlar
Sevecekler birbirlerini
Kaldıracaklar arlardaki engelleri
Kaldıracaklar tüm siperleri, kaleleri, surları
İnsanlığa
Acı veren demir perdeleri
Ve
Kaldıracaklar bu sömürü düzenlerini

İnsanlar
Sevecekler
Dağları, denizleri, lleri
Gündüzleri, geceleri
Ve
Dört mevsimi
İnsanlar
Bir başka sevecekler bir birlerini

Sebahattin Kömürlü

Elham

ulaşmamız
çok zor
ayaklarımız çıplak
haçlık bile bulamadık
bomboş ceplerimiz
hem altını
hem üstünü
havayı bile parsellediler
dünya
dünyalıktan çıkalı
yıl oldu
yıldan da çok
zaman
harcanan saniyeler gibi
yol
yokuşta olunca
dayanıcı
son sınırına sabır
ister kuvvallahet oku
ister elham

Sebahattin Kömürlü

Elimizden geldiğice

Elimizden geldiğince
Yüz çevirdik gerçeklere
Elimizden geldiğince
Gittik
Gitmemiz istenilen yöne

Elimizden geldiğince
Boyun eğdik
Kural diye
Önümüze sürülen kurallara
Zora ki olsa da
Utana, utana
Yüzümüzü kapadık
Gerçeklere baka, baka

Sebahattin Kömürlü

Ellerimizde

ayırdılar
gülü dalından
çoktan geçti bu yollardan kervan

bir
biz mi kaldık susuz çöllerde sessizliği arayan

bahar güneşine hasret kalmış dallarda söylenen türküyü
dinle

duyar mı kulaklarımız
ağlayan çocukların hıçkırıklarını

yer verdi mi beynin içinde
düşünce damarlarına
baka baka
düşünce karakazanların altında ise

nasıl
nerde bulaştık
bu çıkımsız pislik ellerimizde

Sebahattin Kömürlü

Elveda

elveda
tüm bahar sabahlarına
artık benden elveda
doğmadan batan yıldızlara
artık benden
elveda

armasın sokaklar bundan böyle
hırslı hırslı vurduğum geceler
son bir kere selam olsun gidene
artık benden gündüzlere
elveda

esmen yeller esmen burada esmen
esip de yaramı bir de sizdeş men
dost deyip de ah çektirip güldürmen
bir dostum var o dostuma
elveda

hey gidi damla damla yağan yağmur hey
aktıktan sonramı damla damla göz yaşı
acaba
arar mı bazı bazı
bir sevgili
o
canana
elveda

Sebahattin Kömürlü

Emek

günümüz dünyasında üretimde emeği yeniden değerlendirmeden, sosyal problemler in çözümler ne bilirligi kolay değildir. emeği sadece iş gücü olarak ele almak bizi temel de yanlışlara sürükler. emek aslında bireye, birey odaklı yaklaşıma gerçeğini ört bas edemez. bu nedenle doğru bakış açısını yakalamaya çalışırken, her ortamda insanın, insan olma özelliğini de ortaya koymak zorundayız. temelde insan dünyanın değerlerini paylaşırken, bu değerlerin paylaşımında, sermaye bu değerleri gasp etmiş olma özelliğinden vaz geçmek zorundadır. aksi durumda, emek zaten gittikçe azalan bir trend izlemektedir. sanayide emeğin azalması bir yana, aşağı yukarı sanayi de emek sıfırlanmıştır. bu durum da üretim gücünü elinde bulunduran sermaye, tüm dünya değerlerini gasp etmiş olmaktadır. aslında, bölüşüm ve dağılımda şu ana kadar düşünölenler yeni bir metotla değerlendirilmez ise, kaçınılmaz olarak dünyanın bu sömürü düzeni ne boyun eğmesi engellenemez. emekten öte, değerlendirilmesi gereken kavram, emek dışı faktörlerin de nasıl çözümleneceği dir. yani, akan bir derenin suyunu kesmek, yahut bir ırmağın yönünü değiştirmek, kumsallarla örtölü sahilleri doldurmak, insanın yapması veya yapmaması gereken bir şey mi dir. buna sağlıklı karar vermek kanımca kolay olmasa gerek. yaşadığımız zaman diliminde paranın katılığı veya gaddarlığı önlenmez ise, gelecek nesiller daha ağır problemleri yüklenecektir. bu da bu neslin gelecekte affının olabilirliğini ortadan kaldıra bilir.

Sebahattin Kömürlü

Emperyalizm

sonu geliyor emperyalizmin
nasılda kokluyor sağı solu
saklanacak bir delik arıyor
güvenli
bulamayacak bundan böyle
mağra diplerine girse bile
çıkartıp atacak onu
hak orta yere

Sebahattin Kömürlü

Emperyalizme Entegre Olmak

Emperyalizme entegre olmak, kimliksiz kişiliksiz. Bir hale bürünmenin ötesinde piçleşmektir.

Burada kullanılan "piç" cümlesi dahi bahse konu durumun vahametini açıklamakta yeterli değil.

Türkiye cumhuriyeti kurulduğuda tam bağımsızlığı öne çıkaran ana fikir üzere kurulmuş bir devletti. Bu "tam bağımsız"lık felsefesi anlaşılmaz ise, emperyalizme entegrasyonu da anlamak veya anlatmak mümkün değildir. Bir kere Türk kurtuluş savaşı aslında emperyalizme karşı bir savaştı. Böylesi bir savaşı kazanan ulus nasıl emperyalizme entegre oldu? Bu sorunun yanıtını verenlerin çoğu öldürüldü veya susturuldu. İktidar partisinin söylemlerinin tamamı halkı susturmak veya halkı aldatmak üzere kurulmuş. Adamlar öyle entresan tavırlar sergiliyor ki "aldatıldık" diye biliyorlar. Tuhaf olan, bu "aldatıldık" diyen küme elemankarı tarafından alkışlanmakta.

Emperyalizmin amacı tam da bu olsa gerek. Yani emperyalizm bireylerin aklını alıp, bireyleri mankurtlaştırmıştır.

Sebahattin Kömürlü

En büyük rezillik

koparılınca gül dalından
yıkılır bülbülün yuvası

hey anam
nedir feryat
nedir fiğan

bu topraklar üstünde yaşayan
insanlara
fiğan hakkı bile çok görüldü

poliste jop
devlette zulüm

insanlarımızın çektiği acı
işkence

hele bir dile gelse

geceler içinden taşıp taşıp
aydınlık şafaklara
koş

koşsana
takmasınlar ayağına çelme
kalles kurşunlara
nasıl hedef oldu
gövde

hukukun üstünlüğünü ispat
niye

kim için çözülür denklem
kim için yapılır bina

niye
halkım
sokaklara dökülmüşken
feryadı kulakları tırmalarken

bu hayasızlık
bu
utanmazlık niye

sorular içinde
sorunlar
ayaklarımız altında
ağulu diken

biten her dünden
daha da mı umutsuz olacak yarın

artık zamanı
kaldırın
suratlarınızdan maskelerinizi

şu
fakir milleti
fakirleştirmek

lanet olsun
en büyük rezilliğiniz değil mi?

Sebahattin Kömürlü

En büyük soru bu mu?

ondan
ona

şundan
şuna Dünyayı

devir devir satmış Felek
kime ne?

Sebahattin Kömürlü

Engelliler

6.5 milyon civarında engelli var bu ülkede!

Çok ama inanasınız gelmiyor dimi?

İnanamazsınız!

Tam tamına altı buçuk milyon civarında engelli!

6.5 milyon

Türkiye'nin bir sürü şehrinin nüfus sayısını sollar bu rakam!

Ama inanamıyorsunuz bu kadar çok olduklarına.

İnanamazsınız tabii!

Zira onları sokakta pek göremiyorsunuz

Nasıl göreceksiniz ki?

Müteahhit denen kalfa çırak bozması adamlar tekerlekli sandalye için yol yapmaz apartmana. Mühendisler desen çoğu imzasını satıp keyfine bakan adamlar.

Devletinse engelliler için yaptıklarıyla övündüğü tek şey şehir içi hatlarda ücretsiz ulaşım (yıllardır ücretsiz olan ulaşım hakkını geçenlerde sanki yeni bir şeymiş gibi temcit pilavı misali ısıtıp yine sürdürdüler piyasaya.) Asrın projesi denen Marmara ray da ücretsiz değil. bu arada. TCDD'de ücretsiz değil! ve âma vatandaşlar için kaldırımlara çektiği sarı şeritler.

O sarı şeritlerin de bu ülkenin vatandaşlarının çoğundaki cehaleti nasıl ortaya çıkardığını yaptıkları gaspla görüyoruz. Araba park etmeler, masa sandalye koymalar ve dahası. bu 6.5 milyon engelli parti kursa mhp'yi, ychp'yi ve kendine siyasetçi diyen niceleri yerinden oynatır.

Devletten aldıkları ödenekle gününü gün edenleri meclisin dışına iter. ama işte eğitimsiz bırakılıyor engelliler.

Eğitilmiyorlar! halk eğitim merkezlerinde iki üç nakış kursuyla bir şey yaptıklarını sanıyorlar. bu kendine devlet erkanı diyen erkler.

Eğitimi tam olmayan ve maalesef cahil bırakılıp haklarını bilmeyen engelliler bu abuk subuk şeyleri bir lütufmuş gibi görüp aldanıyor, yere göğe sığdıramıyor bu siyasetçileri.

3. Sınıf öğretmenlerle sundukları bu gereksiz göz boyayan eğitimlerle engellileri özel sektörde köle gibi çalıştırmak için hazırlıyorlar.

Devlete personel olarak aldıkları engellilere yer süpürtmek, paspas yaptırmak gibi işlere koşuyorlar.

Zihinsel engellilere Pavlov'un köpeklere yaptığı muameleyi yapıp onları birkaç harekete komut layarak hizmetçilik ettiriyor. sonra bunu haber kanallarında çok iyi bir şeymiş gibi sunuyorlar.

Daha da kötüsü bedenlerini sömürdükleri engellilerin eline bir de dini tutuşturup ruhlarını vicdanlarını sömürüyorlar.

Allah seni böyle yaratmış sabırlı ol karşılığında cenneti alacaksın diye adamları uyutuyorlar.

Tıbbın engellilere protezden başka bir faydası olmayan bir çağdayız.

Haklarının farkında bile değil engelliler.

Türkiye engelliler için cehennemden farksızdır.

Bir engelliye 3 ay da maksimum 1000 lira maaş verip, bununla geçin diyorlar.

Üstelik SSK'an olursa ve ailendeki kişi başı gelir aylık ortalama 150-200 lirayı geçerse bu maaşı sana vermeyiz şartı koyarak.

alıntıdır.

Sebahattin Kömürlü

Esinti

yüreğimi
çalkaladı
çalkaladı esintiler
aldı ben böyle benden
uzaklaştı esintiler

yanarım
kömürlü yanar
daha döner daha arar
acep halımı kim sorar
hiç sormadı esintiler

Sebahattin Kömürlü

Esir mi olduk

Esir mi?
Olduk...

Dereler boyu akan
Su,
Çekiyor yokluğunu.

Sebahattin Kömürlü

Eskiye özlem

ne kadar güzeldi
eski sokaklar
balkonlar dolusu saksılar
bahçelerde kuşlar
dallarda
yaprak yaprak mutluluk

...
hâni nerede eski istanbul sokakları
deniz deniz
kıyı
yol olup gitti çakıl taşları

...
ne kadar güzeldi eski
istanbul sokakları

Sebahattin Kömürlü

Evrin

hoca bir gün sormuŒ
ben
ben miyim diye
bakmıŒ
bir gemiŒe
bir de bu güne

Sebahattin Kömürlü

FahiŒe

Havaya kalkan bir el
Kabul ediyor du fahiŒeliđi.

Neye rağmen, niçin?

Ağ kalmayacaktı çocuklar,
dönmayacaklardı soğuktan.

Havaya kalkan yüzlerce el,
Kabul ediyorlar dı fahiŒeliđi.

Kabul ediyorlardı alçakların altına yatmayı.

Yerlerde sürükleniyordu insanlık onuru.

Birer birer öldü elini kaldıran kadınlar.

Çırılçıplak sürüklendi cesetleri.

"Çok güzel kızdı" dedi bir japon askeri.

Bir diğeri,
Haykırdı,
"Japonya'ya geri dönmek istiyorum " diye.

Yüzlerce çıplak güzel kadının bedeni,
AteŒe verildi bir gece vakti.

Yandı.
Eli havaya kalkan kadınların bedeni.
Bir çamdan çıkan çıra gibi.

Sebahattin Kömürlü

Fark etmez

fark etmez
sensiz de yaşanır dünya

güeşsiz
yıldızsız bir gökyüzü altında
nefes alıp vermekse hayat

Sebahattin Kömürlü

Farkında mısın

Farkında mısın,
Farkında mısın,
Farkında olmadığının farkında mısın.
Rüzgarlar gibi essen bir daha,
Dünyaya bir daha gelemeyeceğinin Farkında mısın.

2016

Sebahattin Kömürlü

Farkındamısın

Farkındamısın,
Farkında olmadığın Farkındamısın.
Rüzgarlar gibi esen bir daha,
Dünyaya bir daha gelemeyeceğinin Farkındamısın.

Sebahattin Kömürlü

Farkındamısın ki

Farkındamısın,
Farkında olmadığın Farkındamısın.
Rüzgarlar gibi essen bir daha,
Dünyaya bir daha gelemeyeceğinin Farkındamısın.

Sebahattin Kömürlü

Fazıl Say'a

gitmek
buralardan
kolay mı ya
tabii ki darılır
da
gider insan
darılınca
kime darılır insan
insan
insana darılır aslında
ama
insan görünümlü curuhlara
darılır mı
bilmiyorum ama
kolay değil bu topraklarda yaşamak
yavşaklar arasında
toprağının bozulduğu
derelerinin satıldığı
meyvelerinin genlerinin bozulduğu
bur da
Anadolu da
aslında
Anadolu nun anasının satılığa çıkarıldığı
satıldığı
kolay mı piyanonun tuşlarının çınlaması
heykeller yıkıldığında
insanın
diri diri yakıldığında
köylüye takla attırılıp
işçinin köleleştirildiği
anaların ağladığı
bu zamanlar boyu
yaşamak
elbette zor
zor da aslında
sanatın (güya) muhafazakarlaştırıldığı
dangalakların çoğalıp
çingiraklarını çaldıklarında
gitmek kolayda
kalmak zor aslında

...
bir
Fazıl Say var ki
çırpırır
insanlık adına

Sebahattin Kömürlü

Felek

Bir gün,
Bir gün alalım dedik,
Felek'ten,
Fark etti Felek,
aldırmadı günü,
Günler,
Benim gnm,
Dedi.
Sahiplendi bütün günleri,
Bıraktık
Felek'i günleriyle baş başa.
Her günü,
Ayrı bir dert,
Her günü bela,
Bir gün bile glmedi,
Glemedi Felek,
İyi ki
almadık
Feleğin günün n.

Sebahattin Kömürlü

Fetö

"Fetöcü" ler
"Fetö " demeye başladı.
"Jargon" diyorlar ,
"Lutuf" Diyorlar.
"Siddin sene"
Ne demekse,
Diyorlar.
Yürümeyi demi yasaklıyacak bu alçaklar.
Ne,
Ne oldukları belli,
Ne de,
Ne olacakları.
Bu sosuzlar,
Nasıl türedi?
Kendileri bile bilmiyorlar.
"Piç" oldukları belli.

Sebahattin Kömürlü

Fikirler ağaç gibidir aıç5

Bir halka,
Bir halka daha,
Olur bir zincir...
Olur mu hiç tutsak,
Zincirle fikir...
Okyanuslar kurutulur,
Çöller deniz olabilir,
Ama fikirler, ağaçlar gibidir,
Budandıkça, filizlenir güçlenir

Sebahattin Kömürlü

Garip

garip
kendi bile bilmez kendi derdini
sermiş bir yana bedeni
sermiş bir yana kefeni
garip
kendi bile bilmez kendi derdini

Sebahattin Kömürlü

Gariplikler nasıl yazılır?

gariplikler nasıl yazılır? bilmiyorum. bu konu konu yazının konusu olabilir mi? bunu da bilmiyorum. ne var ki başbakan koltuğunu işgal edenler "açıklarsam yer yerinden oynar" diyor. diğer bir zat "kahramanlık bedel ödemektir." diyor. ve gerekirse mustafa balbay gibi hapse girmeyi göze almaları gerekliliğinden bahsediyor. demek ki, bu ülkede yer yerinden oynamış, oynuyor da, bu durumu başbakan engellemiş. bu bir akıl tutulması mıdır? başbakanın bilgileri dahilinde ki bu bilgiler niye, niçin toplumdan saklanır. biz orta çağ toplumu muyuz? bu bilgiler toplumdan nasıl saklanır. başbakanlar, bakanlar topluma karşı olan sorumluluklarını toplumu bilgilendirmek değilde, toplumdan gizlemek olarak mı algılıyorlar. bu anlamda mı sayıştay devre dışı bırakılmakta. bu gizem altında yönetilen toplum, ve bu toplumda ki birey nasıl bilgilenecek? bilgi akışından mahrum olan toplum kendini yarınlarına nasıl hazırlayacak? zaten toplum aydınlanamadığından dolayısıdır ki, geri kalmışlık kıstasından kurtulamamaktadır. başbakan da bu durumu teyit anlamında "bu bilgiler benle mezara gidecek, ta ki karşı taraf açıklamazsa" diyor. kapalı devre yönetilen toplumlar da aslında "demokrasi amaç değil araçtır" diyen, diyenler başbakan koltuğuna dahi oturur. oturtulur. bu koltuk işgal edildiği halde, işgal kuvvetleri bu koltuğu terk ettirmez. ta ki, bu koltuğa uygun yeni türevleri bulsunlar.

Sebahattin Kömürlü

Gel

Gel,
Gel de gör.
Duy,
Duy da bil.
Sensizlik çok acı,
Ve
O kadar zor yaşamak...

Sebahattin Kömürlü

Gel de sor

gel
de sor
karanlık gece ye
sensizliğin ne olduğunu

sor
yağan yağmura
sevmenin ne olduğunu

gel
esen rüzgar da hava
akan dere de kum
kemik içinde ilik

senden başka
kim anlar

hasret
şiiir öldü
yaşasın şiiirsizlik

Sebahattin Kömürlü

Gel deme bana

bak
nasılda düştü yaprak dalından
haykır sende şimdi,
benim arkamdan
karanlık kovuştu
tüm ufuklardan
artık sükün ette gel deme bana

Sebahattin Kömürlü

Gelecek günler yıldızlar gibi parlak

Kurtarın düştüğüm bataklıktan

Yarım kalmış şiirler
Gibi

Düşünceler ötesinde yüzen gemiler
Aldı

Götürdüler

Bilinmeyen bulutlara kazdığım ezgiler
Çıkarın
Düştüğüm çukurlardan
Çıkarın

Deldi
Deldi geçti kurşunlar kaburga kemiklerimi

Derman
Bulunmaz bu yüzden bel ağrılarım

Acılı yağmurlar
Islatır yurdumun toprağını

Toplayın zalımlar
Toplayın gayrı

Tasınızı tarağınızı

Doldurdunuz

Acılarla yoğrulmuş hamurlar
Ekşidi
Ekşidi
Ekşidi

Demedik mi denmesi gerekenlerin hepsini

Kuşburnu çiçeği gibi
Şoldu
Ömrümüz mü
Ömürler mi

Gözümüzün önünde tüttü
Hasretle yoğrulu günlerin özlemi

Duydu
Derlerden akan su

Kudurdu
Kudurmuş köpekler
Ağızlar da salya

Bakla tarlasına
Bakla gibi
Ekilecek değildik ya

Topun
Azgına konan
Yarım okkalık bomba
Bile
Olamadığımızı söylüyor şimdi
Bütün dönen diller

Kahpeliğini
Kahpelerin
Bulutlar işledik

Bulutlara

Bulutlar bile
Kahpelik etti

Akşam güneşinin batışı

Okur
Yarım kalan masal sayfalarını

Derler
Derler ki
Her şeyin zamanı

Harman ortasında yığılı
Ömrümüzün hasadı

Kolay mı sanıyordunuz
Rüzgara savrulmayı

Bu gün
Sizin gününüz olabilir

Ama
Gelecek günler
Yıldızlar gibi parlak

Sebahattin Kömürlü

Gelince

Gelince
Zamanı zamanın,
Oturur kara taş üstüne,
Yazar kara kalem deştanını.
Nasıl tattı acımasızlığı,
Buharlaştı,
Buharlaştan
Su misali can...
Canlar can katan
Kan
Nasıl kucak açtı
Kendinden uzaklaşan
Yaşam
Bırakın cı yerini
Ölüme
Kendi çaresizliğine
Çare
Diye
Gömdü
Kendi elleriyle, kendini
Yerin dibine
Yetmez
Di
Ki
Kimse,
Hak ne,
Haklı kim
Kim
Kimse
Herkes,
Kendi yörüngesi içinde
Döndü,
Dünyanın dönüşü ne
Ayak uydurma
Zor...
Görmese göz,
Bundan ötesi
Bilime
Bilim adamına
Sor
Söyler
Dilinin döndüğünce,
Ceplerinin şişkinliğice
Takılan takılar misali
Ekonomi...
Seyreder,
Kendi elinde
Kendi resmini.
Kimse,
Çare olamadı,
Ölamazdı,
Garip,

Garipliğini
Anladı.
Kilometrelerce kaldırım taşı,
Kaldırın,
Kaldırın milletin sırtından bu yükü.
Varın gidin
Leş kargaları,
Yeter
Emeğe
Saldırmayın...

Sebahattin Kömürlü

Gelirde geçersin diye

Ne çöldü yaşadığımız,
Ve
Ne de
Bitimsiz deniz...
Solgun yapraklar gibi dallar üstünde,
Ağlayan gözlerle,
Şu,
Deli bulutlara bakmaktan yorulduk...

Gelirde geçersin diye,
Yolumun üstünde biten,
Kara dikenleri,
Kanayan parmaklarımızla,
Yolduk...

Ne çöldü yaşadığımız,
Ve
Ne de
Bitimsiz deniz...
Solgun yapraklar gibi dallar üstünde
Ağlayan gözlerle,
Şu,
Deli bulutlara bakmaktan yorulduk...

Sebahattin Kömürlü

Gelmedin

zaman
geçiyor buralarda
yokluğun
siniyor kayaların bakışlarına
dallar
da
yaprak soldu
dizlerim yoruldu
durdu
susuzluğunu
çöllerde her kum tanesi
duydu
bu kadar acımasız olaman
niye ki
gelip geçtiğin yollar üstünde
bekledim
bekledim
nerelerdeydin
nerelerdeydin
söylemedin
söylemedin
gelmedin
gelmedin
...
...

Sebahattin Kömürlü

Gemi yan yattı

Bir Gemi Nasıl Yan Yatırılır.?

Gemicilik hakkında her hangi bir bilgim yoktur.

Ancak biz deniz de değil karda gemiyi yan yatırdık. bedel olarak 17 yaralı 10 şehit. Soru bu günahsız askerlerin, (Ki onlar da büyük bir ihtimalle yaptıkları işten anlamıyorlar ve konuların da uzman değillerdi) bir anda neden ve niçin öldürüldükleri. Ülkede bir çok iş alanında güvenlik olmadığı gibi bu alanda böylesi bir kaza (-ki buna kaza demek kanımca yanlıştır.) bir ilk olsa gerek.

İş güvenliği konusunda iş verenler, gerekli tedbirleri almak bir yana, bu konuda gerekli donatıya da sahip değillerdir.

Aslında konu o kadar önemlidir ki, bu konu ilkokul sıralarından başlayarak hayat boyu devam eden bir eğitim konusu olarak algılanmalıdır.

İş güvenliği, yalnızca iş ile ilgili bir konu olmayıp, yaşamı güvene almayı da ilgilendirir. Güvenlik, bulunduğu ortamda veya ortamlarda kişinin hem düşünme alanını genişletir, hem de yaşam kalitesini yukarıya çıkarır.

Güvenlik aynı zamanda güvenli bir toplumun oluşmasını da sağlar.

Ülkemizde yalnızca iş güvenliği tedbirlerinin gereği gibi alınmamasından her yıl on binlerce insan can vermekte, on binlercesi de sakat kalmakta.

Bu kayıplara ve sakatlıklara sadece "Yazık" diyerek veya "Güzel öldüler" diyerek yanıt vermek yeterli değildir.

Sosyal devlet ilkesini kabullenen bir devlet, devletin sadece vatandaşı soymak olmadığı bilinci ile hareket etmek zorundadır.

sosyal devlet, vatandaşı eğitmek, ülke insanlarının yaşam kalitesini yükseltme adına, gerekli donanımları yapmak ve uygulamaya geçirmek zorundadır.

Sebahattin Kömürlü

Gerçek

zaman
değiştirmiyor gerçeği
durur olduğu gibi ağırlığınca
yerli yerinde
gerçek

Sebahattin Kömürlü

Gerçek sevda dan yana

boyunduruklar altına giren boynumuz,
bilinmiyor, bilinemez sonumuz.
varımız yoğumuz,
bir kuru nefes.
aç
midelere umut neyler
söyle?
kara dağ üstünde bulut,
unut diyorlar hey yar,
yaşam sevdası
çoktan alındı
topraktan.

Sebahattin Kömürlü

Gerçekcilik

boşuna
bel bağlama
gelecek olan gün
bu günden kara
hiç ufuklara bakma
umutla
dağları dağladı
yolları bağladı
emperyalizim
tüm dünyayı sardı
para
pazarda
mezarda
damarda dolaşan kanda
din de
iman da
okul da
sıra da
tüm bunlara bakıp ta
don kişot olabiliyor musun
durdurmak için
zehirli bacaların dumanını
susturmak için
aç çocukların karın ağrısını
bir nebze azaltmak için
çaresiz ananın acısını
öyle
öteden öte
secmece
insan pazarı
....

Sebahattin Kömürlü

Gezi

bir gezi
dir
bizim ki si
dağda kırdan bayır da
değil
somali de
myanmar da
gez
geze bildiğince
burnunu büzüştüre büzüştüre
göstermelik olduğunu bildiğin halde
al bebeleri kucağına
tikisine tikisine
bir kaç saniyeliğine olsa bile
katlanamayan burun deliklerine
hükmedemediğin göz bebeklerine
belli sözün geçmiyor
beyninde düşüncelerin dışarı vurması bile
yeterdi gerçeği görmeğe
lakin
niye
bu ölüm mevsiminde
dağlarımızda solan çiçekler ile
ele ele verip
bir şarkı söylemek varken
niye
bunca kin dolu gözlerinize
ağlamak bile yakışmıyor
ara sıra
yine
şiir okudum diye
ödüllendirdiğiniz bölücülüğü
koymak varken orta yere
akşam yemeklerinde
abd yakışıklılarıyla ile
el ele....
daha
ne isteyebilirdi
düşünen beyinlere
sunulan okul
imam hatip
bismillahirrahmanirrahim
daha ne?
bu kadar
yeterli değil mi
sizce.

Sebahattin Kömürlü

Gidiyorsun

Gidiyorsun artık ibne
Dönmiyeesin geriye
Yargı bekliyor bak seni
Yağlı urgana gelesin

Yaptıkların ettiklerin
Hesaba çekildiğinde
Kem kûm edip çenkirdiğin
Günleri hatırla şimdi
Ne demiştin biliyon mu
Unutman önemli değil
Kayıtlar gösteriyor bak
"İspatlamazsan na mertsin"
Dediğin de ne diyecen.
Tabii ayvayı yiyecen
Yok 15 temmuz falan filan
Bitti yalan dolan ulan
Kumpasları nasıl kurdun
Birer birer anlatacan
Mezara gitmiyecek sır
Boynu bükük yalakalar
Çözülecek birer birer

Sebahattin Kömürlü

Göç ve göçenler

Daha
Doğmamış güneşlerin ardından,
Bir yol,
Uzar,
İstanbul limanlarından,
Orta Anadolu'nun kıraç topraklarından,
Bir akını karşılar,
Kucak, kucak
İstanbul.

Ninniler söylenir geceleri.
Yollar uzar.
Geride kalır karlı dağlar.
Ayrı baharlar,
Ayrı yazlar.
Ap ayrı diyarlar,
Ap ayrı yaşantılar.

Dizilir sıra, sıra
Bir biri ardına,
Kimi gecekondulara,
Kimi susuz sokaklara,
Kimi,
Kaybolur gider,
Renga - renk ışıklarla.

Her gün, bir başka güneş doğar buralara,
Taşlar bile
Bir başkalaşır, bir anda,
Tren sesleri, vapur düdükları,
Bir başka hale bürünür sanki Dünya,
Rüya, rüya
Bitmek bilmeyen,
Derin bir rüya.

Sebahattin Kömürlü

Gönder

Kürt bayrağı dikildi bak göndere,
Dediler ki bu böyledir biline,
Miliyetçi olan ibne ne dese,
Kıvırmalar Kıvırmalar gün boyu.

Sebahattin Kömürlü

Göt suriye de olup bieten zülüm üzerine

bir göt
ki
ossurunca kokar
bu götler
ossuramıyor bile
yedikleri neyse
koşuyorlar öteye beriye
çıkarmak bile istemiyorlar
yinede
domalıyorlar alamayacaklarını bildikleri halde
kendi rezilliklerinden öte
koca bir ulusu
lekeliyorlar niye

Sebahattin Kömürlü

Gözlerim

ağlamak için mi
geldin dünyaya
söyle gözlerim
neyledim sana

Sebahattin Kömürlü

Gözlerin

gözlerin
gözlerimi
gözlerimden
aldı gitti gözlerin.

söyle
sen
görüyor mu
gözlerinde gözlerini
gözlerim.

bir bilsen sen
öyle zor ki karanlıkta yaşamak
eğer bilsen
gidermiydin sevgili.

gözlerim
görmeseydi gözlerini
gözlerim

gerçi
sensiz
boş olan bu dünyayı
kör olsam
da
dolduruyor
o güzelim gözlerin.

Sebahattin Kömürlü

Gurbettçi

duman duman
olur tüter gözümde
anılar
anılar hiç unutulmaz
akar mı dereler bildiği gibi

Sebahattin Kömürlü

Güç

güçlüler ve güçsüzler arasında geçen mücadele ortamında, kişi nerede yer alacağını belirlemede zorlanmakta haklıdır.

bir zamanlar 6. filo İstanbul sahillerine demir atarken, 6. filonun gelişini bayram havasında kutlayanların yanında, bu filonun tam (güya) bağımsız bir ülkenin kara sularına girmesini dahi istemeyenler vardı.

bu filonun ülkemize gelmesini onaylayanlar, bu onay fikrinin, kendi fikrileri mi olduğunu, sorgulamamız gerek.

bu fikrin, bu kişilerin fikirleri olmadığını baştan söylemek, bizi peşin yargılı yapmaz.

çünkü, bu fikir büyük bir baskı sonucu, topluma ve toplumda bireylere adeta dayatılmıştır.

burada, bu kişilerin fikri oluşumlarını sağlamada yukarıdan gelen bir dayatmayı kendi fikir ve dünya görüşleriymiş gibi, kendilerine kabul len dir diklerini de görmekteyiz.

bu şahıs ve şahsiyetler, toplumda zaman içinde egemen güç haline geldiler.

hal böyle olunca, bu kişiliklerin gücünü oluşturan gücü de analiz etmemiz gerek.

bu güç emperyalizmdir. bu güç ki bu ülkede 1938'den sonra milli eğitimi dejenere etti, köy enstitülerini kapatıp yerlerine imam hatip okullarını ikame etti, bu güç ki milli sanayi yi yok etti, bu güç ki köylüyü ve tarımı bitirdi.

bu güç kendine uygun siyasi yapılanma yanında, kendine entegre ettiği bir sermaye modeli ile ülkeyi şekillendirmektedir.

burada emperyalizmi bir güç olarak ele aldığımızda, bu güç yalnızca ülkemiz için değil, tüm dünya için bir tehdit olmanın ötesinde, bir tehlike arz etmektedir.

bu güç, ülkemizde tüm milli değerleri yok etmekle kalmamış, en son Türkiye cumhuriyeti başbakanı ulusalcılığı yerden yere çalmış ve ulusalcı olmanın utançlığından dem vurmıştır.

bu güç ne kadar güç kazandı ki, bu ülke ulusunun ulus olmaktan utanç duymasını sağladı.

eğer ulus olmaktan utanç duymayan bir küme olsa başbakana "ne diyon" diye bir şeyler derdi.

böyle bir küme var mı, başbakana bir şeyler dedi mi, demedi mi. bu, bu kadar önemli değildir. çünkü emperyal güç bir ülkenin başbakanına böyle bir cümle kurdurabilmiştir.

ABD de Mc Carty döneminin sona ermediği gibi ülkemizde de baskı ve zulüm dönemi sona ermemiştir.

1968 de ülkemize 6. filonun gelmesini istemeyenler nasıl komünist diye ezildi, işkence edildi, idam edildiyse bugün de andımızı kaldırmaya çalışan güç aynı ve farklı

metotlarla aydın katline devam etmektedir.

6. filonun ÷lkemize gelmesini istemeyenler ÷lke bağımsızlığının ve de bağımsızlığın bilincini bilerek hareket edenlerdi.

keşke 6. filonun ÷lkemize gelişini alkışlayan hainlerin bu eylemlerindeki fikirleri kendi has fikirleri olsa da emperyalizm den almış oldukları devşirilmiş fikirler olmasaydı.

29 ekim 2013

Sebahattin Kömürlü

Gün gelir

Gün gelir,
Dinense bütün rüzgarlar,
Kim bilir dallarda yapraklar,
Nasıl bir türkü tuttururlar...
Ağlar kuşlar,
Ağlar kuşlar...

Sebahattin Kömürlü

Güneş batıdan doğacak

Güneş
Doğudan doğar
Doğu da değil
Doğu
Şimdi
Batıdan doğacak
Güneş
Öyle bir doğuş olacak ki
bu doğuş
Zulmün bittigini
Yalanın talanın
Ve de
İhanetin bedelinin ödettirildiği
Bi doğuş
Bu doğuş
Isıtacak Anadolu topraklarını
Yeniden aydınlanacak Anadolu bozkırları
Son bulacak hayasızlıklar
Ve
De haksızlıklar
Doğudan doğmayacak güneş
Batı dan
Silivri zindanlarından doğacak
Siz
Hamam böcekleri
Siz fareler
Kalleşler ve de
Kahpeler
Siz
İşbirlikçiler
O zaman
Saklanacak köşe
Bukamiyacaksınız
Bu yurttta

Sebahattin Kömürlü

Ha dn ha bu gün değişmeyen reel gerçek

Dğmlenmiş
özemezsiniz

Kenetlenmiş birbirine
Paslanmiş
Tmde zincirin halkaları

Duyulmaz bütün sözler
Bundan
Sonrası
Kaf dağını anlatan
Bir masal sayfası...

Siz
Siz olduğunuzu bilir misiniz?
Nedir benliğiniz
Nesiniz
Bir yaratık
Bir canavar mı?
Anlaşılmayan sırrınız
Yapınız
Harcınız
Ustanız
Haydi biraz anlatınız

Kişi kişiliğince değer kazanmalı toplumda
Kişiliği
Bulunduğu yere
Layık olmayanlar
Niye
Gelmişler ta o yerlere

Bizde mi?
Yoksa
Başka yerlerde de mi?
Bu dünyanın düzeni
Her yerde söyleyin sürecek mi?

Hizmet
Güven
Bunları topluma vermesi gerekenler
Bir bizim toplumumuzda mı?
c görünür
Gören göze neden
Ta tepeden tırnağa
Nasıl da rtmş kendi kendini
Rüşvet onda
Yolsuzluk onda
Sadistlik
Danışkası onda

İnsanın hiçbir anlam taşımadığı

Bir yer varsa
O da devletin kapısıdır
Devlete
Arkasını dayamayanlara
Onu çiçek gibi taze tutmaya çalışanlara
Reva bu mu?
Bu topraklarda hala
Dedesinin, nenesinin, anasının, babasının, canının
Kurumamış kanını koklayanlara
Sunulan hizmet
Sunulan güven
Söyleyin haydi durmayın neden
Ahmet, Mehmet çaresizlikten boynu bükük
Gülmek
Onlarında hakkı değil mi?
Yarım odalık bodrum katlarda
Altı aylık yavruları kucaklarında
Üstlerinde katmer, katmer katlar
Üstlerinde on yıllık esvaplar var
Benizleri solgun mu?
Solgun
Bakışlarında öyle derin
Öyle boşluklar var

Ve
Kapılmış bütün köprü başları
Hanları
Hamamları
Milyarlık çarşılarında
Günde yüz liraya, üç yüz liraya
Hamallık yapanları
Köyden gelip şehre
Şehirden köye yollananları
Karakolları
İstanbul'un karakolları
Türkiye'nin karakolları
Mahalle karakolları
Kabadayıları
Havalıları
Derdini anlatamadığın karakolları
Neleyeceksin yurttaş
Neleyeceksin
Bunca karakolları
Paran varsa suçunun unutturduğun
Paran yoksa suçsuzluğunu anlatamadığın karakolları
Neleyeceksin bunca karakolları
Neleyeceksin bunca kabadayıları
Oturmuşta koltuğuna
Selamına karşılık vermeyen
Sözüne sözle değil hakaretle yanıt veren bir baş komiser
Artık ne söylesem

Dinlemiyor
Dinletemiyorlar
Biz buyuz
Bundaniz diyorlar
Ve
Ne olduklarını da söylemiyorlar

Asgari ücret aylık on bin lira
Bir ehliyet bugünün parasıyla yirmi otuz bin lira
Çık çıkabilirsen
Elli binde var bunun ucunda

Duyuruldu ne memur nede işçi alınacak
Sordular bu vatandaş ne yapacak
Dediler
Devlet millet böyle kurtulacak
Herkes umutla yarınlar bel bağladı
Da
Gördük ki
Her gelen yarında ayrı bir aldatmaca
Adamı olan adam oluyordu bu toplumda
Ağzınla kuş tutma
Top atsan da
Yoksa büyük başlardan bir baş arkanda
Yaşamaya bile hak tanımıyorlardı insana

Sokaklarda
Lacivertimsi elbiseler altında
Görev yapıyorlardı belediye memurları
Çarşı pazar her yanda
Birkaç sert çıkış
Ondan sonra
At birkaç binlik sol taraftan çaktırma kimse görmesin
Ha

İşe de alınıyordu
İşini yapan kişi
Ve bu gidişi
Ne düzlüğe çıkacağımızın belirtisi
Nede gelecek günlerin bugünleri aratmayacağı gibi
Bir şey söylemek
Hele hele yazıya dökmek
Zor geliyor kaleme zor
İşte her şey bir yana
İnsanın etrafına bakıp ta
Kabullenemediği şeyleri görmesi var ya
İster isyan deyin ister isyankar
İsyan ediyorum isyan

Sebahattin Kömürlü

Haberin olsun aif

söyleftim resmin le
gün doğana dek
esin perim oldu
sağ olsun...
kokladım saçlarını
huzur duydum
baktım gözlerine
umutu buldum
baldı dudakların
karnım doyurdum
sonra
binlerce öpücükten gerdanlık yaptım
andaftır diyerek boynuna taktım
göremezsın ama
haberın olsun...

Sebahattin Kömürlü

Hain

hain
elbette bilir hainlik ettiğini
bilir yemlendiği gittiğinde
ayvayı yiyeceğini

...
hain
öyle bir hindir
ki
bekler deliğinde sinsice
yılan gibi
kusmak için zehrini

Sebahattin Kömürlü

HALKIM aıç

Halkım gözü kapalı karnı aıç...
Halkım umut ekmek öğüt, aıç...
Tüm insanlar gibi halkım, istemeden
Ve bilmeden doğmuş...
Türksün demişler, Türk olmuş
İslamsın demişler, İslam!
Unutturulmuş halkıma
Halkımın en önce insan...
Halkım büyük sözünü, hak bilir inanır
Masal dinleyen çocuklarca saftır...
Ve bundandır ki halkıma, yaşam beşik
Halkım hepten büyümez çocuk...
Halkım zamanıdır, kalk beşiğinden uyan!
Aıç gözlerin masal değil gerçektir yaşam...
Yılmadan, durmadan ve yorularak
Şalt çalışılarak hiç öğrenmeden
Öylesine görkemli işler başar ki
Çocuklarına kalsın öğrenmek işi...
Ve onlar tok, mutlu, güleç olmalı!
Halkımın yüzlerce yıllık uykusunu
Onlar
YAŞAMAMALI! ...

Sebahattin Kömürlü

Hani

Hani,
Günler nasıl biterdi, peş peşe,
Varmazdı farkına,
Diz,
Göz,
Anlamazdı yürek üst üste konan sızıları,
Dağlarda,
Her bahar yeşeren dalları,
Çok mu özledim,
Şanıyorsun?
Yok...
Bakamaz oldum başım üstünde dans eden bulutlara,
Öyle, delice sevdalar sarstı ki yüreği,
Dinlemiyor kaburga kemiklerim, söylemek istediğim ezgiyi.
Aldı,
Gitti.
Kara taşlar üstünde yeşeren yosunlarda,
Anlatırlar,
Uzun zaman,
Güneşin ilk ışıklarıyla,
Niye geldiklerini şu dünya'ya

Sebahattin Kömürlü

Haram olsun

"haram olsun"
diye haykıran bir ana
kadar
hakkımızı
haram etmeliydik
alçaklara.

çıkamamalıydı lar
musalla taşlarına
geberikleri
kalaydı ortada

ibret olaydı dünya aleme

bu zalimlerin zalimlikleri

unutulmaz
ibret olurdu
belki.

Sebahattin Kömürlü

Hatıra

güneş doğar
ay da doğar sanırsız

...
parlar mı yıldızlar böyle
her gece yarıları...

ara sıra
bazı bazı
seni
unuttuğumu sanırım

...
tekrar hatırlarım
hatıralarımı...

Sebahattin Kömürlü

Hatırla

bak
nasıl geçiyor zaman
istemediğin an
yüreğindeki yaradan
dökülen kandan
kımıldanan
yaşanan anılardır durmadan
gelir geçer gözlerinin önünden
bazı atlı
bazı yaya
kalkma dersin
uzandığın toprakta
binlerce anı var
senden benden başka
kim kime yar olmuş sonunaca
durduğun duraklar boyunca
ağırlaşan yükleri
hatırla.

Sebahattin Kömürlü

Havey anamın türküsü

boş tuluk gümüler mi
dertsiz baş iniler mi
yavru yaresi olan
söyleyin hiç güler mi

Sebahattin Kömürlü

Hayalin

Hep,
Hayalinle görür gözlerim güzellikleri,
Papatyaları, leylakları, gelincikleri,
Nar tanesi kadar kırmızı dudakların,
Olgun meyveler benzer yanakların,
Ama
Sen
Olmayınca yanımda,
Yıkılır birden dünyalar,
Kaybolur giderim karanlık dehlizlerde.
Sen,
Gelemezsin buralara,
Buralarda açan güller bile,
Hüsran gülücükleri dağıtır,
Acımasız duygular altında toprak,
Ezim, ezim
Ezilir kurşunlar la,
Adın,
Adın aklıma gelirdi,
Yaşadığı mı hatırlarım,
Sonra,
Tel örgüler gözlerimi oyarcasına...
Dağılmaz üstümden kara bulutlar,
Boşuna çırpınır denizde dalga,
Özgürlük rüyaları görmek bile yasak burda,
sensizlik, sevgili,
Sensizlik var ya,
Boğum, boğum boğuyor boğazımda,
Ağrılı hıçkırıklar,
Çoğaldıkça çoğalmada...
Dallar da,
Yeniden yeşermeye başladı yapraklar,
Kuşlar,
Dönüm, dönüm
Dönüyor geri,
Elimde değil kendi benliyim,
Öyle şaşkınım ki bu bataklıkta,
Bir halat gibi uzatıyorsun ellerini,
Tutamıyor,
Tutamıyor parmaklarım,
Parmakların,
Öyle ötelerde ki,
Gel,
Götür beni
Diyen bir
Ses,
Yükselir,
Yükselir gök kubbeye,
Dağlar,
Ses verir sesime,
Yine de,
Uğultulu ötüşleri baykuşların

Galip gelir,

Kahkahalar yükselir zeytin ağaçları boyunca alaylı,
Daha ne kadar sürecek bu işkence...

Karanlık gecelerde,

Işık gibi

Şüzülü, süzülü verdin,

İçimde,

Sevinçli ürpertiler uyardın...

Sebahattin Kömürlü

Hayat

Hayat,
Zenginlerin aşkları,
Fakirlerin,
Açlıkları.

Sebahattin Kömürlü

Hayatın içinden

bir dala asılı sarkaç örneği
sallanır ip üstünde
hayat oyunu
karagöz olur
hacivat olur

olur
elinden geldiğince
elinde oyuncak
kader
bağlamaz hiç bir zaman
zaman yolları birbirine
hep
ayrık kalır
ayrık otuna
özlem

anlarmı
boşunalığını bakış

Sebahattin Kömürlü

Hayyam 1

akılla bir söyleşim oldu dün gece:
dedim: ey akıl, ey her bilginin anası!
soracaklarım var, cevap verir misin?
zordayım, bir yol gösterir misin?
dedim: şu yaşamdan bıktım, ne yapsam?
dedi: biraz daha yan ve dayan!
dedim: anlat bana, nedir şu yaşamak?
dedi: bir düş, bir görüntü ve kaybolmak.
dedim: ağaya, beye hizmet etmek nedir?
dedi: az zevke karşılık çok dert çekmektir.
dedim: şu zalimler yok mu, kim bunlar?
dedi: kurt, köpek, çakal makal da var.
dedim: daha anlat bunlar neyin nesi?
dedi: üç beş sevgisiz, üç beş kötü niyetli.
dedim: bu deli gönül ne zaman akıllanacak?
dedi: daha var, biraz kulağı burkulacak.
dedim: beğendin mi Hayyam'ın sözlerini?
dedi: güzel laf etmiş, sayıp dökmüş derdini.

Sebahattin Kömürlü

Hayyamca

Tam tam davulları çaldığında
Sakin uğrama yanıma
Derler se ne anladın bu hayatta
Bir nefeslik bi maceraymış
De aslındı

Sebahattin Kömürlü

Hedef

namludan çıkan mermi
hedefe yöneldi.
tam isabet.
delindi düşmanın alını.
devrildi yere düşman.
kalkamadı bir daha
ayağa.
nefes alamadı.
yürüyemedi.
karısına sarılmak ne?
çocuklarına bir kilo meyve götürmedi.
düşman,
bir camii avlusuna
sergi misali serildi.
musalla taşı denen taş,
"bu düşman
nerede düşmanlık etti"
daha ötesi
"düşman neydi? "
"bu kurşun
niye devirdi bu bedeni.? "
sala verdi hoca.
toplandı cemaat,
kılındı namaz.
düşman,
kim,
kime düşmandı
ki,..
bir
top mermisi fırladı,
koca evi darmadağın etti.
ev içinde kedi,
ev içinde fare,
hamam böceği,
ana, bebek, baba, karı, kız
parçalandı.
bir süre
düşündü örümcek
niye ağları dağıldı diye.
bu kin gök kubbeden inmişti.
havayı dele dele gelen bu mermi,
delip geçti.
düşmanın beynini.
parça parça kafatası,
yan yatmadı düşmanın bedeni,
koca binadan,
bir ağlama sesi duyulmadı.
yankılanmadı duvarlarda bir seda.
tavanda tabanda,
buz tuttu sözcükler.
havada,
donu donu kaldı duygular.

bakışlar,
yitirmiş anlamını.
gözler açık,
gözler parça parça.
resim kareleri düştü ekrana.
şu kadar ölü,
şu tarafta,
bu kadar ölü bu tarafta.
taraftarlar vardı.
hendekler vardı.
hendeklerin arkasında,
hendeklerin önünde,
ve
dağıtıcı,
ekmek dağıtıyordu.
açlara.
başbakan,
ekranlarda,
cumhurbaşkanı ekranlarda.
bu,
başlar,
ne diyorlardı hala.
muhalafet partisi başkanı,
"arkadaşlar" diyordu.
arkadaşlarına.
"vatan, bayrak" falan diyordu. bir diğeri.
bu arada
camiler yanıyordu,
mermi izleri sütunlarda.
evler,
delik deşik,
şehirler yıkık.,
bizler,
bir filimi seyrediyormuş gibi,
tarafı,
tarafına göre,
"katil" diyordu karşı tarafa.
bir baba,
kucığında çocuğu,
sokak ortasında,
atılan bir bombanın tam ortasında.,
"kamer
kamera " diyor polis.
yakalamıştı zulada,
elleriyle koyduğu poşeti,
sallıyordu kameraya.
hani derler ya
"at izi, it izine karışmış"
polis,
polis miydi yoksa,
tarifi olmayan alçaklığın,
uygulayıcılarında birimiydi, yoksa...

aslıda
bu kurulan büyük kumpasa,
devrin başbakanı
nasılda alkış tutuyordu.
baksana,
bombalar, silahlar toprak altında.
dünyada ilk defa,
kepçeyle kaza kaza
el bombaları çıkarılıyordu gün ışığına.
bir alçak
alçak başbakan
"ben savcısıyım" diyordu.
zaman
zaman dolandığında,
bu davanın savcıları kaçtığı halde
bu alçak başbakan,
çok alçaldığından
cumhurbaşkanı oluyordu
bu topraklarda.
"kumpas" diyordu
akademilerde
"kumpas kurdular diyordu."
buna,
aklı olmayanlar bile,
akıl erdiremiyor,
bir onbaşı bile,
"ne diyon" lan demiyo.
"anayasa
ithal" diyor.
ama
bu anayasaya göre yemin eden adamlar
adam mıydı,
aldatıcı mı?
Bir maskeli hain mi...
Tanımı olmayan bir şey di...
Başkanlık diyordu
Artık
Neyse başkanlık

Velet
Bir gemi
Bir gemi daha indiriyordu deryaya
Deryalar bunlarındı
Bin odalı saraylarda
Uyanıp uyandıklarında
Yepyeni bir dünya yaratılmış oluyordu bunlara
Paralar sıfırlanmıyor
sıfırları arttırıyorlardı boyna
Boyunlarında
Madalya
Madam konuşmaya başladığında "tüm sakatlar, dawn senduramlu olsa " diyordu.
"Ne güzel olurdu."

"Maskot" diyor.
Kadın
Bu kadın
Ne kadar vicdansız ki,
Tüm sakatların maskot olması için,
Tüm sakatların
Dawn sendromlu olmasını istiyor.
Kocasını
Bir başkan olsun
Bununda icabına bakar.
bir bodrum katta
bomba
mermi
bir bodrum katta
terör
ölü
koskoca bir devlet
bir borum kata
giremiyor
cumhurbaşkanı dışarda
başbakan içerde
konuşuyor
Eski bakanlar
Konuşuyor
"Dolmabahçe" diyor.
"Biliyor" diyor.
Adam
"Bilmiyorum" diyor.
Kahvelerde ölüm
Başbakan
Kabede dua ettiğini söylüyor.
Zaman geçiyor.
uçak düşüyor.
denizler dolusu ölü
sahiller dolusu ölü
para dilenmeye çıkıyor
hükümet.
bir kaç milyar için
satıyor tüm ülkenin benliğini
emperyalizme.
bir zamanlar
emevi camiinde namaz kılmak için yola çıkanlar
koca bir coğrafyayı kana bulamadan aldıkları zevkle
dünya turuna çıkıyorlar
yanlarında korumaları
korumaları
burun kırmaya devam ediyorlardı
zırhlı arabaları uçaklarla
taşınıyordu ekvatora
ekvatorda
burnu kırılıyordu ekvator millet vekilinin
ve çakma

başkan
konuşuyordu kürsüden
"ticaret hacmi " diyordu
"yol" diyor,
"inşaat" diyor
"para" diyor
milyonlarca insan Türkiye'ye akın ediyor.
Türkiye'de başbakan
"Birleştirici güç" diyor.
Neyse bu güç.
Tutkal gibi bir şey mi,
Yoksa
Mayası bozuk bu alçakların
Yeni bir hainlik planıydı.
Bir diğer tarafta
"Yok böyle bir şey, uydurma"
"Fetö terör örgütü" yok diyor.
Bu manyak,
Bu büyük manyak,
Donkişotluğa soyunuyordu.
Ankara belediye başkanı olan zata,
Zart zurt ettiği anlarda
Nasıl kıvırdığını
Unutmuştu.
"Ben de dağa çıkardım " diyen bu hain dölü
"Canım delikanlı ne hale geldi "
Dediği günlerden
Bu günlere geldi
Geldide şimdi
"Hesap verecekler " diyor.
Bir poster indirildi diye duvardan
Ayaklanan koca parti
Memleket yangın yeri iken
Yalan üstüne yalan üreten
Bir kulüp haline nasıl geldi
"Adım gibi biliyorum" diyen
Diyen millet vekili
Niye söylemiyor,
milletten saklıyor gerçeği.
Bu gerçek
Eğer gerçekse
Milletin vekili
Nasıl saklar milletten gerçeği.
Dahası
Böyle bir kancık
Nasıl milletvekili olur ki
Bu durum
Göstermekte
Milletin nasıl aldatıldığını.
Ve cumhurbaşkanı
Meydan okuyor Amerika'ya
"Dostmusun"

"Bu nasıl dostluk" diyor
Kaşlarını çata çata.
"Karaktersiz" şehit babaları vardı.
"Beş evladım var feda olsun" diyen, karakterli şehit babaları vardı.
Birde
Para babaları vardı
Şehit olmazdı evlatları
Armatör olur
İş adamı olur
Zengin olurdu bu ibne döllerini.
Ve, beğenmezlerdi emeği ile geçinmeye çalışanları.
Asansörle düşerek ölenleri,
Maden de yanan binlerce insanın canını,
"fitrat" diye sunan alçakları.
Dahası
"benim çocuklarım helal lokma yemedi" diyen yavşaklar,
Nasıl anlatılır bilmiyorum ama,
Tarih elbette yazdı bunları.
Bebek katillerine "sayın"
Atatürk'e " ayyaş"
Toprağa " nato toprağı" diyen
Bu acımasız katiller,
"Himalaya, everst"
"Gemi, batıyor"
Falan
Demeye başladı.
Aslında
Oyun içinde oyun oynuyorlar boyna
Boyunlarında kırmızı renkli gravat,
Bu satılmış alçaklar
Başladılar baş başa görüşmeye
Eski cumhurbaşkanı
Yeni cumhurbaşkanı
Ne konuştu
Bilen
Varmı.
Hemen her hafta
Muhtarlar toplantısı yapılıyor kaçak sarayda
Kaymak amlar toplanıyor
Valiler toplanıyor
Başkan müsvettesi konuşuyor
Konuştukça bağılıyor
Bağırdıkça bağılıyor
"Beş tepenin yolları" diyor
"Bilmiyorlar beş tepenin yolunu"
Böyle yolsuzluk olur mu?
"Gemi var, gemicik var"
Koca bi cumhurbaşkanı
"Hey " diyor
Hey hey
Sanki halay çekiyor
Adam

Meydan okuyor
Sonra
Kısıyor kuyruğunu
Dayak yemiş it gibi
Siniyor bi köşeye
Bir başbakan
"Türkler'i imtihan ediyoruz
Suriyeliler imtihansız giriyor.
Helal lokma diyor."
Bu adam elbette Türk değil
Ama
Ne bok olduğunu da söylemiyor.
"Çocuklarımızı feda etmeye hazırız " diyor.
Sanki
Bir tavuk civcivinden bahseden bu hainler
Kendi
Hain döllerine
Paralı askerlik yaptırıyor.
Bir bakan
Milli eğitim bakanı
Bu alçak bakan
Kendini yakan onlarca öğretmen adaylarına,
"Gösteriş" diyor.
Dahası
Daha acımasız olanı,
"Cami önünde yem bekleyen güvercinler gibi"
Diyen alçaklar da var
Öğretmenlere
Öğretmenler,
Çekilen kura sonucu
Seviniyordu kuradan çıkanlar.
Ama kura dışı kalanlar
Kalanlar
...
Cumhurbaşkanı
Sanki ni bağış yapıyormuş gibi
"Şimdi, doğuya çekilen kurallar, Batı'ya dönmek isteyecek"
" bazı meslekler para için yapılmaz " diyor.
Her şey "para" değilmiydi.
"Askerlik de
Yan gelip yatma yeri" değildi.
Kadın
"Harem okuldur" dedi
Yani
Bu okulda
Neler öğretiliyor
kadınlara
Padişaha daha şirin görünmek adına
Nasıl güleceklerini mi
Yok
Yoksa
Hadım edilmiş oğlanlarla

Nasıl yatacaklar yatakta
Bu sapık
Kocası başkan olmadan daha
Hazırlamaya çalışıyor
Haremi aklınca
Kendi
Hanım ağa olacak ya
devrimler
Nasıl devşirilirdi
Bir an da
Koca coğrafya döndü
Orta çağ karanlığına
Şairler türedi
Yazarlar türedi
Bu akıma
Akıl veriyorlardı boyuna
Halka
"Salak" diye diye
Kendi salaklıklarını alçaklıklarını
Saklıyorlardı
Aslında
İnsan bedenini metalaştıran bu yaratıklara bir sıfat da bulmak mümkün değil
Dahası
"Çok üzgünüm
Çok kırıldım
Dürüstlük gerek"
"Yeni bir güney doğu inşa edilecek
Benim kürt kardeşlerimin kanını emdiler bunlar"
Ve diyor ki
"başkanlık"
"Çocuk oyuncağı mı"
İllâ Ki
Başkan olmak istiyor alçak.
Bi başka başkan
"Türkiye'yi yol geçen hanına çevirdiler
Biz Avrupa ya altı milyar verelim" dedi
Karşı taraf
"Mesele para meselesi
değil " diyor
Ama para ya evet
Süreye yi kan gölü ne çeviren hükümet
"İnsani" diyor.
Bunlar nasıl insan?
İnsanlık anlayışları ne
Belli ki
Durmadan vampir filimi seyrediyor bu kan emiciler
Doymuyorlar bir türlü insan kanına
Sokaklarda tanklar geziyor gece gündüz
"Yeniden kuracağız sur u"
Diyor cumhurbaşkanı
Sahnede
Halk

Alkış alkış
Çocukça
Coşuyor cumhurbaşkanı
Sallıyor parmağını
Parmak sallandıkça
Coşuyor kalabalık
Kalabalık coştukça
Sesini yükseltiyor
Cumhurbaşkanı
Seş yükseldikçe
Bağırıyor kalabalık
Al gülüm
Ver gülüm
Bi ilişki
Bunun adı
Demokrasi
Nasıl bir şeyse
Hiçbir kural tanımayan bu düzen
Yeni bir düzlem yaratıyor du
Eski anayasa başkanı
Alçak
Para cezasıyla savmıştı
Laiklik düşmanı olan bu hainleri
Şimdi diyor ki
"Yargıda bir vesayet gitti,
Şimdi başka bir vesayet geldi"
"Parlemonter sistemin dna larıyla oynadık, biz işlemez hale getirdik"
" kenan da seçimlerle geldi" dedi.
Bu hain dölü
Belli ki uyanmış.
Üstüne toprak atıldıktan sonra.
Uyansan ne yazar vicdansız terör yanlısı
Seni anayasa mahkemesi başkanı yapan alçak da
Vatan haini idi
Şimdi
"eciniler mi, cinlermi yapıyor terörü"
Ankara'da yüzlerce parçalanmış bedeni
Nasıl savunuyor alçaklar
Kanal kanal dağılmış
Konuşuyor hainler
Bakan kınadı
"araç seyir halindeydi, müdahale edemedik"
Tatmin olun insanlar.
Eğer
Olabiliyorsa
İç işleri bakanı
Nasıl
İç işleri bakanı oldu
Neydi bu gavatın liyakatı
"Meşru müdafaa hakkını kullanacağız " dedi
Cumhurbaşkanı.
Neydi ulan meşru müdafaa

Her on günde yüzlerce insan bombaların parçası ile parçalanıyor iken
Neydi ulan
Meşru müdafaa
"bu mesele"
"bu mesele"
Neydi ulan mesele
Utanmadan nasıl çıkıyor ibne insan içine
Mesele
Insan mı
ecinni bu alçaklar
Bilen varsa söylese
"dedim ki, teröristleri mi sevindireceğiz" dedi.
ne demekse
"sokakta gezen birinden ne farkı iç işleri bakanının"
"ankara da emniyet müdürü bile yok"
yok
yokta
olsa ne yazar.
"terörle yaşamaya alışmalıyız" dedi
başında prs olan bir ibne millet vekilli
hemen hemen tüm prs ler
yazarlar
sanatçılar
gasteciler
yandaş ve yavşaklaşmışlar
teröristti cumhurbaşkanına göre
yalaka ve yandaş olmayanlar
memleket yanıyorken
azerbaycana geziye gitti, alçak.
"ahlaki sorumluluk çerçevesinde" dedi
başbakan
bu arada
"vatanımıza sahip çıkmalıyız " dedi
cumhurbaşkanı
bu
namussuz adam
bir kere türküm demedi
türkiye cumhuriyeti vatandaşlığını bile kabullenmeyen bu alçak
bop başkanı olduğunu unutmuş gibi
"biz ortaya ilkeyi koyarız, ilkeyi" dedi
"gerisini yargı bilir" dedi
bu adam
yargıya saygı duymayan bu adam
her şeyi biliyor
"pkk sizi tükürüğü ile boğar"
diyen bir alçağa
başbakanken bir şey demeyen bu adam
"terör tanımı değiştirilsin" diyor.
aslında en büyük terörist olan bu hain
hiç yargılanmadan iti,raf ediyor suçunu
şehitler "kelle" diyen bu alçak
"terörle mücadelede yanımızda olan dostumuz, yanımızda olmayan düşmanımızdır"

diyor
adam
"batsın sizin medyanız" diyor.
bir medya varmış gibi
"ispanyada mültecileri oynattılar" dedi cumhurbaşkanı
bu kahpe değil mi
bunca insanı yerinden yurdundan eden.
böylesi bir yüzsüzlük
tarihte görülmüş mü.
Konya'da
Şehrin ortasında
"Beni öldürün " diyor vatandaş.
Belediye zabıtlarına.
vaz geçmiş yaşamaktan
kalmamış yaşama sevinci bu topraklarda.
Terörle mücadeleyi
Çanakkale savaşlarına benzetti
Cumhurbaşkanı
İşim tuhafı
"Ben gidersem devlet yıkılır" diyen adam
Kendinden başka bir varlık tanımıyordu
Nasıl oldu da
Çanakkale geldi aklına
Bir zamanlar oradaki komutana meydan okuyarak
Silivri zindanlarına atmakla övünen bu alçak
Nasıl hatırladı
Çanakkaleyi
"dedem Sarkamışta şehit oldu"
Diyen bu yalancı
Yalanı meydana çıkınca
Hiç konuşmadı
Bu alçağın en güzel yaptığı
Suçlu olduğu anlarda
Susmak tı
"ispatlaymazlarsa" dedi
ispatlandı
Sustu
"ben demedim" dedi
Bop eş başkanlığı ispatlandı
Sustu
"One minut" dedi
"Öyle demedim" dedi
Sustu
"avrupa samimi değil, biz bir adım önde olacağız dedik"
Aldatıldık diyor.
Aldanmaya öylesine alışmış ki,
Aldanmaması tuhaf olurdu.
Ve
Biz yaptık, demeye başladımı,
Anlatıyordu yaptıklarını,
Yolları, tünelleri, suları
Anlatıyordu gençlere

Dinliyordu gençler
Anlatılanları
Kuxu kuzu
Ara sıra
Mee etselerde
Anlamıyordu cumhurbaşkanı
Bulmuştu bir mekanı
Atlatıyordu yavrucuklarına
Masallarını
Bu
Ara
Ellibeşbin lira danışmanlık maaşı alan kızı
Nisanlandı
Tirollerine emir veren kız güzeller güzeli kız
Nisanlandı
Bu nişan için
On binlerce
Polis korumalık yapsın diye görevlendirildi
Hayırlı ve zengin çocuklar doğuracağı kesin
Yine usa lı aktörlerle aksam yemeği yiyecek mi
Zengin kocası müsaade edecek mi
Dini miz buna müsaade eder mi
Hocalar ne der
Ulemanın vereceği fetva var mı
Ulema önemli.
Lakin bu ibnelerde
Adamına göre muamele ederler mi.
Diyanetin başı
"o arabaya binmiyorum" dedi
İbne küsmüş
Cumhurbaşkanı
Daha lüks bir mercedes
Gönderdi
Diyanet buna bindi.
Şimdi, nişanlı biri,
Usa lı aktörle yemek yese
Ne der bu ibne
Adamına göre,
Değişir mi, değişmez mi. Diyeceği.
Ne günlere kaldık
"Ya Rabbii".
Karı
Ensar vakfını savundu
Bu karı
Başı ötülü
Aileden sorumlu bakan olan bu karı
"Bu bir kere olmakla bi şey olmaz " diye
Çocuklara tecavüz edilen bu vakfı savundu.
Cumhurbaşkanı
"hamd olsun bizim nesil hep oralardan geliyor"
Dedi.
Belli ki bunlar tecavüzlerden döllendi.

Bu nasılsın bir ilişki
Böylesi hayasız insanlar
Nasıl devleti temsil eder.
Bu yüzden mi,
"Siyasiler sorumlu" diyen
Cumhurbaşkanı
Sorumluluk ne
Biliyor mu?
"Ulemaya danışmanlı"
Yahu bize tarihte haçlı seferlerini yanlış anlatmışlarmış
Meğer ne güzel şeymiş haçlı seferleri
Bu seferler
Cumhurbaşkanı na göre
"Medeniyeti" yaymış.
Doğrusu
Bu ibneler
Bu dönemlerdeki tecavüzlerden döllenmişler belli
Ki bu yüzden
"tüm milliyetçilikleri ayaklarımın altında çignerim" dedi.
Milliyeti olmayan birinin
Elbette iffeti olmaz ki
Başını örtmekle
Namusluzlugunu gizleyemeyeceğini bilen bakan
Biliyor
"bir kereyle bir şey olmayacağını" ki
Buna da
Paralelciler demeye başladılar şimdi
Bir vakıf
Düşünün ki
Tüm bu soysuzları türetsin
Şimdi bu soysuzlar der ki
"ensar vakfı bizim çok verimli işbirliği yaptığımız bir kuruluştur"
Daha ne bekliyorsunuz ki.
Cumhurbaşkanı
"siz kim oluyosunuz, burası Türkiye " dedi.
Mahkeme salonuna girmek isteyen elçilere.
Adam
Meydan okuyor
Okumasına
Ama
Kimse tınlamıyor du
Oysa
O
Kara paltosuyla
Dolaşiyor meydanlarda
Kaldırım taşlarını inceliyor
Her an, tüm kanallarda
Canlı yayınlarda
Fırçalıyor konuşmacıları
Konuşmacı şaşkın
Dün dediğinde
Sırtı sıvazladığın da

Bu gün ne oldu da
Bağırıyor bu cumhurbaşkanı
konuşmacılar şaşkın
Ayak uyduramıyorlar cumhurbaşkanı na.
nasıl oldu da bu göt gılları
Ters düştü cumhurbaşkanlarıyla.
Öbür yanda
Yıllarca yalakalığını yaptığı
Feto ya
Küfrediyordu kanallarda
gasteci bozuntuları
Öyle dönekte ki bunlar
Döneklik dümbelek kalıyordu
Bunların yanında
Soytarı
Yine bağırıyor du abd'den
Gebermiyordu bi türlü hain
Ömer diyor, ali diyor
Sanki dün sohbet etmiş
Hz. Muhammed le
Atıp tutuyor yerde gökte
Ardında cia ajanları korunağında
Köpek gibi uluyor ara sıra
Nasıl oldu da
Bu hallara düştü
Anlamaya çalışıyor
Akli sıra.
" hamd olsun şehitler geliyor"
Dedi cumhurbaşkanı
Halk alkışladı yozgat ta
Cumhurbaşkanı konuşmaya devam etti.
Halk yine alkışladı.
Ne de çok seviyorlar alkışlamayı.
Ne de çok hoşlanıyordu bu alkışlardan,
Cumhurbaşkanı.
ABD de
Kendi bakanı karşıladı
Dünya liderini
Karısıyla
Kol kola indi merdivenlerden alana
Siyah paltosu sırtında
Yahudilerle bir araya geldi
Kahramanlık madalyasını veren Yahudiler
Her hal unutmuştu
Bu adamların madalyaya yı geri istediğini
Ya da bu adam unutmuştu
Yahudilere meydan okuduğunu.
Köpekleri
Öyle bir uluyordu ki
"katil" diyen protestocuların
Sesi
Duyulmuyordu.

Yeni bir icattı bu.
ilk defa meydanlarda uygulanıyor
bu uluma taktiği
Diyarbakır'da
Bonbalar patlıyor
Canlar parçalanıyor
Cumhurbaşkanının
Umurundamıydı?
Onun umurunda olan
Obama denen alçakla
Konuşacak mı?
Konuşmayacak mı?
Sakallı damadı yanında,
Koltuk değneğimi,
Bakan mı bu adam.
Anlamadık ama.
Milletin başına bela oldu,
Bu yavşaklar manzumesi,
Yerle yeksan ettiler,
Ulusun itibarını her yanda.
"Aç yapıldı, kapama yapmıyorlar bize"
Dedi
Abd de.
Yani, diyor ki alçak.
Bize aç dediler. Açtık.
Başkalarını açtıklarında kapatıyorlar, bizi kapatmıyorlar.
Bu ne rezillik ki
Adam
Açıkta kaldığını anlatıyor.
Kapatamıyor götünü başını.
Hep açıkta geziyor utanmaz adam.
" adalet" diyor,
"güvenlik" diyor,
"yatırım" diyor.
"Eleştiri insanidir, hakaret başka"
"çocuklarıma bile dil uzattılar"
Dedi
Cumhurbaşkanı
Zenginlikleri dillere destan olan
Baş örtüsü mağduru olan çocuklarından bahsediyordu.
Bu çocuklar,
O kadar mahsumdu ki,
Biri sakat olduğundan, biri para bolluğundan
Kaçıyorlardı askerlikten.
Bunlara, bu çocuklara
Laf edilir mi.
Kızı, kürsülerden, karısı devlet protokollerinde konuşuyordu.
"Benim vaktimin çoğu ensar vakfında geçiyor" diyor.
Vakıf savunuculuğuna soyunan soytarı,
Bademlik yapmış zamanında, belli.
Bu yüzden mi bu kadar varlıklı oldu bunlar.
Her yanları vıcık vıcık kokuşmuşluk

İtalya'da restoran zincirleri,
Vakıflar kurdular ki,
Milyarlık bağışlar bağışlanıyor.
Bağış yapmayanların,
Defterini dürüyor cumhurbaşkanı.
Diyarbakır'da konuştu başbakan.
Bakan
"Şehitlere maaş bağlansın diye ölüyorlar" dedi.
" mehmetçiğin hayatını kurtardık" dedi.
Vatan toprağından kaçan bu alçak,
Mehmetçiğin vatan için ölmek uğruna,
olduğunu bilmiyor muydu yoksa.
Yok, yoksa,
Kanı bozuk kansız.
Vatanı bölmek adına,
Bop başkanın dan aldığı emirlerimi uyguluyordu, yoksa.
Nasıl izah olunur bu alçaklık.
Parça parça veriyor spiker haberlerde şehit sayılarını
Savunma bakanı
Neyi savunuyor
Her hal
Arttırmıyacaktılar şehit aylığını
Öyle ya
Bunlar "para için ölüyor" du
"onlara, gerekeni verdik" diyordu alçak.
"Kürdistan eyaleti olduğunu, Çeçenistan eyaleti olduğunu göreceksiniz "
"Ben hayallerimi anlatıyorum" diyor devrin başbakanı.
Açık açık söylüyor alçak,
Vatanın bölünmesinin hayali olduğunu.
Bu,
Bu alçaklığını perdelemek için,
Bir de,
"Analar ağlamasın " diyordu.
Hatırla,
İleri demokrasi, insan hakları diye,
Nasıl taşıdılar ölüleri mezarlardan, sandık başlarına,
Hatırla
"Veledi zina " dediklerinde sana,
Nasıl da yan yanaydılar. Hatırla..
beyni ne
Engerek yılanı zehiri sıkıldığında,
Karşılıklı kürsülerde
Kudurmuşluklarını hatırla.
Şimdi, sapır sapır çocukların,
Düşüyorken toprağa,
Bu alçakların nasıl,
Uçkur savaşı yaptıklarını,
Hatırla.
Cumhurbaşkanı "sapık" dediğinde, karısı hareme
Hangi cariyeleri alacam diye, düşündüğünde,
Saraya gönüllü girmek isteyen, evli başı örtülü kaltakları, hatırla.
Talan edilen şehirlerde,

Talan edilecek yer kalmayınca,
Bu alçaklığa göz yuman alçakların,
Alçakça ulumalarını, hatırla. Asker şehit düştüğünde "kelke"
Götü sıkıştığında, "benim askerim"
"Benim tek komutan" diyen,
Ve bu alçağa,
Bir şey diyemiyen, onbaşılı, hatırla.
Hatırla
Hatırlada
Hatıralarında yer almayan
Vatan ne
Yurt ne
Yurtsuz kaldığın o günlerde
Başına gülleler yağıyorken bile
Bu hainlere oy veren
Ellerindeki parmakları hatırla.
Uzun Uzun raylar yaptığını söyledi uzun adam
Kısa değil uzun ray
Onuncu yıl marşında neymiş
Uzun adam devri saadetinde
Başı göğe degmişmiş göt gıllarının
Nasıl bi kere tımanından
Dışarı çıkmayan bunca göt gılı
Görmüşmüş gök kubbeyi
Bu daha ne ki dedi uzun adam
Daha uzun uzun yapacaklarını anlattı
Hava limanı dedi
Yol dedi
Köprü dedi
Orayı oraya, burayı buraya bağladım dedi
Bi dünya bağlantı dan bahsetti
Anladı göt gılları bağlantıları
Bağlandı bütün bağlantılar birbirine
Başkaca bağlantılar arandı
Savcısı olduğu dava düşünce
Nasıl bir bağlantı kuracak alçak.
Henüz bi şey demedi bu vakte kadar.
Belli bi bağlantı kuracak
Yakında.
Alkışlayacak yine göt gılları ayakta.
dedi
"babama sordum,
biz laz mıyız, Türk müyüz"
"babam babasına, babası da babasının babasına sormuş"
"müslümanız de geç oğlum" demişmiş.
demiş.
yani
cumhurbaşkanı diyor ki
ne lazım ne Türküm.
"müslümanım" diiyor.
eğer müslümansa bu alçak,m
müslüman haram yer mi?

müslüman yalan söyler mi?
müslüman adam öldürür mü?
müslüman zulüm eder mi?
müslüman ihanet eder mi ülkesine?
müslüman bop eş başkanı olur mu?
bu
ne tür müslüman ki,
yalan onda,
riya onda,
her akşam ekranlarda,
göz boyamaca oynuyor aslında,
insanın insan olması gerek,
değil mi?
ama
"kaporta bozuk" diyor bayanlara.
sonra
topluyor kıllarını başına
" başkan olacam" diyor
baş
kan
bu başkanlık nasılsa,
ne bekliyorsa başkanlıktan,
yıkık duvarlar altında
can veren kahramanlara ağlamayın bu adam
utanmadan
" yok öyle bir şey" demeye başladı.
"dolmabahçe mutabakatı falan yok"
biliyor durmadan yalan söylediğini,
onlarca kanlarda,
yalan
yalan üstüne yalan
uyuttuğunu sanıyor bu kutsal milleti,
bir yanda
da
meclis başkanı olan alçak
saldırıyor laikliğe,
"ben öyle demedim " diyor
sonra.
yeni anayasa diye diye
analarını bile sürdüler pazara,
başbakan gravatlı,
takım elbiseli,
gözlüklerini ardından
bakışlarıyla
kusuyor kini ni ortaya
ortalık kan gölü
atıp
tutamıyor başbakanBir başlangıcı yoktu başlangıcın
Her şeyi bilen adam
Uzattıkca uzatıyordu kıllarını
Otobüs üstünde yeni baş
Bakan

Sırıyordu ara sıra
Yanlarında layd leri
First
Dinimiz diyordu
Dinsizler vardı karşısında
Onlara sesleniyordu boyna
"doğum kontrolüde ne"
"Üreyeceğiz " diyordu
üredikçe
ürüyorlardı
Bir batında
dokuz doğurmaya çalışıyorlardı.
Koca kârinli çocukları
Kumar masalarında
Paraya
Para doğurtuyordu
Taa
Avustralyada
Babası
"Bu memlekette benim oğlum rahat kumar oynayamıyor "
"ah bilerseniz, neler çekiyoruz neler. Bilemezsiniz."
Bu
Laf üstüne
Üstelik
Başbakan oluyordu
Bin ali.
bin ali,
El alem
Bi ali olamazken
Bu adam
Bin ali olmuştu.
İşin aslına bakarsanız,
"yürü ya kulum" demişti, diyen.
Yargıtayı, Danıştayı, sayıştayı
Birden
Bire
Kıla dönüştü
Kıla
Bildiğiniz kıllardan degildi bu kıllar.
Tipik göt gılıydı bunlar.
Fındık falan topluyorlardı.
"Devlet başkanı " diyorlardı, cumhurbaşkanına.
Devlet protokolü oluyordu, çay toplama seramonileri.
Devletide sıfırladı soytarılar.
Bu durumda hükümet sözcüsü,
Açıklıyor,
Duruma açıklık getiriyordu,
Sonra
"Böyle demedim." diye,
Dediklerine,
Açıklık kazandırıyor.
Numan.

Bu Numan,
Göt gılı bile olamıyan bu numan,

Neler diyor du bir zaman,
Zaman
Ne kadar puşt,
Ne kadar alçak,
Nasıl hazmediyor bu olan biteni.
Yokmu diyeceği bi şey.
Bu kadar suskun olur mu zaman.?
Ekranlarda,
Vekiller konuşuyor,
gündüz gece.
Cumhurbaşkanı,
Gündüzleri öyle dolu ki,
Gece yarıları, açık hava toplantıları yapıyor. Menemende.
"buna fazla gaz vermeyin" diyor.
Düşük profilli başbakan, gülüyor.
Gaza mı geldi, gazı mı fazla geldi?
bilinmiyor.
Kenya'da, Uganda'da geziyor Cumhurbaşkanı.
Tuhaf bir cübbe sırtında,
büyümü yapıyorlar, cin mi çıkarıyorlar,
Bir tuhaf seramoni.
Bizim Cumhurbaşkanı alçakta,
Alçak olduğundan mı,
Bile bile, alçaltılar alçağın taburesini,
Yok
Yoksa
Bu alçağa
alçak muamelesimi yapıyorlar,
Afrika'da.
Anlaşılır gibi değil durum.
"ey Almanya" diye bağıyor.
Bağıyor
Ama
Adamlar
"Katlettiniz ermenileri, süryanileri, asurileri"
Diye
Karar çıkarıyorlardı meclislerinden
Meydan okuyor,
Meydan boş.
Bağıyor cumhurbaşkanı,
Alkışlıyor alıklar.
"Hodri meydan" dedi
Başbakan
"Amerikan modelinde razıyız"
dedi.
Alçak,
Uçan trenleri icat edip uçuran,
bu adam,
Onlarca bedeni parçalalayan bu haydut,

Ülkenin parçalanmasına
"hodri meydan" diyordu.
anlatısında,
"şeyi, şey şey ebildiginiz kadar, şey edin"
diyordu.
aklı var mı? bu soytarının?
yoksa,
Vatanın her yanında her gün
onlarca şehit düşüyorken yere,
Bombalar patlıyorken kentlerde,
Amerikan modeline ram olduğunu söylüyor. Alçak.
Bir digeri,
" başkanlık ta, başkanlık"
Diyor.
Ağlıyordu genel kurmay başkanı,
Modaydı ağlamak genelkurmayda.
Anlatıyor, cumhurbaşkanı,
Nasıl şehit oldu binbaşı,
Bir zamanlar,
"Darbe yapacaklar" dediği orduyu,
Övüyordu cumhurbaşkanı.
Ağlıyordu ordunun başındaki general.
Ağlamak,
Ne de yaşıyordu genelkurmay başkanlarına.
Salon,
Salonda masalar kurulu,
Yemekler sulu
Yemekler kuru.
Zeytin yağlı, tereyağlı.
Çeşit çeşit tatlılar.
Konuşuyor cumhurbaşkanı,
Konuştukça,
Alkışlıyorlar cumhurbaşkanı nı.
Rabbia ya ağlayan bu adam,
Ağlamıyordu şehitlere.
Ama
O anlattıkça,
Binbaşının hatırasını,
Ağlıyordu genel kurmaybaşkanı.
"Teröristler kadar onurlu, teröristler kadar gururlu olmalıyız" dedi cumhurbaşkanı.
Beleş
Yemek yiyenler memnun.
Alkışkadılar cumhurbaşkanı nı.
Coştukca, coştı cumhurbaşkanı.
Koca
Millet ve ordu,
Teröristler kadar onurlu,
Ve
Teröristler kadar gururlu değil di.
Hani " bir Türk dünyaya bedel"di

Nerede kaldı o günler Allahım.

Meydanlarda kurulu sofralar,
Ramazan boyu nutuk.
Bir yanda cumhurbaşkanı,
Bur yanda başbakan,
meclis başkanı falan.
"çat kapı " yapan kadın belediye başkanları.
Sofralarda çatal, kaşık, bıçak servis yapan garsonlar.
Bu çat kapı,
Başka türlü bir çat.
Önceden yerleşmiş kameramanlar,
çekiyorlar gözlüklü belediye başkanı nı.
Başkanın elinde tepsi.
Bi endamla giriyor kapıdan içeri.
Kapı
Açılıyor. sanki beklenmedik biri gelmiş.
Gibi.
Röl kesiyor ev sahibi.
Öyle bi uyutuyorlar ki memleketi,
Bu düzenin sahipleri,
Sahiplenmiş her şeyi.
Başbakan diyor,
"anlaştık"
"Yirmi milyon tazminat verecekler"
Falan, filan.
"Van minit"
Unutuldu gitti.
Dost olduk
Şimdi israil le.
"Rusya ile de dost olabiliriz " diyo.
Bi Allahın kulu demiyor
Niye bunca dostu düşman
ettiniz?
Niye bu güzel coğrafyayı
Emperyalizmin emrinde,
kan gölüne çevirdiniz.? Niye?
Öyle alçak ve adilerdi ki,
Yapmacık gülüşleri,
Kirlletiyordu her gece
Hane içindeki düşünceleri.

Bu
Adam
Nasıl bir adam?
Adam,
İnsan öldürmekle, insan öldürtmekle övünüyor.
Altı bin bilmem kaç adamı,
etkisiz hale getirdik diyor.
İnsanları terörist yapan bu alçaklar,
"Teröristler kadar gururlu olmamız gerek"
Derken,
Teröristler kadar onurlu olmadığını ikrar ediyor.
Ardından,

Haber yapmayın diye,
Salma salıyor piyasaya.
Patlayan bombalarda ölen canlara,
Sesiniz çıkmasın diyor. hala.
Adamın
Nefesi kesilmiş,
Oysa,
Almış dünyadan alacaklarını.
Parçalanmış canı.
Bu ülkenin cumhurbaşkanı
Bir özür sevdasında.
"Yine vururuz"
Dediği anlar,
Geride kaldı ya!
Bu soytarı,
Her tarafı,
Düşman etti her tarafa.
"Osmanlı, Osmanlı " diyen
Başbakanı
Sirtından atalı,
Bin ali diye bilinen manyağı,
Aldı sırtına
"başkanlık, başkanlık" diye
Bağırtıyor.
Dağda, kırdada, bayırda.
Şehirlerin ortalarında,
Ramazan sofralarına karşı,
Vatandaş ölmüş,
Umurunda değil.
Bu alçağın amacı,
Başkanlık.
Başkanlık tartışılmalı.
Her akşam ekranlarda,
Bu amaç uğruna,
Köpekler havlamalı.
Havalimanları patlamış,
İsraille anlaşmalı.
Rusyaya anlaşmalı.
Özür dilenmeli.
Yüzsüzlüğün en üstüne çıkıp,
Üç gün sonra dediklerini,
demedim diyeceğini bile bile,
İftar sofralarında zıkımlanmak dünya nimetlerini.
Göt gıllarıyla.

Yeni bir yalan
Hazırlanmaya başlıyorlar aslında,
Umurunda değil olan biten.
Gittikçe çoğalıyor fetvalar,
Kadıllardan fetva,
Hocalardan fetva,
Dünün kızı,

Bu günün karısından,
Kaltaklardan fetva.
Başına bez bağlayan,
Ermış sanıyor kendini.
Allahın sıfatlarını
Üzerinde taşıyan uzun boylu adam
Kuruyordu sofralarını,
Külliyesinin bahçesinde.
Altın varaklı bardaklarından,
İçiyorlar dı, yudum yudum,
Zemzem sularını.
Durmadan.
Bağırıyordu uzun boylu adam,
"Ben, başkan olcağım. Başbakan".

Yalaka bin ali
Tanımıyordu seçildiği anayasayı.
Anayasa
Yoktu aslında.
Fiili durum vardı ortada.
Fiili duruma uymalı,
Uydurulmalıydı. Anayasa.
Yok,
Yoksa,
Bu anayasa,
Ayaklar altına alınmıştı çoktan.
Putinle,
Barışmalıyız diyor yalakalar.
Birden
U dönüşü yapıyor du uzun boylu adam.
Mektuplar yazıyordu Putin'e.
Putin,
Ne dedi, ne diyor bilen yok ama,
Bu tarafta, zaferler kazanılmışcasına,
Manşetler atılıyordu punto punto.
Suriye ile de barışılmalı.
Diyorlardı.
Kan emiciler, nasılsa,
Doymuşlardı kana.
Her hal.
Ama.
Bombalar patlıyordu.
Canlı canlı.
Canlı bombalar.
Canlı bomba, nasıl canına kıyar?
Bilinmez ama,
Bombalarıyla, tüfekleriyle, bellerinde tabancalarıyla,
Dolaşıyorlardı Havalimanlarında,
Şehirlerin sokaklarında.
Bombacılar,
Bombalar yapıyorlar dı,
Apartman katlarında.

Bombalar,
İrili ufaklı.
Kimya mühendisleri imal ediyor bombaları.
Patlayan bombalardan bazıları,
Bomba yapanların ellerinde patlıyordu bazı bazı
Cumhurbaşkanı
Nitelikli bomba yapımcılarına
"Vatandaşlık hakkı verilmeli" diyor.

Bu
Nitelikli kimyagerler,
Türk vatandaşı olmalı,
Olmalı ki,
Bu
Canlı bomba yaratıcıları,
Türk vatandaşı olarak,
Türk vatandaşlarını,
Canlı bombalarla,
Canlı canlı,
Bombalamalı.

Bu
Sapık cumhurbaşkanı,
Ensar diyordu,
Muhacir diyordu.
"biz almayalım da,
Almanlar, ingilizler mi alsın"
Diyor.

Sapıklığın, kaypaklığın
Zirvesinde yaşayan bu adam,
Sapık ve sapkınlardan kurulu avanteriyle,
Kaos yaratıyor bu yer yüzü. Cennetinde.

Sebahattin Kömürlü

Hendikap

bir acı,
aldatılmışlığın ^{ki} verdiği,
ya da,
unutulmanın getirdiği, hendikap.
işte,
tüm bunlar bir araya geldiği de,
bu mu
dur,
yaşam...
anlıyorsan,
ya da
anlamıyorsan,
ne çıkar...
yangın,
nasıl yakarsa önüne geleni,
ve
dolunun vurduğu dal,
nasıl kırılırsa...
inan,
bir büyük boşluktaım...
zaman,
kavram olarak
bir hiç.
sensizlik,
her şeyi şekillendiriyor.
öyle bozuk,
ve
çapraşık ki cisimler,
hiç bir şey, yan yana gelmiyor.

yağmurlu bir bahar sabahı,
kendi yalnızlığımla,
İstanbul sokaklarında,
adım atmaya
çalışıyorum.
kaldırımlar, delik deşik,
bu koca şehirde,
sırılsıklam.
tutamıyorum
göz yaşlarımı...

işte
ben,
böyle
hüzünlenirim.
zannedersin,
bütün hüzünleri
yüklenmiş yüreğim.
benim,
böyle
elemlerim,
kederlerim,

dertlerim,
artık söyle,
kime ne, söyleyeyim...
sonuna geldik sonun,
ne olur bir şey de,
bi'şey
şey
de...

Sebahattin Kömürlü

Hep aldandık hep aldandık

bırak
artık akan suyu
akı versin deresinde...
bu milletin emeğine,
sevgisine,
hasretine
ihanetin böylesine,
lanet bile edilmez ki...

dağlar gibi,
hep dağlandık,
umut oldu da aradık,
bunca zaman bulamadık,
hep aldandık,
hep aldandık...
yazık,
yazık...

Sebahattin Kömürlü

Hep hayalinle

Hep,
Hayalinle görür gözlerim güzellikleri,
Papatyaları, leylakları, gelincikleri,
Nar tanesi kadar kırmızı dudakların,
Olgun meyveler benzer yanakların,

Ama
Sen
Olmayınca yanımda,
Yıkılır birden dünyalar,
Kaybolur giderim karanlık dehlizlerde.

Sen,
Gelemezsin buralara,
Buralarda açan güller bile,
Hüsran gülücükleri dağıtır,
Acımasız duygular altında toprak,
Ezim, ezim
Ezilir kurşunlar la,

Adın,
Adın aklıma gelirdi,
Yaşadığı mı hatırlarım,
Sonra,
Tel örgüler gözlerimi oyarcasına...

Dağılmaz üstümden kara bulutlar,
Boşuna çırpınır denizde dalga,
Özgürlük rüyaları görmek bile yasak burda,
sensizlik, sevgili,
Sensizlik var ya,
Boğum, boğum boğuyor boğazımda,
Ağrılı hıçkırıklar,
Çoğaldıkça çoğalmada...

Dallar da,
Yeniden yeşermeye başladı yapraklar,
Kuşlar,
Dönüm, dönüm
Dönüyor geri,
Elimde değil kendi benliyim,
Öyle şaşkınım ki bu bataklıkta,
Bir halat gibi uzatıyorsun ellerini,
Tutamıyor,
Tutamıyor parmaklarım,
Parmakların,
Öyle ötelerde ki,

Gel,
Götür beni
Diyen bir
Ses,

Yükselir,
Yükselir gök kubbeye,
Dağlar,
Ses verir sesime,
Yine de,
Uğultulu ötüşleri baykuşların
Galip gelir,
Kahkahalar yükselir zeytin ağaçları boyunca alaylı,
Daha ne kadar sürecek bu işkence...
Karanlık gecelerde,
Işık gibi
Süzülü, süzülü verdin,
İçimde,
Sevinçli ürpertiler uyandı...

Sebahattin Kömürlü

Hep tel örgüler ardından mı sana uzanacak ellerim aıç

Bir şarkı besteliyorum
Yatarken banklar üstünde
Barınağım yerine
Esinlenip en olmayacak şeylerden
Doğanın acımasızlığından örneğin
Bir şarkı besteliyorum
Mutlu günler için
Ve halkım
Söylediği gün şarkımı
Gececek yorgunluğum...

Sebahattin Kömürlü

Her akşam

Her akşam gün batımı,
Alır buralardan bir şeyle,
Yapraklar fark eder,
Sokaklar fark eder,
Bütün pencerelerde, camlar fark eder,
Gözler,
Gözler...
Yürek fark eder,
Dalgalar üstünde dans devridir, devir,
Devir, fark eder.
Sadece,
Kuşların kanatların da türkü.

Sebahattin Kömürlü

Hey sevgili

Hey,
Sevgili yarın çok geç olacak,
Dolanın cı sarmaşıklar yaprak, yaprak duvara,
Baka kalacağız,
Uzun zamanlar sonra,
Dünlerde kalan hatıralar,
Dolanacak,
Damar, damar...

.....

Bir
Keklik ötüşünü hatırlar,
Her bahar,
Bayırlar, kırlar...

.....

Hey,
Sevgili,
Yarın çok geç olacak,
Gelip iki serçe,
Konacak iğdenin dalına,
Umutsuz şarkılar söyleyecekler,
Kimsenin anlamadığı,
Notalara,
Vura, vura...

Sebahattin Kömürlü

Hiç bir şey anlamaz dünya

Bir deniz ki kıyısından kıyısına
Köprüler kurulmakta
Kimse geçmez köprülerden
Sabahlardan akşama ca
Şaşakalır doğan güneş
Çeker gider uzaklara
Bu doyumsuz manzaraya
Bakar yıldızlar bir zaman
Yuva kurar yarasalar
Her ağacın tepesine
Perilerse ninnini söyler
Eskiyen tüm organlara
Her köprünün bitiminde
Kilitlenir tüm geçitler
Donar damarlar boyu kan
Şu halından anlamayan
Yaradan a başlar isyan
Ne dağlara yağın karda
Ne çöllerde kızgın kumda
Kariştirir sayfa, sayfa
Alnındaki yazılarda
Arar durur artık boyna
Bulunmaz derdine deva
Birden yıkar köprüleri
Doldurmak için denizi
Yutar deniz köprüleri
Ne organlar kalır geri
Ne yarasa yuvaları
Usul, usul sahillerde
Ninni söyleyen dalgalar
La
Batmaz olur batan güneş
Yıldızlarsa gözü yaşlı
Ay dolanır uzun zaman
Kainatın boşluğunda
Hiçbir şey anlamaz dünya

Sebahattin Kömürlü

Hiç bir şeyin özlemini çekmiyorum

Hiç bir şeyin özlemini çekmiyorum
bedenden ayrılmış can
boşlukta yürüyorum...

ytirdim benliğimi
bu nasıl dünya

rüya
rüya
yalnızca rüyalarla yaşanılmıyor
oysa
denizde dalga
rügarda dal
nem kaldı
onu da
sen al...

Sebahattin Kömürlü

Hiç farkına varmadan

hiç
farkına varmadan geçiyor zaman
bak dağıldı bulut
karşı dağdan havalanan
göçmen kuşların ardından
kala
kala kaldı gözlerim buralarda
acı
anlatılabilir mi
sara
ilikleri
dolaşan kanı
sancı

Sebahattin Kömürlü

Hikaye

İlk darbeyi,
Babadan yedi.
Ve
Darbelerin sonu gelmedi.
Gurbet, para,
AYRILIK...
Ölüm,
İnek, inek
Manda, manda
Ölüm...
Ne köyden köye göç,
Ne açlık türküleri,
Hiç biri getiremedi,
Darbelerin sonunu.
O,
Oynan oyunun,
Başarılı oyuncusu olmaya yemin etmişti,
Ama
Ne karısının boyunduruğa koşulması,
Ne on üç yaşında çocuğunu gurbete yollaması,

.....
Günde,
Üç paket sigaranın,
Ciğerlerini dumanla doldurması,
Çaresizliğinin
Acısını,
Azaltmak mı?
Sabır duası...
Bir taşı kırılmış tespihini,
Gece yarıları,
En sadık arkadaşymış gibi,
Bağrına basması...

.....
Bıraktı,
Altmış yıllık anılarını, dünyanın dönüşüne,
Uzandı,
Boylu boyunca,
Kırk iki yıllık döşegine.

Sebahattin Kömürlü

Hollanda'da Bakan

Artık duygu ve düşünce ne kadar anlamlı, bilmiyorum. İnsan görünümlü yaratıklar, bu kutsal milleti öyle acımasız bir şekilde soyuyor ki, bu ortamda ne düşünülür bilmiyorum. Bir bakan düşünün ki, başı örtülü, bayan bakan öyle uyanık ki, kendi aklınca bir ülkeyi kandırarak. Bunun için aynı model bir kaç araba yeter diyor. Bu akıllı bakan kendi ülkesini kaldırdığı gibi başka bir ülkeyi de kandıracağını sanıyor. Bu hainler topluluğu ülkeyi babalarından miras kalmışta, kendilerince har vurup harman savunuyorlar. Bu başı örtülü bakan, namuslu, namuslu olmasa başını örtmez (kendileri başı örtmeyi namus kabul etkilerinden) bu bakan, milyonlarca dolarlık ihaleleri kendi bacısına verdirir. Bunun da savunmasını "bizim dinimiz, akrabaya yardımı emrediyor" diye savunan başka türlü millet vekili olan yaratıklar da var.

Bu bakan, tüm tv kanallarında nasıl mağdur edildiğini anlatırken, başbakan, cumhurbaşkanı hemen hemen herkes bu bakanın yanında yer almakta.

Bu bakan ve bu bakan gibi düşünenler yüzden bir de gurbete çalışan insanlar Hollanda köpeklerine boğdurulmakta. İşin tuhafı, içerde vatandaşı soyan bu zihniyet, dışarı da da vatandaşlarımızı yalnızlaştırmakta. Bu yalnızlaştırma öyle derinleşmekte ki, yıllarca mücadele edilerek kazanılan haklar belki de gurbete yaşam mücadelesi veren bu insanların elinden alınacak. Bunu Almanya zaten dillendirmekte. İkinci vatandaşlık haklarına sınırlama yanında ikinci vatandaşlık hakkının iptalini şimdiden dillendirmeye başladı. Ve daha da tuhafı cumhurbaşkanı olan zat gurbetçilere 5 çocuk yapın talimatı veriyor. Bu tuhaf adam yurtdışında demokrasi arıyor, yurt içinde her yere meydan okumakta. Bu deli yürek her nedense herhangi bir muhalifi ile canlı yanında yan yana gelmekte istemez. Başbakan olan gölge adam "ben sana gitme demedim mi" der. Anlaşılan başbakanı kimse takmıyor . Bu anlamda ülkede başbakanlık makamı resmen ilga edildiğininde öğrenmiş oluyoruz.

İşin acı yanı ülkede kurumlar kendilerini nasıl olurda kendi varlıklarını milletten aldıkları güce rağmen fes ederler. Anılmak mümkün değil.

Sebahattin Kömürlü

Huzurdan Kovulma

Daha sonra mı?
Yok
Yok olmaz.
Hiç kalmadı daha sonram,
İnan.
Zaman bu zaman,
An bu an.

Yaşam,
Bir hıçkırık anı,
Sensizliği anlatan bir dize...
Bundan öte,
Ne var söyle.

Geçmedi mi gençliğimiz,
Peşinde.
Sürüklendik
Esen yel gibi,
Vaat ettiğın
Cennet,
Değildi hedef.

Aldandık,
Aldatıldık belki.
Alışkanlıklarımızı bile değiştirdik.
Göremiyorduk,
Görmek istediklerimizi.
Ellerimizde
Eldiven.
Kirlenmesin diye ellerimiz.
Aslında,
Boşunaydı uğraşlarımız.
Kovulmuştuk
Bir kere
Huzurundan

Sebahattin Kömürlü

Hükmetmek

hükümet
hükmediyor.
kendi kendine.
ben gittim
sen gel,
sen geleceksin diyor bir diğerine.
ve
geliyor
o biri
sırta sırta.
ben
hükümetim diyor
ve de
hükmediyor.
giden
"beni sakın unutma ha" diyor.
hükümet
adaletsizliğe hükmediyor.
adalete
boş ver diyor.
aklına bile gelmiyor adalet.
öyleki
hükümet
hükmediyor
geceye gündüze.
lakin,
hükmedmiyor
bu hükümetin üyeleri,
karılarına
kızlarına,
hatta
oğullarına
korumalık yapmaktı hükümetin başının görevi.
ve
de
hükümet
hükmediyordu
sdavcıya
hakime
kaymakama valiye
şamar oğlanına çevirdiği generaller
hükmediyordu,
hem de nasıl
hüküm üstüne
hüküm üretiyordu,
"generaller bile bu devirde hapsedilir."
diye
övgüler dizen millete,
hükmediyordu,
"ananı da al git" diye.
ama
nasıl oluyordu da,

"one minit" dedikten sonra,
hükmedemiyordu israile.
on kişi ölmüş açık denizlerde,
umurunda değil,
adalar işgal edilmiş,
sınırlar parçalanmış,
bunlar
hükümetin hükmü dışında kalan şeylerdi.
hükümet
hükümetti ya
elbette hükmedecekti
ve de
hüküm sürecek ti
boş bir alan görmeye görsün
şehirlerin ortasında
ve
veya yakınlarında
dağ mı delinecek
deliyor.
deniz mi aşılacak
aşıyor.
boğaza boğaz
yapıyor.
yetmiyor,
satıyor devleti oğlu bilale.
bilal aslan.
"sıfırlanmıyor babo sıfırlar sıfırlar çok.
birkaç sıfır atak mı"
"la oğlum yavaş konuş duyacak lo."
anlamıyor bilal başbakan babasının dediklerini.
ama
akıllı kız sümeyye
ya bi de gül var
güller içinden derilen
ondört yaşında gelin
başı baş örtülü
kocası bıyıklı
ve
de yakışıklı
cumhurbaşkanı
bunların ondört yaşında çocukları akıllı mı
akıllı
bakanları
bakanları
tümünden süperzekalı
hele bir
bilgisayar anlatışı var
"Fazla kurcalamayın"
diyen bir ağzı
nasıl ulaştırma bakanı yaptılar
anlayan var mı
bu adam

anlatır oğullarının ticaret hayatını
filolar
filolar
filolar üstüne deniz ticareti
kara ticareti
bir başka bakan
"Ben
Ben imzaladım
İmzala dedi başbakan"
bunu diyen bakan
belli bir yerlere bakıyor.
açıyor
karısının
"Aç" dediği yeri imara
basıyor bütün imzaları
bakan, başbakan adına.
ve de diyor
"Başbakan imzala dedi"
"Ben suçluysam o da suçlu"
adam
adam gibi adam aslında
doğru söylüyor ya
amma velakin
adamlık bu adamda
on beş gün sürüyor.
bu da epey bir şey
sürüyor bu pazarda
bu taht-ı revan böyle
biri iniyor,
biri biniyor
cumhur
başkanı
neyin başı
neyin bakanı anlayan var mı
bu alçaklar
bu haydutlar
bu soysuzlar sürüsü
göz yuvalarlarında büyüterek çıkardıkları gözleriyle
hükmettiklerini sanıyorlar tanrıya
dillerinden eksik olmayan allah lafzı
alay ediyorlar allahla
her tepe başına cami yaptırmakla biliyorlardı
zavallıları kandırdıklarını,
beş kuruş çıkmıyordu ceplerinden
kandırdıkları zavallıların
artıyordu borçları boyna
allahsa
sıkışmış kalmıştı sanki
gök delenlerin arasına sıkışan minarelerin tepe başında
bu
bu hükümsüz yaratıklar
hükmettiklerini sanıyorlardı doğaya

delmedik dağ
satılmadığ dere kalmadı
aslında
emperyalizme uşak bu alçaklara
bir şamar
bir tokat
bir yumruk
atılacak yakında

Sebahattin Kömürlü

Hüzün

hüzünlendim,
bulutlar gönderdin,
sevgimin hudutlarından.

halkın içinden(veli ATEŞ)

Sebahattin Kömürlü

Işın

nasıl kuracaktım cümleyi
yerli kayalarca sağlam
dimdik duracak ayakta
yerden kesilmeden gövdesi
sağa sola yalpalamadan
omuzlarında taşıyarak bütün yükünü
kaldırıldığı an elini
konacak bütün barış güvercinleri
sevinçten ağlayacak bulutlar
kimsesiz çocuklar
ve
acının ortasına düşmüş bütün unutulmuşlar

bir bahar güneşinin serinliği
alacak
alacak tüm kalplerden
kin ve nefreti
ve
diyecek
sevgiyle donanın
ışınlarım gibi

Sebahattin Kömürlü

İdol

Böyle zamanlarda
Tutunduk hayata

Öyle yandık ki
Bezin dökerek üstümüze

Davetiye çıkardı
Çıkar gurupları
Ölümümüze

Ne rahmet duaları okundu arkamızdan
Ne
Bir damla gözyaşı

Gencecik bedenlerimiz
Kavuşamadı
Toprağa bile

Neydi
Böyle
Bizden bizi esirgeyen
Esir bile olamadık
Bu devirde

Bu kadar ağır mı olacaktı
Bedelin
Özgürlük

Bir
Duman kaldı bizlerden
Hatıra

Ne yazılacak destanlarımız
Var
Köroğlu
Gibi
Ne de aşklarımız
Emrah
Örneği
Akan suyu göremedi gözlerimiz
Duyulmadı
Dilimizden
Dökülen sözlerimiz

Kaderimiz
Yalan
Bu değil
Di
Olamazdı böyle kader

Bu
Bu düzeni

Kuranların
Bitmeyen bir oyunu

Vücudumuzun her zerresi
İsyana durdu

İsyan
İsyanı
Vurdu

İnsanoğlunun
Yapacağı
Zulüm
Bile
Değildi
Bu
Devlet
Denilen
Bir idol

Sebahattin Kömürlü

İhanet

ihanet deyince
ne gelir akla
bilmem ama
ihanet
duyguda
düşüncede
eylemde
bürününce bütünlüğe
aslında
kendine ihanet eder insan
duygularına
düşüncelerine
ideallerine

...
hâinden
vatandaş olmaz
biline
bu devirde
vatandaşım diyen bir çok ibne
vatansızdır aslında
biline

...
insan
vatanına ihanet eder mi
hiç
ki
bu vatan
al kanlar içinde toprağa düşen...
şehitlerin sayısı belli değil...
geçilmez bunca bin yıldır sokaklarında
gazilerden...
nehirlerinden
derelerinden
analarımızın bacılarımızın
söylediği ninilerden
anladık ne kadar kutsal olduğunu bu toprağın
taşın
ağacın
kurdun kuşun yılanın
kırlangıcın leyleğın
açan çiçeğın
solan yaprağın

...
dinledik serin yellerden sevgilerin sevinçlerin
en güzellerini

...
ihanet eder mi
adam olan adam
yediği lokmaya
aldığı havaya

...
amma velakiin

diye başlayan
tüm yumuşakcalardan
elbette alacak intikamını
zaman

Sebahattin Kömürlü

İki dağın arasına

İki dağın
İki dağın
Arasına iki dağın
Kuşlar konar ara sıra
Bizi böyle ayıranlar
Bakar durur arkam sıra

Sebahattin Kömürlü

İki mısra

iki mısra
ište hayat

ne getirdi
ne götürdü

Sebahattin Kömürlü

İki mısra

can dediğin emanet
taşı bedende sende

Sebahattin Kömürlü

İki satır

iki satır
iki mısra
işte dünya
kimine baharı yaradı
kimine yazı
kimi
aradı
aradı

Sebahattin Kömürlü

İlik

Derde
Düşmüş
Kemik içinde ilik

Sebahattin Kömürlü

İlim ve İrfan

ilim
ve irfan
belki yükseklikti
hiç şüphesiz
bu böyledir
böyleydi
bir büyük bilmece oldu şimdi
ilmin irfanın böylesi yükseldiği
zaman değil mi bu zamanlar
ya bir yerde boşluk
ya bir yerde yokluk
muhakkak ama muhakkak bir yerde
anlaşılmayan veya
anlaşılamayan
bir şeyler var

Sebahattin Kömürlü

İman

camilerin minarelerine
inat
gökü kat kat yarararak
kolay mı Tanrıya inanmak bu kadar kolay

balya balya paraların önünde secdeye durmak

bakan olmak
başbakan olmak

yavşaklarla yavşaklaşmak

kıpır kıpır kıpırdamak

camii duvarlarına reklam almak

kolaydı tanrıya ulaşmak bu kadar kolay

bir bombanın patlamasına seyirci olmak
yıkılmış duvarlar arasında
anaların feryadına dalmak

yaşamak

anlamaların yittiği bu çağ dışılık da
demeçlerde çare aramak

...

devamı va

Sebahattin Kömürlü

İndirim

./50 indirimli bilet. Kime mi? Cumhurbaşkanı ile görüşmeye gidecek muhtarlara. Cumhurbaşkanı bunlara niye ./50 İndirimli bilet için talimat verir? Demokratik seçimlere hazırlık için. Ne güzel , rekabet. Yiyen yesin, samanın tonu 1500tl

Sebahattin Kömürlü

İngiliz emperyalizmi

biz, gerçek ideali din imiş gibi davranarak, çıkarıcı bir gurubu yönetici olarak sunmaya çalışacağız. bizim Şimdiki hedefimiz bölmek, arkadaş gibi davranıp kazanmak. sonra hükmetmek olmalı.

ingiliz ryan yıl 1919

Sebahattin Kömürlü

İnsan

Önce,
İnsanın,
İnsan olduğunu bilmek,
Sevmek gerek,
Sevmek.
Bir taraf ağlıyorken,
Bir taraf gülmek,
İnsanlık değil
Bu...
Bilmek gerek,
Bilmek...

Sebahattin Kömürlü

İnsan bu

koşma
zamana karşı
yorulursun

durduramazsın zamanı
durmaz zaman

ufuklarda uzaklaşan
hayallerinin ardından
ne gerek var ağlamaya

ağlama
aldanırsın

insan
aldatır insanı da

boğulma boşuna bataklıklarda

derler ya

...

Sebahattin Kömürlü

İnsan değişiyor zamanla

İnsan,
değişiyor zamanla.
Hem de nasıl.
Duymak istemiyorsun duyduklarını.
Görmek istemiyorsun.
şüpheleniyorsun kendinden bile...
Ne oldu diye.
Aç kurtlar gibi saldırıyor kana susamış kansızlar.
Savunmasız insanların üstüne.
Zulüm bitmiyor yer yüzünde.

Sebahattin Kömürlü

İnsan eğer insansa aiç

Eli titrese de
Kalbi,
Ölmemeli
Korkuyu itmeli.

Sebahattin Kömürlü

İnsan ne kadar çaresiz

Dağ
Dağ gibi.
Yol
Yol gibi.

Kaldı mı?
Umursamaz gibi görünen gözde
Umut.

Dalgakıranlara çarpan
Dalga
Örneği,
Çarpıldık
Bu
Yaşam çizgisinde
Emperyalizme.

Büyüme
Dediler,
Küçülme dediler,
Yediler.
Ne
Mi?
Dağlar çöller
Ovalar
Yok oluverdi

Sustu
Şair
Sustu, sustu
Susturuldu,

Boynu bükülü kuğu,
Suyun
Yokluğunu
Duydu.

Sebahattin Kömürlü

İnsanlık onuru

Bekle ,
Bitecek zulüm.
Çiçek açtı bahçede badem.
Bahar gelecek.
Yeni bir döngü başlayacak yer yüzünde.
Tarlalarda bi telaş, ki sorma gitsin.
Şehitlerin gazilerin ahı tutar da belki,
Sorgular bu emperyal düzeni,
Bir adım daha ileri gider,
İnsanlık onuru.

Sebahattin Kömürlü

İntizam üstüne

Ben
Şaşıyorum
Sende şaşkınsın

Ben gibi
Hiç tutmuyor bir dediğin
Bir dediğini

Kimi diyor sahtesin
Kimi
Kabullenmiyor gerçekliğini

Neyin nesi olduğunu
Ben bilemedikten
Geri
Sus

En büyük kahteliği
Senin ettiğini
Söylüyor düşünce

Sebahattin Kömürlü

İstanbul'a Bir Bakış

Dün akşam 50. yıl ormanının tepesinden İstanbul denilen memlekete bakınca, bu kentin ne kadar büyük ne kadar küçük olduğunu böylesi net bir gözleme ilk defa tanık oldum. Bulduğum tepeden bakınca Yalova, küçücük bir yer kalıyor. Ardı sıra Çınarcık, adalar ve daha bir çok yer. Koskoca Marmara denizi adeta küçülmüş gibi. Bulduğum noktada, Maltepe, Kartal, Pendik, Küçükyalı, Bostancı sanki öbek öbek dizilmiş küçücük yerler gibi. Daha öteelerde Bakırköy, Zeytinburnu ve daha sonra bu güzelim kentin katli-i vacipmiş gibi yükselen Maslak gökdelenleri, ki bu yüzden ufuk hattı kesilmekte ve Fatih ormanları görünmemekte. Daha sonra Ümraniye, Sultanbeyli taa Şile ormanlarına kadar uzanan büyük bir panoroma. Bu azamet karşısında insanın acizliği öylesine netleşmekte ki nasıl olur da bu yaratık, doğa denen güzelim tabiatı bu hale sokar. Bulduğum yerden bakınca aşağıdaki herc-ü merc olduğu gibi gözlerimin içine yansımakta. Pendik'in ortasından yükselen çok katlı binalar, Kartal'ın geçmişinden intikam alırcasına yükselen yeni yeni gökdelenler, aşağıdan gelen korkunç uğultular, sanki bugünden bu kent insanlarının gelecekte, bu kentte yaşam alanlarını daralta daralta bu kentte yaşayamayacaklarının kanıtı gibi bir olguyu hissettiğimi hissettim. Doğa kendi içinde öylesine barışık ki bulduğum tepenin üstünde biten binlerce tonda rengarenk çiçekler, sanki kendilerini yok etmeye yemin etmiş bu insanlara son gülücüklerini mi göndermeye çalışıyorlardı. Acaba bu yok ediş aşağıda küçük bir sürü halinde gezen bir kaç keçinin, inadına direnişini nasıl yok edecekti. Birinci Boğaz köprüsü yetmedi, ikincisi, şimdi de üçüncüsü. Birinci köprü, Çamlıca'yı, Kanlıca'yı nasıl yok ettiyse, ikinci köprü, Samandıra, Sultanbeyli, Ümraniye, Altınşehir, Başakşehir diye bilinen bir çok yeri yağmalayıp, gelişme ve medeniyet diye bizlere yutturuldu. Bu son katliamla, İstanbul'un ana caddelerinde yapılan reklamlara bakılırsa, başbakan kuzey marmara otoyolu ve üçüncü boğaz köprüsü ile, aslında İstanbul kentinin ipini çekmekte. Önümüzdeki 50 yıl içinde, İstanbul kentinde orman namına bir şey kalmayacağı gibi, hava sirkülasyonunun olmaması nedeniyle, canlı yaşam alanları da gittikçe daralacaktır. Bir zamanlar Moda sokaklarında serçelerden, kırlangıçlardan geçilmezken bugün serçe sesi duymak insanlar için adeta bir garip karşılanmakta. Bu nasıl bir yağma ki bir yandan milyonlarca ağaç yakılıp, yıkılıp, kesilmekteyken, iktidar güçleri ağaç dikmekle övünmekte. Katliam karasal alanda kalmayıp, sanki insanın yaşam alanı sonsuzmuşçasına denizler de doldurulmakta. Kadıköy'den Gebze'ye kadar olan sahil alanı acımasızca dolduruldu. Karşıyaka' da aynı hikaye. Öyle ki Atatürk'ün Florya'daki köşküne vatandaş girememekte. Denizden faydalanamamakta. Hemen yanbaşını işgal eden İETT bu alanı da vatandaşa kapamış. Emperyalizm sade, kendi çıkar ve kârını maksimize etmez, içerde de kendine uygun emperyal yaratıklar ve fikirler yaratır. Aslında bu tepeden bakınca vahşiliği o kadar net görmek mümkün ki, bir zamanlar bağların, bahçelerin olduğu ekili tarlaların yerine nasıl olur da bu betonlar dökülür aklı olanın anlaması mümkün değil. İnsanlar bir bölgeye böylesine acımasızca nasıl sürgün edilebilir anlamak mümkün değil. Yakacık'ın altında bulunan, Soğanlık semti o kadar verimli topraklara sahipti ki buralardaki tarlalardan çıkan sebze ve meyve lezzet bakımından belki de hiç bir şeyle kıyas kabul etmezdi. Zaman su gibi akıyor. Emperyalizm dışlerini ülkemin değerlerine gittikçe daha acımasızca geçirmekte. Bu tepeden bu netliği gözlemlemek beni bir başka hüznlendirdi.

Sebahattin Kömürlü

İsyan

Kan damlıyorken, yaradaki damardan,
Boşunadır, şiirlerin isyanı,
Boşuna...

Sebahattin Kömürlü

İşit

yorgun bacaklarından zincirlerini sürükleyerek,
bir mahkum dolaşıyor hücresinde,
halkları sana kadar uzayan bu zincirin,
yürüyen sesini işit.

anasının eteklerini ğekiştirerek,
gıdasını almak istiyor bir ğocuk;
yerine getirilmeyen bu isteğin
hığkırın skutunu işit.

beyaz sakallarını okşayarak
pişmanlıklarını sayıklıyor bir ihtiyar;
ruhu terk eden vefasız bedeninin
uzaklaşan adımlarını işit.

bir hasta... devasız bir hasta, yatağında,
rica ile uzatmış nabzını şehre,
bu hasta nabızda titreyen kalbin
yavaşlayan sesini
işit.

Celal Sılay

Sebahattin Kömürlü

İşte

İşte,
Kaldın mı?
Delice bir başına,
Çöl ortasında.
Aç bağırını,
Rüzgarlara,
Onlar bile dayanamaz,
Gönlünde ki yangının a l a v ı n a.
Çukur, çukur çukurlaşsın gözlerin,
Göremezsın derinlikleri...
Senin dediklerin,
Benim dediklerim,
Neyin nesi?
Sessizliği, avutmak mümkün mü?
Kainatın sessizliği,
Susturamaz,
Sensizliğin,
Yüreğime ektiği
Sessizliyi.
Sevgi,
İşkence değildi,
Seni,
Sevdim seveli,
Duyumsuyor bedenim en güzel işkenceyi.
Yaşamın zevki,
Belki,
Bir dilim ekmeyi yemek,
Belki,
Beklenmedik anlarda, yüreği söküp artıp gitmekti.
Bir bostan tarlasına döndü gönlüm,
Hasat mevsimlerinin sonunda kalan görüntü gibi,
Alır götürür eller, işe yarar her şeyi,
Kalır hozan üstünde,
Hozanla koklaşacak, çürümüş bedenler gibi yüreğim,
Taşır sensizliğin işkencesini,
Toprağın derinliklerine,
Şimdi.
Söyler,
Yağan her yağmur damlası
Senden kalan,
Sonsuzluğun
Melodisini.

Sebahattin Kömürlü

İşte bu kadar

Deşi verdik
beynimizde anıları.

Anılar
paramparça.

Yok olmuş gözler içinde göz bebekleri,
karanlığın ötesinde,
sevda bakışları
değildi....

Kurtulmuş prangalarından forsa,
yıkılmış kaleler,
surlar altında,
oynaşır çocuklar, çocukça...

Dağlarda çiçekler büyür,
her gün doğumunda kalkar kuşlar ayağa...

kudurmuş deniz ortasında yelkenli,
haykırır çaresizliğini
dalgalara....

Sebahattin Kömürlü

İşte bu yüzden ağladı bütün gökler

..dağıldı mı yollara
sapsarı yapraklar...

kapandı kapılar
açılmadılar...

öyle özledim ki
bırakmadılar...,

işte bu yüzden ağladı
bütün gökler.

Sebahattin Kömürlü

İyi bir usta

Onun hikayesini yazmak bir zamanlar hiç aklımdan çıkmaz, durmadan kendi kendime kurgular kurardım. O bir babaydı. Hem de ne baba. Tam 5 kız babasıydı. Onun ne kızlarını tanımak nasip oldu, ne de terk ettiği evinin direği karısını. Hani onları da tanımayı arzu etmedim desem yalan olur. O yıllar öyle yoğun çalışıyordum ki bu zaman dilimine taşınacağımı dahi bilemezdim. Hem zaman öyle değişik bir kavram ki, kendi kurallarını sanki kendi koyuyormuşçasına acımasız bir şekilde değişiyor da. O diye başladığımız şahıs Selahattin usta. Adı sanı bu ve böyle bilinirdi gittiği kahvelerde. Onu, nasıl ve nerede tanıdığımı bile tam hatırlayamıyorum. Boyu 1.80 civarında olmasına rağmen hemen hemen her yerde daha uzun boylu görünürdü. Bilhassa sarhoş olmadığı dimdik yürüdüğü zamanlar, darmadağın saçlarını da taradığından başındaki kel kısımların da saçla kapalı olması onu daha yakışıklı gösterirdi. Çok kere sakallı dolaşır, ara sıra traş olurdu. Ama bıyıklarını asla kestirmezdi. Bıyıkları pala olmamak kaydıyla uzun bıyıklı sayılırdı. Dişleri, içtiği sigaradan dolayı renk değiştirmiş siyah- kahverengi arası tonların gelgitinde her tebessüm edişinde ortaya dökülürdü. Yürüyüşü gayet ahenkli, uyumlu adımları onun tam bir usta karakterli oluşunu belli ederdi. Gömlekleri ütüsüz giydiği halde onunla bütünleşmek, o bez parçalarına ayrı bir güzellik katardı. Ayakkabılarının ökçesini çok kere kırar, kırık ökçelere basa basa yürürdü. Hele ara sıra kravat taktığında onun yıllar yılı devlet dairelerinde çalışan bir memur disiplini ile donandığı kanaatine varmanız işten bile değil. Selahattin usta sarhoş olmadığı zamanlarda çok hoş sohbet olmasına rağmen sarhoş olduğu anlar aynı cümleleri arka arkaya tekrarlar, insanı bezdirir en sonunda ondan kurtulmak için yol arar olursunuz. Onu ne bayramlarda ne de sair zamanlarda kimse aramazdı. O da kimseyi aramazdı. "Bu, dünya için değer miydi?" diye sorduğunda, aslında cevap verilmesi hala zor bir soru gibi geliyor bana. O 5 kızını nasıl, neden bıraktı? O, onlara öylesine küskündü ki sarhoş olduğu anlarda ara sıra anlatırdı. Ama anlatı o kadar flu ki, bu anlatılar kişinin doğruya ulaşmasını mümkün kılmıyordu. Ama içki, bu dağınıklığının birinci nedeniydi. O da bunun böyle olduğunu ara sıra kabullenirdi. O, tam donanımlı bir ustaydı. İş onu görünce, o işi görünce her iki taraf kendince gardını alır ama o işi öylesine alt ederdi ki en kısa yoldan işi, en iyi şekilde yapardı. Onunla çalışmak zevkti. Bendeki çelişki böylesi bir ustanın içki denen illete nasıl mağlup olduğudur. Bunu bugüne kadar kabullenemedim. Kabullenemeyeceğim de. Onla en son çalıştığımız işten olan alacağını aldığı ve bu ödentiden sonra bir daha görüşemeyişimiz. İnşaatta beraber on - onbeş gün çalışmıştık. Benden para istedi. Parasının tamamını vermek istemedim. O hepsini istedi. Hatta, para benim hakkım dedi. O böyle deyince, parasının tamamını verdim. O, o an biraz da sarhoştü. Parayı alınca işe gelmeyeceğini biliyordum. Ama ona o pozisyonda katlanacak durumda da değildim. Bu yüzden parasının hepsini verdim. O gün ona para verdiğime hala pişmanım. Bunun nedenini bile bilemiyorum. Onu zaten ondan sonra bir daha da göremedim. Aradan ne kadar zaman geçti hatırlamıyorum. Ama bir gün Selahattin usta öldü dediler. "Nasıl?" dedim, anlattılar. İçki içmiş, içki arkadaşı bıçaklamış kan kaybından ölmüş. Müş, müş. Bir sürü mış, müş. Acaba ben parasını vermesem içmez miydi? Ölmez miydi?

Sebahattin Kömürlü

İz düşmek

Sâdece iz düşmek için. Bir dönek daha doğrusu bir hain, nasıl düzele bilir. Bu anlamda Metin Fevzioglunun Tayyip Erdoğan'ı Ziyareti sonrası vermiş olduğu mesaja (çok umutluyum) itiraz ettiğimde bana hakaret dolusu bi cevap vermeye tenezzül etmişti. Bu akşam barolar birliği başkanı olarak yaptığı konuşmada ne kadar doğru tespitler de bulunduğunu teyit ettim. Ancak, dönemin başbakanı iken Tayyip Erdoğan'ın, Metin Fevzioglu'nun adli yıl açılışındaki konuşmasına, o dönemin cumhurbaşkanı nı bile hiçe sayarak çıkışmasını hatırlayaca, vatan partisinin bu gün ki tutumu ve Tayyip Erdoğan'ın bazı politikalarını desteklemesi bi çelişki mi? diye düşünüyorum. Burda da sayın Doğu Perincek "vatan savunması" diyor. Bu anlamda vatani tanımlamak gerek. Vatan, toprak bütünlüğünü korunmanın yanında kurum (anayasa mahkemesi, Yargıtay , ordu, tbmm, vs) ların ve kuruluşların tarafsızlığını yitirmeden çalışmasıdır da denilebilir. Toprak bütünlüğünü korumada bu iktidar ege adalarını ve kayalıklarını koruyamamış, kurumların uyumunu yok etmiştir. Ülke insanların birbirine olan güvenini yok etmiştir. Bir de bu adamın eylemleri kurtuluş savaşı ile mukayese ediliyor... Bu, ne vahim bi durum. Bu anlamda Türk kurtuluş savaşı itibarsızlaştırılmıyor mu? Zaman çok enteresan. Eğer ülke bir savaş halinde ise, o ülkenin cumhurbaşkanı, başkan olmak için mi mücadele eder, ülkenin bekasını sağlamak için mi uğraşır. "Yenikapı ruhu" diye uydurdukları bir ruhu, niye kendileri yok etti. Bu curuh sürüsü gerçek amaçlarını ülkeyi talan etmek olarak açıklamadı mı. "Babamın malı gibi satarım" diyen maliye bakanı bunların geberiklerinden biri değil mi?

Sebahattin Kömürlü

Jop

Jop,
Jop,
Jop

Hop,
Hop,
Hop

Koş,
koş
koş

ne duruyorsun kalem,
coş,
coş,
coş
ne karanlık köşelerde kalanların acısı,
ne aç midelerde açlık sancısı,
bağlamadı,
kara toprağın bağı,
kendinden koparılan papatyaları.
Dağları sardı,
Bahar güneşinde toprak kokusu,
Kalabalık şehrin ortası,
İskele meydanı,
Dan,
Dan...
Turnikeler devriydi,
Devir.
Mevkiiler devriydi
Devir,
Devrildi mi...
Ayakların altında,
Ellerin ortasında,
Şişkin, kaburga kemiklerinin üstünde et,
Pes,
Pes...
Altmış kurşluk ekmek,
Yok.
Vicdan yok.
Ne,
Yürek yarası.
Ne,
Dil yarası,
Mosmor olmuş yanakların acısı,
Aha,
Dinine yandığım dünya,
İki ayak yetmiyor ayak da durmağa,
Milyonluk şehir bura,
Yürekte et,
Ciğerde et,
Kebab et.

Donmuş kalp içinde kan.
Derman,
Gözler,
Gözlere bakar durmadan,
Sabah,
Akşam,
Her kalkan vapurun ardından koşan,
Hey anam,
Hey...
Hallar yaman.
İnsan haklarına meydan okuyan,
İnsan.
Sürüngenler gibi sürünen,
Şüründüren,
İnsan...

Sebahattin Kömürlü

Kaçmak

en kolayı
kaçmaktı

aslında
erkeklikte
kaçmakta vardır.

ama bu kaçış
bir erkekçe kaçış değil.
bu kaçış
bir korkağın
bir alçağın
bu kaçış
daha çok bir kokuşmuşluğun
kaçışıydı.

dünyanın neresinde görülmüştür
bir başbakanın
bir cumhurbaşkanının
halktan kaçtığı

buna elbete bir kaçış denemezdi
dense
dense
buna
hak edilmemiş makamların
hak edilmeyenler tarafından
işgali denilir.

onlar
onlar ki
elbette biliyorlar
o makamlara nasıl geldiklerini

ve
de
biliyorlar
nasıl gideceklerini

öyle
kolay kolay gitmeyecekler
belki kuyruklarını koparacaklar bir yerlerde
karılarını
kızlarını
zeki
ve
çok para kazanan oğullarını
koruyacaklar yanlarında
ve de
savunacaklar
"ne yani ticaret yapmasınlar mı? " diye

arkaların da
bırakmayacaklar
bir damla onur
azıcık gurur
ağa babaları
çektğinde sifonu üstlerine
tükenecek ömürleri

ölümleri
ölüm gibi olmayacak
geberdi gitti diyecekler

lanetle anılacak adları
neron gibi
fravun gibi
tek hayır dua okunmayacak arkalarından

şükredecek
dağ
taş
ova
bu musibetlerden kurtardığına
sevinecek
karınca.

Sebahattin Kömürlü

Kader çizgisi

Korkulu zamanlardı
Yaşadığımız zaman.
Uyku akan gözlerimizi yumduğumuz
An,
Derin kuyular ortasında kalmış bir damla
Su,
Serpilirdi yüreğimize...
Duyulmadık ninnilerdi mırıltılarımız.
Kamçı
Tokat
Kırılmaz meşelerden yapılmıştı,
Ellerinde değnekler,
Altmış mumluk ampullerin ışığında
Çukur, çukur yanaklarımız
Aydınlatmaya çalışırdı karanlığı boşuna...
Tenekelerde
Yemek devriydi
Devir
Kucak, kucak oturmaya da razıydık
Masalarda
Çatal kaşık
Yok oluyordu bir anda
Öyle ki
Şahinlerin uçtuğu gökyüzü gördü
Bulutlar da gördü.
Ölüm bile
Yarı şakaydı.
Eğitim zayıtı dediler çoğuna.
Kurşun yemiş alnımızdan akan kanda,
Haksızlıkların
En çirkini haykırılmakta...
Kurumuş
Çam ağaçlarını altında,
Bekleşir boynu bükük
Yirmi yaşında delikanlılar boşuna.
Emredilenden başkası yapılmazdı.
Boynumuzda asılı teneke parçasında,
Zoraki alınan
Kanımızın şifresi,
Adımız soyadımız
Memleketimiz
Sadece bunlar lazımdı
Bunlara...
Kollarında
Omuzlarında
Bir iki pır, pır takmışlara
O kadar söylenecek söz var ki,
Dillerinde
Ana avrat küfretmekten başka,
Marifeti olmayan zavallılara...
Her doğan güneşle başlar
Bir içten isyan,

Anlamsız nöbetler devrinde,
Eğitimsiz asker,
Eğitilmeye alışılıyordu,
Nöbetlerde
Nöbetlerle...
Her
şeyin
Ama her şeyin yokluğunu yaşıyorduk.
Ekmeğin yokluğu,
Suyun yokluğu,
En önemlisi
Sevgi
Sevginin yokluğu...
Her gece parıldayan yıldızlar bile,
Bir başka görünüyor gözüme,
Sanki alay edercesine bizlerle,
Bakıp, bakıp
Gülüşüyorlar mış gibi gelirdi
Kırık kalpler üstünde
Sönen
Yeni tomurcuklanmış sevgilere...
Dağları erite bilirdik,
Gözlerimizde
Damla, damla
Damlayan yaşlarla
Sulaya bilirdik ovaları...
Boşuna tekme yedi
Bacaklarımız,
Boşuna kasatura yedi
Avuğlarımızda
Kader çizgilerimiz...

Sebahattin Kömürlü

Kadıköylü olmanın getirdiği total acı

zamanların
el dokunarak geçtiği durak
Kadıköylü olmak...

bir akşam vakti
Mühürdardan
gün batımına tanık olmak...

az değildi güzellikler
bir zaman
moda sahillerinden
denize dalmak...

öyle veya böyle
yaşatmak gerekti
yaşamı
yaşatmak...
bu kadar kıskançlık niye?
çınarları budama yerine...

kökünden kesildi
birden
bire...

kayboldu
zaman
bu zaman diliminde.

Sebahattin Kömürlü

Kadın bakan

"Kaval elin, yel Allah'ın, üfle üfle " dedi;
Başbakan.
Sen neyin başbakanısın?
"Vermeye hazırmısınız" dedi. başbakan.
"Evet" dedi kızlar, kadınlar .
Başbakan da almaya hazır belli.
Nasıl alacak bu kadar şeyi.
Alır mı?
Alır.
"Yaranı alanlardan" tecrübeli başbakan.
Niye bağırır bu başbakan.
Birilerini korkutmak mı niyeti?
Bu kadar kendini feda etmeye hazır olan bu adam,
Kimi korkutmak istiyor ki,
"Çok konuştuğunu " söyledi.
Hatununu işaret etti,
Hatunu sus artık demiş belli.
Bi alkış, bi alkış.
Salon yıkılacak sanki.
Tebessümler belirdi başbakanın suratında.
Başbakan çok mutlu belli,
Alkışlayanlar ,
Bu Tebessümleri de alkışladı.
"Milletimiz bunlara kolpacı der" dedi.
cumhurbaşkanı.
Omurgadan bahsetti.
"16 nisan" diyor,
"Kandil hayır" diyor cumhurbaşkanı.
"Söyle bana arkadaşını" diyor;
Unutmuş bir zamanlar "sayın apo" dediği günleri.
Cumhurbaşkanı.
Kim cumhurbaşkanının arkadaşısı ki,
Bu kadar dönem oldu bu cumhurbaşkanı.

Sebahattin Kömürlü

Kahır aıç

Gördüğün
Gölge değil önde
Kahır...
Gidiyor her nasılsa
Benden önce
Gideceğim yerlere
İlerlesem o
Geri dönsem o
O
Hep önümde
Gölge değil
Kahır...

Sebahattin Kömürlü

Kal

kal
ben gibi boşlukta kal,
yüregini yerlere çal...
esen yele,
akan sele
söyle derdini sen
söyle
adaletsiz yer yüzünde
kal ben gibi boşlukta kal
yüregini yerlere çal...

dağlar olmuş
duman duman
senden ayrı yaşıyorsam
sanma böyle bu ciğerde
nefes alır verir yine
her adımda bile bile
gömülüyor dizler yine
bataklığın ta içine
umut ekilir mi
söyle

hala diyorlar ki
unut
nerde kaldı
nasıl umut

kal ben gibi boşlukta kal
yüregini taşlara çal

Sebahattin Kömürlü

Kalkın hele dostlarım omuz verin aıç

Ulağım var şu dağlara denize
Sonsuzlara buyruk veren uluya
Aç atmaca aş mı olsun kargaya
Duyun beni derman verin dostlarım
Kalkın hele omuz verin dostlarım

Yalan dostlar başımızda ürüdü
Ekmek bile soframızda tükendi
Güleç halkım tebessümü unuttu
Duyun beni derman verin dostlarım
Kalkın hele omuz verin dostlarım

Sebahattin Kömürlü

Kalkma böyle bataklık yataklardan

Kalkma böyle,
Bataklık yataklardan,
Boş ver,
Aksın beynine yılanların zehiri,
Kimi mutlu gördün, bu anaca,
Damlarda eskiyen olukların deliklerince,
Sürükle kendini bildiğin gibi,
Kahve köşelerine.

Sebahattin Kömürlü

Kalma kalınmiyacak sokaklarda

zamanlar
sonra
daha
yokluklarla yoğrulmadın mı
dünya
al pılını pırtını
bırak rüzgara
dalma
dalma derin denizlere
unutulur hatıra
kalma
kalınmayacak sokaklarda

Sebahattin Kömürlü

Kalsın ayak izlerimiz kara taşlarda

Gördük
Ya
Bu günleri
Kalsın ayak izlerimiz kara taşlarda
Alışamadık bu şehirde
Bir türlü bu şehirde
Surat surat
Acılara
Katlanır
Kalbur altına düşen.
Atılır
Gözden ıraklara
Kimler yasa bürünmedi
Gören göze
Öyle
Zor
Du ki
Bu
Devir de
Bakmak
Çile
Çile
Doldurdular
Yumak yumak yüreğimizde
Tumturaklı tortulardı atamadığımız
Ellerimizde
Kazma
Kürek
Dönen dövenleri unuttuk
Ağustos öğlesi kızgın güneşte
Uzanıp
Sere serpe
Kumlar üstünde
Buydu
Belki yaşam
Dalga sesi
Kuş sesi
Çınlatır
Zaman zaman
Unutulmuş anılar
Gibi
Esen yellerin
Söylediği türkü

Hüzün
Hüzün
Kara gözlüm
Ömrüm
Desen desen işlediğin tülde
Her adımda
Adım attığın toprağın üstünde

Kanımızdı durmaksızın damlayan
Derelerden akan
Suda
Çaylarda
Çatlak topraklarda
Dünü
Yitirdik çoktan
Yaşam
Anlayamadığımız sanat oldu
Gardaş
Düşlerimizde bile hayal edemez olduk
Kahpelerin kahpelğine
Ne aklımız erdi
Ne fikrimiz
Kurulmaz olası düzen
Kurulmuş
Yıkmaq için
Savaştık
Çok kere de başardık
Ne zaman
Yanlış adım attık
Hangi zaman
Kazandığımız zaferleri
Tadımlık olmadan tattık.
Kurulacak
Saat zembelegi değildi
Kurmaya çalıştığımız
Yaşlanacak yaşatılacak
Uçan kuşların
İmreneceğı bir dünya
Amacımız
Amaçlarımız
Zıpkın yemiş balıklar gibiydik
Çırpınışlarımızdan zevk aldılar
Kelebek kanadındaki toz
Vişne dalında çiçek
Biliyorduk
Ne
Nasıl edilecek
Aklımız ermediğinden değildi
Düştüğümüz çukurlar
Alçaklar
Alçaldılar
Koca karı düğümünden medet umdular
Yaşadılar
Hem
Nasıl
Yaşamdı
Özenile si mi
Dikenli dallara basmadan
Yürüyemiyorduk
Yollardan

Alamıyorduk adımlarımızı
Biliyorlar
An be an
Yaklaşıyor sonları

Sebahattin Kömürlü

Kalsın uçurtmaların kanatlarında sevgim

gelsen
görsen
derde çare söylesen
bitse bu ayrılıklar
bitse bu göz yaşları
tükense bu acılar
akmasa bu kıpkızıl kan

zaman denilen kavram
biliyon acımasız
Tanrı mı yazdı yoksa
bu mu alın yazımız

sensizliği unutmam,
bir an mümkün olaydı
yeni baştan kurardım
yıkılan dünyaları

ne sabahı var gayrı
ne gece
ne günüzü
yokluğunla yok olan üç günlük ömrümüzü
sen
vaad ediyon bize yeniden yaşamayı
değil mi ki bir anlık
mutluluğu çok gördün
kalsın
uçurtmaların kanatlarında
sevgim

Sebahattin Kömürlü

Kaltakların günü

Kaltakların günü

Gün,
Kaltakarın günüydü.
1000 yıl sürececek olan mücadele de,
Bir sıfır galip giydiler.
Alçaklar,
Öyle doluydu ki ağızları,
Dolu dolu konuşuyorlardı ekranlarda.
1000 yıl sürececek olan mücadele ,
Daha yeni başladı.
Aslında,
Meydanı boş bulan bu melunlar,
Nasıl kaptılar köşebaşlarını böyle.
Emperyalizmin uşağı olan bu hainler,
Elbette hesap verecek.
Devir böyle kalmaz ki.
Bu Kaltakar o gün geldiğinde,
Dönmeyecekler geldikleri yere.

13 nisan 2018

Sebahattin Kömürlü

Kan damlıyor ken yaradaki damardan

Kan damlıyorken,
yaradaki damardan,
Boşunadır,
şiiirlerin isyanı,
Boşuna...

Sebahattin Kömürlü

Kanıtla aiç

böyle gelmiş, böyle gider
yazgımız bu diyorlar.
bense,
böyle geldim, böyle gidiyorum.
döndür sene Tanrım beni yolumdan,
işte sana fırsat.
kanıtla kuvvetini.
sönmedi son kıvılcım.

Sebahattin Kömürlü

Kara gözlü

Dağıldı mı yollara,
Hasret kokusu,
Vurdu mu?
Sarhoş ovalarda çimenler üstüne...

Kara güzel kızlar, kara gözlü kızlar,
Yalnızlıktan ne anlar,
Akşam olur,
Her gün ufuklar ağlar.
Bir kızılıktır hafızamda,
Kan pıhtılarını kanatan.
Daha,
Yaşanılır mı dünya da,
Doladılar boynumuza,
Düğüm, düğüm,
Acımasız ellerde,
Kim.
Ne dedi ki bize,
Yokluğun ötesinde,
Yeryüzün de,
Hapsedilmiş kuşlar misali,
Aradık,
Özgürlüğümüzü...

Kara gözlü güzel kızlar,
Kara gözlü güzel kızlar...
Yalnızlıktan ne anlar.

Sebahattin Kömürlü

Kara günler için

bir gün gelir,
yazı biter,
düşünce biter.
şair ölür.
şiir biter.

Sebahattin Kömürlü

Kara yazgı savaş ile aklanır

anlamsız ilk yazları beklemek
yazmadı ki yazımızı ilk yazlar
sen, ben, biz hepimiz!
yani, çağdaş tutsaklar!
kör tuzaklar bilinç ile bozulur
zorlu yollar birlik ile açılır
us, yürek ve bilek,
cephane hazır
kara yazgı, savaş ile aklanır! ...

Sebahattin Kömürlü

Karanlık

Büyük bir dehlizden geçiyorduk
Her yan karaya boyanmış
Kara
Kap kara
Işığa hasret kalmış gözlerimiz

Bir damla su
Bir damla
Yoktu etrafta

Tırnaklarımızla kazmaya çalıştık
Yontulmayan duvarları
Bulaştı kanlarımız
Ayuçlarımızdan
Karanlığın
Karanlığına

Öyle bi karardı ki karanlık
Kör olduğumuza karar verdik

Aslında
Göre bilebilseydik
Suratlarımızı
Nasil değişmiştik bu zaman diliminde
Acımasızca
Boyun eğmeyişimizin en ucunda
Bir kuş gibi çırpınan canımza
Kast edenler
Ne oyunlar oynuyorlardı kendi platformlarında
Öyle bacak bacak üstüne atıp
Atıp ta
Poz vermelere benzemiyordu

Bu karanlık boşlukta
Bir den
Bir den bire
Bir ses yankılandı kulaklarda
....

Sebahattin Kömürlü

Karanlık sarıyor acımasızca gök kubbeyi

bana
böyle ölümüne yokluğunu hissettiren neydi?
bunaklar gibiydim.
beynimde
düğümle, düğümleni veriyor kelimeler,
her batan güneşten
bir iz kalır zannediyor hafızam,
yüzümde çizgiler
alnımda çizgiler
gönlümde
büyüdükçe büyüyen bir uçururum
ve
rüzgar okşuyor yanaklarımı usul usul
nenemin söylediği türküler geliyor aklıma
hangi dağdan kopar gelir bu yel
her taraf bana yabancı
herkes bana el
uzatı veriyor ellerini
bir şeyler almak istiyor
ruhumun derinliklerindeki
sevgiyi
asırlık çınarlar gibi
kök salmış binlerce metre dibe
şu karşı da batan güneşten kalan izlerde
görür gibi oluyor gözlerim
çektığım çileyi
kim
kim anlayacak ki
söylediğim sözleri
milyonlarca gürültü kulaklarımda
şimdi
karanlık sarıyor
acımasızca gök kubbeyi

Sebahattin Kömürlü

Karışık kafa

Kafası karışık, kafa tutuyor,
Förtlemiş gözleri her yan korkuyor,
Rakibi yok kimse onu takmıyor,
Havlıyor boşluğa bir köpek gibi

Gelecek mi o gün gecek ise,
Bu vampir kazığa çekilecekse,
Ah edenin ahı bitecek ise,
Yıkılsın bu düzen, bitsin bu zulüm.

Sebahattin Kömürlü

Katiller

Bilirmisiniz cengiz han
Kaç masumu katletti?
O, gaddar adam,
Kaç çocuğu annesiz bıraktı?
Katiller ve zalimler,
Nerde büyüdü böyle?
Büyük iskender denen katil,
Ne arıyordu hintte?
Sezar denen bir hergele var,
"Sende mi brütüs"dedi son nefesinde.
Ne olimpostaki tanrılar dudurdu bu katillerin katilliklerini,
Ne de Allah'ın gönderdiği peygamberler.

Sebahattin Kömürlü

Katlanmak

Katlanmak
sadece senin yalnızlığın olsaydı
katlanırdı
gönülde
yürek de
katlanırdım ben de
lakin
göz göre göre
bu bedende bu işkence
günüz gece
devam etmede
yıkılan bir sur altında kalmak neyse
ezildi kaburga kemiklerimin her biri
bu dönem zulmünü
tarih sayfalarında görme
mümkün değil
aynaya düşen akis
gerçek değildi
anlayacağın sevgili
sensizlik bile
belki
sen değil
seni
bir başka biçime dönüştürdü
belki
.....
düşen
göz yaşlarımda
arar oldum
kendimi

Sebahattin Kömürlü

Kaval elin

"Kaval elin, yel Allah'ın, üfle üfle " dedi;
Başbakan.
Sen neyin başbakanısın?
"Vermeye hazırmısınız" dedi. başbakan.
"Evet" dedi kızlar, kadınlar .
Başbakan da almaya hazır belli.
Nasıl alacak bu kadar şeyi.
Alır mı?
Alır.
"Yaranı alanlardan" tecrübeli başbakan.
Niye bağırır bu başbakan.
Birilerini korkutmak mı niyeti?
Bu kadar kendini feda etmeye hazır olan bu adam,
Kimi korkutmak istiyor ki?
"Çok konuştuğunu " söyledi.
Hatununu işaret etti,
Hatunu "sus" artık demiş belli.
Bi alkış, bi alkış.
Salon yıkılacak sanki.
Tebessümler belirdi başbakanın suratında.
Başbakan çok mutlu belli,
Alkışlayalar ,
Bu Tebessümleri de alkışladı.
"Milletimiz bunlara kolpacı der" dedi.
cumhurbaşkanı.
Omurgadan bahsetti.
"16 nisan" diyor,
"Kandil hayır diyor" diyo cumhurbaşkanı.
"Söyle bana arkadaşını" diyor;
Unutmuş bir zamanlar "sayın apo" dediği günleri.
Cumhurbaşkanı.
Kim cumhurbaşkanının arkadaşısı ki,
Bu kadar döneke oldu bu cumhurbaşkanı.

Sebahattin Kömürlü

Kaybolmak veya kaybetmek

kaybolmak veya kaybetmek. bizler zaman içinde kaybolduk mu? yoksa zaman bizleri zaman içinde kayıp mı etti.
şu an oturduğumuz yerden otuz yıl önce denize giriyorduk. o zamanlar buraların denizi ne kadar güzeldi.
Dragos sahillerinden Büyükada'ya karşı Marmara denizinde yüzmek. deniz tertemiz, sahiller ip ince kumlarla kaplı.
şimdi bu masa başında sandalyede oturup, yine Büyükada'ya karşı bu satırları yazmak bir kazanım mı, yok, yoksa bu sahilleri böyle acımasız bir şekilde doldurarak denizi ötelemek bir kayıp mı?
bizler doğamız gereği hemen hemen her şeyi paraya tahvil ederken, bu kaç para, bu kaç dolar eder diye kurduğumuz denklem içinde, bu mekanlarda çay veya çorba içmenin mutluluğunu tadarken, bir zamanlar bu kıyılara yumurtalarını bırakarak çoğalan balıkların ızdıraplarını elbette duymuyoruz.
işin tuhafı insanoğlu hemen her şeye benim diyor.
Marmara denizi kişinin ve veya kişilerin deniziymiş gibi or dan bur dan, acımasız bir şekilde doldurulmakta.
bu dolgu da ne mi kullanılmakta? bu dolguda törpülenerek binalar yapılan dağların tepelerinden çıkarılan taşlar topraklar, koca şehrin koca koca pislikleri, binlerce metre derine inilerek alınan inşaat hafriyatları, adalardan koparılarak getirilen adaların kayaları kullanılmakta.
bu deniz, bu Marmara denizi acaba bu nesil tarafından doldurulsun diye mi yaratıldı? deniz doldurulması gereken kıymetsiz bir yer mi? bu şehrin tüm kıyılarını doldurmak bu devrin insanların en önemli vazifesiymiş gibi eline imkan geçen herkes denizi dolduruyor.
hemde nasıl doldurma. bunların eline imkan geçse tüm kara parçalarını denizleri doldurmada kullanırlar.
sonra, önceden deniz olan bu yerler üzerine milyon, milyar dolarlık binalar yaparak bunu da bize zenginleştik diye hap gibi yuttururlar.
biz de zaten alışık olduğumuz üzre bu hapları hap diye yutarız.

Sebahattin Kömürlü

Kayboluyorsun

KAYBOLUYORSUN
mısralarım
dan
öyle mutluyum ki
şu an
yaşanmadan
yaşanan
bir hayat
aldı başını gidiyor bu dünyadan

Sebahattin Kömürlü

Kaz dağları efsanesi

emperyalizm
doğuk bakışlarıyla baktı
dağa
dedi
"ne çok altın vardır senin altında"
dağ şaşkın
vurdu emperyalizm kazmayı dağın yamacına
yetmedi balyoz bomba dinamit vinç dozer kırıcı
milyar yıldır boyun eğmeyen dağ
boyun eğdi emperyalizme...

"lanet olsun
lanet olsun"
dedi şair
"emperyalizme
ve de
dağlarımıza bile sahip çıkamayan düzene".

Sebahattin Kömürlü

Kazdın mı

kazdın mı
derin bir kuyu
kim bilir, yeniden başlarsın sevdalara,
eğme boşuna,
boynunu
oynar kader oyunlarını nasılsa,
sabah olacak,
akşam olacak,
titrer kulaklarında
keçilerin ölümsüz sesi...
ayağına batan
bir deve dikenini....

Sebahattin Kömürlü

Kederler aiç

Kederler vardır,
Yağlı bir ilmek gibi...
Dolanır boynumuza kör gecelerde.
Bir boşlukta sallanır durmadan insan,
Ki, ağlamak son çaredir o yerde...

Gözyaşı
O, ilk isyan,
Çocukluğumuzun,
Bir nehir yatağından ilk taşması
Yaşamak,
Sele boğulması arzuların,
Ve nehrin sonunda denize karışması...
Ölümler zamanla anlar, dostlar sevgililer,
Bir yürek,
Ne kadar dayanır, bu özleme,
Çalgılar çalmaz olur, şarkılar biter.

O yer son çizgidir, erkekçe direnmenin,
Son gülüşte,
Uçar gider dudaklarından.
Bir damla gözyaşı süzölür
Solgun yanaklarından...

Sebahattin Kömürlü

Kelebek

Zamanın dışına atıldık
Bu
Zamansız diyarlarda
Bağlamamız almıyor artık.
Tüm hüsran türkülerini söyledi ozanlar.
Yakılacak ağıt kalmadı daha,
Dağlara bahar gelende,
Fışkırmıyor iğdemler.
Bembeyaz yapraklarıyla.
Sanki,
Yasa bürünmüş, taşların arasında,
Bitmiyor nevrüzlar
Daha.

Donmuş dereler boyu sular,
Bu umursuz kavganın sonu,
Yok mu?

Acılar içinde inliyor
Kelebek.

Sebahattin Kömürlü

KELEPÇELERİNİ ÇÖZDÜM ANILARIMIN aiç

Kelepçelerini çözdüm anılarımın
Bir, bir duvarlarda yankılandılar
Duydum saatlerce tek bir ses
İntikam! İntikam! İntikam!

Sebahattin Kömürlü

Kendi aramızda hallederiz

biz kendi aramızda hallederiz...

neyi nasıl, kendi aramızda hallediyorsunuz?

arada halletmek, müstehcenlik arz etmiyor mu?

arada hallettiğinizi, normalde halledemiyor musunuz?

bu hallediş, niçin aralarda halledilir?

bu nasıl bir anlayış ki, halledemediklerini aralarda halle der?

halledemediklerini anlayınca, halledemediklerini halletmek için aralarda halletmek,

halletme yoluna gitmek nasıl izah edilir?

halledemediklerinizi, halletmenizi önceden engelleyenler mi var da, halledemediğiniz şeyleri aralarda halletmeye başladınız?

kendi aralarınızda neleri hallediyordunuz da, bu aralara, aralarda halledişleri bir sanat haline getirdiniz.

arada, aralarda bazı şeylerin halledilmeye kalkılması kişililik bozukluğu ya da, kişinin kişiliksiz olmasından mı kaynaklanmaktadır?

toplumun önünde bulunanlar, toplumun önünde olmanın ötesinde, toplumun liderliği ne

soyunmuş olanlar, nasıl olur da pusuya yatanlardan, düşmanlarından, söz açarak,

aralarında halledemediklerini, düşmanlarını sevindirme me adına aralarında

halledemediklerinin kabahatini kendilerinde değilde, düşmanlarının kabahat iymiş gibi

söylemeleri anlaşılır bir şey değildir.

Sebahattin Kömürlü

Kırdılar mı kemiklerini

Kırdılar mı?
Kemiklerini
Kırdılar.
Donuk, donuk bakma daha dağlara.
Kundakta çocuk,
Başucunda ana,
Ninniler hanı ya?
Yağmaz bundan sonra kar sokaklara.
Düş,
Düşebildiğın kadar,
Derin kuyularda,
Unutulmuş yosunlarla,
Kurbağalar
Ağlama da.
Sen,
Sen oralarda,
Aldırma diyorsun.
Aldırma.
Oysa
Tutuşmuş bir baştan bir başa,
Binlerce yürekte kan,
Binlerce beden de can.
Anla.
Sabahlar olmadan,
Doğmadan güneş,
Hasret toprak suya,
Göz uyku ya.
Haykırmalar,
Derin vadiler boyu
Çın, çın
Çınlamalı kulaklarında.
Yarım kalmış bir ömür,
Ortasın da,
Sarı saplı bir bıçak durmakta.
Çek,
Çek
Çıkar korkma,
Donmuştur damarda kan akmaz,
Bu hal,
Bu hal böyle gidiyorsa,
İnan dostum.
Böyle kalmaz.

Sebahattin Kömürlü

Kırlangıç kanadına duyulan özlem

hakkımız
değildi
öyle
öyle rahat koltuklarda uzanmak

bu
kadar duyarsız
duygusuz mu olacaktık
bunca yok olan
yok edilen arasında

yeni bir bedene mi büründü
ruhumuz
şu
askıda duran elbisede mi duruyor
yoksa
yok mu olduk
bunca yokluk
arasında

daha hala
nasıl arzu edebiliyoruz
arzuyu

Sebahattin Kömürlü

Kıymet bilmeyenlere aiç

Sevilirken,
Kıymet bilmeyenlere
Sonunda
Duygusuz duvarlar arkadaş olur.

Sebahattin Kömürlü

Kızım ve ben

Kızım
Ve ben
Anlaşıyoruz,
Tüm yaramazlıklar üstüne,
Yaramazlıklar türetip,
Kırmak bardak, çanak,
Hoplamak merdivenleri,
Üçer, beşer
Ve
Kahkahalar dolusu neşe,
Mutluluğu yakalıyoruz,
Ara sıra,
Beş, on
Saniye...

Sebahattin Kömürlü

Kimin bu güzellikler ai

hiç olası değil
böyle bir yazgı
insanın inandığı
yoksun mu sevgilerden?
nasıl düşlerde başlar?
nasıl düşlerde biter?
insanın değilse
kimin bu güzellikler?

Sebahattin Kömürlü

Kimsesiz çocuklar bilir misiniz nasıl yaşarlar

Kimsesiz çocuklar
Bilir misiniz?
Nasıl sabahlar

Sonbahar yağmurlarında
Oradan oraya

Göçmen kuş değiller
Göçemezler ya

Ne yana
Koştursalar

O yanda
Engel çıkar karşılarına

Limanda
Demir almış vapur bodrumlarına
Bir akın başlar
Saat sıfır bir
Sularında

Azrail misali
Kamarotlar
Çıkarda
Karşılarına

Bilir misiniz?
Tren vagonlarında
Kaç kere
Tekme tokat
Yere yuvarlandı

Kaç kere ağzından akan aktı

Kaç kere
İnsanlığından
Utandı

Hele
Kar
Kırağı
Düşmeye görsün yere
Otuz iki diş gece gündüz
Çal çene
Kahretmek
Küsmek
Niye

Boyun eğmek çaresice
Köşelerde, köşelerde

İki eski gaste ile
Banklar altında
Uyumak

Soğukkanlılar gibi kış uykusuna yatmak

Uyanmak
Zamanlar sonra
Donmuş
Kemik içinde ilik

Sebahattin Kömürlü

Kişi kendi gömleği altında

Zaman
Acımasızlığını ortaya koyunca
Artık
Ne tutunacak dal,
Ne de ufukta umut.
Yalnızlığın gölgesi,
O kadar hızlım yayıldı ki,
Dallarda yapraklar algılayamadı.
Dahası,
Kokuşmuş olan bu düzende,
Tüm sevda gülleri yolundu.
Bunun adı
Katliam değildi.
Adı konulmamış bir zulmün uygulayıcıları,
Kedilerin yaşamını bile kıskandı.
Gerçi,
Yine yağmur yağdı,
Yine yıldızlar parladı,
Ama
Acımasızlığı,
Hiçbir satır anlatamadı.
Durgun akan su
Akmadı.
Kimse kimsenin yüzüne bakmadı.
Yalnızlık,
Öyle yoğunlaştı ki,
Kişi
Kendi gömleği altında
kendisini aradı.

Sebahattin Kömürlü

Kokunu sindirdim içime

Kokunu sindirdim içime
Aramıyorum seni hiç bir yerde
Aklıma her geldiğinde
Çekiyorum ciğerlerime
Anlıyorum ki yeniden
Yaşıyorum
Dünya denen yerden
Hiç bir şey anlamadım
Senden
Ayrı
Nasılım?
Bilmiyorum...

Sebahattin Kömürlü

Kolay mı

kolay mı sanıyorsun
Tanrı...
yaşamak bu dünya da bu hayatı
en büyük haksızlıkları
senin yarattığını
sen
söylüyorsun
daha
sı
bu beden de bu canı
sonuna kadar taşımamı emrediyorsun değil mi
kolay mı? ...

Sebahattin Kömürlü

Kolay mı

Kolay mı
Bu zamanlarda yaşamak
Her şey göz önünde
Adam göz önünün de öldürülüyor
İnsanlar
Binlercesi denizde boğuluyor
İzle tv den canlı
Biraz gerin
Bir ah çek
Vah
De
Falan filan
Yapacak bir şey de yok aslında
Sıfırlandı tüm değerler
Bize
Teğet geçiyor acılar
Mermileri yiyen minare
Devrilince
Devrilmedi
Süleymaniyede kubbe
Çöp yiyormuş insan
Kendi uçağımızı da yapıyorduk
Tünel
Tren
Duble duble yollar
Evlenemiyormuş gençler
Kendini yakan öğretmenler
Anayasa tanımayan bakan
Bir sürü yalan
Başkanlık istiyor
Başkan
dayan
dayana bilersen
dayan sana lan
cami avlularından içeri giren başbakan
yalan mı söylüyor sanıyorsun
sokakta yediğin tekmeden tokattan
belli halla uslan ma diğ in
koskoca
cumhurbaşkanı
başın
başı

Sebahattin Kömürlü

Komando Komando vay paraşütçü komando

savaş değil dostum
yaşam savaşı
tuğla harmanlarında yazın
istanbul sokaklarında kışın
simit satarım

komandalarda simit satar

ne tabanca sesi
ne top mermisi
çatlıyor gün be gün
alnımın derisi

komandalarda simit satar

potin değil
lastik papuç

komandalarda simit satar

Sebahattin Kömürlü

Konuşma

Adam konuşuyor. Bilerek mi bilmiyerek mi. konuşuyor. Bunlar aslında hiç önemli değil. Konuşulanların içeriğine bakınca her tümce savaş sebebi sayılacak olan sonuçlar doğuracağını bile bile bu adam niye böyle konuşuyor diye düşündüğümüzde "o, bizim gizli dostumuz " diyenler gerçeği aslında ifşa etmiş oluyor. Ancak lke gelecekte bu yarayı nasıl saracak? İsraille 20 milyon dolara memleketi satan bu hainler atar tutar yaparak günü kurtarıyor. Gelecek bu kadar soysuz insanlar yetiştirir mi? Yetiştirir. Buna şüphe yok. Ancak gelecekte de bu tip sosuzlar iktidar olur ise koyları bile satılan ülke, ülke olarak kalır mı? Bilinmez.

Sebahattin Kömürlü

Koparılan çiçek soldu

Koparılan çiçek
Soldu

Adım
Adım hayat yordu

Öbür yanda ne vardı
Durmadan
Uyudu

Sebahattin Kömürlü

Korkaklar

kandillide yapılan korunak için yazılan bir kaç satır

korkaklar, korktuklarını öylesine deşifre ederler ki, korkmadıklarını göstermelik olarak gösterme uğruna akla hayale gelmeyecek madrabazlıklar yaparlar.

bunun tipik örneği orta çağda yapılan şatolar dır. bu şatoları yapanlar can korkusundan kendilerini daha emniyette hissetme adına bu tür yapıları yaparken bu yapılan yapının maliyeti hiç bir önem arz etmez. çünkü bu yapıyı yaptıran azgın kendinden başka hiç bir şeyi düşünmez. şimdi bu zaviyeden bakınca o devrin koşullarını göz ardı ettiğimiz söylenilebilir. ancak o devrin dünyası tamamen talan ve alttaki tabakayı ezme uğruna kurulu olduğundan, bu şatolarda oturanların korkaklıklarını söylemekte her hangi bir sakınca görmüyorum.

burada korkaklığın tarifini yapmadan geçmemiz mümkün değildir. korkaklık, kendi emek ve iş gücüne güvenmeden yaşamını, yaşam ilkesi olarak belirleyen alçaklıktır diye biliriz.

bu gün de, bazı erkler kalacak yer bulamadıklarından dağ yamaçlarını acımasızca yarıp kendilerine korunaklı sığınaklar yapmaktalar.

ne var ki, geçmişte şatolarda yaşayanların derebeylerini nasıl ki şatoları da koruyamadı ise bu gün inşa edilen güya korunaklı korunaklarda bu düzen temsilcilerini koruyamayacaktır.

Sebahattin Kömürlü

Korku

korkak
korkar
korkmayanlar da korkar aslından
korkunun tadını tadınca korkak
her Şeye korka korka yaklaşır
sonra
korku siner damarlarına
korku
normal bir duygudur aslında
ama
hastalık hali alınca
diker
binlerce korumayı karşısına
der
sen sağıma baka can sen soluma
önüme arkama
ve
başımdaki buluta
damla düşmesin diye alçak başına
kıçını sokacak delik arar boşuna

Sebahattin Kömürlü

Korkudan Sonra

korkudan sonra
korkuda korktu
kapı ardında ölüm mahkumu
görür anahtar deliğinden
sızan ışığın hayırsız lıgını
bu
benim aşkı
anlatamadı bunca
mısranın anlamı
sadece anlamsızlık
veyahut
ayrılan bir kaşık yoğurt misali
damızlık
dünyada
böylesi yalnızlık
ne dağlarda çamlar
.....

Sebahattin Kömürlü

Korunak

korkaklar, korktuklarını öylesine deşifre ederler ki, korkmadıklarını göstermelik olarak gösterme uğruna akla hayale gelmeyecek madrabazlıklar yaparlar. bunun tipik örneği orta çağda yapılan şatolar dır. bu şatoları yapanlar can korkusundan kendilerini daha emniyette hissetme adına bu tür yapılar yapılırken bu yapılan yapının maliyeti hiç bir önem arz etmez. çünkü bu yapıyı yaptıran azgın kendinden başka hiç bir şeyi düşünmez. şimdi bu zaviyeden bakınca o devrin koşullarını koşullarını göz ardı ettiğimiz söylenilebilir. ancak o devrin dünyası tamamen talan ve alttaki tabakayı ezme uğruna kurulu olduğundan, bu şatolarda oturanların korkaklıklarını söylemekte her hangi bir sakınca görmüyorum. burada korkaklığın tarifini yapmadan geçmemiz mümkün değildir. korkaklık, kendi emek ve iş gücüne güvenmeden yaşamını yaşam ilkesi olarak belirleyen alçaklıktır diye biliriz. bu gün de, bazı erkler kalacak yer bulamadıklarından dağ yamaçlarını acımasızca yarıp kendilerine korunaklı sığınaklar yapmaktalar. ne var ki, geçmişte şatolarda yaşayan derebeylerini nasıl ki şatoları da koruyamadı ise bu gün inşa edilen güya korunaklı korunaklarda bu düzen temsilcilerini koruyamayacaktır.

Sebahattin Kömürlü

Koşarcasına Adım adım

adım
adım
koşarcasına
tırmadık zamanın üstüne
ne kara bulutlar kaldı geride
ne dönekler
dümbelikler
gördük gerçek yüzlerini
yüzsüzlerin
çırılçıplaktılar
yoktu saklanacak yerleri
Tanrı bile lanetlemiş
ti
dedi
neyin intikamını alıyorsunuz
söyleyin haydi
bürüş tü dudakları
küçüldü gözleri
yalan söylemeye yeltendikleri belli
Tanrı
dedi
haydi söyleyin gerçekleri
lal oldu dilleri
dönü dönü verdi gözleri
kurşun yiyen bir kızıl derili
anası kucağında can veren bebeği
görmediklerini söyleceklerdi
ki
geldi
bir yoğun toz bulutu
aldı götürdü hepsini
dağlarda dikenler
tarlalarda ekinler
bir genç kızın güzelliği
en güzeli
seyretmek bir dere kenarında
söğüt ağaçlarındaki serçeleri
bu bizimkisi
iyileşmez yaralara melhem olmak değildi
söylemedik
ki
söylenmesi gerekenlerin hepsini
kader denildi
talih
denildi
kurbağaların suyu bile kesildi
sensizlik
neydi
bilebiseydik
belki
kaynatırdık yüreğimizdeki en güzel
sevgileri

harç
etmedik
mi
toprağın üstünde biten çimenler
söyler
şimdi
her esen yel
alır götürür
sesimizi
dalgaların söylediği ezgi
hemen hemen
hepsi
bizlerden birer hatıra gibi
kurtulsun diye zulme uğramışların her biri
anlatmak mümkün olsa
idi
bu devri
belki
yaza bilirdik bir kaç cümle şimdi

Sebahattin Kömürlü

Koşu

Koşuştular,
Koşuştular bir zaman alaca karanlıkta,
Koşuştular
Durmaksızın
Güneşin doğuşuna.

Koşuştular,
Yedisinden yetmiş,
Dedesinden, ninesine
Koşuştular bu topraklar üzerinde
Güneşin doğduğu yere,
Koşuştular
Alaca karanlık bir gece de

Koşuştular,
Kağnılarla
Yalın ayak
Parmak, parmak
El, el
Çalı çırpı tutuna, tutuna
Boyunduruklara koşula, koşula
Koşuştular güneşin doğuşuna
Koşuştular
Alaca karanlıktan
Sabaha, sabaha

Koşuştular
Adım, adım
Yürek gerekti yürek,
Can vermek gerekti
Can
Bile, bile
Ölüme bile
Koşuştular,
Koşuştular ileriye.
Alaca karanlık bir gecede
Koşuştular
Güneşe
Güneşe

Koşuştular,
Umutsuzlukları tanımlamadan
Koşuştular,
Karşılarındaki canavara bakmadan
Koşuştular
Toplara, tüfeklere, süngülere, bombalara, uçaklara
Aldırmadan
Koşuştular
Yarı çıplak
Yarı aç
Koşuştular
Sabaha, sabaha

Koşuştular
Dağlara, ovalara
Canım Anadolu'ya
Can adamaya
Koşuştular,
Ankara'ya
Şakarya'ya
İzmir'e
Koşuştular
CUMHURİYETE

Sebahattin Kömürlü

Kösüre balta çam

kösüre
balta
çam
buna nasıl dayanır orman
söylemek kolay bu üç sözü
anası
babası
karısı
kızı
gardaşları
kışlık için odun
haydi
duvarlar biraz da tezek vurun

vahşi bir hayvana kurulan pusu gibi
çıkart inlerinden gece on iki de
iki eşek
bir aygır
bir katır
ormandan yükselir
her yükselişinde
çatır, çatır

Sebahattin Kömürlü

Kumpas

alçaklar, orduya kumpas kuruyorlar.

alçaklık o kadar büyük ki, adam bu ana kadar gizliyor.

kumpas: ölçerek, biçerek, hesaplayarak bile bile tuzak kurmaktır.

bu ne namus vicdandır ki, milletin vekili olacaksın, milleti ordusuna (peygamber ocağına) kumpas (tuzak) kuracaksın.

bu ne edepsizlik, hayasızlık.

bu (alçak) adamların aslında bu topraklara (bastığın yerleri toprak diyerek geçme tanı) basmaya dahi hakları yok.

milletvekilliğinden istifa etmek bu örgüt elemanını aklamaz.

bu hükümet ve şu an bu kumpasa karışan tüm partiler ve örgütler, cemaatlar, ne kadar hainler ki, Türk ordusuna bile, bile ortaklaşa kumpas (tuzak) kurmaktadır. bunlar emperyalizme entegre olmuş uşaklar dır.

sorun şu ki ordu bu alçakların kafalarını hala niye ezmiyor.

Beğen · · Tanıtımını Yap · Paylaş

Sebahattin Kömürlü

Kurşun yemiş kuş

Kurşun yemiş kuş gibi gırpındı hava da,
Unuttu tüm anılarını,
Düştü toprağa.

Sebahattin Kömürlü

Kuruluş

kurtuluş mümkün mü? eğer kolay olsaydı elbette mümkün diye biliriz. ancak bu ülkede, iki savcı veya iki hakim bile bir konu hakkında aynı fikirde olamıyor. bunun nedenini hiç şüphesiz yıllardır bile bile sapılan veya saptırılan eğitim politikalarında aramamız gerek.

o eğitim politikaları yalnızca hukuku delik deşik etmedi. toplumu da delik deşik etti. toplumda tüm kavramlar ikircikli hal aldı.

adam diyor ki " çalışıyorlar ama, çalışıyorlar da" ve de bu insanlar dindar. namaz da kılıyorlar. bu anlamda din de delik deşik olmuştur.

bu din anlayışına aslında var olan din de denemez. buna dense dense uydurulmuş yalanlar denilebilir.

henüz yeni bakan olan bir bakan "bu ülke neleri kaldırmadı ki" diyor. bakan olan zat, ülke insanlarına bu kaldırma lar ın bedellerinden hiç bahsetmiyor.

ülke insanları nasıl fakirleştirildi?

yıllardır insanlar yanlış bilgilendirilerek, doğruların halka ulaşması engellendi.

bu yalanlar o kadar çok ki "enflasyonun sebebi KİT'lerdir" diyen bir başbakana bu ülkenin hainleri anıt mezar yaptı. o, ki KİT'leri yok pahasına satılığa çıkardı. emperyal güçler ve onun uzantıları ile birlikte ülkenin tarımını ve gerçek sanayini yok ettiler. bir maliye bakanı "babamın malı gibi satarım" derken, aynı dönemim başbakanı "pazarlamacıyım" diyor. be utanmazlar, "seçimle gelen seçimle gider" diye de bir nakarat tuturmuşlar. sanki millete baştan yalan söylediklerini, hırsız olduklarını önceden söylemişler de millet buna göre bunları seçmişmiş.

ortamdan utanma kalkınca bir zamanlar meclis başkanı olan "biri güçler ayrılığı yok oldu" der. sanki bu güçler ayrılığını kaldırmada manivela görevi kendisi oyanamamış gibi.

kurtuluş çok zor.

eğer milli eğitim modeline geçmezsek gelecek daha karanlık olacaktır.

Sebahattin Kömürlü

Kurum

kuruluşunuzun, devlet terörüne maruz kalmasını protesto ediyorum. bu anlamda, bu günlerde milli sermaye olabilme adına alacağınız tüm kararlar, emperyalizme entegre olmuş diğer sermaye guruplarından sizi bu günlerde öne atacağı için, çağın geleceğini şekillendiren, ve insanlık onurunu daha yukarılara taşıyacak olan Türk halkına daha bir sevecen görüneceğinizi, kurumunuzla paylaşmak istedim.

Sebahattin Kömürlü

Kuşku aıç

bilgimi,sömürdün çaldın emeğimi.
utan!
bir de Tanrının adı eksik olmaz ağızından,
şşıyorum, o ise gerçek yaratan,
nasıl yakıştırdı seni, kendine kulum diye?

Sebahattin Kömürlü

Kuşkusuz bir zafer var aıç

evimde balım yok, hasta babam var
kurşunum yok, kurşun gibi kinim var
hiç korkum yok, usumdan bir zırhım var
ihtimal yok, kuşkusuz bir zafer var!

artık tembele yok, terleyene var
dalkavuklara yok, bilgelere var
rüşvet yiyene yok, yemeyene var
ihtimal yok, kuşkusuz bir zafer var!

palavra yok, toplum için çaba var
iftira yok, atanlara ceza var
aydına sövgü yok, ona övgü var
ihtimal yok, kuşkusuz bir zafer var!

ulusum fazla yok, işte ramak var
altın madalya yok, ak yarınlar var
yorulmak yok, sonsuza dek düğün var
ihtimal yok, kuşkusuz bir zafer var!

Sebahattin Kömürlü

Kuşluk vakti

Kuşluk vakti çıktık yola,
Ne başımızda sevda,
Ne yanımızda bi lokma,
Tutunacak dalımız da yoktu,
Aslın da,
Hiç bi Şey de aramıyorduk.
Dolaşıp duruyorduk
Ortalıkta.

Bir boşluk vardı.
Boşluk,
Dolmuyor.
Düşüyorduk
Boşluktan boşluğa.

Sevdalarımız,
Yarım yamalak kaldı.
Omuzlarımız da,
Ağırlaştı yaşam.
Kendi tükenmişligimiz
Neyse,
Bunca kan
Nasıl döküldü
Hiğliğe.

Sebahattin Kömürlü

Küfe

yapmadığımız
ne kaldı
dünya

hizmetkarlık, uşaklık
paşalık, poşalık

kuru bir nefesten başka
kemikleşmiş bütün vücut
dağ taş
dolandık usanmadan
sırtımızda
küfe

Sebahattin Kömürlü

Lağım Fareleri

Zamanıdır,
Toplayıp sokaklar boyunca gölgeleri,
Salmak,
Gün ışığını,
Karanlık dehlizlerin içine,
Aydınlansın diye,
Lağım fareleri nin tüyelerini.
Ve
Yolmak
Yemyeşil dallar üstünde tomurcuklara
Ağ örmeye çalışan
Örümceklerin
Bacaklarını.

Sebahattin Kömürlü

Lağım patladı

Lağım patladı
Sokakları sardı pis koku
Caddeleri sardı pis koku
Bütün şehirleri sardı pis koku
Köyleri kasabaları bütün memleketi sardı pis koku
Yetmedi
Denizleri ülkeleri sardı pis koku
Etkilenmiyen birileri vardı
Alışmışlardı yaşadıkları bok kuyularında bok kokusuna
Dediler "belgeler sahte"
"Adımı kim kullanıyorsa" dedi.
Bu
Kadar.

Sebahattin Kömürlü

Leyla gibi Mecnun gibi

Leyla gibi
Mecnun gibi
Dolandık dünyanın çöllerinde
Hasretle yanan gönlümüze
Bir damla
Su
Serpemedik
Niye

Leyla gibi
Mecnun gibi
Tüm umutlarımız
Umutsuzluğa
Döndü
Niye
Ağlayan gözlerimize teselli diye
Tekrar düştük yollara
Yollar
Uzadı
Niye

Leyla gibi
Mecnun gibi
Esen yeller
Dağlar gibi
Ayrı kaldı
Niye
Leyla gibi
Mecnun gibi
Ayrı kaldık
Bizler de

Sebahattin Kömürlü

Madde kendi katılığınca

bütün
bütün ayrıldı
sevdalarla taşan yüreklerde
madde
kendi
katılığınca
ağırlaştı

Sebahattin Kömürlü

Mademki yaşıyoruz

madem ki
yaşıyoruz
sevgiden
sevgiliden ayrı

varmı bundan daha büyük
acı

bir anı peşinde
bunca koşu
niye

sus artık gönlüm
tüm uğraşlarım
Tanrı biliyor
nafile

alabilsem avuçlarıma
yüreğimi
susturudum iniltilerini
bu benimkisi
olmayacak dualara
amin demek mi?

Sebahattin Kömürlü

MAŞA ALLAH aiç

Kimler aldı karaları?
Bu düzeni kimler kurdu?
Fareye tören yapıldı
Aslan kefensiz gömüldü...
Tanrı da yukarıdan güldü...
Maşallah! Maş Allah!

Var demem ben artık sana
Duam gider hep yabana
Bin bir cennet versen bana
Bilesin ki tapmam sana
Sen yukardan gülmene bak
Maşallah! Maşa Allah!

Sebahattin Kömürlü

Maya

bir köpek havlıyor
mayasız diye
kendi mayası
ne
bilmiyorum
bilinmiyor
yanlız
üzülüyorum şimdi
bu
sapığa
köpek dedim diye

Sebahattin Kömürlü

Meğer

dağlar gibi dağlandık
yollar gibi bağlandık
böyle birbirimize

meğer
ayrı dünyaların insanıymışız
yazık oldu gönlümüze
yazık oldu ömrümüze

lanet olsun böylesine kadere
yazık oldu
yazık oldu sevgimize

Sebahattin Kömürlü

Mehmet Uluöz 'e

unutulmuş dünyalardan,
seslenir gibiydi.
sesi,
dolum, dolum
doluydum yüreği,
dudaklarından süzülen
her cümle
ayrı bir
dünya dan haberci
kendi
elleriyle biçmek istiyordu kefenini.
dağılmış saçlarından belliydi,
beynin de dağınık
düşünceleri,
öyle ki
her seher yeli,alıp götürmüş habersizce
kendinden
kendini...

Sebahattin Kömürlü

Memet

Memet,
Ne savaştı,
Ne hayatta başarı sağladı.
Toprağı sürdü.
Toprağı ekti.
Tavuk dedi,
İnek dedi,
Dana dedi,
Orak dedi,
Harman dedi,
Baş edemedi.

Okutamadı çocuklarını bile.
Ağlayamadı çocukluğunda.
Nasırları çözülmeyen ellerine,
Su değdi
Gün de, beş kere.
Ayaklarına,
Kafasında saçlara,
Hastalandı,
Yatamadı yatağa.
Yazın tarla,
Kışın gurbet,
Kırk beşinden sonra,
Çifte boyunduruk altında,

On üç yaşında çocuğu
Anlamıştı...
Eski limon, eski limon
Bağırıyor akşamaca,
Çarşı pazar,
Her yan da.

Ekmek para,
Yemek para,
Aç musluğu.
Yak lambayı.
Para.
Ev kirası,
Aspirin,
Grip in
Sahte.

Savaşmıyordu, memet.
Savaş etmiyor,
Yazın köye,
Kış gurbete,
Çalışmazdı onunu kafasına göre,
Tarlada çalışan kadın
Gurbette.

Ekonomik kriz diyor spiker haberlerde,

Türkiye,
Daha iyi imiş,
Dünya ülkelerine göre.
Anlamıyordu Memet,
Yok, oldu denen sıtma
Sarıyordu,
Sımsıcak bir oda,
Titremek...
Tenekelerle örtülü bir çatı,
Yan duvarlara çakılmış üç tahta,
Tahtaların arsına dizilmiş,
Derme çatma birkaç sunta.
Allah şükretmekten başka,
Her gece
Altını ıslatan yavrularına,
Alışamıyordu,
Bir türlü,
Başındaki yazgıya.
Namazını kılıyor,
Orucunu tutuyor,
Koşuyor,
Çabalıyor,
Bazı, bazı
Kaldırıp ta başını,
Gökyüzünde yıldızları saymayı mı düşünür,
Ne...
Ne,
Köyünde keçilerine,
Ne şehirde inşaat kalıplarına,
Anlatamıyordu halını...
Velhasılı,
Kılıyordu her gün,
Her gün ki gibi,
Beş vakit namazını...
Bir boşluk vardı.
Hocaların vaazları,
Aç karnı,
Doyurmuyor.
Yirminci yüzyılın ağrısı,
Ne baş,
Ne dış,
Ne de mide sancısı...
Anlaşılmıyordu,
Bir boşluk vardı,
Hutbelerle, vaazlarla,
Oturduğu yerden attığı taşlarla,
Kırılmıyor bedeni sarmış, kalıplaşmış buzlar,
Anlamıyordu hala,
Nasıl uçuyor,
Uçaklar...

Savaşmadı Memet,

Memet,
Devlet babasının yardımıyla,
Köyünde kurdu dört odalı betonarme,
Boş duruyor gündüz - gece.
Yağıyor yağmurlar,
Eriyor karlar,
Biz,
Kalmışız, ta gerilerde,
Koşuyoruz hala
Geriye gitmeye.

Karısının ellerinde,
İki şiş,
Bir yumak ip,
Doku,
Doku, doku
Binlercesini bir saniyede doku,
Ve
Çocuklara diyorlar,
Oku,
Oku, oku
Ne zaman gelecekti,
Bu cahil liğin sonu.

Kütüphane kapalı,
Kitaplar pahalı,
Akıl erdiremiyor Memet
Ekmeğin fiyatı arttı.
İnşaatlarda
Da iş kalmadı.
Ameliyat oldu memedin oğlu.
Devlet hastanesi,
Memedin kırk beş bin lirasını aldı.
İş yok,
Güç yok.
Damarlarında,
Kanı mı sattı memet...

Bütün evlerin damında baca,
Memet,
Oturuyor üçüncü katta,
Delmiş duvar denen tahtayı,
Salmış soba borusunu sokağa,
Sokak duman oluyormuş,
Olsun...
Memetler duman olmuş tarihin sayfalarında...
Bu Memet,
Bu Memet onlardan değerli yoksa...

Aldırış etmiyor,
Memet bu duruma,
Atıyor bir kaç kuru tahtayı sobaya,

Her sabah indiği,
Her akşam çıktığı,
Tahta merdivenlerin basamağına,
Bakıyor,
Bakıyor ara sıra,
Gençlik günlerindeki, rüyalara...

Yaş, kırk beş,
Uç çocuk,
Et ister,
Süt ister,
Çanta,
Kitap, defter,
Silgi, kalem,
Hasret...
Kara kalem,
Kara yazmış yazıyı...
Memet,
Düşünmüyordu,
Yarını,
Yarınları.
Limonun sarısı, sulusu
Kış ayında ayaz,
Betonların soğukluğu,
Yokmuydu?
Anlatacak bir kalem,
Bu yoluğu.

Memleket,
Memlekete hasret Memet,
Fabrikaları memleketimin batı da,
Göç Memet göç
Doğudan batıya

Kızılırmak su,
Kızıl dağ demir,
Keban enerji,
Hepsi,
Batıya akıp gitti,
Batı da yol,
Batıda okul,
Medeniyet,
Batıda medeniyet,
Savaşta,
Savaşlarda Memet.

Hayret!
Hayret mi ettin Memet...

Sebahattin Kömürlü

Memleket

Bu
Memleket,
Bizim diye,
Canımızı verdik.
Kara toprağa,
Bile, bile.
Bu,
Ne oyundu böyle,
Biri çıksa söylese,
Gerçek
Ne
Nerde saklı
Niye,
Gencecik bedenler,
Düşüyor yere...
Ne elimizde var,
Ne dilimizde,
Köle misali,
Ne denildiyse,
Esen yel önünde toz gibi,
Sürüklendik,
Küme, küme,
Büyük umutlar peşinde,
Sabah akşam...
Ne
İstiyorlardı böyle,
Bitimsiz hevesler,
Uğruna,
Daha doğmamış çocuklar,
Şehit diye
Şehit
Ediliyor niye...
Bir,
Bilmece oldu yaşam,
Or dan
Bur dan
Tut ellerimi durma,
Dönüyor dünyalar,
Anlıyor mu sun,
Soğudu
Soğuk,
Dondu su.
Ve
Zulüm
Kudurdu.
En büyük vurgunu,
İnanır mı sı nı z,
Devlet denilen
Dev
Vurdu.
Dev
Le

T
Et,
Kemik,
Binlerce, bilimsellik,
Lik
Lik
Kuş ötüyor
Cik cik...
Kimsesiz kaldı, kimsesizlik.
Boğuldu sessizlik,
Bir cümlelik gerçeği,
Söylemeye gücü yetmedi,
Dil,
Dilim, dilim doğrandı.
Ana ağladı,
Baba ağladı,
Koca karıların ah' ı, kara bulutları ağılattı.
Bir karanlık gömlek giyildi,
Di
Di
Bu,
Nasıl devirdi, devrilmedi...
Nice devirleri deviren bu milleti,
Böylesi inleyenleri,
Ne kanun durdurdu,
Ne hukuk...
Gerçek,
Sustu, sustu
Susturuldu...
Zavallı yürek,
Kahroldu.
Kalemde,
Mürekkep kurudu.
Unutulmuşluğu,
Unuttuğumu
Zannettiğim an,
Mısra, mısra yeniden,
Damlayan
Yaramdan akan,
Kan,
Bir hançer gibi kesi verdi boğazımda gırtlakçı,
Bi mermi patladı,
Bi daha,
Bi daha ...
Canlı beden,
Düştü cansız.
Kim vuruldu,
Kim,
Bu benim milletim,
Kardeşim
Ahmedim,
Mehmedim...

Dim,
Dim...
O kadar çok şey var söylenecek,
Söyleyemedim.
Dim,
Dim,
Hiçbir şey söyleyemedim.
Sanki bin binyıl geride kalan sürüler gibi
Koşuyorduk zamanın peşinde,
Yetişemiyordu adımlarımız.
Düğümlemiş yollarımız...
Biliyor musun sevgili
Sensizliği,
Ne dağda taş,
Ve
Ne de
Başım üstünde bulut kabullendi
Böylesi çaresizliği,
Çekemedi yüreğim.
Dedim alıp başım gideyim.
Acemiydim gidemedim...

Sebahattin Kömürlü

Metin nin hikayesi

ne
nereden bileceksiniz
ki
yüreği
yürek gibi
elleri
el gibi

bilemezsiniz ki
o
kimseyi sevdi mi
sevmedi mi

gölüşleri hatıra kaldı
yüregimde

şimdi
bir portakal isteği
anlatılmaz ki
binlerce ezgi dolu bu dileği
nasıl dile getirdi
dediler
"portakal yok ki"
oysa
o görmüştü
dedi
"amcam gilin rafda var"

verdiler mi
vermediler mi
bir dilim portakal ne ki

tabii diyebilirsiniz şimdi

bende bilmiyorum
tattı mı metin
bir dilim portakalı

Sebahattin Kömürlü

Millet Kabahatli

Dönüşü
Olmayan bir yoldu yolumuz

Koştukça uzayan
Uzaklaştıkça
Uzaklaştırılan mesafe

Her adımda taşıyordu
Uzakta yanan ışığı
Daha uzağa

Korkulara adanmıştı toplumda
Adam
Olan
Olmaya çalışan
Veya
Olamayan
Binlerce zavallıdan

Dan
Dan

Duyulan
Kurşun sesinden
Başka bir şey değil anam

Kan akıyor toprağa

Kanıyor toprakta

Otlar yeşeriyor
Hala

Kuş kanatları nın kırıklığınca çaresiz

Boyunlara
Dolandı
Halkalar

Bacalardan tüten duman misali

Sigara dumanı
Teselli

Geceler
Sakin mi
Sakin

Lakin
Şehrin üstünde
Korkunç
Korku

İşçilerin dudakları mühürlü
Tüm aydın kalemler göstermelik kederli

Ve en korkunç derdi
Çeken
Milletti

En kolay
Cümle
Millet
Kabihatli

Kim
Ne dedi

Ne
Diyebildi

Milyonların çaresi
Alıp götürmekti
Şırt
Üstünde taşınan yükü

Ama öyle
Ama böyle
Hesap verecek biri

Devlet
Korumuyordu
Artık
Milleti

Millet
kabihatli

Sebahattin Kömürlü

Moda aiç3

Uyuyoruz ulusça
Saç
Moda,
Sakal moda,
Mini, midi, maksî moda,
Yalan, sahtecilik, palavra moda,
Uyutma moda,
Diş alım moda,
İcraat ve ihracat,
Onlar da
Uyamadığımız
Modalar...

Sebahattin Kömürlü

Muhlis Akarsu'ya

Daha
Sonra
Daha kaldı mı sonraya
Yandı Muhlis Akar
Su
Madımak otelinde
Sivas `ta
Kanlı Sivas'ta
Ne
Bi kaç gün ömür
Ne sıra dağ
Ne sahra
Hiç biri bakmıyor Muhlis Akar
Su'ya
Sazı mı çalacak
Bundan sonra
Perde perde
Gelin
Alın götürün bizi de
Anlaşılmaz şairler yeryüzünde

Sebahattin Kömürlü

Mutlak okunmalı

MUTLAKA SONUNA KADAR OKUYUN

Birinci Dünya Savaşı'nda
İngilizlere,
150 bin askerimiz esir düştü.

Bu askerlerden bir kısmı da Mısır'ın

İskenderiye şehri yakınlarında bulunan Seydibeşir
Usare Kampı'na
Hapsedildi.

Kampın tam adı,
'Seydibeşir Kuveysna Osmani Useray-I Harbiye Kampı' idi.
Bu kampta,
1918'de
Filistin Cephesinde esir düşen 16. Tümen'in 48. Alayı'na bağlı
Osmanlı Askerleri
Tutuluyordu.

12 Haziran 1920'ye kadar
İki yıl boyunca
Her türlü işkence, eziyet, ağır hakaretler ve aşağılamaya maruz kaldılar.

İnsanlık dışı muamelenin nedeni ise Ermeniler idi...

Kamptaki, Türkçe bilen Ermeni tercümanların
Yalan yanlış çevirileri ve
kışkırtmaları nedeniyle,
kampların İngiliz komutanları,
azılı Türk Düşmanı haline
gelmişlerdi.

Savaş bitmişti.
Ancak,
Kamptaki ağır koşullar nedeniyle
ölenler dışındaki askerleri
Teslim etmek,
İngilizlerin işine
Gelmiyordu.
Çünkü,
olası yeni bir savaşta,

Bu askerlerin
Yeniden karşlarına çıkabilecekleri, Ermeniler tarafından,
İngilizlerin beyinlerine işlenmişti.

Çözüm
Toplu katliamdı...
Askerlerimiz,
Mikrop kırma bahanesiyle,
sümgü zoruyla
Dezenfekte havuzlarına sokuldu.

Suya normalin çok üzerinde
'krizol' maddesi
katılmıştı..
Mehmetçik,
Suya daha ayağını soktuğunda,
aşırı krizol maddesi nedeniyle haşlanıyordu.
Ancak,
İngiliz Askerleri,
dipçik darbeleri ile askerlerimizin havuzdan çıkmalarına izin vermiyorlardı.

Mehmetçikler,
Bellerine kadar gelen suya başlarını sokmak istemediler.

Bu kez İngilizler havaya
(başlarının üzerine)
ateş etmeye başladı.
Askerlerimiz,
ölmek için,
çömelerek başlarını suya soktular.
Ancak,
başını Sudan kaldıran artık göremiyordu.
Çünkü gözleri yanmıştı...

Dışarı çıkanların halini gören
sıradaki askerlerimizin direnişleri de fayda etmedi
Ve 15 000 (15 bin) askerimiz
kör oldu.
Bu vahşet,
25 Mayıs 1921 tarihinde
TBMM.' de görüşüldü.
Milletvekilleri Faik ve Şeref Beyler
Bir önerge vererek,
Mısır'da esirlerin
Krizol banyosuna sokularak,
15 bin vatan evladının gözlerinin kör edildiğini,
Bunun faili olan
İngiliz doktor,

Garnizon Komutanı ve
Askerlerin
cezalandırılması için,
TBMM' nin teşebbüse geçmesini istediler.

Yeni kurulan devletin bin türlü derdi vardı.
Ağır sorunlarla uğraşan TBMM' de
Bu hesap sorma işi
Unutuldu gitti.
Ama onlar
Unutmuyorlar...

Kendi ihanetlerini bile
soykırım ambalajına sarıp,
dünya kamuoyuna
Sunuyorlar.

ERMENİLİLER SOYKIRIM YAPILDI DİYE DÜNYAYI AYAĞA KALDIRIYOR.
BİZİM
TARİHİMİZDEN HABERİMİZ YOK!!!

Sebahattin Kömürlü

MUTLULUĞUN TILSIMI aiç

Düşünme neyi bekledin, neyi buldun diye
Sen değilsin ki ilk kez, ya da son terk edilen
Sevgisiz yaşamaya alışırınsın zamanla
Mutluluğun tilsimi gönlünce yaşamada.

Geçmesin bir daha sevda treni aklından,
Ezmesin yüreğini ayrılık acıları
İnsan yalnız doğar yalnız ölür hiç unutma
Mutluluğun tüm gizi gönlünce yaşamada.

Sebahattin Kömürlü

Mutluluk

Mutluluk
Dağın altında
Yarda

Ya da
Sonsuzluğun tam ortasında

Bir büyük
Boşluk ta

Sebahattin Kömürlü

Mutluluk

mutluluk
bu dünyada bu hayatta

mutluluk
dağ başında
bulutun ortasında

mutluluk
akan suda bir damla

....

Sebahattin Kömürlü

Muzaffer komutan

Bilmiyor ki alçaklar kahramanlar ölmez.
Bu kutsal topraklar da kahramanlar tükenmez.

Adın gibi Muzaffer kamutanım
Dünya
hainlere
kalmaz.

Zannetme bilmedik kıymetini
birden bire
Nasıl
Nasıl da yeşerdi bu soysuzlar

Rahat uyu
Son istirahatgahın da

Artık bir
Abidesin
Türk yurdunda.

Sebahattin Kömürlü

Mücadele

Ellerimiz
Uzanamıyor du ötelere
Kesiliyor an be an parmak uçlarımız
Ellerimiz
Bileklerimiz
Kollarımız
Yiti veriyordu göz önünde gövdelerimiz
Bu
Nasıl düzen ?

Sebahattin Kömürlü

Müthiş bir şiir

düſer
dalıdan yaprak
anılarını havada bırakıp
oturur toprağın bağına

çürümek için...

bilir misiniz?
ağlamak yetmez
çekmek için acıyı
kurşun deler
bedeni sarmış deriyi

saldırı mı?
savaş mı?
intikam mı?
çıkarmı?

...
uzun bacaklıların geniş ağızlarından
dökülen
ağular mı
mı
mı
mı....

Sebahattin Kömürlü

Nasıl

nasıl girdin rüyalarıma
birden bire
dağıldı ufuklarımda umutlarım
bu kadar çaresiz bırakır mı insan insanı
...

Sebahattin Kömürlü

Nasıl olsa

kapıda kilit
kapıda nöbetçi
kapı kilitli
ayaklar prangalı
be zalım
yok diyecek söz
kaç kere budandı dallar
koca gövde
nerde ekmek tutan parmaklar
avuçlar
nerde
her gelen acıya gülen
bir yudum ışık sızar anahtar deliğinden
değil
gözler içindeki nur
o bile yorgun
nehirler donun
kuşlar konun
yokluğun
erisin dağlarda karlar
nasıl olsa
aşkı
anlatamam

Sebahattin Kömürlü

Nasıl Yaşadık

hep
bilinmeyen şarkılar,
anlattı bizden kalanları...

bulutların üstünde
anılarımızı...
bıraktık
damla damla...

düşündükmüydü
bunca zaman
nasıl yaşadık
şu
zalım
hayatı...

Sebahattin Kömürlü

Nazım Hikmet Ran hakkında

Şiir denince öncelikle kişinin ne anladığını sorgulamamız gerek. Aksi halde şiirde ulaşılması gereken ne sorusuna sağlıklı cevap üretmeyiz. Öncelikle şiir dendiğin de aklımıza aşk, ya da mistik özellikler içeren mısralar gelebilir. Hiç şüphesiz bu mısralar da şiir olabilir. Ancak şiir in amacı bundan çok ötedir. Bunun anlaşılabilirliğini sağlamak için Homeros'a kadar inmemiz gerek. Çünkü orada öylesi yalın mısralarla karşılaşsınız ki, ta o dönemde insan sevgisini öne çıkararak savaşın ne anlamsız bir eylem olduğu ortaya konulmuştur. Günümüzde şiir, toplumu bir ilizyona tabii tutmanın ötesinde, geçmişte olduğu gibi toplum sorunlarına öncelik vermek zorundadır. Biz kıyaslamamızı bu eksene göre yapmak zorundayız. Aksi halde şiir, bireyi ve toplumu bir noktadan yukarıya çıkarmak gibi bir eylem yüklenmemiş olur. Şiir böyle bir fonksiyon icra etmez mi? Bu sorunun yanıtını elbette geçmişte arayarak bula biliriz. Kurtuluş savaşımızda ve öncesinde şiire baktığımızda, şiir tolima kimlik kazandırmanın ötesinde, toplumun duygu ve düşüncelerini de şekillendirmiştir. Ne var ki şiir, uğramış olduğu istibdat dolayısı ile günümüzde toplumu uyutmakta kullanılan bir araç olma durumuna indirgenmeye çalışılmakta. Hatta bunda da başarı sağlanıldığı söylenilebilir. Şiir, eğer okuyucuyu, efsunlamanın dışında, yaşadığı zamanı düşünmekten alı koyuyor ise, bence o şiir den uzak durmalı. Şiir haksızlığı dilendire bilme cesareti de göstermek zorundadır.

Nazım Hikmet Ran bir büyük Dünya şairdir. Nedeni, o, haksızlığa Dünya'nın neresinde ise karşı çıkma cesaretini mısralarında sergilemiştir. Eğer, Nazım Hikmet Ran Türkiye'de yaşasa idi, bu gün Türk şiir çok başka evrelerde olurdu.

Sebahattin Kömürlü

Ne

Ne ona
Ne buna
Ne de şuna
Darılma boşuna
Kendince sakla gerçeğini
Dursun
Yemyeşil yapraklar arasında

Kurdunu
Kuşunu
Toprakta solucanı
Karıncayı
Hava da bir sivrisinek vızırtısı
Gelir geçer
Bitimsiz saniyeler bile
Bu memlekette avunur insan
Üstten gelen
Gelecek vaatlerle

Ne bir uyanış
Ne bir silkinme
Dut dalında dutlar bile
Salınır düşer yere
Bizim gerçeğimiz
İşte
Üç kurusluk renkli tv'de
Egzotizm
Ve
Sahte sahnelerde

Bu
Oyundur oynanan
Oysa gerçek
Hayat
Yaşamdır
Oyun değil
Beyler
Beyler
Bu topraklarda yaşayan
Yaşayanlar
Bir büyük millettir
Koyun değil

Sebahattin Kömürlü

Ne ıkar

Ölüm var,
Zulüm var
Sa,
Bile,
Ne çıkar.
sevmişiz bir kere.
Varsın essin rüzgarlar,
Yağsın yağmurlar
Üstüme, üstüme...

Sebahattin Kömürlü

NE DENİR BUNA aiç

Dolaşıyorum yolları
Sensiz
Düşünmeden
Ereksiz...
Sokak köpeği gibi...
Bilmem ne denir buna?
Yürümek mi?
Kaçmak mı?
Yok oluşa koşmak mı?

Sebahattin Kömürlü

Ne diyeyim

Alem, bana mecnun diyor,
Ben aleme ne diyeyim.
Sen sevdin hey garip gönlüm,
Sana ben, ben ne diyeyim.

Uzadı durdu bu yollar,
Ayrılıklar, ayrılıklar
Yüreğimde bu yaralar,
Kanarlar sana ne diyeyim

Oralarda, oralarda
Aradığım umutlarım
Karlı dağlar,
Bahar yazlar
Tükendi sana ne diyeyim

Sebahattin Kömürlü

Ne kadar

boşuna
yaşıyoruz
boşuna

bardaktan boşanırcasına yağmur yağmakta
ıslandı saçımız
sonra
kuru kavak ağaçlarına bakıp ta
ne anlatmak istiyorsun
daha
ne kadar dayanır ciğer
bu
pis hava ya
dizler yorgun
duygusuzluğu muz
ayyuka çıktı
geceler boyu
karanlıktan beklediğimiz
umut

Sebahattin Kömürlü

Ne kadar uzaklardasın

Ne kadar uzaklardasın,
Sesini duyamıyorum.
Duyuramıyorum sesimi belli.
Bunca zaman
Boşlukta yürüdük.
Atacak adımımız mı kaldı daha.
Bakma nefes alıp verdiğimizize
Dünya,
Aslında bizden çok uzaklarda.
Duygusuz kaldığımızdan beri,
Yaşamıyoruz
Aslında.

Sebahattin Kömürlü

NE KALDI BENDEN aif

Nasıl kuşum uçtu elimden,
Nefret ediyorum artık kendimden,
Yalnız sen değilsin bırakıp giden,
Bak ne kaldı bende, bildiğin bende...

Nasıl kuşum uçtu elimden,
Nefret ediyorum artık kendimden,
Yalnız sen değilsin bırakıp giden,
Bak ne kaldı bende, bildiğin bende...

Simsiyah saçlarım beyaza döndü,
Dün gülen gözlerim kapandı söndü,
Umutlarım bitti, dönmeze göçtü,
Bak ne kaldı bende, bende bildiğin...

n...

Sebahattin Kömürlü

Ne kaldı geride

ne kaldı geride
yokluğun
doldurdu derelerde tüm çukurları
masmavi gök yüzü
ve deniz
bulutlara hasret, çöllere döndü yüreğim.
sevgili
sevgisizliği
ve
sensisizliği
yazıyor kitabelere bu devir
şimdi
yok ediyor
kendi kendini.

Sebahattin Kömürlü

Ne plan

ne plana
ne de
başka
karşı çıktım
düzenden yana ne varsa
darmadağınık bir dünyayı
toparlamaya çalışanlara
bir anlam k a z a n d ı r a m a d ı m
ama
darmadağınık yaşadım
defterlerimde ki
şiiirler gibi

Sebahattin Kömürlü

Ne Seni

Ne seni özlüyorum,
Ne de
Güneşi...
Karanlık, unutturdu her şeyi,
Soyutluyorum kendimi eşyadan,
Bir ayna,
Kocaman,
Kocaman görünüyor gözüme,

Bu oda da,
Sadece,
O
Zamanın akışını bildiren,
Yüzümde çizgiler.

Sebahattin Kömürlü

Ne zaman

Daha,
Ne kaldı senden sonra,
Baksana,
Sararan yaprak
Düştü
Dalda...
Ne zaman geleceksin?
Yanıma.
Yalnızlığım
Artık,
Siğmiyor,
Sağıma soluma.

Sebahattin Kömürlü

Ne zaman geleceksin yanıma

daha
ne kaldı
senden sonra
sararan yaprak düştü
dalda
ne zaman
geleceksin yanıma
yanlızlılığım
atık sığmıyor
sağıma soluma

Sebahattin Kömürlü

Ne Zaman Tadacağım Yaşama Sevincini

Ne zaman tadacağım
Yaşama sevincini?
Bir kuş,
Bir kedi,
Güneşleyen köpek gibi...
Gülsem de
Aklım hep başka yerler de
Dolapdere de, Çingeneler de,
Bir mayıs mahallesinde
Eli yüzü pis çocuklar ile...
Köylerim de
On dört yaşında
Oku ne bilmeyenlerle...
Gülsem de
Gülüyor muyum?
Bilmiyorum bile...
Ne zaman tadacağım yaşama sevincini?
Açan bir lale,
Yeşeren dal,
Koşan karınca
Yuva yapan sığırcık,
Milyonlarca zavallicık,
Güney Afrika da toplama kamplarında,
El Salvador da toplu mezarlarda,
Filistin sıcağında,
Kudüs'ün giriş kapısında,
Duman, duman
Vietnam ormanlarında...
Ne zaman tadacağım yaşama sevincini?
Ölümü yenmek gibi,
Büyük bir taarruzla
Azrail denen melaikeye
Alsana
Karşında duruyorlar hala,
Sana saygı göstermeyenlere
Yaklaşsana,
Onlar aldı senden önce
Binlercesini
Öldürdüler
Sen geç kaldın
Bilmiyorsun değil mi?
Al
Sende
Ruhumun canını
Tatmin olursun belki...

Ne zaman tadacağım yaşama sevinci ni?

Sebahattin Kömürlü

Ne zenginlik ne yoksulluk

Ne,
Zenginlik,
Ne yoksulluk,
Yoktur inan hiç birinde,
Gerçek mutluluk.

Sebahattin Kömürlü

Neden aiç

deniz kızı, denizsiz yaşayamazdı
öldü...
kar topu dayanamazdı güneşe
eridi...
yaşamlar var suçsuz ve lekesiz
özlemden dondu...

Sebahattin Kömürlü

Nerelerdesin

Nerelerdesin.
gittiğin yerleri demeyecek
mi
sin.

Sebahattin Kömürlü

Neyler İnsan

Neyler insan,
Neyler kuş,
Neyler toprak.

Vuruluncu.
Saplanıncı zehir,
Damar içinde kana,

Kanamaz olunca kan.

Donuklaşan bakış,
Bakışlar donuklaşınıcı.

Adım, adım uzayan yol,
Uzayınıcı,

Doyulmazdı,
Doyurdular.

Sevgi,
Yokluğunu
Sevgi üstüne kanıtladı.

Lanetlenmiş topraklar üstünde,
Nefes alıp vermeyince çiçek,
Solar yaprak, yaprak,
Diken.
Kinler üstüne örülü düşüncelerden,
Kaç,
Adım, adım...

Bilinmezlikler devrinde isyan eden beyin...

Kudurmuş dalga önünde,
Bir kum tanesi olmaya razı bedenim.

Artık
Hiç biri gelmez geri.

Ağrılı düşüncelerimin acılı zevki.

Kim
Söyledi,
Kimse,
Kendi küskünlüğü içinde,

Tüm
Kurnazlığını
Ve de
Rezilliğini
Serdi,
Gözler önüne sermaye...

Artık,
Paylaşamıyorum
Yalnızlığımı bile
Kendimle...

Sebahattin Kömürlü

O da anlamıştı geç kaldığını

O, yaşanmamış zamanların intikamını almak için dedi ki "her şeyi bırakıp gidiyorum" Lakin onu bırakmayanlar vardı. O kendisini bırakmayanlara yıllarca yalvarmamış mıydı? Hani bir geniş acıdan bakıp ta görmek var görmemek istemediklerinizi bile...

Tüm eskimiş gömleklerini hatırladı. Bir anda babasının kendisine palto ne bilmediği bir şeyi,

Palto diye soğuk bir kış günü bitpazarından alıp kendi elleriyle giydirdiğini hatırladı. O palto denen şey ne kadar da ağır gelmişti çocuksu omuzlarına. Oysa o daha ceketin ağırlığını bile doğru dürüst tatmamıştı. Bu kadar sokak arasında kaybolup, kaybolup gittiği günleri hatırladı. Ağustos aylarının sıcaklığında susuz kalmış serçeleri düşünüyordu...

Dedi ki "ah bir saz çalmasını bilseydim. Ah. " Bilgi de ne idi? Bilginin ne olduğunu bile bilmiyordu. Bilmiyordu, bilgilendikçe insanoğlunun nasıl bir değişime uğradığını. Vallahi de billahi de bilmiyordu. O zamanlar ne kadar saf olduğunu, bu saflığının aptallık mı olduğunu bir türlü kavrayamamıştı. Kavrayamamıştı, peki sonraları kavradı da ne oldu. Aptallık denilen kavramı akıllılar mı ortaya atmıştı. Bu kavram ne kadar da çok tutmuştu. Oysa onun doğduğu topraklarda pek de kullanılmayan bir kavramdı. Bu şehirde her yaşadığı an, an be an aptallaşılıyordu. O, insanların yüzünden hızla kaybolan tebessümleri düşündü. Nasıl olur da, bir çocuk acımasızca dövülür, nasıl olurda bir bebek camii avlusuna bırakılır, aptallığı git gide büyüyor ve bu durumların sıklığı ona aptallığını bile utturuyordu. Hele, hele alışamadığı şeyler aklına gelince aptallığına bile seviniyordu. O ne acımasızca gülenlerle güle biliyor, ne de anlamsızca sevinenlerin sevinçlerine ortak olabiliyordu. Sanki kendi halına akan bir dere gibiydi. Onun bütün amacı sağında solunda bulunan ağaçların kurumasına mani olmaktı. Ne var ki bu şehirde her şey fazla olduğu için, bir zaman sonra ağaçların da yok oluşunu çaresizce şeyre daldı. Hiç unutamıyordu 1980 seksenli yılların henüz başı idi; Çamlıca tepesinden İstanbul'u seyrediyordu. Bir toprak böyle mi yağmalanır dediğini, bu kentin tüm alanlarına doluşan betonarme soğuk evlerin bulduğu yerde hiçbir yaşam alanı olamayacağını bu tepe net bir şekilde ortaya koymakta idi. Aslına o, o gün anlamıştı bu kentin geleceğinin çok kısa bir zaman diliminde yok edileceğini. Ve de neler dememişti ki

"koparmayın, koparmayın çiçekleri" diye yalvarmamış mıydı?

O, ta o günlerden gitmeyi düşündü. Şimdi o da, anladı ki gitmekte artık geç kalmıştı.

Sebahattin Kömürlü

O günler

Öyle
Hissediyorum ki sensizliği,

Milyar yıl
Toprağın altında yatan ölü,
Ağlıyor.

Tut,
Sil gözlerimden yaşları.
Dayanılmaz acılara açılmış bağrımında,
Eğrelti otları türedi.

Dön,
Diyorlar.
Arkalara.
Donuk ufuklarda batan güneşler,
Gelir de aklıma,
Kim sapladı,
Zehirli hançerleri boğazımda,
Hıçkırıklar,
Çoğaldıkça çoğalmakta.

Bilirler mi?
Bilmeyenler,
Yaşamın böylesini,
Dağlardan yükselen duman söyler,
Ovalar dolusu yonca çiçekleri,
Anlatır,
Kelebeklerin kanatları
Belki,
Dünya da
Yaşama zevkini,
Gerçekler alıp gitti...

Kaybedilmiş hazinelerde arıyorum,
En güzel hayallerimi...

Dönülmeyen bir yoldu,
Çıktığımız yol.
Kudurmuş dalgalara meydan okurcasına,
Kulaç atmasını unutmuş kollarımıza,
Yüklendikçe, yüklendi okyanuslar...
Ağladı,
Balıklar,
Ağladı, sahillerde kumlar,
Tüm yosunlar,
En güzel yeşilliklerini kuşandılar,
Ve
Dalgalar,
Ve
Dalgalar,
Durmadılar...

Martılar,
Öyle haykırdılar ki,
Çekip alı verdi,
Gök kubbenin üstüne Tanrı bizi.
Tam unutmuşken gerçekleri,
İki yağmur damlası ile
Düştük ansızın yeryüzüne...
Ağlayanların gözyaşında boğulmak ne?
Anlatamamıştık derdimizi,
En yüksek katta ulaştığımız halde.

Görür de göz,
Durumu yürekte kan,
Kırbaçlar altına yatırılan can,
Haykırır doğru bildiğini durmadan.

Kahrettiğimiz,
Kara günler
Değil.
Bizim
Boynumuz büken,
Kara dikenlerdi.
Dört bir yanımızı çeviren
Kara dikenler...

Üstümüzde,
Binlerce yılın
Kokuşmuş kiri,
Mağara devri bile, değildi yaşadığımız devir,
İnsan sevgisi,
Köpekler kadar değil,
Al
Yanaklara patlatılan şamar,
Dökülür ansızın,
Burunlardan,
Damar, damar kan,
Ne yaptığını,
Ne yapacağını,
Şaşırın,
Bir sürü zavallı dan,
Farksızdı,
Farkımız,
Bazı, bazı
Anlamsız kahkahalar çınlatır,
Tavan aralarında tozları.
Unutmuştuk,
Okumasını yazmasını,
Bu,
Nasıl devirdi
Devir,
Öyle devrilmesi gereken şeyler var ki,
Çıplak kadınlar,

Sömürüldü cepler boşalana dek.
Dayakla satılan bilet,
Bilmiyorum,
Bunca çirkeflik,
Nasıl bitecek?
Tuvalete sokulmayan
Acemi
Bilen var mı?
Neyler.
Gün
Gelir
Geçer
Ama
Ayaklar altında nasır,
Her şeye
Bahane hazır,
Ölmüşsün, öldürülmüşsün,
Umurunda mı Dünyanın...
İntihar eden
Zavallıların
Boynuna bakın,
Düğüm, düğüm
Halkalanmış gerçekler,
İki satır tutanakla,
Halledilmiştir her şey...
Anası,
Babası,
Göz
Yaşları,
Karısı, çocukları
Yolsun saçlarını,
Herkesin
Günü nü saydığı bir yerde,
Şaniyeler bile
Önceden hesaplanmış...

Ve
Gemisini kurtaran kaptandı.
Kaptan
Gördüğüm kadarıyla, denizde
De
Karada
Da
Ve burada da kaptandı,
Kaptan.

Kıvrın,
Kıvrınabildiğince,
Dili dönmüyordu
Damaklar kenetli
Bir anda,
Bir surat,

Simsiyah oluverdi.
Zannedersin ecel,
Ansızın tokadını,
Gözler önüne serdi.
Kıvrandı, kıvrandı
Can
Kaçamadı...
Sıktı elini,
Sıktı dişlerini,
Köpükler yükseldi
Dudaklardan...
Amansız iniltieler dudaklardan,
Uçu
Uçu verdi.

Zannedersin özgürlük,
Bulutların üstünden,
Acı
Acı güldü.

Ve
Bütün duygularımızı,
Bu
Açımasız günler
Öldürdü.

Ruhumuzda,
Zoraki yeşeren güzellik fideleri,
Birer, birer yapraklarını döktü.

Sebahattin Kömürlü

O nasıl özlemdi

Yosun kokuları arasında ulaştık,
Dereler boyu hayata.
Söğüt ağaçlarının, şarkısıydı kulaklarımızda,
O,
Nasıl özlemdi
O
Anlaşıldımı?
Kestane kabuklarının çatlamasına benzerdi,
Yüreğimizin sesi.
Öyle unutmuştuk ki,
Eskidi,
Eski günlerin hepsi.
Ağzımızdan sökülen sağlam dişlerden kalan izler gibi,
Anlatın,
Anlatın sevgiyi...

Sebahattin Kömürlü

ODUN KAFALILAR aıç

Yağmur diyorlar bana
Odun kafalılar!
Oysa
Dökmekte gözyaşlarını Tanrı
Ya da
Tükürmekte üstümüze...
Soğuk, yüksek ve dar
Bir labirentin duvarları arasında insanlar
Ve
Duvarların ardında
İnsan giysili çakallar...

Sebahattin Kömürlü

Oğlum aiç

Bir ideal uğruna savaşmak
İşte karın, oğlun, işin; her şeyin!
Kiřiliđin, bilgeliğin, kùltùrùn, cehaletin
Çesaret ve de sabrın
İşte böyle, hiç bitmeyecek bir savaş olmalı
Çùnkù böylesine bir savaşta
Yorulmak, yoğrulmak
Her an tebessùm etmek
Yaşamla ölùm arsında
İşte budur gerçeklerle
Dopdolu bir yaşam...
Gerçek bir erkek mi?
Böyle yaşar, böyle yaşamalı
Oğlum
EFEKAN!

Sebahattin Kùmùrlù

Okumadın mı

Tut ki ben ölmüşüm...
Daha ne yapacaksın bundan sonra.

Bakacak mısın?
Bakamadığın
Bahar sabahlarında
Dallara.

Yaşayacanmı
Adım, adım
Atamadığın adımlarını...

Bunca
Bağnazlığını anladın mı ki
Hala
Saliyorsun beni sahralara.

Koşma
Koşma daha boşuna
Yetişemezsin
Ecelin ardında
Bi
Nefes
Harcama boşuna.

Ben
Zaten yoktum bu dünyada
Şen
Öyle sandın bunca zaman
Boşuna
Boşuna bekledin
Anlıyor musun?

Ramazanlarda
İftar sofralarında
Bayramlarda
Sabahlıklarda
Bi
El
Sıkışı kadar
Vaktimiz olmadı
Oysa
Hepimiz yeterdi
Bu dünya
Ya
Hala
Yalan diyorlar
Acaba
Bir dal kırılması
Bir kanat çırpılması...
Atabildik mi?
Karşılıklı yüreğimizde heyecanları...

Bazı
Bazı
Şu
Taşı
Toprağı
Dağı
Avuçlarımız içinde sandığımız
Dümdüz ovaları.

Böylemi yadsıyacaktık
Biz mi
Yaşayacaktık
Bu
Amansız zamanlarda
Bunca
Acımasızlıkları...

Hasretini
Bulutlar üstünde
Yıldızlar yazdı
Okumadın mı?

Sebahattin Kömürlü

Okunması gereken bir anı

Ne guzel soylenmis....

Soğuk bir kış sabahı sahildeki küçük bir köyden bir balıkçı filosu denize açıldı.

Öğleden sonra büyük bir fırtına koptu.

Gece olduğunda balıkçı teknelerinden hiçbirisi limana dönememişti.

Bütün gece boyunca eşler, anneler, çocuklar ve sevgililer ellerini açıp, kaybolan sevdiklerini kurtarması için Tanrı'ya yakararak kıyıda dolaştılar.

Bu berbat durumda, bir de kulübelerden birinde yangın çıktı.. Hiçbir şeyi kurtarmak mümkün olmadı.

Gün ışırken, herkes sevinçle balıkçı teknelerinin tümünün sapasağlam limana döndüğünü gördü..

Kıyıda ağlayan tek kişi vardı. Yangında evi kül olan kadın.. Kocasını karaya çıkarırken "Mahvolduk! Evimiz, içindeki her şeyle birlikte yangında kül oldu" diye haykırdı.

Adam karısına sarıldı.. "O yangına şükürler olsun! Gecenin zifiri karanlığında, o müthiş fırtınada, dağ gibi dalgalar arasında, yanan kulübemizin ışığı sayesinde bütün tekneler, yolumuzu bulduk ve salimen dönebildik."

HAYAT BU

Üzülürsün, takma diyorlar,

Kızıyorsun, değmez diyorlar,

Boşveriyorsun gamsız diyorlar.

Konuşuyorsun, muhatap olma diyorlar,

Çekip gidiyorsun, mücadele et diyorlar,

Alttan alıyorsun, tepene çıkardın diyorlar.

Bağırıyorsun, sakın ol diyorlar,

Aklı başında davranıyorsun, bu kadar uslu olunmaz diyorlar..

Ölünce ne diyecekler?

Muhtemelen ...ölüm sana yakışmadı.

Normal tabii, dirimizi beğenmediler ki ölümüzü beğensinler !

Neyzen Tevfik demiş ki:

Hayat, çatlak bardaktaki suya benzer...
İçsen de tükenir içmesen de;
Bu yüzden hayattan tat almaya bak...
Çünkü yaşasan da bitecek...,

yaşamasan da...

Sebahattin Kömürlü

On Ur dan

Onur Ekinci

Rahle-i Tedrisatın bir dirhem etmez.
Yaşamazsan,
Yazamazsın! ..
İmla da, derya olsan,
Ferhat olup, dağları delsen,
Hissetmezsen,
Yazamazsın! ...
(Onur Ekinci) 05 Mart 2015.

Sebahattin Kömürlü

On üç yaşında kudurarak ölmek üstüne dize

Siz,
Bilemezsiniz,
Gecelerin,
Ne karanlık olduğunu...
Bitimsiz saniyeler devri başlar,
Sönen lambalar altında.
Çatlar dudaklar.

Bir çakmağa uzanır bir akaç el,
Sürtünür çakmak taşına dişli,
Fıtıl alevlenir.
Kaskatı kesilir vücut.
Kaskatı...
Kutupların tam ortası,
Ekvatorun sıcaklığı,
Mevsimlerin bittiği an,
Hücum eder tüm mikroplar,
Kana.
Çakmak sönmüş...
Boyun,
Düşmüş.

Sebahattin Kömürlü

ONLARI SİZ LER BÖLDÜNÜZ aiç

Faşist, goist, kominist
Bunlar fabrika malı mı?
Varsa böyle bir fabrika
Şişko sam mı ivan mı?

Sağcı imiş, solcu imiş
Bu gençleri kim eğitmiş
Gençler kötü canavarda
Büyükler cennet kuşu mu?

Yönetmenler ne verdiniz
Eğitim mi? İşsizlik mi?
Onları sizler böldünüz
Tümden utanıp ölseniz
Suçla, borçtur kalıntınız...

Sebahattin Kömürlü

Ora bura

Yorgun yolcuları belinde ağrı,
Bana mı bıraktınız bütün unutkanlıkları.
Yaşanmadık yazlar mı?
Kaldı geri,
Getirin
Atacağım, dipsiz kuyulara bütün günahları.
Melekler mi pişman doğduklarına,
Ağlayan çocukların gözyaşlarında,
Derler mi çağlıyor
Yoksa...
Dağılan bulutlardan kalan hatıra,
Anlatsa,
Aynalarda çukurlaşan gözleri...
Sararmış,
Pancar tarlası gibi,
Neyin ifadesi...
Öyle sürükleyici bir akıntı ki bu,
Dünyanın durduğu nu,
Zamanın yokluğunu,
Kanda, durmadan haykıran umutsuzluğumu
Unuttum...
Bir fırça,
Bir fırça darbesi daha,
Bir karış yol,
Bir karış daha,
Sabah mı?
Akşam mı?
Durdu ya dünya.

Anlamasızdır bu sözcükler,
Daha
Kimler geçiyor sokaklardan,
Durmadan konuşan
Kim?
Kapı altı,
Pencere üstü,
Ora, bura
Geldik kapı ağzına,
Son fırçayı sürüyor bilek.
Parmaklar isyan etme dimi ki?
Sen,
Uzun bir şerit gibi
Gelip geçtin,
Yıkıp gittin...
Bir şişe süt mü alacak,
Hançerlerin agu sunu damarlardan.

Sebahattin Kömürlü

Ordu ordu

ordu
ordu
alay alay
bölük bölük
manga manga
nefer nefer
ateş
ettiler birden
ateş ettiler birden

döküldü yerler üstüne
döküldü
kiminin kolu
kiminin bacağı
kiminin eli
kiminin yüzü
kiminin gözü
kiminin canı

ah ladı
derin derin
bu bitmeyen harbin
neydi
sebebi
yüz yıllar öte
yüz yıllar ileriye
süren
sürecek olan böyle
neydi
bundaki sır
neydi bundaki sır

bir bilenin
bir anlayanın
olmadı
olmayacak mı

oklar yine
tüfekler yine
toplar yine
bombalar yine
öteden öteye
canlar üstüne
tetikler
çekilecek
niye
niye

Sebahattin Kömürlü

Ortak payda

ORTAK PAYDA

Şayın yetkili

Ülkemiz hiç şüphesiz yoğun problemlerin olduğu coğrafyada yer almakta. Dolayısı ile bu problemlerden de ortaklaşa etkilenmektedir. Bu etki bireyi de etkilemektedir. Bu da doğal karşılanması gereken bir olgu ne var ki, ya bu problemle net ve tutarlı bir şekilde algılanıp ortaya konmalı ve vatandaşa da bu netlik net bir şekilde anlatılmalı ki birey de bu problemler karşısında kendi direncini ona göre ayarlasın.

Zaten toplum bu problemlere vergileme sistemimiz incelendiğinde direk olarak katılmaktadır. Çünkü vergi sistemimiz dolaysız vergi değil, dolaylı vergilerden oluşan bir ağırlıktadır. Bu da bireyin toplam paylaşımında payını da azaltmaktadır. Toplumda ekonomik bağımsızlığı bu yüzden kaybeden birey fakirleşmekte, muhtaç ve yoksul bir birey konumuna itilmektedir. Sorun ve benim asıl iletmek istediğim sorunum da bu yoksullaşan, fakirleşen fert toplumda ne yapar ne yapmaktadır da düğümlü. Devlet sosyal bir devlet olduğunu anayasasında tescil etmiş, ve bunun böyle olduğunu bir çok yerde devlet adına bu erki kullananlar terennüm etmişlerdir. Hatta başbakanımız valilerin, kaymakamların asli görevlerin den birinin de bu fakir ve yoksul vatandaşların ihtiyaçlarının tespiti ve belli ölçülerde bu yurttaşlarımızın aç kalmamasını, soğukta üşümemesinin de teminle görevli olduklarını söylemekten kaçınmayarak bir anlamda devletin sosyalliğine işlerlik kazandırmaya çalışmasını alkışlamıştık. Aslında olması gereken de bu dur. Çünkü, ekonomik olarak ülkemiz yoksullarına bakabilirliği yakalamış olsa gerek. Bu hal böyledir deyilimidir diye zemin etütleri yapılır mı yapılmaz mı bilmiyorum ama yaşananlar öyle yalın ki şu kadarını söyleyeyim sistem kendi içinde bireyle (vatandaşla) alay etmenin ötesinde dalga geçmektedir. Nasıl mı? Kaymakama gidersiniz odasında yok. (bu durun tarafımca üç kez ayrı, ayrı zamanda yaşanmıştır.) Kaymakamın sosyal yardım konuları ile ilgili müdürlüğünde çalışan memurlar "devletin ardımı bitti", "müdür burada yok" derler. Tuhaf olan yo denen sosyal yardım müdürü o an orda ve konuşulanları dinlemekte. Dolayısı ile vatandaş def edilemeyince o yo olana müdür bir den var olur. Hokus pokus gibi bir şey anlayana aşk olsun. ve birden vatandaşa olan ilgi de farklılaşır. İhtiyaç sahibinin güya dosyası açılır, bilgisayarlara bakılır. İşin komik olan yanı da bundan sonra başlar. Kaymakam'lık bir garibanın evine bir heyet gönderir. Heyet dört beş kişidir. İhtiyaç sahibi olan hane didik, didik aranır. Nasıl mı? Buzdolabı açılır içinin fotoğrafları çekilir. Bu ne ilkel bir yöntem... Bir düşünün, bu konu uluslar arası arenada bir dillendirilse, ne acı... Ve evin her yanı bu minvalde aramaya tabii tutulur. Oysa bu analar, anavatanımızı savunması için evlatlar yetiştirirler. Bir ananın (bir insanın) onuruyla oynamak ki yardım denen şey yapılsa bile olur mu? Dahası bu heyet raporu neticesinde kaymakam bu ihtiyaç sahibinin her hangi bir şeye ihtiyacı yok la neticelenmiştir. Bunun nedenini sorduğunuz da; "sen vatandaşın avukatı mısın?" diye soran bir sosyal yardımlaşmadan sorumlu bir kaymakamlık görevlisi. Oysa kamu adına görev yapan biri vatandaşın vatandaşa sahip çıkmasından en azından mutlu olur. Sanırdım. Bu nasıl bir cürettir ki vatandaşın vatandaşını dahi koruyup kollanması dahi istenmez. Bu durum bir türlü içime sindiremiyorum. Uykularım kaçır oldu. Biz bu ülkede bu ülkenin yurttaşları olarak bu kadar sahipsiz miyiz ki, kamu erkini eline aldığı sananlar bizlere pervasızca meydan okurlar. Dahası konu İstanbul Valiliği ne dilekçe ile taşınmış, Valilik konu ile ne derece ilgilendi ise, tarafım Kartal Kaymakamlığındaki görevli (sosyal yardımlardan sorumlu müdür) aranmıştır.

Hal bu. Bu ana kadar vatandaşa hiçbir yardım yapılmamıştır.

Anlayacağınız 2011 yılının kasım aralık aylarında yaşanan hikaye olmayan bu olay, bana daha önce yaşadıklarımı da hatırlattı ve bu durumu paylaşmak istedim

Bundaki ki kastım; ülkemizde hemen, hemen her konuda büyük bir ilizyon sanatı sergilendiğini ortaya koymaktı.

Sebahattin Kömürlü

Ortanca

Yakalanır mı?
Şu uçan bulut.
Kaldı mı damarlar boyunca, kanda umut.
Ne gökyüzü maviliği,
Ne,
Okyanus derinliği,
Unutulmuşların yaşadığı mekanda,
Yasakların,
Yasaklandığı
Dünya,
Ne suna bilirdi sana.
İnsanlar yanmış,
Dağ da,
Yol da,
Çatı da.
Kim
Bilir
Kimin umurunda...
Yollar da,
Deve dikenlerine takılıp,
Sitem etmek
Boşuna.

Sebahattin Kömürlü

Ortaya

ORTAYA

sizler
değil mi siniz?
insanlık suçunu işleyen, alçakların torunları.
artık,
boşuna böbürlenmeyin.
kin tohumları.

Sebahattin Kömürlü

Oturdu alçalmışlığın en alt aktına

Oturdu...
Alçalmışlığın en alt katına,
Süzdü,
Beynin de düşünceleri toprağa.

Ne baktı gidenlere,
Ne,
Umutla bekledi geleceği.
Dinledi, taşlaşmış yüreğini,
Sadece, iniltiyle duya bildi.

Korku sancısı,
Bütün aynalarda...

Zamanı aşamazdı ya...

Kesti parmaklarının hepsini,
Yükseklerden gelen giyotinle...

Yürümek istedi,
Geçmiş
Ve
Gelecek üstüne...

Yoktu ciğerlerinde bir nefeslik güç.

Sorumsuzca tüketti yürekler
Sevgiyi...

Bir adım ötesi
Bir adım geri,
Hemen
Hemen her şey belli...

Sebahattin Kömürlü

Oyun

Elimizden geldiğince
Yüz çevirdik
Gerçeklere

Elimizden geldiğince
Gittik
Gitmemiz
İstenilen yöne

Elimizden
Geldiğince
Boyun eğdik
Kural diye
Önümüzse sürülen
Kurallara
Zora ki olsa da
Utana
Utana
Yüzümüzü kapadık
En sonun da
Gerçeklere
Baka
Baka

Elimizden geldiğince
Oynanan oyunun
Kuralları içinde
Nasıl
Bir oyun oynanmamız
İsteniyorsa öyle oynadık
Öyle hopladık
Öyle zıpladık
Öyle ağladık
Öyle yaşadık

Sebahattin Kömürlü

ÖFKEM aıç

Acıların gömütüdür yüreğim
Yarsanız
Öfkem olur fıskıran
Öfkem ki
Nedeni, akan yiğitler kanı
Öfkem ki
Bin bir uçlu dev diken...
Öfkemin yamandır us'u
Öfkem; yurt emek dostu...
Öfkemin çelik başlı
Kan rengi dikenleri
Kararlı yok etmeye
Korkak yapay devleri...

Sebahattin Kömürlü

Öfkem mi? aıç

Öfkem mi?
Karalı, çok deneyimli
Bir avcı gibi
Bilincimi kurşun yaptım.
Sapladım yüreğime
Kanıttım, ağlattım, susturdum onu...
Öfkem mi?
O, uykuda kararsız.

Karalı, çok deneyimli
Bir avcı gibi
Bilincimi kurşun yaptım.
Sapladım yüreğime
Kanıttım, ağlattım, susturdum onu...
Öfkem mi?
O, uykuda kararsız.

Sebahattin Kömürlü

Ölen Asker ardından

Bu
Mu
Dur
Acı.
Bir tümöre teslim etmek hayatı.

Sebahattin Kömürlü

Ölen bir kız çocuğu ve ben

Ölen bir kız çocuğu ve ben

Önce
Bir kağıt parçası
Okumak için
Dizilmiş harfler
Yan yana
Haykırır çaresizliği

Duyurmak için
Çaresizliği

Yürek
Katı mı
Katı
Duymuyor du
Kör olası düzen
Öyle alıştırmıştı
İnsanları

Yedi yaşında
Katmış yılları peşine
Dileniyor
Hakimlerin, savcılarının
Zenginlerin, fakirlerin
Yazarların,
Şairlerin önünde

Sebahattin Kömürlü

Ölüm

Varın,
Gidin
Siz anlayamazsınız benim ölümü bile,
Leş kargaları yesin cesedimi.
Girmek istemiyorum.
Sizin eßeceđiniz kabre.

Sebahattin Kömürlü

Ölüm dediğin ne bir adım öte

ölüm dediğin
ne
bir adım öte
çek te vur beni sen,
dizelerimle.

Sebahattin Kömürlü

ÖLÜMLER VAR UMUTLARA CAN OLUR aıç

Duydum ki
Bir dost yürek
Sabaha karşı dün
Direnemeyerek işkencelere
Koy verip kendini
Vuru vermiş...

Yolculuğa çıkmış,
Bir bilinmeze...

Oysa
Yapacağı öylesine çok
Öylesine görkemli
İşleri
Bir de
Yakında evleneceği
Kız vardı
Sevdiği...

İki çocuğu olsun isterdi
Eylem ve Gerçek adları
Zamanı değildi ölmenin
Görmeliydi onları
Ve
Ben ardından
Acı
Dizeler yazamıyorsam
Darılma yoldaş...

Her ölümlü dünyada biraz küçülür
Biraz büyür her doğumla
Beceri değil ki uzun yaşamak
Ölümler var umutlara can olur...

Sebahattin Kömürlü

Ölümsüz

"sınır
ölüm" dedi.
ona
o kadar uzaktı ki ölüm
hiç ölmeyecekmiş gibi.

giyordu
içiyordu
uzun boyunluydu
uzun uzun
pahalı pahalı elbiseler giyiyordu
bir sürü kariya
muta nikahı kıymış
işine gelenle
işini görüyor
bir de bunlar
montaj falan diyordu.

gemilere
gemicik
israile
"VAN MİNİT"
diyordu.

bütün akşamlar da
tüm kanalarda
küfürler ediyor
korkutuyor
parmağını sallıyor...
karısını, oğlunu, kızını, damadını
yanına alıp
balkonlar dolusu yalaka
larıy
la
meydan okuyordu
meydana

meydanlarda
alkışlar alkışlar
yavşak lar
yaşak
laş
tıkça
yavşak
laşan
yavşak
çalarıy
la
dol dur yordu ağzını
kalabalık laflarla
sesi kısıldığında
da

kedi gibi miyavlamalarıyla
çıkıyordu göt kıllarının karşısına
"oğlum diyordu, kızımın başı, karımın baş örtüsü"
ve daha
bir sürü şey diyordu

göt kıllarına

çoğaltıkça
çoğaltıyordu göt kıllarını
anıyordu
ne kadar büyüdüğünü
anıyordu
ne kadar büyük olduğunu

anlaşılmayan bir şey vardı
"gidiyoruz gündüz gece"
diyen
o
koca Veysel
dedirtir miydi
dizelerini
de
diye
bu
pezenge.

Sebahattin Kömürlü

Ölümsüzlere aiç

Eller ki
Torakla haşır neşir
Gün gelir
Nasırlanır Mahirleşir
Denici gezdikçe denizi
Anlar onu Deniz'leşir
Ben
Duydukça yazarım
Bilirim ki
Sevgiler
Şevgililer
Ölümsüzleşir anıldıkça...

Sebahattin Kömürlü

Ölümüne

ölümüne
ölümüne
ölmedik mi ölümüne
damla damla göz yaşımız
düşmedi mi yer yüzüne
...

Sebahattin Kömürlü

Ömer Hayyam

Hayyam, yaşadığı zaman diliminde topluma ışık olma adına, o, o dönemde hemen hemen her anını çalışma ile doldurmuştur. onun doğu rönesansı nı başlatma mücadelesinin ilk adımlarını attığını söyleye biliriz.

ne var ki, bu başlangıcın neden, niçin kesildiğini aramak yerine, hala onun dörtlüklerin de müstehcenlik falan gibi zirvalarla uğraşmak, yaşadığımız zaman diliminde toplumun ve veya toplumu yöneten erkin düşün anlamında ne kadar geri kaldığını ispatlamaz mı? Hayyam'ın dörtlüklerini incelerken aslında Hayyam'ın amacının din, dindarlık veya başkaca bir uhrevi arayışın olmadığını yakalayamayan okuyucunun Hayyam'ı okumaması daha iyi olsa gerek. çünkü Hayyam'ın dizelerindeki temel amaç insan denen yarattığın yaşadığı yaşam diliminde insanın yaşam kalitesinin artması, gerçek dünya ile gerçek bağlar kurarak ayaklarının yere basmasını sağlamaktır.

günümüzde Hayyam'ın anlaşıla bilirliliğine baktığımızda, onun yaşadığı coğrafya da anlaşılmasını bırakın, insanların hala cinsel ayrımcılığa tabi tutulmasının getirmiş olduğu bağnazlıktan kendilerini kurtaramamışlardır.

Hayyam'ı yaşadığı zaman diliminde toplumu yönetenler Hayyam'ı anlasa idi, belki de doğunun kurtuluş güneşinin ışıkları bu gün toprağı başka türlü ısıtırdı.

aslında bu gün bile Hayyam'ın anlaşılammaması, Hayyam'ın anlaşılmmazlığından değil de, toplumu ve toplumun değerlerini sömürmek isteyen egemen güçlerin edepsizliklerinden kaynaklanmaktadır.

bu anlamda sermaye – siyaset öyle bir anlaşmışlardır ki, yılların birikimi olan işçi haklarını yok etme uğruna 12 eylül 1980 faşizmine yol açılmış, bu gün ise işçinin hakkı olan kıdem tazminatı kaldırılmak istenmekte. 12 eylül 1980 faşizminden en çok etkilenen halk olduğu halde tüm ağıtlar alçaklara ve alçakça düşünenlere yakılmaktadır. bu anlamda 12 eylül den sonra türeyen veya türetilen aydınlar toplumda bireyin gelişmesini önleme uğruna emperyalizme entegre olan sermayeyi eğitime enjekte etmekte hiç bir sakınca görmemişler, bu günde bu alçaklar, güya bir zamanlar yandaşları oldukları kesimin para musluklarını kesme uğru na sözüm ona dersaneleri kapatacaklarını terennüm eder oldular.

devlet erki eğitimin parasız olduğunu anayasada kabullenildiği halde, uğraşın dersane kapatmakla bitmeyip, eğitimin çağdaş anlamda fırsat eşitliğini sağlayacak şekilde dizayn edilmesinin gereğini yerine getirmek olduğunu bildiği halde, toplumu orta çağ karanlığında tutma adına gerçekler perde lenmektedir.

Ömer Hayyam'ın yüzyılları aşan aydınlığı doğu toplumları tarafından anlaşılammıyor ve ışığın önü kesiliyor ise bu Hayyam'ın anlaşılammamasından kaynaklanmaz. bu hainlerin ahlaksızlığından ve bencillliğinden kaynaklanmaktadır.

eğer bu durum böyle olmasa idi islam coğrafyasında, afganistan'da, mısır'da, arabistan'da vs kadın daha üretken olma adına sosyal yaşamda yerini alır, bu anlamda da erkek egemen güç daha donanımlı olurdu. işte bu nedenlerdir ki son üç yüz yıldır ışığı kapatmakta başarılı olan doğu bu günlerde emperyalizme boyun eğmek zorunda kalmıştır.

Sebahattin Kömürlü

Ömer Hayyamdan

Girme Şu alçakların hizmetine:
Konma sinek gibi pislik üstüne.
İki günde bir somun ye, ne olur!
Yüreğinin kanını iç de boyun eğme.

ÖMER HAYYAM

Sebahattin Kömürlü

Önce

Önce,
İnsanın,
İnsan olduğunu bilmek,
Sevmek gerek,
Sevmek.
Bir taraf ağlıyorken,
Bir taraf gülmek,
İnsanlık değil
Bu...
Bilmek gerek,
Bilmek...

Sebahattin Kömürlü

Önce gözlerim yandı

önce
gözlerim yandı.

sonra,
gönlüm ağladı..:

sonra,
yapraklar sarardı,
kuşlar havalandı,
yüreğimi bu acı,
bu acımasız sancı,
acımasızca,
dört yanımı kapladı.

Sebahattin Kömürlü

Öteden Beri Vardı

Öteden beri vardı,
Açı.
Ölüm bile dağıtamadı bulutlardaki kirli izini.
Çırılçıplak,
Şavaşa giden er'ler gibi,
Elinde oyuncak kaderimiz,
Umulmadık anlarda yakaladı,
Omuzlarımıza dokunmadı bile,
Keskin tırnaklarında acılı zehir,
Damladı,
Damarlarımız içinde,
Ağular yeşerdi,
Peş peşe.

Sebahattin Kömürlü

Öyle ya

öyle
ya

uzak ta kalın
ca
sevgi bağları
kopar

hayatta

dünya
bir azap tarlası oldu
sararmasa
bitmez
dallarım da yaprakalar
da
isyana durdu

her gün batımında
doyumsuz fırtınalara
yasladım kaburga kemiklerimi
geminin orta direğinde
kuvvet

hatret
düşmüşüm
hayret
etti
hayret

silinir gözlerimde
göz bebeklerim
böyle
aylar geçer
yıl geçer
beklerim
çözülür düğüm düğüm ilmikler
ben bile bilmiyor
ben
benden
ne beklerim
....

ha

Sebahattin Kömürlü

Öyle ya da böyle

işte
size müjde
bu pazar can pazarı
can pazarında
can bedava
koşun leş kargaları
koşun
yağmadan payınızı almada
geç kalmayın
sakın
ha
bu can pazarında
bu ülkede
can bedava

hele bakın alınan önlemlere
ne diyor sağlık bakanı topluma
gerekirse
hava koridoru kurarmış
vatandaş hastaysa

baba gibi satan
bi
maliye bakanımız vardı
haniya
şimdi
ing vatandaşı
kıpış kıpış gülüyor
gözlüğünün ardında
nasılda hizmet ediyordu ağa babasına
ve
yansıyor bakışlarına mutluluğu
camın ardında

sağlık bakanıysa
bulmuştu sağlıklı kadın tarifini
çıkışta
tarifname veriyor açıkotrumlarda
kadın doğurmalı
doğurdukça
daha sağlıklı olurdu
da
ya da
kendini gülmekten zor alı koyan modern bayan
ara verlen ara
ve de hala
çanak sorularla pohpohlanan bakana
nasılda bakıyorlardı
gıptayla

şehirler kuruluyor du
tarihi dokularının yanında

ve
bu işin başında
bulunan zat ta
bakandı
ya
yetkin ağızıyla
diyor
vatandaşa
girin artık evlerinize
güvenin bana
ne güvenilir adamlar var
bu toplum
da

anlar doğurmuş
nasılsa
gençliğe hitabe ayet değildi ya
müthiş bir buluştu bu asırda
sanki
arşimet gibi bir başarıya imza atıyordu aklınca
adam
adamsa
ölçer boynunu
boyunca
ona göre kendini kor ortaya
kolaydı ölümler ardından
onların ruhlarına fatiha okumak nasılsa

aslında
şükretmesini bilmiyoruz da
bu yüzden musallat oluyor binlerce bela başımıza
yalan mı
aksini anlatsana
evlat babaya
baba evlada
bi de çıplaklık var ya
kıyamet kopacak yakında
yahu
her şeyin kolayı var aslında
bak genine
veledin
sonra
işine gelmiyor mu
ha
göm toprağa adımını atamdan daha

bir vali ki
bir kaymakam ki
halka hizmet etmeli diyor başbakan
doğru da
vatandaş
yanaşa bilirmi bunların yanına

düşünüyorum
düşünüyorum da
adam haklı ya
çıkarsalar genimi zi
ondan sonra sürseler bizleri pazara
demişim aslında
sorun özgür düşünememekse
böylesi
özgür bir düşüncenin doğduğu bu topraklara
güneş
nasıl hüküm etsin
karanlık
gitgide kararmakta

düşünün
düşünün daha
ne kadar kininiz varsa
beyniniz arkasında
Sarı Kamışlar dan daha aşağılarda
dedelerinizin intikamı
alınmayacak mı
daha
ne
bekliyorsunuz
kucak açtığınız yunanlılara
Menemende olanlara
siz dersim diyorsunuz
deyin de
Tunceli dağlarında
kurşun yiyen MEHMET ler var ya
onların adı
kayboldu
satır aralarında
dökün eteklerinizdeki kumları
saidi nursilerle
ya da
şeh saidin torunlarını
alında
arkanıza
her akşam boy boy
tv ekranlarında
ne
belaymış şu TÜRK lük
utan artık TÜRK olmaktan
evet

bu şiir devam edecek

Sebahattin Kömürlü

Özgecan

Bu
Durumlarda
Durum değerlendirmesi yapar beyler
Ve
Derler
Mesela
Ağır ceza
Falan
Filan
Bir sürü
Yalan
Ahmak sanıyor
Bu soysuzlar
İnsanı
Ölen
Özge can
Değil
İnsanlık
Yanan
Özge değil
İnsanlık

Sebahattin Kömürlü

Özgürlüğü arayış

söylesem
zamana
zaman duururmu?
ağlamasa gözler
acı dururmu?
yokluğula yok oluyor umutlar..

Sebahattin Kömürlü

Özgürlük

Öyle özledim ki
Seni,
Sensizliği,
Nasıl anlatır
Dağ
Başı üstünde buluta...
Ve
De toprak,
Karıncalara...
Dayanacak güç kalmadı,
Ağrılar çoğaldı,
Hiçkırıkları boğazımda...

Sebahattin Kömürlü

Özgürlük dediğin işte

bak
nasıl uçuyor gökte bulut

gör
rüzgarı sende

özgürlük dediğin
işte

katıl önüne
sende

ne sınır kalır önünde
ve
ne de
hayallerini daraltan engel

kurtul artık
perde perde
önündeki perdelerden

Sebahattin Kömürlü

Özgürlük Ekmeyi

Zaman,
Durmazdı önümüzde,
Dökülünce ak kağıt üstüne dize.
Yorgunluğun ötesin de,
Bir yer var bir yerde,
Yıldızların parlaklığınca özgür.
Kendi düşüncelerini yoğuma mücadelesiyle,
Ete işleyen tırnak misali ayrılmaz,
Toprağın bağırını delen saban örneği,
Özgürlük ekmeği tadımlık olmasın diye,
Haykırır şair,
Zamanlar ötesi...

Sebahattin Kömürlü

Özgürlük ve arayış

öyle
uzun ki
sana ulaşan yol

ne derman kaldı dizde
ne seni hatırlatan bir iz

yokluğun
yüregimde donan
kan da

bakışların
düğüm düğüm
düğümlendi

beynim
düşüncesiz taşlara
döndü

Sebahattin Kömürlü

Özgürlükle söyleşi aıç

Özgürlük! Tek sevdiğim
Özgürlük! Büyük aşkım
Benim için sana düşman diyorlar,
Ne olur inanma.,,
Seni benden koparmak istiyorlar,
Görmeyeyim diye güzelim gözlerini,
Peçe takıyorlar canım yüzüne.
Ne olur onu yırt at...
sevgilim! Kaçma benden
şana susadım!
Özgürlük! Sana tutsağım...
Yaklaş, sar beni, bak gözlerime!
Kör olurum bil ki, görmesem seni
Bırakıp gitme sakın, candan sevenlerini...

Sebahattin Kömürlü

Özlem

Bir bahar sabahı,
Kendi yalnızlığında bırakmak,
Yemyeşil yaylaları...
Bir yudum
Su...

Elma ağacının yapraklarına,
Hücum etti tırtıllar,
Bırakıp
Kazmayı küreği bir tarafa,
Haber vermeden,
Bahçelere,
Sığırcıklara,
Ceviz ağacına,
Ağaçkakana...

Uzadıkça,
Uzayan,
Uzun,
Simsiyah bir şeridi...
Sonu gelmeyecekmiş gibi...
Bir bahar yağmuru yağıyor
Şimdi...
Özledim, özledim
O
Eski günleri...

Sebahattin Kömürlü

ÖZLEMİM aiç

Sınır taşlarında yankılanıyor
Deniz, Deniz!
Çiğ, çiğ!
Dağ, dağ!
Özlemin
Bozkırda bir çiçek yüreğim
Şu sis!
Şu orman!
Şu nehir!
Şu sessizlik ki
Hep istediğim...
Bir, bir zehir şimdi
Tüm güzellikler...

Sebahattin Kömürlü

Paha

Elektrikler pahalı diye,
Yakamıyorum elektrik sobasını,
Bir ceket,
Çektin altında fanila,
Fanilanın altında gömlek, atlet ve saire
Akıyor sular,
Yağıyor yağmurlar,
Nafile...
Odamın içi buz gibi,
Hiç bir şey ısıtmıyor.
Karanlık gece...

Sebahattin Kömürlü

Paraya sattılar

paraya
sattılar kendilerini
biz
şairler yanılmayız
görün gerçekleri

Sebahattin Kömürlü

Parça parça

saymayacağım daha
geçen günler
ayları
bitti ömrün baharı
bitti ömrün yazları
saymayacağım daha
sensiz geçen yılları

Sebahattin Kömürlü

Parmak parmak

biliyorsun sevgili,
bulunmayacak
karanlık gecelerin acısına merhem.

kuşlar konacak dallar da yuvalarına,
hasretle,
bakacağız yollara,

oysa
gerçek acı...

kaldık
uzaklar da.

ellerimizi
biz mi yaraladık ki
akan kırmızı kan tutu verdi...

dudak
dil
damak
bir yumak hamur gibi teknelerde yoğrulmak
tüm kinini kusmadı mı hayat
kara dikenlere takılmış koyun tüyleri gibi
esen rüzgarlarda şarkıları
kim bilir
kimler dinledi...

kaşpelikler in her çeşidi
dizildi önümüze
şimdi
ne beklediğimizi sorarlar bize
söyle
haydi
koşma zamanı uzun maratonlarda
beni
yoramadılar
ama
pes etme sen
biraz daha
biraz daha
yaklaştık
uzat ellerini
tutacağım parmak parmak

Sebahattin Kömürlü

Parsel

Bödüler
Parsel parsel
Memleketimin şehirlerini
Ve
Kucakladı köyler
Yoksulluğun
Ta kendisini

Sebahattin Kömürlü

Pasaport

Açılsın sınırlar,
Nedir, pasaport vize,
Hepsi de
Zenginler,
Daha mutlu yaşasın
Diye.

Sebahattin Kömürlü

Ressam

Bütün,
Tarihi kapılardan geçti.
Açtı pencereleri birer, birer
Gördü,
Hayat
Her yerde hayat,
İnsan her yerde
İnsan,
Ne deli olmaya gerek var,
Ne de divane,
Sürdü fırçasını yeniden tuvale.

Sebahattin Kömürlü

Rezillik nedir ki

eğer rezillik diye bir kavram ise, bu kavramın içi nasıl doldurula bilir? bu kavramın için doldurmak için bin kişinin ölümüne neden olan güya bir kaza ile ilgili yapılan açıklamalara bakmak yeterli. ülkenin başbakanı "BU İŞİN FITRATINDA VAR" diyor. sorun şu "fitrat" ne demek? bu başbakan bununla yetinmeyip, vatandaşa yumruk atıyor, koruma ve veya başbakanın yalakaları, yalakalar vatandaşı tekmeliyor. bu kazanın olduğu mekanın işletmecisi " ben bu madenler de madencilerle çalışarak geldim." "hastayım ama bu gün açıklamalar yapacağım diyor." ve açıklıyor. yanında bulunan işletme çalışanlarına sözü bırakarak açıklamaları onların yapmasını istiyor. onlara sorulan tek soru "yaşam odası var mı, yok mu? " ne var diyorlar, ne de yok diyorlar. saatler boyu süren basın açılımında tek bir cümle yok. bunlar bundan bir yıl önce işletmeyi nasıl karlı hale getirdiklerini övünerek anlatıyorlardı. hükümet sözcüsü açıklama yapıyor "Vandallar" diyor. bu bakan denilen adam bir de adının başına prs eklemiş. bu nasıl iş vatandaşa Vandal diyen bir bakan. daha da tuhaf olanı enerji ve tabii kaynaklar bakanı da bu diri mezarlığını bir yıl önce bir yıl önce güle oynaya geziyor bu mekana övgüler diziyor. bu gün de "inşallah" diyor. ve daha bir şey söylüyor. bundan öte, daha büyük problem bu diri mezarlığından sağ çıkan, nasıl çıktıysa çıktı, bu çıkan işçi, "çizmelerimi çıkarayım " ve çizmelerini çıkarmaya çalışıyor. bu ülke insanı ne kadar ezik ve bu ne büyük ezme ki kişi kendi canından vaz geçiyor. hatta bir diğer madenci "borçlarımı nasıl ödeyeceğim" endişesi ile gelecek olan gelecek ay ki taksitini düşünüyor. tüm bunlara rezillik diye bilir miyiz? tek başına rezillik, milleti bu hallara getiren düzen için yeterli bir açıklama olabilir mi?

Sebahattin Kömürlü

Ruhi Su

Çalmadı

Çaldı

Tel tel sazı

Türkü türkü

Kazdı

İnsanlık aşkını

Dim dik başı

Açık alını

Avuçlarıyla saçtı umudu

Kara bulutları darmadağın etti

Haykırınca

Hakkı

Sebahattin Kömürlü

Sadece

sadece
zaman değildi
aramız da kalan
anılarımız
ve
umutlarımız vardı
umup ta
bulamadığımız
umut

sevgiyi sevinci
lanetli düzenin
bile bile yıktığı
granit kayalarca ağırlaşan madde
ve
yobazlığın ötesine taşan
duygu sömürüsü

Sebahattin Kömürlü

Sadece bir soru

nasıl katlanıyor toprak ana
can verdiği bunca canın ızdırabına

Sebahattin Kömürlü

Sadece zaman değildi

sadece
zaman değildi arkamızda kalan
anılarımız
ve
umutlarımız
umup ta
bulamadığımız
umutlar

lanetli düzenin
bile bile yıktığı

granit kayalarca katılaşan madde
ve
yobazlığın ötesine taşan duygu sömürüsü

1988

Sebahattin Kömürlü

Salıncak üstünde sallanmak

ölüm
dediğin ne
bir adım öte
atsan o adımı ne yazar söyle
salıncak üstünde sallanmak
ne
ki

Sebahattin Kömürlü

Salyangoz kurbağa karışımı aıç

Yaşamımda yer yokmuş gibi
Seyretmek, uzaktan mutlulukları
Kulak tıkamadan kurbağa şarkılarına
İzlemek usanmadan salyangoz danslarını
Neden?
ve neden? en güçlü olan sen
Kemir tirsin korkakça tüm uzuvlarını...ve sen bilmelisin arkadaş
Kullanmadıkça özün için
Yaşarsın hep böyle yıllar yılı
Bir yaratık gibi
Salyangoz kurbağa karışımı...

Sebahattin Kömürlü

Sanat aıç

sorsalar, sanat nedir diye
kuşkusuz ki
yaşamak derim,,,
sanatçı mı?
yaşayanlar, yaşayabilenler.

Sebahattin Kömürlü

Sancak

Sancak ta sancaktar,
Kapıda kapıcı,
Otelde katip,
Restoranda garson,
Hey dostum, bilir misin neler zor,
Kuş olup uçmak,
Ağlayanların göz yaşında boğulmak,
Vel hasılı,
Yakmasın kireç parmak uçlarını,
Hastane kapısının ardı,
Eli sopalı hademe,
Kendini, güzel sanan zavallı hemşire,
Sinirli,
Sinir doktoru ile,
Kalpazan doktor beylere,
Ne söylesek nafile...
Tut,
Ellerimde çıkar hayatın pisliğini,
Gir,
Girebilirsen karakol kapısından içeri,
Polisi,
Bekçisi,
Canavar gibi çevirir etrafını,
Canavar düdüğü...
Anlat derdini,
Katip yazar,
Nezarethane de işkenceleri...
Vay canım vay,
Can pahasına,
Mal pahasına,
Doldur kafalar dolusu kitabı,
Yok pahasına,
At ateşin ortasına...
Bunca okuduğun laf salataları boşuna.
Dönüyor düzen,
Rüşvet cirit atmada...
Yak sigarını,
İç biranı,
Seyret tv'de reklamlarını,
Uydurma masları,
Uydurma masalları,
Çoktan yazıldı bu sayfalar çoktan...
At ne yer,
Eşek ne yer,
Arpa saman
Sayma bundan sonra bunları...
Sık,
Bir kurşun,
Alnım ortasına.
Dan,
Dan...
Yaşam,

Bu kadar zor mu?
Zor dostum zor,
Ve gelir,
Gelir de, bu satırlar,
Engerek yılanını zehri gibi, damlar yürek ortasına...
Açılsın gözlerin fal taşı gibi,
Ne yazar,
İnsanlığın, unutturulduğu insanlara,
Neler sunuluyor
Bak,
Sinemalarda seks,
Sokaklarda renk,
Tuvallerde resim,
Gazetelerde haber,
Emperyalizm...
Uyanmak,
Ne gezer...
Geçtiğimiz yolları bilsek,
Elimize veriyolar kadeh,
İçmek...
Ara sıra
İri laf etmek...
Kahretmek, küsmek,
Dolanır adımlar birbirine,
Küser insanoğlu yine kendi kendine,
Bağlanmışız be birader,
Yerli kaya gibi,
Söküp atamazlar,
Zamlarla, zumlarla,
Yaptıkları zulum lar la,
Sık,
Sık bir kurşun daha, alnım ortasına,
Korkma...
Atsalar da, zindanın ortasına,
Bu yürekte,
Sevgi var ya,
Sevecektir eskisinden çok...
Nasıl olsa,
Yaşadığımızın farkındayız dünya,
Acıdır,
Soğan,
Acıdır soyana...
Soyun dostum soyun,
Korkma.
Bu kavganın adayları,
Gittikçe çoğalmakta...

Sebahattin Kömürlü

Sanmak

duyan sanır
ben derdimden ağlarım
gören sanır
ben derdimden ağlarım

bilen
bilir
ben derdimden ağlarım

Sebahattin Kömürlü

Sarhoş

Sarhoş ettiler
Sonra ayyaş dediler
Ağlattılar
Gözyaşına güldüler

Sebahattin Kömürlü

Savcı

"Ekmek parası"
Ne zor kazanılıyor.
Savcı sordu;
"Çıkarınız ne?"
Açlık grevinde olan iki insan.
Dona kaldı bu soru karşısında.
Böyle bi soru sorulur mu?
Tutuklanan birine,
Ki o,
Aç.
"Tok açın halinden anlamaz" derler.
Ya savcı.
Bu ülkede savcı,
Binerse milyonluk Mercedese,
Ve de kaçır giderse yaban ellere,
Savcılık,
Bu hale gelir ,
Elbette.
Vatandaş çeker çileyi,
Yine,
Girer hapisane denen yere.
Bu,
Bu memlekette,
Kavurmacı olmak var,
Damat olmak var Hainlere.
Hainlerle,
Hain olmak varken,
Niye?
Bi lokma ekmek peşinde
Aç kalmak niye.?
Bu kahpe savcı
Ne anlar bu bilmeceden.
Koyar kendini iktidarsız iktidarının safına,
Saldırır aç insanların üstüne üstüne.

Sebahattin Kömürlü

Sedat Umran anısına

birden
birden bire
yıkılı verdi koca dağ
gök
parçalandı gürültülerle
dolu verdi uçurumların dibi
kurudu bataklıklar
ağırlığı kalmadı bin tonluk balyaların
yola çıkmadı görülmemiş otobüsler
varamadı farkına
topallar
daha düzgün yürüdüklerinin
bütün bunakların aklı başına geldi
parçalandı motorları uçakların
ağlamaya durdu süngerler
bin bir gözlerinde bin bir yaş
ve
bulutlarda hüzünlü bir yas
karşımızda
bir dev
derin bir uykuya daldı

26082013 istanbul kartal

Sebahattin Kömürlü

Sedat Umran ve Şiir

Sedat Umran ve Şiir

Sedat Umran'ın şiirini okurken, okuyucunun başta; sıradan mısra okuduğu zannından ayrılması gereği vardır. Bu kanıya Lekeyi okuması için verdiğim bir arkadaşşıma iki gün sonra "Nasıl diye" sorduğumda, kendisi, şiirlerin sıradanlığından bahsetti. Kendisine şiirleri daha dikkatli okuması tavsiyesiyle bir öneride bulundum. Bu öneriden bir hafta sonra yanıma "topala" büyülenmiş olarak geldiğinde, kendisine: "ben sakızı, sakız diye mi okudun " dedim. O, "evet" dedi. Oysa sakızı, sakız olarak algılamanın ötesinde bir düşün derinliğine okuyucunun dalması gerekir. Aksi takdirde, Sedat Umran'ın şiirini kavramak mümkün değildir.

Sedat Umran'ın şiirlerinde eşyanın metafiziğini anlattığı söylenmektedir. Bu doğru. Ancak; şair, eşyanın metafiziğinde Dünya'nın realitesini gizlemeyi çok iyi dillendirmektedir. Öyle ki, Balya şiirinde; ay ay ödenen hesaplar, paranın birike birike kişiye büründüğü derken, burada balya konu itibarıyla metafizik olmaktan çıkmış, direkt 20. yüzyılın sömürü düzeninin nasıl acımasız bir formülle toplumda bireyi nasıl sömürdüğünü, bankacılık, düzenin ve ekonomi denen kavramın kişiyi nasıl kişiliksizleştirdiğini, insanın daha yaşamadan, yaşamın başlangıcında: Ölümün o kapkara soluğu gezinmiş aynalarda, Görünüp kayboldular yarasalar gibi. Yaşamın bir aynaya bakmak gibi bir şeye büründüğü, gerçek yaşamla bir illiyet bağının kalmadığını şairin kendisinin bunu fark etmesinin ötesinde, toplumdan nasıl uzaklaştığını, kendi değer yargılarının çok daha üstlerde olduğunu, Devın Uyanışında sergilemektedir. Şöyle ki; ruhunu küllerinden sıyrarak, alışkanlıklarını değiştirerek ve bunu da gözlemleyerek kendini yenilediğini:

İrkildi görünce büyüyen gölgesinin
Kapladığını boydan boya gökyüzünü
Duydu kanında özgürlüğü

Mısraları ile Devın Uyanışında perçinleyerek anlatmak istemiştir. Şairin; gerek Balya'da, gerek Devın uyanışında öne çıkarmaya çalıştığı tema, bireyin özgürlüğü, bunun bu toplum düzeni ile olamayacağını da ortaya koymaktan çekinmemiştir. Sokakta Kalanların Türküsünde bu konuyu çok sert ve yalın mısralarla ortaya koymaktan çekinmeyen şair;

Sen istersen sahibi ol hamamların, dükkanların, hanların
Unutulmuş bir heykelsin, ortasında alanların.

Derken; bireyin nasıl bir şaşkınlıkla arayışının yanlışlığını ortaya koymaktan çekinmemiştir. O, Kral şiirinde;

Gecenin kıvrımları çok çeşitli
Umutsuzluk, korku, acı ve hiçlik.

Derken, krallığın ne menem boş bir şey olduğunu ortaya koyduktan sonra alttaki kıtada gerçek amacını yine aynı yalınlıkla;

Bu güzel giysiyi ancak ölüm giyebilir,
Alnında şafağın büyüğü tacı.

Mısraları ile insan hafızasında oluşan krallığın gerçek yerinin doğa ile bütünleşmek olduğunu çok büyük bir ustalıkla ve kendince gizlilik içinde yapagelmiştir.

Sedat Umran şiiri, belki de okuyucunun baştan yönlendirilmesi dolayısıyla kendi gizemini ayrıca yoğunlaştırmaktadır. Bozuk düzen şiirinde;

Kim hesapladı yaşımızı?
Yıllarımızı saydı.

Kim verdi, kullan diye bu cetveli elimize?

Bu mısralar, düzenin değerlerine kesinlikle bir karşı çıkıştır. Şiirin ikinci kıt'ası bunu adeta perçinlemek için yazılmış gibi:

Yıkılım köhnemiş düzeni birdenbire
Ve dahası son kıtada isyan:

Kim boyadı yaşamı tek düze bir griye

Derken, yaşamın şeklini şekillendiren birey ve toplum değil, düzen olduğunu; bu düzenin ise bu toplum tarafından değil, bozuk düzeni kuranlar tarafından kurulduğudur. Şairin, Kendim şiiri başlıbaşına bir isyanı kendince düğümlemekte ve bozuk düzene karşı çıkma:

Ben asılanların ayakları altındaki sandalye

Derken, bir gerçeği ne kadar acı olarak ortaya koymakta. Haksızlığa bundan daha büyük bir söylem şiir dili ile olamaz. Yalnız şair, o kadar yoğun bir arayış içerisinde ki O, Bozgun şiirinde hiçlik ordularını çoğaltmakta çok mahir davranmakta:

Ölüm bataklıklarını kurutmakta, denizleri öyle bir genişletmekte ki artık kıyısız ve limansız bir yaşamı öğrenmiş olmakla övünmekte. Bu durum, ozanın var olan düzen dışında kendi dünyasını nasıl bir düzene koyduğunu ve toplumu da buna itmede çok usta davrandığını kabullenmek zorundayız. Şairin bu konumunu güçlendirme adına, Bir Ozanın Portresi şiirindeki mısralara bakmak gerek. Şair;

Bilin ki o ozan benim, o usta benim. Ben diyor. Ben'i en üstte o kadar iyi çıkarıyor ki buna şiirin örgüsü de büyük dehanın örgüsü olarak eşlik etmekte. İçimdeki Kaza'da bu Ben'i o kadar somuta indirgemıştır ki şair: "Her gün içimde bin uçak parçalanır." derken tüm arta kalan herc-ü merçten sonra yüreğini ortaya (geriye sapasağlam motoru kalır yüreğimdir) koymaktan ve yüreğinin tüm gel git lere rağmen sapasağlam kaldığını çok güzel anlatmaktadır. Aslında şair, bu düzende, yani bu bozuk düzende bireyin kendini sağlama alma gereğini ortaya koymaktadır. Bu ve bu gibi dize ve şiirlerinin çokluğunu daha fazla sıralamayacağım. Ne var ki Sedat Umran'ın şiirlerini yalnızca bu yönü ile ele almak da yeterli değildir. Onun, çocukluğuma dönüş şiirindeki mısralarda ayrı bir yoğunlukla karşılaşmaktayız: "Dalsam çocukluğumun eğri sokaklarına" derken, çocuğun henüz bozulmayan dünyasına özlemine dile getirmektedir. Sedat Umran'ın aşk şiirleri ise başlı başına bir ekol dır. gittin taş atarak denizlerime, dalga dalga büyüyen anıların kaldı. mısraları konuyu anlatmak için yeteli sanırım.

Sebahattin Kömürlü

Sedat Umran ve Şiir

Sedat Umran ve Şiir

Sedat Umran'ın şiirini okurken, okuyucunun başta; sıradan mısra okuduğu zannından ayrılması gereği vardır. Bu kaniya "Leke"yi okuması için verdiğim bir arkadaşına iki gün sonra "Nasıl? " diye sorduğumda, kendisi bu şiirlerin sıradanlığından bahsetti. Kendisine şiirleri daha dikkatli okuması tavsiyesiyle bir öneride bulundum. Bu öneriden bir hafta sonra yanıma topala büyülenmiş olarak geldiğinde, kendisine: "Ben sakızı, sakız diye mi okudun? " dedim. O: "Evet" dedi. Oysa sakızı, sakız olarak algılamanın ötesinde bir düşün derinliğine okuyucunun dalması gerekir. Aksi takdirde, Sedat Umran'ın şiirini kavramak mümkün değildir.

Sedat Umran'ın şiirlerinde eşyanın metafiziğini anlattığı söylenmektedir. Bu doğru. Ancak; şair, eşyanın metafiziğinde Dünya'nın realitesini gizlemeyi çok iyi dillendirmektedir. Öyle ki, Balya şiirinde; ay ay ödenen hesaplar, paranın birike birike kişiye büründüğü, derken burada balya konu itibarıyla metafizik olmaktan çıkmış, direkt 20. yüzyılın sömürü düzeninin nasıl acımasız bir formülle toplumda bireyi nasıl sömürdüğünü, bankacılık, düzenin ve ekonomi denen kavramın kişiyi nasıl kişiliksizleştirdiğini, insanın daha yaşamadan, yaşamın başlangıcında:

Ölümün o kapkara soluğu gezinmiş aynalarda

Görünüp kayboldular yarasalar gibi

Yaşamın bir aynaya bakmak gibi birşeye büründüğü, gerçek yaşamla bir illiyet bağının kalmadığını şairin kendisinin bunu fark etmesinin ötesinde, toplumdan nasıl uzaklaştığını kendi değer yargılarının çok daha üstlerde olduğunu, Devin Uyanışı'nda sergilemektedir. Şöyle ki; ruhunu küllerinden sıyrarak alışkanlıklarını değiştirerek ve bunu da gözlemleyerek kendini yenilediğini:

İrkildi görünce büyüyen gölgesinin

Kapladığını boydan boya gökyüzünü

Duydu kanında özgürlüğü

Mısralar ile Devin Uyanışı'nda perçinleyerek anlatmak istemiştir. Şair; gerek Balya'da, gerek Devin uyanışı'nda öne çıkarmaya çalıştığı tema, bireyin özgürlüğü, bunun bu toplum düzeni ile olamayacağını da ortaya koymaktan çekinmemiştir. Sokakta Kalanların Türküsü'nde bu konuyu çok sert ve yalın mısralarla ortaya koymaktan çekinmeyen şair;

Sen istersen sahibi ol hamamların, dükkanların, hanların

Unutulmuş bir heykelsin, ortasında alanların.

Derken; bireyin nasıl bir şaşkınlıkla arayışının yanlışlığını ortaya koymaktan

çekinmemiştir. O, Kral şiirinde;

Gecenin kıvrımları çok çeşitli

Umutsuzluk, korku, acı ve hiçlik.

Derken, krallığın ne menem boş bir şey olduğunu ortaya koyduktan sonra alttaki kıtada gerçek amacını yine aynı yalınlıkla;

Bu güzel giysiyi ancak ölüm giyebilir,

Alnında şafağın büyüdü tacı.

Mısraları ile insan hafızasında oluşan krallığın gerçek yerinin doğa ile bütünleşmek olduğunu çok büyük bir ustalıkla ve kendince gizlilik içinde yapagelmıştır.

Sedat Umran şiirini, belki de okuyucunun baştan yönlendirilmesi dolayısıyla kendi gizemini ayrıca yoğunlaştırmaktadır. Bozuk düzen şiirinde;

Kim hesapladı yaşımızı?

Yıllarımızı saydı.

Kim verdi, kullan diye bu cetveli elimize?

Bu mısralar, düzenin değerlerine kesinlikle bir karşı çıkıştır ve şiirin ikinci kıtası bunu adeta perçinlemek için yazılmış gibi:

Yıkılım köhnemiş düzeni birdenbire

Ve dahası son kıtada isyan:

Kim boyadı yaşamı tek düze bir griye

Derken, yaşamın şeklini şekillendiren birey ve toplum değil, düzen olduğunu; bu düzenin ise bu toplum tarafından değil, bozuk düzeni kuranlar tarafından kurulduğudur. Şairin, Kendim şiiri başlıbaşına bir isyanı kendince düğümlemekte ve bozuk düzene karşı çıkma:

Ben asılanların ayakları altındaki sandalye

Derken, bir gerçeği ne kadar acı olarak ortaya koymakta. Haksızlığa bundan daha büyük bir söylem şiir dili ile olamaz. Yalnız şair, o kadar yoğun bir arayış içerisinde ki O, Bozgun'da hiçlik ordularını çoğaltmakta çok mahir davranmakta:

Ölüm bataklıklarını kurutmakta, denizleri öyle bir genişletmekte ki artık kıyısız ve limansız bir yaşamı öğrenmiş olmakla övünmekte. Bu durum, ozanın var olan düzen dışında kendi dünyasını nasıl bir düzene koyduğunu ve toplumu da buna itmede çok usta davrandığını kabullenmek zorundayız. Şairin bu konumunu güçlendirme adına, Bir Ozanın Portresi şiirindeki mısralara bakmak gerek. Şair;

Bilin ki o ozan benim, o usta benim. Ben diyor. Ben'i en üstte o kadar iyi çıkarıyor ki buna şiirin örgüsü de büyük dehanın örgüsü olarak eşlik etmekte. İçimdeki Kaza'da bu Ben'i o kadar somuta indirgemıştır ki şair: "Her gün içimde bin uçak parçalanır." derken tüm arta kalan herc-ü merçten sonra yüreğini ortaya koymaktan ve yüreğinin tüm gel gitlere rağmen sapasağlam kaldığını çok güzel anlatmaktadır. Aslında şair, bu düzende yani bu bozuk düzende bireyin kendini sağlama alma gereğini ortaya koymaktadır. Bu ve bu gibi dize ve şiirlerinin çokluğunu daha fazla sıralamayacağım. Ne var ki Sedat Umran'ın şiirlerini yalnızca bu yönü ile ele almak da yeterli değildir. Onun, çocukluğuma dönüş şiirindeki mısralarda ayrı bir yoğunlukla karşılaşmaktayız: "Dalsam çocukluğumun eğri sokaklarına" derken, çocuğun henüz bozulmayan dünyasına özlemini dile getirmektedir.

Sebahattin Kömürlü

Sedat Umran'ın şiiri hakkında

Sedat Umran'ın şiirlerini okumak ayrı bir dikkat gerektirmektedir.

Onun şiirlerinin okuna bilmesi, şiirdeki amacının, hedefinin anlaşılabilirliği kadar anlam kazanır.

Uçurum şiirinde, şair yakalamak istediği özü, her bir mısra ya çok bilinmeyenli bir denklemin çözümünü yapıyormuş gibi yansıtmış. "korkunun görünen halkaları içinde dönen

Granit dişleriyle uzaktan bir canavarı andırır" bu mısralar incelendiğinde, şair in şiirine korku ile başladığı anlaşılıyor. Buradaki korku nedir? Korkulan ne? Burada anlatılmak istenen korkunun görünümü ne? Korku nasıl görünür, Öyle ki korkunun görünen halkaları derken korkunu ötesine geçişi keşfetme çabası kendini daha iyi ortaya koymakta. Korku nun halkaları hiç şüphesiz korkunun ötesine taşıyor insanı. Şair korkunun ötesinde uçurumu granit dişli bir canavara benzeterek bu canavar "didik, didik ederek çiğner ve yutar sonsuzluğu" benzetmesi, şairin şiirinin gerçek amacını da ortaya çıkarmakta. Burada şairin didik, didik etme ihtiyacını duyduğu kendi duygu ve düşüncelerini? Niçin "didik, didik " etme ihtiyacında olduğunu aynı mısraın devamında açıkça ortaya koymakta "çiğner ve yutar sonsuzluğu" söyleyişi ile daha da netleştirmekte. Şairin, amacı sonsuzluğa anlam katma mücadelesine dönük. Bunu içindir ki dünyanın bütün ağır ve puslu sisi şair in üstüne çömmüş. O, bu yükü kaldırmak için uçurumun derinliklerine kanat açmış kuş gibidir. Hani okyanusların engin, eşsiz dalgaları arasına kanat çırpın albatroslar örneği.

"Onda girdaplaşarak güçlenir kuyulaşan her duygu

Acayip uğultuların yoğunlaşarak yankılandığı

Büyük kuşlar geçer ara sıra dev aynasından

Vurur ötelere dalgaları başıboş derinliğin" şair ikinci bölümde, birinci mısrada, birinci bölümün birinci mısraı ile olağan üstü bir bağ kurmaktadır. Ki hakikaten şair şiirine korkuyu bu anlamda korkunç bir ustalıklarla oturtmuştur. Birinci bölümün birinci mısraın da "halkaların içinde dönmeyi" ikinci bölümün birinci mısraında "girdap"a dönüştürüyor. Bu öyle bir dönüşüm ki şair kokularını duygularına yüklemiş, duyguları da bu dönüşümle güçlenmiştir. Şair duygularını güçlendiğini Ancak bu duyguların tarifindeki güçlüğü "acayip uğultuların yoğunlaşarak yankılandığı" mısraında açıkça ortaya koymaktadır. Fakat "büyük kuşlar geçer ara sıra dev aynasından" mısraı ile bu acayip uğultuların nasıl şiire dönüştüğünü ustaca anlatmakta. "vurur ötelere başıboş derinliğin" mısraında "başı boşluk" özenle seçilmiştir. Baş - boşluk derinlik sanki tüm şiir boyunca ulaşılmak istenen nokta. Şair başı boşluk la hem korkulardan, hem de girdaplaşan halkalardan kurtulmuştur. Öyle ki şair artık kendini donmuş bir okyanus olma sürecinden kurtularak, dalgalar halinde sahillere vurma sürecini yakalamıştır. Artık onun dev aynasından büyük kuşlar geçmektedir. Ki özgürlük böylesine ustaca mısralara gizlenebilsin. Bu durum bence şiirin en güzel yanı. Şair şiirin son bölümüne tüm hazırlıklarını yaparak hazırlanmış.

Öyle ki

"gecenin kapkara halatıyla sımsıkı bağladığı, uçurum kımiltısız yatar sessizliğin yatağında" mısralarıyla şair, şiiri için kendisini nasıl hazırladığını anlatıyor. Onun için şiirin yakalandığı ortam hiç kuşkusuz gecenin sessizliği olsa gerek.

"dağlar düğüm düğümdür hiçbir elin çözemediği" mısraında şair, şiirinin çözümsüzlüğünü ortaya koymakta, ve bu çözümsüzlükle de övünmektedir. Ki bu haklı bir övünçtür. Sedat Umran'ın şiirleri eşya şiirleri olarak algılanır. Nitekim bu şiire çıplak gözle bakıldığında şiir tariften öteye geçmez. Ama şiirin özü gerçek anlamda çok farklıdır. Zaten şair şiirlerinin çözümsüz olmasını istemektedir. Bu isteğini "ova yaltaklanarak ona biraz daha sokulur" mısraı ile açıkça ortaya koymuştur. Onun, şiirlerini anlamaya çalışmanın, onun için bir yaltaklanmadan öteye gidemeyeceğini, sanki bir kahin gibi önceden keşfetmiş. Bu söyleşi ile şair haklıdır. Bu haklılığını ispat

için "akşam altın kaşığı ile karıştırır dibini" mısraı ile de zirveye oturtmuş. Akşamın altın kaşığı ile dibini karıştırdığı şairin şiirinden başka ne olabilir?
"duyarız kasırganın korkusuzluğu ondan içtiğini,
bırakın rahat uyusun koca canavar uçurum uykusunu" şairin şiirindeki amaç son iki mısra da tamamen ortaya çıkmaktadır. Şair birinci bölümde korkuyu ön plana çıkarmıştı. Bu korku şair için şiir uğraşydı. İkinci bölümde korkuyu yenme mücadelesi sergileyen şair, son bölümde korkuya meydan okumuştur. Şair artık şairliğini kasırgaya dönüştürmüş, şiirlerine korkusuzluğu aşlamıştır. Böylelikle şair amacına ulaşmanın rahatlığına kavuşmuş gibidir. Ve şair kendi istediğini de öne çıkarmaktan geri kalmaz. O, böylesi yoğunluktan sonra rahat olmak istemektedir.
Bence uçurum şiiri baştan sona şairin şiiri için nasıl bir mücadele verdiğini anlatıyor. Bu neden bu şiire sadece bir uçurum tarifi diye bakmak hatadır.

Sebahattin Kömürlü

Sedat Umran'ın Şiirlerine bir bakış

Sedat Umran ve Şiir

Sedat Umran'ın şiirini okurken, okuyucunun başta; sıradan mısra okuduğu zannından ayrılması gereği vardır. Bu kanıya "Leke"yi okuması için verdiğim bir arkadaşına iki gün sonra "Nasıl? " diye sorduğumda, kendisi bu şiirlerin sıradanlığından bahsetti. Kendisine şiirleri daha dikkatli okuması tavsiyesiyle bir öneride bulundum. Bu öneriden bir hafta sonra yanıma topala büyülenmiş olarak geldiğinde, kendisine: "Ben sakızı, sakız diye mi okudun? " dedim. O: "Evet" dedi. Oysa sakızı, sakız olarak algılamanın ötesinde bir düşün derinliğine okuyucunun dalması gerekir. Aksi takdirde, Sedat Umran'ın şiirini kavramak mümkün değildir.

Sedat Umran'ın şiirlerinde eşyanın metafiziğini anlattığı söylenmektedir. Bu doğru. Ancak; şair, eşyanın metafiziğinde Dünya'nın realitesini gizlemeyi çok iyi dillendirmektedir. Öyle ki, Balya şiirinde; ay ay ödenen hesaplar, paranın birike birike kişiye büründüğü, derken burada balya konu itibarıyla metafizik olmaktan çıkmış, direkt 20. yüzyılın sömürü düzeninin nasıl acımasız bir formülle toplumda bireyi nasıl sömürdüğünü, bankacılık, düzenin ve ekonomi denen kavramın kişiyi nasıl kişiliksizleştirdiğini, insanın daha yaşamadan, yaşamın başlangıcında:

Ölümün o kapkara soluğu gezinmiş aynalarda

Görünüp kayboldular yarasalar gibi

Yaşamın bir aynaya bakmak gibi birşeye büründüğü, gerçek yaşamla bir illiyet bağının kalmadığını şairin kendisinin bunu fark etmesinin ötesinde, toplumdan nasıl uzaklaştığını kendi değer yargılarının çok daha üstlerde olduğunu, Devin Uyanışı'nda sergilemektedir. Şöyle ki; ruhunu küllerinden sıyrarak alışkanlıklarını değiştirerek ve bunu da gözlemleyerek kendini yenilediğini:

İrkildi görünce büyüyen gölgesinin

Kapladığını boydan boya gökyüzünü

Duydu kanında özgürlüğü

Mısralar ile Devin Uyanışı'nda perçinleyerek anlatmak istemiştir. Şair; gerek Balya'da, gerek Devin uyanışı'nda öne çıkarmaya çalıştığı tema, bireyin özgürlüğü, bunun bu toplum düzeni ile olamayacağını da ortaya koymaktan çekinmemiştir. Sokakta Kalanların Türküsü'nde bu konuyu çok sert ve yalın mısralarla ortaya koymaktan çekinmeyen şair;

Sen istersen sahibi ol hamamların, dükkanların, hanların

Unutulmuş bir heykelsin, ortasında alanların.

Derken; bireyin nasıl bir şaşkınlıkla arayışının yanlışlığını ortaya koymaktan

çekinmemiştir. O, Kral şiirinde;

Gecenin kıvrımları çok çeşitli

Umutsuzluk, korku, acı ve hiçlik.

Derken, krallığın ne menem boş bir şey olduğunu ortaya koyduktan sonra alttaki kıtada gerçek amacını yine aynı yalınlıkla;

Bu güzel giysiyi ancak ölüm giyebilir,

Alnında şafağın büyüdü tacı.

Mısraları ile insan hafızasında oluşan krallığın gerçek yerinin doğa ile bütünleşmek olduğunu çok büyük bir ustalıkla ve kendince gizlilik içinde yapagelmıştır.

Sedat Umran şiirini, belki de okuyucunun baştan yönlendirilmesi dolayısıyla kendi gizemini ayrıca yoğunlaştırmaktadır. Bozuk düzen şiirinde;

Kim hesapladı yaşımızı?

Yıllarımızı saydı.

Kim verdi, kullan diye bu cetveli elimize?

Bu mısralar, düzenin değerlerine kesinlikle bir karşı çıkıştır ve şiirin ikinci kıtası bunu adeta perçinlemek için yazılmış gibi:

Yıkılım köhnemiş düzeni birdenbire

Ve dahası son kıtada isyan:

Kim boyadı yaşamı tek düze bir griye

Derken, yaşamın şeklini şekillendiren birey ve toplum değil, düzen olduğunu; bu düzenin ise bu toplum tarafından değil, bozuk düzeni kuranlar tarafından kurulduğudur. Şairin, Kendim şiiri başlıbaşına bir isyanı kendince düğümlemekte ve bozuk düzene karşı çıkma:

Ben asılanların ayakları altındaki sandalye

Derken, bir gerçeği ne kadar acı olarak ortaya koymakta. Haksızlığa bundan daha büyük bir söylem şiir dili ile olamaz. Yalnız şair, o kadar yoğun bir arayış içerisinde ki O, Bozgun'da hiçlik ordularını çoğaltmakta çok mahir davranmakta:

Ölüm bataklıklarını kurutmakta, denizleri öyle bir genişletmekte ki artık kıyısız ve limansız bir yaşamı öğrenmiş olmakla övünmekte. Bu durum, ozanın var olan düzen dışında kendi dünyasını nasıl bir düzene koyduğunu ve toplumu da buna itmede çok usta davrandığını kabullenmek zorundayız. Şairin bu konumunu güçlendirme adına, Bir Ozanın Portresi şiirindeki mısralara bakmak gerek. Şair;

Bilin ki o ozan benim, o usta benim. Ben diyor. Ben'i en üstte o kadar iyi çıkarıyor ki buna şiirin örgüsü de büyük dehanın örgüsü olarak eşlik etmekte. İçimdeki Kaza'da bu Ben'i o kadar somuta indirgemıştır ki şair: "Her gün içimde bin uçak parçalanır." derken tüm arta kalan herc-ü merçten sonra yüreğini ortaya koymaktan ve yüreğinin tüm gel gitlere rağmen sapsağlam kaldığını çok güzel anlatmaktadır. Aslında şair, bu düzende yani bu bozuk düzende bireyin kendini sağlama alma gereğini ortaya koymaktadır. Bu ve bu gibi dize ve şiirlerinin çokluğunu daha fazla sıralamayacağım. Ne var ki Sedat Umran'ın şiirlerini yalnızca bu yönü ile ele almak da yeterli değildir. Onun, çocukluğuma dönüş şiirindeki mısralarda ayrı bir yoğunlukla karşılaşmaktayız: "Dalsam çocukluğumun eğri sokaklarına" derken, çocuğun henüz bozulmayan dünyasına özlemini dile getirmektedir.

Sebahattin Kömürlü

Sel

İşte
Böyle başladı
Ansızın birden bire
Düştük bir sel önüne
Gideriz
Bilmem nere

Sebahattin Kömürlü

Selamına muhtacız anla

Uzun
Zamanlar geçti
Aradan...
Yokluğunla yok oldu dünya.
Ne bir haber geldi,
Ne bir gülümseme,
Mektup bile yazmadın bize...
Sanki babanın tarlasına taş yuvarladık.
Neydi suçumuz?
Neydi günahımız?
Alınlarımız
Açık değil kapalı.
Denizler dalgalı,
Yollar engelli,
Ne düz koşu da madalya alabildik,
Ne yüksek atlama da.
Sıkıştığımız her an,
Yalvarışlarımıza,
İki damla gözyaşıyla eşlik ettik...
Daha,
Selamına muhtacız anla...

Sebahattin Kömürlü

Sel'e

Katılmamak mümkün mü
Akıp giden
Sel'e
Yaşanılır
Böyle
Sevgisiz
Sevinçsiz
Bunca
Yoksulluk içinde

Sebahattin Kömürlü

Sen

Sen
Sararan yapraklara aldırma dedikçe ben
Çaresizlik nedir desem
Bilemen
Doğan güneş
Nasıl ısıtıyor sa toprakları
Kıpkızıl ufuklarda bir günün uyanması
Boşuna mıydı sanıyorsun
Yunus'un Emrah'ın Karacaoğlan'nın haykırması.
Bir şelale
Dökülen suları
Toplamak mümkün değil bundan sonra,
Akan gözyaşlarını
Yeni dikilmiş bir fidanı
Koparmak dalından birden bire
Kıpkızıl bir gül parçasını.
Haydi
Tut ellerinle ellerimden
Bilmiyorum şimdi nerelerdeyim ben
Suskunluğu şu uzun gecelerin
Ve
Çaresi nedir söyle sen sensizliğin.
Bir şiir bir türkü bir şarkı
Anımsıyorum şimdi dünya da
Hasret
Üstüne yazılmış
Bütün mısraları
Dertliler geçiyor gözlerimin önündeki şeritten
Han duvarlarına yazılmış
Bir kıtalık bir ömürde
Neler sezinliyorsun sen
Akan bir dere bir koyun sürüsünden
Gevheri'den Fuzuli'den Şekspir'den
Duman duman gözlerimde tütüyorsun şimdi sen
Öyle yorgunum ki
Bunca yıllar ötesinden
Ah
Bir imkanım olsa sesimi duyura bilsem
Rüzgarlar o kadar uzak
Dalgalar o kadar uzak ki
Yağan yağmurlarda anlamıyorlar şimdi
Uçan kuşlara bakmak
Yaşamak
İşte
Bütün bunlar arasında
Ara sıra
Kahkahalarla gülenlerin arasına karışsam da
Gülüyor olsam da
Sen
Sanma
Yapraklar sararınca yeşerirler bir daha
İşte

Bütün ağladığım
Bundandır anla

Sebahattin Kömürlü

Sen beni böyle bırakıp giden

Sen
Sen beni böyle bırakıp giden
Ne bulacağını sanıyordun ötelerde
Hayalin
Sürüklenecek benle
Ben gibi
Bu
Lanetli şehrin üstünde
Esen
Yellerle

Sebahattin Kömürlü

Sen de

Sen de öğrendin,
Sensiz yaşamı.
Gün,
Ne kadar kara farkında mısın?
Buralarda
Acı bir diken bile bitmiyor topraklarımda,
Tüm hasadı alınmış tarlalarımın
Karakargalar konmuyor taşlarıma,
Bir hışırta bile,
Bozmuyor sessizliğimi
Öğrenemedim bir türlü sensizliği...
Artık,
Isıtmıyor güneş,
Soğutmuyor yağın kar,
Donuklaşmış bakışların ardındaki,
Acı
Yı.

Sebahattin Kömürlü

Sen kara gözlü sen

sen
kar gözlü,

sen
mavi gözlü,

sen
nerlerde
nasılsın

ben
esen rüzgarlar boyu
adını sayıklar dururum

durur
duru akan su

parlayan yıldız

vurulup beyin ortasından
dan
dan

bir
bitimsiz senfonidir çalan

senden kalan
kıpkırmızı kan

akıyor
sokaklar ortasından

yaşadım
gidiyorum bu dünyadan

toplayıp pılımı pırtımı
yasladım
asırlık çınar ağaçlarına
sırtımı

öyle bir tepeye
kazdım ki
mezarımı

sadece kartalların gagaları
onlar yiyecek
yiye bilirse
damarlarımda pıhtılaşmış kanı

bu yüzdendir düşünmez oldum
yarını

çam ağaçlarının
altı
sonsuz uykular uğrağı

hatırla
bazı bazı
öğle üzeri
kızgın güneşlerden kalan
balkon sefalarını

daha
daha kalmadı
daha

yolundu saçalar
birer birer
öyle ağırlar çekti ki
bu baş

kalmadı göz çukurlarına gömülmüş
göz bebeklerinde yaş

artık
yavaş yavaş

soyunup çırılçıplak
boylu boyunca
uzanmak

...

Sebahattin Kömürlü

Sen nereden bileceksin

Sen
Nereden bileceksin
Benim gönlümden geçen
Deli
Irmaklar dolusu
Sevgiyi

Bir
Sevda türküsüdür söyler
Esen yellerle
Yapraklar
Dallar üstünde
Şimdi

Sen
Nereden bileceksin
Benim
Gönlümden geçen
Deli
Irmaklar dolusu sevgiyi

Sebahattin Kömürlü

Sen öyle ben böyle

sen
öyle
ben
böyle
kime neyledik ki
üç gün ömürde
büküldü boynumuz
niye

Sebahattin Kömürlü

Sen Yaşadın mı?

sen
yaşadın mı bu dünyada
bir arap baharında
kahirede
şam sokaklarında beyninde kurşun
yada bağdatta bir köprü başında
seyettin mi bir minarenin
mermilerle yok edilmesini
parçaladın mı bedenini
çernobilde
buharlaştın mı hiroşimada
istanbul sokaklarında yalın ayak
yaşadın mı çocukluğunu
galatada bankerlere borçlanıp
attın mı kendini
galata kulesinden
hiç bastım ayağın
arnavut kaldımlarına
sen
yaşadın mı bu dünyada
hiç
pazarladın mı bedenini
işkençe tezgahlarında
dizildin mi bir şafak vakti
kurşuna
seyrettin mi isa'nın çarmıha gerilişini
sarardın mı
susuz kalmış otlarla
bir bahar
yandın mı bir orman yangınında karıncalarla
ya da
topladın mı dallardan
dolmuş meyveleri
ağız dolusu küfürler
çıktım dudaklarından
anlattın mı yaşayamadığın macerlerini
kırlangıçlara
binme binme
boşuna
deli dalgalara
onlar taşıyamaz seni
daha
öyle ağırlaştın ki baksana
taşıyamıyor toprak da
dönüp dönüp
bakman arkaya
hiç hayra alamet değil
anla
bir bulutta
bir damla olup
düşemedin toprağa
sen

yaşadın mı buralarda
anadolu bozkırında
dolunaylarda
daldın mı
yıldızları seyrederek uykulara

Sebahattin Kömürlü

Seni

Seni,
Seninle,
Baş başa bırakıyorum...
Ve
De
Bi daha
Adını anmamak üz re,
Sonsuza dek beynimden,
Tüm varlığını atıyorum.
Değil mi ki,
Dünya
Böyle kalles,
Ve
Bu kallesliğı
De
Bulaşmış insana,
Ben,
Benle
Tek başıma,
Bi
Kuyruklu yıldız gibi
Dolaşacam semada...
Ara
Sıra,
Kaldırırda başını,
Bakarsan yukarıda,
Bir çaresizlik göreceksin bundan sonra,
Demek isteyeceksin belki,
Lakin,
Hiç
Bir sözcük gelmiyecek aklına,
O,
Deli
An larınla,
Ve
De,
Anı larınla
Dersin belki,
"Bir
Ozan vardı
Adıma,
Dizeler karalardı,
İstanbul'un,
Karanlık sokaklarında.
Bi
Başına...
Ona,
Öyle zulüm ettim ki,
Bile, bile,
Aldım,
Yüregini avuçlarıma,
Fırlattım kaldırımlara..."

Bak, göreceksin,
Bundan sonra,
Her bir kaldırım taşı
Ağlamada
Yüregimin
Halına...

Sebahattin Kömürlü

Sensiz Ceset

ceset
nefes alıp veriyor.

ceset
diri
yim
zannediyor.

ceset
ceset işte

Sebahattin Kömürlü

Sensizliğim aiç

rüzgarın kayalara çarpmadan esişi
akvaryum balığının yemsiz kalışi
muhabbet kuşunun eşiini yitirişi
çiçeğin susuzluğu
dalgasız deniz
çimensiz ova
karsız dağ zirvesi
ve tümünün ağıısından
artık tır sensizliğim...

Sebahattin Kömürlü

Sensizlik çok acı

girdik
bir gül bahçesine
güller dermeye
ağlayan gözlerden
damla damla yaş süzöldü yere
sensizlik
çok acı
ve
o kadar zor yaşamak...

Sebahattin Kömürlü

Serçe

Gönlümden uçan serçe
Hangi dala konacak
Hep kanatları yorgun
Hep kanatları yorgun
Hava da çırpınacak

Sebahattin Kömürlü

Sevgi

Sevgi,
Bir annenin çocuğuna baktığında,
gözlerindeki ışıltı...

Bir dalganın sahile ulaştığında,
Kumsaldaki kumlara haber vermeden geri dönmesi...

Sevgi,
Seni hatırlayıp , sensizliği sevi olarak kabullenmek
ti.

Sebahattin Kömürlü

Sevgi üstüne aiç6

Sevgi toprak olsa,
Tohum olurdu.
Sevgi deniz olsa,
Yosun olurdu.
Sevgi
Katil olsa,
Kurban oludum.

Sebahattin Kömürlü

Sevgili

Denizin,
Bittiği yerde,
Sen varsın dediler.
Koştum denize.

Açtım,
Bütün yelkenlerimi,
açtım denizi.

Yoktun.

Sebahattin Kömürlü

Sevgilim aiç

Sevgilim saçlarından birkaç tel
Ve bir öpücükle dudaklarında
Tüm istediğim...
Taş duvarlar, tel örgüler, jandarmalar
Aramıza girmeden...
Görüyorum ufukta, yaklaşmakta
Açmış kara yelkenlerini
Tutukluluk gemisi...
Düğün evinden
Gerdeğe giden damat gibi
Sevinçli gidilmez ceza evine...
Varsa bir bekleyen dışarıda
Umutlusundur yine de
Yoksa
Günler kemirir
Zaman
Demir atar yüreğine...
Anlayacağın bir tanem
Anlayacağın senden istediklerim
Basit bir andaç değil
Savaşçının silahıdır cezaevinde...
Nazlanma bir tutam kopar saçlarından
Nazlanama tam zamanı, uzat dudaklarını...

Sebahattin Kömürlü

SEVİLİRKEN DEĞER BİLMEYENLERE aiç

Kır, kır olur saçlar, gözler kararır,
Eski sevgililer aranır olur.
Alayla kırılıp gülen dudaklar,
Kırışır zamanla, öpülmez olur.

Acılar gönlünde isli birer ağ,
Şevgi, övgü dolu sözler yok olur.
Özlemle çekersin, her gün bin kez ah,
Dost bildiğin yüzler bir, bir kaybolur.

Pişmanlık şarkısı söyler yüreğin,
Gözyaşların durmaz taşar sel olur.
Sevilirken değer bilmeyenlerde,
Duygusuz duvarlar arkadaş olur.

Sebahattin Kömürlü

Sevmek

Ben,
Buyum.
Deli dersen deli,
Divaneyse
Divane.
Söyledim,
Sevdadan yana,
Yoksun değil yüreğim.
Bu suç
Benim suçum olduğunu kabullenmişim
Yaşamımda,
Hiç taviz vermedim
Vermem.
Bu duygu
Yeter bana
Taş'ı taşça sevmek
İnsan'ı insan'ca

Sebahattin Kömürlü

Sıfır dokuz iki bin on bir

9.11.2014
Kaymakam kravatlı,
Takım elbiseli,
Ve gözlüklü.
Görünmüyor gözlerinin rengi.
Belli,
Bile bile saklıyor gözlerinin rengini.
Gözleri kara değil,
Gözleri ela değil,
Gözleri mavi değil.
Bilinmiyor gözlerinin rengi.
"Sen kimsin? " diyor.
"Sen köylü değilsin" diyor.
Altı bin ağaç
Yıkılmış,
Kökünden sökülmüş.
Analar bağılıyor,
Babalar bağılıyor.
"Adalet! "
Diyor kaymakam,
Kaymakam,
Biliyor.
Bağıran ananın,
Bağıran babanın,
Adalete ulaşamayacağını.
Biliyor
Kaymakam
Para babalarına bile bile
Göz yumduğunu,
Bu kaymakam,
Vatandaşa
"Sen kimsin? "
Diyen kaymakam.
Biliyor,
Kimliksiz ve kişiliksiz olduğunu.
Öyle ki;
Tehdit ediyor, vatandaşı:
"Dava açacağım! " diyor.
Ne davası bu dava?
Bir "dava" romanı var.
Altı bin ölü zeytin ağacı.
Gerçi, zeytin alınır marketten,
Alınır bakkaldan,
Alınır pazardan.
Enerji bakanı olan adam,
"Enerji" diyor.
"Termik santral" diyor, durmadan...
Cumhurbaşkanının sesi kısılmış,
Boğaz ağrısından iptal programları...
Vatandaşın yaşamı,
Sökülüp alınıyor topraktan.

Sebahattin Kömürlü

Sıfır Nuktada vuruş

0 (sıfır) noktasından vuruş

Şehitlere,
Gazilere
Yar olmayan,
Yar,
Dünya

Sebahattin Kömürlü

SIFIRLA SINIFTA KALDIK aıç

Neyleyim soysuzlara inandık
Soymamayı erdem bilip beğendik
Parayla ölçüleli değeri insanların
Tümden değersiz olduk
Sıfırla sınıfta kaldık

Sebahattin Kömürlü

Sırtımızdaki ağrı

ayrıldık
yetmez mi?
böylesi yoğun toz,
böylesi düşüş...
hayallerimizde
yer veremezdik,
pembe bulutlar bizden uzak,
gün
nasıl başladı, nerde son bulacak...
belki
ipini koparan bir deli,
bir anda
parçalayacak bedeni...
bizim öykülerimizi
süslü kalemler yazamaz.
çatı arasında toz kuru,
yabanıl gözle bakar
ve de
çoğu
korkar
alnımızda biriken ter
boğacak sanır.
sırtımızda ki ağrı
dünyanın
bizlere armağanı

Sebahattin Kömürlü

Sivasın yoollarına

sivasın yollarına
kar yağar
yağar yağar

çıkışam dağlarına
kar yağar
yağar yağar

ovalar dolu yonca
yonca kimler sular
sular sular

bu devran böyle dönmez
dön dön döne bilirsen

bağnazlık çemberini
kır
kır bilirsin
kır kır kır bilirsin

Sebahattin Kömürlü

Sız

daha
bulut üstünde bulut
ve
hayatlar boyu unutulmuş umut

madem
yokluğunu sunacaktı kader
bunca acımasızlığı
çöle
layık görür mü
güneş

Sebahattin Kömürlü

Sızıntı

İşte bu kadar
Bu kadardı kararın kararı
Bu kadarla kalmayacaktı ki
Sızıntı
Sızdı
Sızdı
Beyinde kılcal damarlara
Ayaklarda tırnaklara
Başta saçın tam dibine sızdı
Ağır ağır
Yavaş yavaş
Sızdı
Sızıntıyı
İşin aslına bakarsanız
Hiç kimse fark etmedi
Öyle yavaş
Öyle ahenkli sızdı ki
Kandaki alyuvarlar algılayamadı
Artık
Ne kale dinliyordu
Ne sur
Ne kapı
Kozmik odaların kapılarından yavaş yavaş sızdı
Paşaların omuzlarında ki apoletlerden
Polislerin gözlerinin içindeki ferden
Köylünün elinin içindeki genden
Bağırıyordu pervasızca benliğini
Meydan okuyordu meydana
Dağa taş
Şehirde meydanlara
Tepelerdeki ağaçların altına
Gözdeki göz yaşlarıyla
Dolduruyordu ekranları
Geceler boyu
Sümükleriyle salyalarıyla
Atmıştı utanmazlığını bir kenara
Haykırıyordu alçakça
Memleketin anası ağlıyormuş
Ağlasın
Onun umurunda mıydı
Dönmeliydi dolarları
Bankalarda okullarda
Öyle bir sızmalıydı
Ki
Sızıntı
Sızı vermeden her yana

Sebahattin Kömürlü

Simit

Yağmurlu bir havada
Aldılar
Simitçinin
Simit arabasını
Sanki
Bütün İstanbul sokaklardaydı
Yollar öyle kalabalık
Otobüsler dolu
Simitçi
Çocuklarını düşünüyor
Karısı tencereyi
Belediye memuru mutlu
Atlayarak geçti kaldırıma
Değmedi ayakları suya
Bindi
Amerikan patentli cipe
Muzaffer bir komutan edasıyla
Fırıncı mutluydu
Yemek yerine
Simit yiyenler artıyor
Başkanlar
Ben diyor
Ben
Simitçi çaresiz
Düzen
Değişmiyor

Sebahattin Kömürlü

Siz

siz, bir ressam,
bir şair, bir müzisyen,
olabilir misiniz?
dökebilir misiniz bütün renkleri tuvallere?
esen yelde, çırpınan dallar ile,
yağan karı,
bir bahar sabahı,

ve
uçuşan bir kuş,
akan bir dere,
dalga, dalga deniz,
yapabilir misiniz...

sonsuzluğu,
notalarla
canlandırabilir misiniz.
tüm yorgun dizlerin ağrısı,
civıltıları arıları,

yalnızlığı,
seslendirebilir misiniz.

Dalıp da mısra, mısra,
büyük bir deniz ortasına
durdurmak zamanı bir anda,

yaşamak,
bütün hayatı
bütün dünyalarla...
ağlamayı,
gülmeyi,
yaşama sevincini,
sığdırabilir misiniz, bir tek kıtaya

anlatmak bir ömrü,
binlerce yaşam ile...

doğmak her güne,
ayrı bir güneş,
ayrı bir heves,
nefes, nefes,
anlatmak toprağı,
toprağın üstünde yaşayanları,

ve
sevmek insanları...
budur
yaşamın yaşamanın anlamı.

Sebahattin Kömürlü

Siz

Varın,
Gidin
Siz anlayamazsınız benim ölümü bile,
Leş kargaları yesin cesedimi.
Girmek istemiyorum.
Sizin eßeceđiniz kabre.

Sebahattin Kömürlü

Son günlere dair

Okuyamıyorum
Yazılanları çizilenleri

Anlayamıyorum
Konuşulanları

Tümünden yitirdim yetilerimi

Neyin intikamıydı
Bu
Böyle

Bu kadar kanlı

Empryalizme sırtını daymış sırtlanlar
Kanlı dişleriyle her akşam
Her sabah
Her an
Meydan okuyorlar meydana
Meydanlarda

Bu
Daha
Ne kadar sürecektir bu topraklarda
Afganistan da
Libya da
Irak ta
Mısır da

İnsan utanıyor yazdıklarından
yazamadıklarından
Duyduklarından
Duyamadıklarından

Sokaklar dolusu ölü
Meydanlar dolusu nutuk
Ne çabuk unuttuk
Bunlar değilmiydi
Çocuklarımıza
Bunlar değilmiydi
Analarımıza
Bunlar değilmiydi
Arkadaşlarımıza
İntikam
İntikam diye

Ne çabuk unuttuk
Ulumalarını

Doğudan
Batıya
Ya da batıdan doğuya

İsterse kuzeyden güneye
Güneyden kuzeye diye
Bu devşirilmiş beyinlerin amacı
Silah tüccarlarının tutsağı

Bakmayın adlarına
Bakan
Başbakan
cumhurbaşkanı
İmam diye karşınıza çıksa
Bile
Gözlerindeki körlüğün derinliğinden
Belli
Kendilerini
Teslim etmişler
Eperyalizme

15 AĞUSTOS 2013
KARTAL İSTANBUL

Sebahattin Kömürlü

Son kıvılcım aıç

Neden bindin hüzün yüklü gemiye?
Nasıl çıktın okyanusa korkmadan?
Elbet parçalanır, yırtılır yelken
Tüm direkler yıkılır üstümüze...
Hangi tekne dayanır bu boraya?

Bilmem yazgı demeli bu sona?
Belli ki boşuna tüm uğraşlar
Ve belli batacağız umarsız
Fakat hala sönmedi son kıvılcım
Bir umut adası var yakınlarda...

Sebahattin Kömürlü

Sonsuza

zaten yoktun
avunmak mümkün mü
yokluğunla...
dağda şelale çağlama da
çölde kum
yanma da
bu ıstırap
her yanımı sarma da
ne bu bahar da
ne bu yazda
kara kışların tam ortasında
filiz verecek dalım kalmadı
daha
belli
sürecek bu işkence
sonsuz
ca

Sebahattin Kömürlü

Sonsuza atılan adım

SONSUZA ATILAN ADIM

Yorulun cu,
Yorulun cu...
Duygu, duygu,
Tadın cı duygusuzluğu,
Yokluğu,
Boşluğu,
Unutulmuşluğu,
Her şeyden öte,
Bilinen yer,
Acı,
Açın cı,
Köl, kol kanatlarını,
Kapanmak,
Kapak, kapak...
Durulmaz bulanık akan
Su
Darmadağın,
Beyin,
Beyin içinde keder,
Nerde, ne yerde,
Nedensizlikler içinde,
Binlerce neden...
Sen,
Ve senden,
Bütün sevgilerin, sevinçlerin bittiği yerden,
Atılır zehirli ok,
Değer,
Beden üstünde deriye...

Sebahattin Kömürlü

Sonsuzaca

zaten yoktun
avunmak mümkün mü
yokluğunla...
dağda şelale çağlama da
çölde kum
yanma da
bu ıstırap
her yanımı sarma da
ne bu bahar da
ne bu yazda
kara kışların tam ortasında
filiz verecek dalım kalmadı
daha
belli
sürecek bu işkence
sonsuzca

Sebahattin Kömürlü

Sonu ne

sonu
ne
bilmiyorum

yokluğuna
gözlerim alışıyor mu
ne

bitimsiz şiirlerime
dize olmak
neyine

sökülen kazak ilmik lerince
öyle
ahenkli değil hayat

kuru nefes almak bile
güç geliyor

ciğer neyler
bilirmisin

Sebahattin Kömürlü

Soy

Olmadık zamanlarda
En genç yaşta
Kuşun sıkıldı
Tomurcuklar yeşerten toprağa
Kan damladı
Kıp kırmızı
Kan
Damladı

Bu kaçınıcı haykırış
Çaresiz
Kos
Koca
Memleket

Soysuzların soyu
Çok
Çok çoğalıyor
Soysuzlar
Soymak için yara dıl mış lar
Bu
Koca memleketin
Garip insanlarını

Karı demez
Kız demez
Oğul demez
Vurur hayın
Kurşun
Vurur

Sebahattin Kömürlü

Soyundu Ruhum

Soyundu ruhum
Çirilçıplak
Şana gelen yollarda
Tükendi umutlarım
Kalbimde ne bir acı
Ne
Arzu
Yokluğu
Öylesine yağurdun
Ki
Yok
Olmanın ötesinde
Kayboluşu serdim
Dizlerin önüne
İnsaf edip
Bin yıldır
Bakmadın
Bir kere
Bile

Sebahattin Kömürlü

Sönmüş ışıkları şehrin

Sönmüş ışıkları şehrin,
Eser, bir rüzgar serin,
Hasretle uyanan gönülleri,
Çaresi,
Şessizliğin,
Ta kendisi.

Sebahattin Kömürlü

Söylermisiniz aıç

Söyler misiniz?
Yükseklerden bakmanıza sebep ne?
Yeryüzü nün patronu,
Şiştikçe şişen.
Yılan derisi cüzdanınızın maliyeti,
Cephelerde,
Can verenlerimizin kanları,
Anaların, bacıların, gelinlerin,
Gözyaşı.
Ödenmeyen alın terimiz,
Çalınan
Emeklerimiz.

Sebahattin Kömürlü

Söz

Söylenecek söz mü kaldı geride,
Döner dünya yine bildiği gibi,
Ahım tutsa dağları taşları bile,
Yine döner dünya bildiği gibi.

Sebahattin Kömürlü

Su

HEM ÇOK KOLAY HEM DE HAVALI BİR SU TARİFİ: İÇMEDEN VE İKRAM ETMEDEN DURAMAYACAKSINIZ!

Vücuttan toksinleri atmanın en şahane yolu nedir? Tabi ki su içmek. Ama Sade olarak içmek zorunda değilsiniz. Hem de toksin atarken, bazı ek faydalar DA göreceksiniz:

Şimdi içme suyu dolu bir cam sürahiyi alın ve:

1.LİMONLU Birkaç dilim limon atın. Limon vücudun temizlenmesi ve alkali olmasına katkıda bulunacaktır.

2.NANELİ Birkaç dal nane ekleyin. Hem suyun tadı güzel hale gelecek, hem kokusu! Midenize ve sindiriminize de destek verecektir.

2.SALATALIKLI Dört-beş dilim salatalık ekleyin. Salatalık vücudunuzun nemlenmesi için harikadır ve inflamasyona karşı etkilidir.

4.ZENÇEFİLLİ Bir bilemediniz iki ince dilim ekleyin. Midenize iyi gelecek ve sindiriminize de. Özellikle gastritiniz varsa.

Bu suları bir gece buzdolabında bekleterek kullanırsanız, daha DA etkili olacaktır. En azından birkaç saat.

Ayrıca ph derecesi 8 üzeri su kullanmanızı tavsiye ediyoruz, mümkün olursa.

Sebahattin Kömürlü

Su der

Su der,
her dere aktım,
bütün kabahat bende.
ağaç bende yetişti,
onunu ateşinde yandım.

ANONİM

Sebahattin Kömürlü

Sus

Sustukça,
Yürüyorlar,
Kırdılar kemiklerimi,
Ezdiler,
Yüreğimde sevgileri...

Dalgalar suskun,
Anla,
Kimden anlayış bekliyorsun hala...

Bin yıl sonra biri,
Sergiler kaburga kemiklerimi,
Der,
Bu nasıl düzen,
Anlamış gibi...

Sustukça,
Yürüdüler,
Kırık parmaklarım,
Tutamıyorum hiçbir şeyi,
Tutmak istermiş gibi,
Bir salkım üzüm,
Yok
Hiçbir şeyde gözüm...
İnsan,
İnsanoğlunun özü,
Sevgi,
Sevgiyi de çürüttüler,
İşte,
En büyük rezillikleri

Sustukça,
Saldırdılar,
Toprakta altının damarına,
Dallarda,
Kuşların yuvasına.
Uzanıp bir bahar,
Yemyeşil çimenler üstünde tabiat ananın kucağına,
Hasret bundan öte olamaz...
Sus,
Sus,
Sus...

Sebahattin Kömürlü

Sürüler söyler gerçeği

Döner tekerleri zamanın
Görünmez raylar üstünde
Mırıldanır aynı şarkıyı
Dopdolu gerçeklerle...
İnsanlar raylar altında
Raylar altında insanlar sağır...
Ve işitir
Ve anlar
Zamanın şarkısını
İnsanların pek azı
Kimi dilsiz
Kim korkak
Kimi bilmem ne?
Sürüler söyler gerçek doğruyu
İnsanlardan ona ne? ...

Sebahattin Kömürlü

Sürüler söyler gerçeği aıç

Döner tekerleri zamanın
Görünmez raylar üstünde
Mırıldanır aynı şarkıyı
Dopdolu gerçeklerle...
İnsanlar raylar altında
Raylar altında insanlar sağır...
Ve işitir
Ve anlar
Zamanın şarkısını
İnsanların pek azı
Kimi dilsiz
Kim korkak
Kimi bilmem ne?
Şürüler söyler gerçek doğruyu
İnsanlardan ona ne? ...

Sebahattin Kömürlü

Şair

Ferman dedi, padişahlar padişahı,
"hazırlansın cengaverleri mi,
"feth edecem Dünya'yı"
Hazırlandı padişah lar padişahının cengaverleri,
Fetheyle di padişah lar padişahı,
Dünyayı...

Emreyledi şahlar şahı,
"hazırlayın savaşçılarımı"
Hazırlandı şahlar şahının savacıları,
Yürüdü, yürüdü şahlar şahı,
Sapladı dünyanın bağına,
Avuçlarında mızrağı.

Haykırdı, krallar krallı,
"hazırlansın ordularım"
Hazırlandı,
Krallar kralının orduları.
Giyindi, kuşandı zırhlarını, krallar kralı,
Saldırdı,
Saldırdı savunmasız insanların üstünde,
Güneşin doğduğu yerden,
Güneşin battığı yere.

"bir kağıt, bir kalem"
Dedi şair,
Bir şeyler yazmak için.
Güldüler şair'e.
Şair,
İsirdi bileğinde ki en kalın damarı,
Bandı parmağını, kıp kızıl kana,
Şunları yazdı rüzgar da sürüklenen kumlara;
Bitsin,
İnsanın,
İnsana zulmü.

Sebahattin Kömürlü

Şair 1

Kolay değil Tanrı,
Acılarla yoğurmak hamuru,
Ve
Çalmak durmaksızın kara taşlara,
Alsın diye,
Renginin aslını.

Sebahattin Kömürlü

Şair borçlu ölmesin aıç

borcum var sana yurttaşım
şiiir, şiiir ödeyeceğim!
okursan yapıtımı
borçlu ölmeyeceğim!

Sebahattin Kömürlü

Şairin Ölümü

Şair ölür
Ölür bu memlekette şair.

Elbette ölecek
Baki kalan kim var gösterece?

Lakin duyguların bile dillendirilmesinin istenilmediği bu yerde,
Şair ölür
Dize, dize

Sebahattin Kömürlü

Şehit

Bir teneke parçasına mı, konacaktı adım,
Ve bir tabela mı olacaktım?
Ve bir yol gösterici...
Bilmiyor um,
Bu da belki mutlu bir son...
Umutlarım böyle mi tükenecekti?
Ve de hayallerim...
Memleketim,
Memleketim, sana canımı verdim,
Canım memleketim.
Sen de,
Bunca ayrımlar olsun diye mi?
Sende devlet,
Sende millet,
Sende laiklik,
Sen de değil miydi söyle...
Şimdi parsel, parsel değil,
Top yekun satılan ne?
Ben böyle bir sokağın başına adım yazıldı diye,
Müsterih en uyuyorum, sanıyorsan,
Kara toprak,
Daha kuru ma dı üstünde,
Kanım bile...
Bu zulmün uygulayıcıları,
Bu canım memleketim de,
Bu güzel millete,
İşkence etmeden,
Özel zevk alıyorlar,
Belli...
Biline,
Ben bir teneke değilim,
Bir sokağın köşesinde...
Ruhumla,
Ruhumda gözümle,
Ve gözlüyorum...
İnan olsun ötede,
Adaleti yok etseler de yeryüzünde
Papazların önünde,
Diz çökmeye benzemez,
Gerçek adalet tecelli ettiğinde...

Sebahattin Kömürlü

Şehrin Üstünde Bulut Silivri'de bir sabah

şehrin üstünü kaplayan büyük bir bulut
dedi ki
"yoruldum yoruldum yoruldum"
umut olsun diye susuz topraklara
ve de
susuzlara
damla damla yere doğru savruldu.

Sebahattin Kömürlü

Şeref Malkoç

Şeref malkoç konusuyor. Habertürk te. Lâiklik milletin inancına karışıyor diyor. Yeni bir laiklik tanımı yapılması gerektiğinden dem vuruyor. Ve bu tanımı da meclis yapacak diyor. Anlaşıyor ki adam laikliğin binlerce yıllık bir insanlık mücadelesi sunucu kazanılan bir değer olduğunu bilmiyor. Veya biliyorda bilmezlikten geliyor. Sunucu "siz mağdur oldunuz "diyor. Yani al gülüm ver gülüm. Şeyi hatırlayın diyor. Askeri vesayet bitti diyor. Saymaya devam ediyor. Ve bu adam Türk silahlı kuvvetlerini hedefine koyarak şu an Suriye'de savaşan orduya, orduda hala darbeci hücreler hala var diye biliyor. Sunucu tüm bunlar doğruymuş gibi tasdik eder bir eda takınarak melul melul dinliyor. Erbakanın siyonizim belasını anlatırken bu ekibin Erbakan tarafından nasıl lanetlendiğini unutmuş gibi. Feto terör örgütünü Erbakanın önceden sezdiğini ikrar etmesi adeta bir suçlunun suçunu ikrar etmesi. Adam hukukçu, cumhurbaşkanı baş danışmanı. eğer bu adamın dedikleri kaale alınsa adam laikliği anlamamış, ama cumhurbaşkanına baş danışmanlık yapıyor. Ekonimideki dalgalanmaları aşacağız diyor. Üniversitelerde bir şey yok diyor. Üniversitelerin içini boşaltan bu hainler değilmiş gibi.

Sebahattin Kömürlü

Şırnak

Şırl

Şırl

Akan nedir
Su değil

bu
Dere değil

Nedir diye nolur sorman

Gözyaşı

Bu

Gözyaşı

bu

Çocukların
Çocukların

Gencecik

Genç kızların

Anaların

Babaların

Ahıdır

bu

Vahıdır

bu

Şırnaklının şırl şırl
Akittiği göz yaşı

Bu

Gözyaşı

Bu

Sebahattin Kömürlü

Şiir

Hep
Sen vardın yanımda
Yorgun argın
Sokaklara düştüğüm anda
Tutup
Kaldırı veriyordun
Ayağa,
Dağlar başıma yıkıldığında
Milyonlarca el
Sevinç çığlıklarıyla çırpıldığında
O
N a n k ö r
yurdum duymaz oburlara,
İnatmışcasına
Yeniden alev endir din yüreğim de kanı
Şükran borcu bile değil dedin
Şana olan borcum
Uçan
Kuş kanadınca özgür

Sebahattin Kömürlü

Şiir hakkında birkaç kelime

Şiir, sadece yaşam... Onda gerçekler öyle yoğunluk kazanır ki, Bazen bulutların dile gelişi bile hayal olmaktan çıkar. Sadece ve sadece gerçeklerle örülür duvarları şiirin. Ki bu duvarın, gerek harcı, gerek tuğlası ve de bu duvarı yapan usta, öylesine önemlidir ki, çünkü şiir imal edilirken hiçbir eksikliği kabullenmez. Bunda da haklıdır. Eğer böyle olmasa idi evrenselliğini çağlar boyu koruyabilir miydi? Şiir, asırlarca insanların en yakın iletişim aracı olmuş ve hala bu madde çağında bile şiir dendi mi hemen, hemen ilgilenmeyen (maddeleşmiş ruhlar hariç) yok gibidir. İşte şiirin evrenselliği buradan kaynaklanmaktadır. Şiir sayesinde insanlar duygularını daha net ve korkusuzca açığa vururlar. İlk defa bir şiir kitabı okurken, mısraların nasıl benliğimi kendilerine çektiğini fark ettim. Ki bu duygu hala kendini korumaktadır. Şiir dendi mi, piyasası belli şeylerin ötesini görmek gerekir. Çünkü gerçekte şiir kendisini öyle gizler ki o tıpkı denizler altındaki batık gemilerde saklı hazineler gibidir. İşte şiirin en ilginç ve en yüce yanı bu olsa gerek. O, kendisini hiçbir zaman piyasaya kabule zorlamaz. O kıymeti bilinmeyen bir mücevher gibi kendini kendisiyle özdeşleştirmiş, kendini yeni bir yüceliş için hazırlamaya uğraşan kuyumcuyu bekler ve bu bekleyişte hiç sabırsız davranmaz. Zaten sabırdır şiirin yüceliğini tayin eden faktör. Öyle ki tüm şairler, hiç bir zaman şiirlerinin hepsini yazamamışlardır. Onlar rüzgara, yağmura daha doğrusu en güzel şiirlerini havaya söylemişlerdir. Ki o sesler gök kubbede çınlar, çınlar, çınlar...

Sebahattin Kömürlü

Şiir le sohbet

hep
seninle avunmaya çalışıyorum

ne zaman canım sıkılsa
ne zaman çaresiz kalsam
sana koşuyorum

ne olduğunu
nereden geldiğini
nere gittiğini
bilmiyorum

bir pınar gibisin
akar, akar

yağmur gibi damla, damla
durgun su gibi
kendi halinde

anlamaya çalışırım boşuna
anlaşılmıyorsun
ama
sen
anlıyorsun ya

Sebahattin Kömürlü

Şiire sitem

Artık
Sen bile
Teselli edemiyorsun
Yara
Derin
Duymuyor
Acıyı
AÇI
Öyle yoğunlaştı ki
Çaresizlik...

Sebahattin Kömürlü

Şiirle Sohbet

sendemi
unuttun beni
benim seni unuttuğım gibi
o deli divane gündüzleri
uykuyu unuttuğum geceleri
anımsıyamıyorum
şimdi
bu
yaşam
bu kadar yük mü olacaktı
beni senden
seni benden
ayırarak kadar acımasız

Sebahattin Kömürlü

Şimdi

şimdi
bu da ne diyeceksiniz
deyinde
bazı gerçekler vardır anlatılmaz
nerdemi
bu ülkede
saklanır
nasıl mı
madımakta yanan canlar varya
atılır zaman aşımı kuyusuna
sade o mu
kahramanmaraşta yaşananlara bakıpta
aslında
bir ibret bile alamadık
çorumda
bir kuyu düşünün ki dolmuyor
kuyucu muratpaşa da
dolduramadı
da
bakın
ne diyor hala
biriktirin kininizi
unutmayın
haa

Sebahattin Kömürlü

Şu an

Şu an,
Ağlıyor gökler burada,
Denizler öyle suskun,
Yıldızlar,
Öyle çaresiz ki...
Sensizliğin çaresi...

Soruyorum,
Ne oldu dalgalar diye,
Martılar çekilmiş kayalıklar üzerinde,
Beyaz bir bulut gibi karanlık geceye,
İsyan,
Yere düşen her damla ile...

Binlerce senfoni çınıyor kulaklarım da şimdi,
Ama inan hiç biri,
Avutmuyor sensizliği,
Ne sen,
Ne ben,
Bilmez ki
Gelecek günleri,
Bu gece yağın yağmur aldı gitti...

Mühürdar sahilleri,
Böyle bir gece görmedi,
Ne,
Gece bekçilerinin düdükları var sokaklarda,
Ve
Ne de,
Benim odamın ışığından başka,
Bir başka odanın ışığı yanıyor,
Şu an da,
Kapıldım gidiyorum,
Damla, damla,
Bir gitar konçertosu dinler gibi,
Yağın yağmurun her damlasında,
İnan,
Bir sen varsın benim için Dünya'da...

Bütün yazdığım şiirleri,
Anlamsız kıldı yağmurun sesi,
Dünya,
Kuruldu kurulalı belki,
Böylesine güzel bir melodi dinlemedi...

Seni düşünüyorum,
Yağın yağmurun sesi,
Adını ünler gibi,
Bilmiyorum,
Nerelerdeydi,
Sensizliği unutmanın çaresi...

Kim,
Bile bilirdi ki,
Dağlarda ki,
Kır çiçekleri gibi,
Kısa ömürlü bir aşk hikaye
si...

Yağmur yağıyor durmadan,
Ve ben,
Uzaklaştıkça, uzaklaşıyorum buradan,
Yağan yağmurun sesi,
Seni, sesini, güzelliğini,
Şu an,
Damla, damla
dolduruyor pencereden içeri.

Sebahattin Kömürlü

Ŗu dalgaların sesi

Ŗu dalgaların sesi
ağağların kederi
hiç kimse anlamıyor
hiç kimseyi

Sebahattin Kömürlü

Şu söğüt ağacı

Şu
Söğüt ağacı,
Anlatır rüzgara duygularını.

Karşımda
Bulutlar içinde
Sevdiğimin hayalı.

Yaşadığımızı söyler,
Uçan kelebek.

Benek, benek
Eller
Neyleyecek?

Gören görecek.

Zamanımıydı böyle,
Bırakıp gitmek.
Gitmek.
Gitmek...

Kırık bir kaptan
Dökülmeye benzedi en güzel günlerimiz.

Hangisi,

Ne,
Dene bilir,
Kader denildi.

Çaylar da,
Taş.
Duvarlarda resim.
Nerdesin...

Avuturmu,
Sensizliği
Bilinmez bilmece.

Sürüklenip duruyoruz
Akan sel önünde,
İstedigince.

Gelse,
Görse,
Bir şeyler söylese...

Suskunluğumu
Alıp götürse...

Neyler

Böyle
Can...
Bedenden uzaklaşan,
Ruhumu arıyorum.

Nasıl avunur çölde kum,

Yoksun.

Yoluğun,
Sarıyor
Bulut, bulut
Gök yüzümü.

Sebahattin Kömürlü

Şurda

şurda
bir ağaç vardı
şuracıkta
her bahar yeşerirdi dalları
her sonbahar sararırdı yaprakları

Sebahattin Kömürlü

Taksim Gezi Parkı Üzerine Notlar

Taksim Gezi Parkı Üzerine Notlar

Küçükler;

Elbette küçük düşünür,

Bunlar

Hain olurlar çoğu kez.

Bazen vatansız olarak çıkarlar karşımıza.

Siz,

Bakmayın dinden, imandan bahsettiklerine,

Analarını bile satarlar paraya.

Aslına bakarsanız

Tarih de tanımazlar, tanrı da.

Yemin üstüne yemin ederler boyuna.

Yalanlarını halka halka takarlar da boyunlarına.

Kafalarında boynuzlarıyla saldırırlar sağa, sola.

Nefes alışlarından ya da anlarsınız bakışlarından

Ne tiyniyetsiz olduklarını.

Siz aldırmayın bunlara.

Bir ağaç dalında bir yaprak, bunlardan daha onurludur aslında.

Bu topraklarda,

Bu zamanlarda

Bu destana sırtını dönenler var ya;

Lanetle anılacak bundan sonra!

Sebahattin Kömürlü

Talat Turan

Yaşamdan Zevk almak

"Artık yaşamaktan yoruldum, yaşamaktan zevk almıyorum." anlamında sözler, bunun nedenini Talat Turhan'ın yaşam çizgisine bakıldığında, net bir şekilde gözükmekte. O, tüm zamanlar boyu gerçeğin peşinde koşmaktan ziyade toplumu aydınlatmayı, toplumu gerçeğin peşinden gitmeye zorlamayı şiar edinmenin yorgunluğunu belki de bu şekilde dillendiriyordu.

O ki, ihaneti görmüş ülkenin emperyalizmin kucağına nasıl kaydığını ve bu kayışa karşı çıkmamanın bedelini işkencelerle, hapishanelerde özgürlüğünün kısıtlanması, idamla yargılanmakla ödemiş.

O, Atatürk'ü görmenin gururunu taşıyan gerçek aydındır.

Burada aydından kast, toplumu aydınlatma adına kendini bu konuda ihanete sürüklemeyen bir kişilikten bahsedilmektedir.

Günümüzde aydın adı altında ihanet çemberine hizmet edenleri o, her zaman her yerde dışlamıştır.

O, hasta ve yorgun bir bedene rağmen saatlerce karşı tarafa doğru bir bilgi aktarmanın rahatlığını tattıktan sonra: "Bana soracak başka sorunuz yok mu? Şu gördüğünüz klasörü sizden gelecek sorular için hazırladım." derken, güya ondan daha sıhhatli ve genç olan biz dinleyiciler yorgunluktan konuyu takip etme yetimizi çoğu kez kaçırmış idik.

Ülkenin bağımsız olabilirliği aslında ülkenin yetiştirdiği, daha doğrusu bu ülkede yetişen değerlere ülkenin sahip çıkabilirliği ile ölçülür.

Ne yazık ki bu konuda da ihanet acımasız bir şekilde yüzümüze şamar gibi inmekte.

Onun yazmış olduğu kıymetli eserleri yayınlamayı kendilerine vazife edinmesi gereken yayıncı kuruluşlar belki de korkaklıklarından dolayı bu eserleri yayımlamamakta.

Neye rağmen biliyor musunuz, hiç bir telif ücreti almak istenmemesine rağmen.

Bundan daha büyük bir ihanet düşünemiyorum. Oysa bu ülkede bazı reklam kuşaklarıyla okunmaya değmeyecek karalamalara milyonlarca tiraj sağlanmaktadır.

Onun eserleri onlarca yıllık birikim ve araştırmanın ürünü olmanın ötesinde, kişiye gerçek ve doğruları aktarmakta.

Okuyucuları yaşadığı zaman diliminde nasıl ve kimler tarafından yönetildiğini net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Korkaklık nasıl bir şeydir ki köprü başlarını kesmiş ağalar, aslında hiç hak etmedikleri payeyi isim olarak taşır.

Çünkü ağalık biraz da korkmamayı, korkusuz olmayı gerektirir kanaatindeyim.

Toplum denen kümenin elemanları Talat Turan'ın eserlerine sahip çıkma cesaretini gösterseydi bu coğrafyada yaşanan yangınlar yaşanmazdı.

Talat Turan aslında yalnızca ülke sorunlarına ilgi göstermemiştir. Onun asıl kaygısı, insanlık ve insanlığın yaşadığı sorun ve sorunlardır. Bu anlamda ABD emperyalizminin nasıl oluştuğunu, oluşturulduğunu ve bu emperyalizmin evrimini çok net bir şekilde ortaya koymuştur.

Ondan ülkenin kurtuluşu değil, insanlığın kurtuluş yolunun nasıl bir yol izlemesi gerektiğini de yakalayabiliriz.

O, çok uluslu şirketlerin amaçlarını ve dünyayı nasıl hükümler altına aldıklarını ve ülkemizdeki iş birlikçilerini, siyasi ve ticari temsilcilerini ortaya koymakta.

Talat Turan, yaşama ve ülke sorunlarına öyle bağlı ki, o, ülke insanlarını aydınlatmayı aydın olmanın gereği olarak yerine getirmeye devam ediyor.

Sebahattin Kömürlü

Tam anlamıyla

Tam
Bi
Dangalak olduk
Dan
Dan
Ne demek se işte
Tam
Anlamıyla
O

Sebahattin Kömürlü

Tanrı kurt dağlarının intikamı

intikam
alınıyordu
dallarda yapraklardan
yollarda
yolculardan

köylüye kurulan pusudan
intikam alıyorlardı
köylünün çoluğundan çocuğundan

yetmez dediler daha
dere kenarlarında söğüt ağaçlarından
göge selam duran
kavak ağaçlarının uzunluğundan
intikam
intikam diye yol çıktıklarından
hızla uçurulan trenlerin
tepetaklak oluşundan
derin kuyulara gömülen madencilerin soyundan
intikam alıyorlardı Anadolu bozkırlarında yaşayan
yabanıl otlardan havuçlardan
sulak tarlalardan
kıraç topraklardan
attan eşekten arıdan
alıyorlardı intikamlarını
karılarının başlarına taktırdıkları çaputlardan
sonunda
selamda durdurmuşlardı karton kutuları
eşek arılarının vızırtilarından
yahut
bir öğlen sonrası kılınan namazların ardından
hükmediyorlardı
yere göge tanrıya
Allah'ı
araç edip alçaklıklarına
saldırıyorlardı toprağın damarlarında toprağın altında suya

alıyorlardı
intikamlarını
yargılarda
katillerinin beyanlarına tutuna tutuna
ilerde
ilerde diye diye
bir düşünce çirkefliği çıkardılar kamuoyu önüne
akşamlar boyu dizilerde
engerek yılanı gibi soku soku verdiler
en has duyguları
bir canıye çevirdiler
birden bire

hemen hemen
her tepenin üstüne

bir cami kurmakla övündüler
yetmedi
yetme imamları ve cübbeleriyle
kelepçe takdılar talebelerin bileklerine
ilim ve irfan diyen birine
demediklerini demedik bırakmamak için
utanmadan geçtiler kara tahtaların önüne

alıyorlardı intikamlarını
kahpe diler
hemen hemen her yerde
öyle yol göstericileri vardı ki bunların
koskoca bir meclisin açılışında bile
teslim ettiler o kutsal kürsüyü
emperyalizmin en tepesindeki pzyng
bu khpr
bu syszlr bile
bu lçklr
intikam alıyoruz diye satılmadık bir diken bile kalmasın diye
babalarını nemenem bir pç olduğu bilinmez ama
bu güzelim ülkenin değerlerini
peşkeş çektiler utanmadan emperyalizme

intikam
intikam diye
saldılar karılarını kızların pazar yerlerine
onların öpüşmeleri helaldi gavur döllerleriyle
memleket insanına haram diye
tiksintiyle bakıyorlardı lçklr niye
diye diye
merak etmeyin
bilinen biliniyor
bilinmeyen
ne dense
anlaşılmıyordu bu devirde
öyle bir devşirildiler ki beyinleri
beyinlerde
düşünce diye
bir şey kalmadı birden
birden bire
ağlayı verdi ordunun başındaki bn

sanki
maymunlara atlamayı öğretiyorlardı
başbakan olmuş biri bile
kaldırdı elini
beş parmağının birini
kıvırdı içeriye
kalan dört parmağı ile
hedef gösterdi mısır diye
öle bir kız çocuğuna
ağlanır elbette her yerde

başına vurularak öldürülen gençlerimize
terörist diye bildi bn
kunnatmak için torununu
abd ye gönderdi
on gün öncesine
rezerve edildi uçaklar hastaneler
bu ne acele böyle
bir hain doğacak diye yer yüzüne
sanki seferberlik ilan edilmişti bu doğmadık pç
yer yarılrsa girsek yerin dibine girsek
diyenler çoğaldı birdenbire
bu ne rezillikti böyle
her taşı bir yakut olan bu vatan
vatansızlara mı kalacaktı allahım
bunca insan isyana durdu durmadan
esen rüzgarların esintisinden
hatırlarız hatıralarımız vardı yaylalarda
tarlalarda ocakbaşlarında
harman orak aylarında
kızgın güneşlerin hatırasına
bir fotoğraf bile çektiremedik aslında
en büyük soru şuydu
nerede,
ne zaman yapıştı emperyalizmin kamburu sırtımızda
bu uşaklarıyla
devşirilmiş para babalarıyla
ve
üretim çarklarıyla
soydular bu güzel halkın emeğini
kestiler ekmeğini
zehirledi alçaklar
içtiğimiz suyu, yediğimiz meyveyi
artık uyanma vakti geldi.
ve mesele
mesele akp iktidarını devirmekse
bu rezil soytarı demedi mi
iktidarsızız diye
teslim etmedi mi ruhunun kökünü
emperyalizme
bu devşirme rum dölleri
tüm benliğiyle sizin diye
mektuplar döşemedi mi efendisine
mesele
gerçek olan meseledir
biline
gerçekse
bu memleket bu kadar kolay yutulamaz biline

ağustos 1073

Sebahattin Kömürlü

Tarıda ağlar aiç

binlerce kez gördüm Tanrıyı
utangaç bir görünümü vardı
yumuktu gözleri
susmayı seviyordu
son kez gördüğümde onu
benim gibi ağlıyordu...

Sebahattin Kömürlü

TANRINI SON SÖZLERİ aiç

Duvarlar kana boyandı
Hava kan doldu
Ve
Şüre sözü kayboldu
Özgürlük üstüne yazarken...
Herkes onu seviyordu
Herkes onu istiyordu
Sanki Tanrı duymuyordu...
Sonra
Sarsıldı evren
Büyük bir gürültü koptu
Tanrı herkese
Eşit
Birer parça verdi kendinden
Ve
Seslendi insanoğluna
Kıymetini bil...
Mutlu ol, sevin, sev, sevil!
Gerçek adım özgürlüktür, değerini bil!

Sebahattin Kömürlü

Tanrının Yüreği

Tanrı
bir milyar ışık yılı öte den
baktı Dünyaya
unutulmuş köşelerde
açları gördü
öyle derinden ah çekti ki
koptu
yerinden Tanrının yüreği

Sebahattin Kömürlü

Tarihe iz

tarihe iz düşmek
bu devirde
o kadar kolay ki

mesela ihaneti yazmak

aldanılmışlığı

aldatılmışlığı
yavşaklığı

vıcık vıcık olmuş
kişiliksizliği

satılmışları
satılıkları
ve bir sürü puştları

bunlar
kolayı

ya öbür yanı

ok olup tek başına
yarıp perdeyi
öteye atlayanları
bunları
bu kahramanları sıralamalı
yoksa
sonu gelmez fravunların
fravunlukları

Sebahattin Kömürlü

Taş

Sana
cansız dediler
Sana ruhsuz dediler
Hal bu ki
Senindir
Değirmendeki beste
Seninle
Ruhuna renk verir ruhuna heykeltıraş
Sana yanılır dert
Sana vurulur baş
Surlar
Sütunlar senden yapılır
Ve
Senden yapılır Allaha çıkan merdivenler
Namaz vakti
Senden seslenir Müslümanlar
Günahkar kullarını Allah taş yaparmış
Görmedim
Ama
İnanırım
Bir gün
Gökten yağacaksın sanırım
Taşlardır bek-a
Taşlardır ebediyet
Taştan başka tarihe
Ne
Bıraktı medeniyet
İnsan ölür
Uzatılır musalla taşına
Ve
Bir taş dikerler başına
Budur insandan dünyaya kalan baki
Altında bir tarih
Üstünde bir Fatiha
Ve
Hüv-el baki

Ali Korkut

Sebahattin Kömürlü

Taş yürek

ve
bütün rüzgarlar
benim bağrma esti

o
rüzgarlar içinde ki
küçücük kum tanecikleri
bağrma
arptı
arptı
ve bağrmı deldi geçti

inanır mısınız
o
küçücük kum taneleri
birike, birike
yüreğimi
taş haline
getirdi

Sebahattin Kömürlü

TAŞACAK KURU NEHİR aiç

Yağlı bir ip sallanır gözlerimin önünde
Gelsen doğacak güneş, değişecek mevsimler
Belki
Bir yanardağ tüm hışmıyla patlayacak
Yağmur yağacak çöle, taşacak kuru nehir.

Sebahattin Kömürlü

TATMİN OLSUN PAŞALAR aıç

Ben Anadolu Hisarıyım,
Ben Rumeli Hisarıyım,
Şu göğüsümün solunda çarpan,
Yürek denilen yumru,
Ne darbeler gördü,
Ne gülleler...
Çekiniz resmimi
Bassin gazeteler
Ver cezayı yargıç bey
Duysunlar! ...
Tatmin olsun Paşalar.

Sebahattin Kömürlü

Tecavüz

yok olan böyle bir devlet
lik
durdurun
lan bu tecavüzleri

tecavüzleri

tecavüzcüler

Sebahattin Kömürlü

Tecavüz bir suç mudur?

Tecavüz bir suç mudur? Bu soru yalın hali ile ele alındığında elbette suçtur. Tecavüz, bir tarafın karşı tarafa zorla giriştiği bir saldırı veya bir cinsin karşı cinse zorla cinsi münasebette bulunmasıdır. Ki bu elbette ağır bir suçtur. Bazen tecavüze uğrayan taraf tecavüzcünün tecavüzünü gönüllü olarak da kabullenir. Dikkat edilmesi gereken, tecavüzün boyutu ne? Yukarıdaki tanımda tecavüz eden ve tecavüze uğrayan sınırlı iki taraflı bir olaydan bahsedilmektedir. Ki tecavüz eylemi eylem bittiğinde de bitmez. Tecavüze uğrayan bu tecavüzün sıkıntılarını ömür boyu bir travma olarak hem bedeninde hem de ruhunda yaşar. Tecavüz eden, tecavüzünün zevkin anlata-anlata bitiremez. Hatta tecavüzcü tecavüzlerini aynı denek üzerinde çok kere alışkanlık haline de getirir, getirebilir. Hata tecavüzcü, tecavüzlerini aynı denek üzerinde sürdürürken, başka deneklere de tecavüzle tecavüz eylemini sürdürür. Ta ki belasını veya cezasını bulana kadar. Bu konu hakkında daha çok yazılıp çizilebilir. Birde para babalarının kanuni (parayla) tecavüzleri vardır. Ki onlar paralarının vermiş olduğu güçle kendi akranları dışında sübyancı olarak kanunlara uygun tecavüzlerde bulunurlar, o pislik duygularını tatmin yoluna giderler. Ki bunların da cezası yok gibidir. Alan veren memnun gibidir. Denek hariç. Tüm bu tecavüzlerin boyutu dikkat edilirse sınırlıdır. Bir veya birkaç kişi ile olay hitam eder. En büyük tecavüzcü hayatı boyunca 100 kişiye tecavüz eder diyelim... Ama öyle bir tecavüz düşünün ki ne tecavüz eden belli, nede tecavüze uğrayanlar. En korkunç tecavüz de bu olsa gerek. Yani tecavüze uğrayanlar tecavüze uğradıklarının farkında değiller. Bu anlamda, bir ülke düşünün ki geçmiş tüm birikimleri satılığa çıkarılmış, birey ve de bireyler bu birikimlerde benim, atalarımın ve de gelecek nesillerimin, nesillerimizin hakkı var dediği veya diyemediği halde satılıyor ise buradaki tecavüzün boyutu nasıl ve hangi ölçeklerle tespit edilecek. Bu tür tecavüzlerin yansımaları (ekonomik, sosyal, kültürel vs) nasıl belirlenecek. Aynı şekilde ülkenin eğitiminde yapılan anlık değişikliklerden kaynaklanan eşitsizliklerde bir büyük tecavüz değildir. Köy enstitülerinin kapatılması ile bu ülke insanlarının geçmişten bu güne geleceğine ve geçmişine tecavüz edilmemişmidir? Tecavüzün çıplak anlamda ele alınması yerine toplum bilincine bu tür gizli tecavüzlerin ne kadar önem arz ettiği artık vurgulanmalıdır. Hal bu iken 0.10 enflasyon var deyip 0.60 zamlarla, ki bu zamlar (su, doğalgaz, vs) la temel giderler olduğu da buralardaki tecavüzlerin boyutunu her seferinde tam olarak ortaya koymak gerek. 8 kg'lık bir buğday la 1 kg mazot alındığında bu durumda köylünün tecavüze uğramadığı söylene bilinir mi? Burada çiftçiden anlamamız gereken salt çiftçi olmamalı. Çiftçinin ana babası, çocukları, akrabaları tecavüzden gereken paylarını almışlardır. Bu tür tecavüzler tüm topluma yöneliktir. Zaten tecavüze uğrayan toplumların sağlıklı düşünme bildiği de çok su kaldırır. Toplum Tecavüze uğratan kişi ve kişiler yaptıkları her eyleme kendilerince bir yasal kılıf hazırlarlar ki bu, bu toplumların meclislerinden bu tür kanunlar rahatlıkla geçer. Eğitimde fırsat eşitliğinin sağlanamadığı bir ülkede gerekli eğitimi alamayanlar elbette ki eğitilmişler tarafından yönetilmeleri dolayısı ile yönetim adı altında tecavüze uğrayacaklardır. Çünkü bu eğitilmişler tüm köprü başlarını tutarak kanunları ve nizamları anayasaları kendi menfaat ve çıkarları doğrultusunda da düzenlerler. Bu da şu ters soruyu doğurmakta, okumuşlar hain mi dir? Tecavüzcümüdür? Topluma ihanet mi etmektedirler? Buna bu tür ortamlarda rahatlıkla evet diye biliriz. Ne var ki burada kullanılan evet bir aldatmacadan ibarettir. Burada kasıt okumuşun ı-okuduğunda neyi nasıl niçin okuduğudur. Eğer bir maliye bakanı satılan KİT'lerle ilgili bir soruya "babamın malı gibi satarım" diyorsa işte bu tür okumuşlar haindir, tecavüzcüdür. Ancak okumuş ve bu soruyu soran da kahramandır. İşte gerçek ve cezalandırılması gereken tecavüzcüler bu tür tecavüzcülerdir. Ha bu tür tecavüzcülere verilmesi gereken örnekler: S. Demirel'in Kemal Ilıcak ile ilgili bir arazi için " verdimse ben verdim" demesi. İsmet İnönü' ABD ile yaptığı ikili antlaşmalar. Turgut Özal'ın yaptığı tüm özelleştirmeler. Tayyip Erdoğan'ın "gemi var gemicik var" demesi. Daha binlerce örnekler vermek mümkün.

Demem o ki tecavüzcüler gerçek boyutları ile ele alınmalı ve de anlatılmalı. Okullarda bir nolu ders olarak bu konu okutulmalı. Ki çocuklarımız gelecekte uğrayacakları tecavüzlerden ve de bu tür tecavüzlerden kurtulmanın yolunu bulsunlar.

Sebahattin Kömürlü

Tespttir

bu yamyamlar
bu mahluklar
halka düşman oldular
mallarıyla
canlarıyla
paralarıyla
karılarıyla
oğullarıyla kızlarıyla
akrabalarıyla yandaşlarıyla
halka düşman oldular

....
cämiiler de imamlarıyla
okullarda prs larıyla
davalarda savcılarıyla
hakimleriyle, polisleriyle
meclislerde vekilleriyle
halka
düşman oldular

...
bu hainler
bu alçaklar
köyde köylüye
şehirde şehirliye
fabrikalarda işçiye
meydanlarda ahaliye
düşman oldular
düşman oldu
lar

...
biriktirdiler
tüm kinlerini
çektiler hep birden tetiklerini
mermileriyle
bombalarıyla
zehirleriyle
ekranlarıyla
halka düşman oldular

....
26062013

Sebahattin Kömürlü

Tilki

Bu ülkede tilkiler kapmış tüm köşe başlarını.
Bu tilkilerin kuyrukları uzun,
Dilleri uzun,
Dişleri keskindir.
Bu tilkiler öyle kılık değiştirirler ki,
Bu tilkileri bazen anaları,
Bazen babaları,
Halaları,
Amcaları,
Dayıları bile tanıyamazlar.
İnanın bu tilkiler aynanın karşısına geçtiklerinde şaşırıp kalırlar ve kendileri bile kendilerini tanıyamazlar.
Bazen öyle anlar olur ki,
Bu tilki kendinin ne men em bir tilki olduğunu unuttur,
Unuttur da,
Ne men em bir tilki olduğun anlamak için dönüp kuyruğunu ısırır,
Isırır da kuyruk acısından 'Ya ben bu tilkiymişim' deyip kendine gelir.
Bu tilkiler öyle çok çoğalmakta ki,
Artık her köşede,
Her pazarda,
Her mahallede karşımızda
Bunlarda ne utanma ne edep ne haya.
Dal
Tarak ortada dolaşmakta oldukları halde
'Ya bu ne hal' dediğinizde;
'Ne var ki' diye hemen karşı çıkar;
Ve
Kendi gibi tilkileri örnek alarak
'Ne var ki,
O da
Bu da,
Şu da' diyerek,
Kendi tilki ve rezilliklerini örtbas etmekte çok hünerlidirler.

Ve
Daha da öteye gidip
Karşı tarafa bir de edep - haya dersi verirler.
Bu tilkiler yalnız kendilerinin tilki olarak kalmalarını istemezler.
Kendileri gibi tilkileri de çoğaltmak için durmadan çiftleşirler.
Ve de
Çifter - çifter çiftleşirler.
Üçer, üçer
Çiftleşirler.
Çifter, çifter
Üçer, üçer doğururlar.
Bu tilkilerle mücadele etmek o kadar zordur ki,
Bazı tilkiler
Tam tilki olamadıklarından bu tilkileri taklit etmeye kalkarlar.
Ve bu taklitçi tilkiler güya kendi tilkiliklerini perdeleyerek bu tilkilerin yolunda gide -
gele kendilerinin de tam bir tilki olacaklarını sanırlar.
İşte bütün sorunda burada bu aşamada başlar.
Bu tilkileri takip eden sansarlar,

Şaşırır
Şaşkın, şaşkın
Sağa sola yalpalayarak sarhoş gibi dolaşırlar.
Ara sıra sarhoşlukları geçip de ayıl dıkları zaman
'Ya ben ne yaptım' der
Hemen rakı bira
Ve ekseriya viskiye başvururlar.
İçerler, içerler yine sarhoş olurlar.
Bunlar tam tilki olamayıp (sansarlık ve tilki lik arası bir yerde) eninde sonunda rezil
olurlar.
Bununla da kalmazlar ...

Tilkiler,
Bu sahte tilkilerin tüm tilkilik özentilerini
Sanki kendileri tilki değilmiş gibi
Hemen,
Hemen her cümle ve her tümcelerinde örnek olarak her ortamda
Ortaya koymaktan çekinmezler.
Ve bundan da özel bir zevk alırlar.
Bu yüzden dünyaları
Bir kat daha büyümüş
Ve bu büyümenin sarhoşluğu ile
Bi avrat,
Bi avrat daha katarlar haremlerine.
Bu tilkilerin haremlerinde ki
Haremlik dişi tilkilerde tam bu tilkiler gibi
Dişice tilkilik özelliklerini her yerde,
Her ortamda sonuna kadar kullanmaktan çekinmezler.
Öyle ki boyları nın kısa oluşunu
Topukla perdelemekte,
Bacaklarının çarpıklıklarını
Uzun süpürgelerle gölgelemektedirler.
Bu dişi tilkiler öyle çekici
Ve
Çekingendir ki
Bunlara
Erkek başka tilkiler göz koymasın diye
Yurt içinde haremliklerinden çıkarılmazlar.
Ama yurtdışında bu dişi tilkilerin maharetleri öyle artar ki
Bunlar bu ortamda erkek tilkileri öpebilme cesareti dahi sergilemekten kaçınmaz.
En ünlü piç tilkilerle aynı leşi bölüşmekten geri durmazlar.
İşte bu dişi ve doğurgan tilkiler öyle zeki tilkiler doğururlar ki
Bu dişi tilkiler
Bu zeki ve doğurganlıkları dışında
Doğurdukları zeki
Ve akıllı yavru tilkileriyle de övünürler.
Çünkü bu yavru tilkiler
Öyle zeki
Ve
Çalışkandır ki
Bu, piç tilkiler henüz yavruyken
Bokları daha temizlenme arifesinde iken bile

Tam bir tilki olabilmek için tüm dünyayı
Ve
Fezayı algılamışlar
Ve
De
Bu gerçeğe uygun bir beyin yapısı ile
Ticari faaliyetlerini örgütlemeye
Dünya kolejlerinde
Ve de uluslar arası yamyam sofralarından
Paylarını
Almanın endişesi ile tüm işe yarar bilgileri almış olduklarından
Bir de sağa sola fetva vermeye başlarlar.
Bu, piç tilkiler
Öyle akıllıdır ki
Tarihi tilkiliklerinin
Başlangıcından başlatıp
Kalan tüm oldu - bittileri yok saymakta
Ve bunu da
Hani o sahte tilkiler vardı ya
Onlara da kabul ettiri verip
Bir kahkaha daha atarlar.
Bu tilkiler arsızlık – hayasızlık tan yana hiç sıkıntı çekmezler.
Güya bunların kefeni kafalarında (başlarında) ki sarıkmış.
Ha bunların sarıkları yok.
Yok
Ama
Sarıklı ulemalarından bahis ile
Onların torunları olduklarını söylerler.
Hiç biri Seyit Onbaşı'yı anmaz.
Hasan Ali Yücel'i akıllarına bile getirmez.
Bu tilkiler tam tilkiler...

Sebahattin Kömürlü

Toplamak

Toplamak mümkün mü dağarcığımıza
Yoğurduğumuz tüm
Hamurları
Yanlışlıklarımızı
Ya da doğrularımızı
Nereden başlamalı anlatmaya
Belki
İlk gölün kuruyuşu olmalı
Belki de
Yok edilen ilk sazlıktan kalkan son ördek
Yaşamak
Damakların tadını tatmadığı bir tat mıydı da
Aradık
Aradık acımasızca
Vurduk
Vurduk vurdukça taşlara
Ovalara
Şehirlerin kalbinin ortasında karşımıza ilk çıkan ağaca
Yeşeren Ota
Anlayamadı
Köpek kedi
Oyun oynayamayan çocuklar da
Hep yarım yamalak kalmış yaşamalarda
Yaşamlarımız kaldı
Baksanıza
Mutlu musunuz yoksa
Hiç farkına varmadınız mı bacaklarınızda
Çöğalan ağrılar boyunca
Gömülmektesiniz bataklığa
Yok edilen kıyıları boyu
Artık ağlaşmıyor martılar da
Belli
Onlar da alışmış sokaklarda
Sokaklar ortasında
Atık naylonlar altında
Çöplerle karınlarını doyuruyorlar
Doğa
Aslında
Bu kadar acımasız değildi
herkes nasibini alabilirdi
Ama
Bu nasıl aç gözlülüktü
Biri çıksa anlatsa
Bu yaşam deryasında
Boğulan boğulana

Sebahattin Kömürlü

Toplumda birey

Toplumda birey öylesine çaresiz bırakılıyor ki, bunu bütün kimliksiz ve kişiliksiz tv kanalları bilerek ve isteyerek bir program dahilinde yapmakta. Buna bir de sözüm ona basın denen kirli gazeteleride eklememiz gerek.

Tv kanallarında tüm gece boyu süren güya açık oturumlar, bu oturumlarda oturanlar ne konuştuklarını bile bilmiyorlar. Eger durum, bu tespitin tersi olsa nazlı Ilıcak gibi ne olduğu belli olan birini Yargıtay baş savcılığı yapmış Sabih Kanadoğlu nasıl muhatap kabul ederek karşılıklı bir konuyu tartışır. Bu, böyle olunca bu durum, nazlı Ilıcak gibi birinin de bir şeyler biliyor ki, bu kadını Sabih Kanadoğlu muhatap kabul ediyor. Olmakta.

İşin daha vahimi tüm tartışma programları bu minvalde.

Ankara'da bu tür tartışma programlarına periyodik olarak katılan Ümit Zileli'ye, "rasim ozanla nasıl aynı programda yan yana gelebiliyorsunuz." dediğimde; "birini bile değiştirmek başarıdır." dedi. Netice, o program devam ediyor ama, Zileli yok.

Bundan daha vahimi, bu programı yapan kişi ULUSAL KANALDA söz alıp tüm programı provake edip, edepsizce bağırdı.

Bu durum, adı geçen tv kanalı tarafından aynı Zilleli'nin savunusu bir savunuyu ile def edilmeye çalışıldı.

Aslında, bu savununun doğru olmadığını bu savunuyu yapanda biliyor.

Bir haber spikeri "ben, o kaseti gördüm " diyor. Sonra yok "görmedim" diyor. Ama hala spikerlik yapmakta. Bu dönem bir kara delik olarak tarihte mi kalacak? Yok yoksa bu edepsizlerin cezası

Sebahattin Kömürlü

Torpil

Yıl 1934, o dönemde Milli Eğitim Bakanlığı Ulus'tadır. Bakan ise Niğdeli Abidin ÖZMEN'dir. Bakan, makamında çalışmaktadır. Kapı çalınır. Bakanın gür sesi: "Giriniz! " Atatürk'ün yaverlerinden biri, yanında iki çocukla makama girerler. Konuklara yer gösterir ve zarfı açar. Atatürk'ten gelen bir mektuptur bu: "Bay Abidin ÖZMEN, Milli

Eğitim Bakanı..." Abidin ÖZMEN zarfı özenle

açar ve mektubu dikkatle okur: "Yaver Bey'le, size iki fakir ve kimsesiz çocuk gönderiyorum. Bu çocukları, uygun göreceğiniz bir liseye (parasız yatılı olarak) kaydını yaptırın..." Bu, Atatürk'ün bir emridir. Kesinlikle yerine getirilecektir. Bakan ÖZMEN, Orta Öğretim Genel Müdürünü çağırır ve şu direktifi verir: "Yaver Bey'in yanındaki bu iki çocuğun evrakını alınız ve bu çocukların Haydarpaşa Lisesi'ne paralı yatılı olarak kaydını yaptırıp her ikisi için de üçer yıllık paralı yatılı makbuzlarının veli ve ödeyen hanesine Atatürk'ün ismini yazdırarak bana getiriniz." der. Bakanın emri yerine getirilmiştir. Abidin ÖZMEN de kısa bir mektup yazarak Yaver Bey'le Atatürk'e yollar. Mektubun içeriği şöyledir:

"Muhterem Atatürk, Yaver Bey'le göndermiş olduğunuz iki çocuk hakkında emirlerinizi aldım. Ancak, arkasında Türkiye Cumhuriyeti' nin kurucusu ve Cumhurbaşkanı Atatürk gibi biri bulunduğu için; bu çocuğu fakir ve kimsesiz olarak kabul etmeme, hem yasalarımız, hem de mantığımız izin vermedi. Bu nedenle her iki çocuğunda emirleriniz gereği Haydarpaşa Lisesi'ne paralı yatılı olarak kayıtlarını yaptırdım. Çocukların üçer yıllık okul taksitlerine ait makbuzları ek'te takdim ediyorum..."

Atatürk bu mektup üzerine, devrin Başbakanı İsmet İnönü'ye telefon ederek: "Bak senin Milli Eğitim Bakanın bana ne yaptı." diyerek olayı anlatmış. İnönü, Bakan adına özür dilemiş. Atatürk: "Yok! demiş özür dileme. Çok memnun oldum. Keşke her devlet adamı bu medeni cesarete sahip olabilse ve doğruyu gösterebilse. "

Sebahattin Kömürlü

Tut ki ölmedin

tut ki
ölmedin
be alçak
ama
al çal dın
alçaldık ça
alçal dın
ve yaşadın sonsuza
ca

mesela 2023 te nisan ayında
yok ettin çocuk bayramını
2073 te kaldırdın cumhuriyet bayramlarını
koca marmara yı doldurdun
köprü yapacak yer kalmadı boğazlarda
boş durmadın
her tepeye bir cami yaptın
minareleri gökdelenlerin gölgesinde yok olan
yine "alçak" dedin, "namussuz" dedin, "şeresiz" dedin
ve de
gerçekten girdin inlerine
hamam böceklerinin
başkan seçtiler seni
bütün böcekler
çoğaldıkça çoğaldı götünde kıllar

ve nasıl olduysa
oldu
3010 yılında amerikan başkanı oldun
sana
sorduklarında
kızıl derili reisler
karşılıksız çıkan çeki
or da da al ça la can
alçak
karın kızın oğulların gelinlerin torunların
ve de yanına aldığıın yalaka yandaşların
kaldıramayacaklar kollarını
yıktır dın ucube
özgürlük anıtını
bem beyaz yaptın bütün zencileri

ve
3030 yılında
çin başkanı olu verdin
verdın veriş tir din Mao'ya
rezil ettin kos koca devrimciyi
batırdın yerin yedi kat dibine
bitirdin adamların
tüm değer yargılarını
duble yollar yaptın çin'e
bin kere altını deldin çin seddinin

ve
de
yüz gidiş
yüz gelişli
bir yol yaptın ipek yolunu
öyle bi a mın a koydun ki ipek yolundaki yaşayanların
dar ma dağın oldu a mlar ı mam ları
altını oy dun koca himalayaların

tam 3073 yılında
şam'a girdin
taktın kahramanlık madalyanı boynuna
ağladın ağlama duvarlarının diplerinde
nasıl oldu bilinmez ama
bir diken batı verdi ayağına çölün ortasında
"yahu ben de kan mı var" diye
hala
baktın bir süre kanayan ayağının parmağına

sonra
sonra
kanadı parmağın
asırlarca
kansız kaldın
anladın sonunda ne kadar kansız olduğunu
ferman çıkardın
örnek aldığın padişahlar gibi
kan topladılar sana
ırankan
mısırdan
libyadan
tunustan
eskişehirin sokaklarından
taksimden
ankardan
on üç yaşında çocuklardan
"terör" dedin, "haşaşı" dedin
daha
daha bir çok şey dedin
uyuttun götünde ki kollarını
"ben" dedin
"ben" dedin
ulan, dinsiz imansız
peygamberlik bile yetmedi sana
Allah olu verdin
geber medin
gebermedin
gebermek istedin
geberemedin.

2.03 2014

Sebahattin Kömürlü

Tutmasalar

ya benim ellerimden
tutmasalar
almasalar gözlerimden
göz yaşlarımı

yogunmuyum sanıyor
diz
boyu kan

Sebahattin Kömürlü

Tutup başımın üstünde bulutları

Tutup başımın üstünde bulutları,
Çarmıha gere cem bir öğlen sonrası...
Kim bilir, ne yaslı ezgiler söyler dünya,
Rüzgar'a hasret yapraklar dalda,
Dola,
Dola kollarını boynuma,
Kızgın çölde yanan kumların sıcaklığınca,
Bakma,
Dizde yara,
Gönülde yas...
Beynimi damar, damar tavan aralarında as,
Yatağını yitirmiş dereler boyunca,
Ezgiler çınlar kulaklarda,
Sabah olacakmış,
Gün batacakmış,
Alış,
Yokuş yollarda biten kara dikenler parçasın,
Parmak uçlarında biriken kini.
Gözyaşların,
Alıp götürmedi mi?
Yağan dolular dövdü beni,
Bundan dolayı bağlandı bütün gemilerim,
İskelesiz limanlarda beklerim.

Sebahattin Kömürlü

Tükeniş

Tükenir mi
Gök kubbe altında umut

Düşmeyecek mi
Bir yağmur damlası
Daha

Öyle kuralsız ki
Adı bile konulmamış
Bir düzenin
Sözde koruyucuları
Aldıkları çağdaş eğitimlerle
Sömürüyorlardı yeryüzünü

Su
Su bile çıkmıştı suluktan
Kopuyor doğa
Doğadan
Dağlara atılan bombadan
Alıyordu nasibini kayalar

Kuruyor nehirler
Yok olan
Göller

Ölüyordu
Ölüler

Gülüşmeler
Gece
Boyu

Sebahattin Kömürlü

Tüm şehir uykuda

Tüm şehir uyku da,
Bir ben uyanık,
Niye bu kadar telaşlı zaman,
Yarın korkusu acımasız...
Bir bahar yağmurudur yağan.
Bitecek, bu soğuk,
Zamanı geldi,
Yeşeren dalların en büyük müjdesi,
Bahar geldi...
Zulüm bitmedi,
Zam bitmedi,
Ne karanlık kışlar gördü bu toprak,
Ne karanlık bulutlar göçtü bu semadan,
Gün gelir,
Gelecek o gün
Yıkılır fikir zindanları...

Sebahattin Kömürlü

Tüm umutlarımızı şu esen yel aldı gitti

tüm umutlarımızı
şu esen yel aldı gitti...
baharlarımızı, yazlarımızı,
bizlerden hatıra kalsın diye
salı verdik bir bahar sabahı acı acı...
haykırmalar ki
çınlatır kulaklarımızı
hala
bazı bazı...

Sebahattin Kömürlü

Türk

İşte 'Türk'

- Korkusundan Çin sed di yaptırdan bir 'Türk' (Mete)
- Avrupa'ya aman diletan bir 'Türk' (Attila)
- 50 binle 200 bin kişilik orduyu yok eden bir 'Türk' (Alparslan)
- 500 bin haçlı ordusunu Hatay'a kadar 2 bin kişi bırakan 'Türk' (Kılıçarslan)
- 40 çeriyle binlerce kişilik Çin'e karşı duran bir 'Türk' (Kürşad)
- Gemileri karadan yürütüp çağ kapatıp çağ açan Türk (Fatih)
- Onlarca Emperyalist ülkelerin ordularına diz çöktüren 'Türk' (Atatürk)

dikkat
alıntıdır

Sebahattin Kömürlü

Türkan Saylan'a

O,
Gök yüzünde değil,
Yer yüzünde,
Kuyruklu bir yıldız...
Görmüş ışığı,
Düşmüş peşine,
Anadolu da kadın olmanın erdemini,
Tüm güzelliği ile taşıyor üstünde...
Türkan saylan diye biri,
Çaresizliklere, çare üretiyordu,
Her yer de...
Hani derler ya,
Dertlilere deva,
Gerçekten,
Deva oluyordu,
Okuyamayan çocuklara,
Çaresiz hastalara,
Ö bakıyordu, insana,
Allahın baktığı gibi,
İnsanca...

Sebahattin Kömürlü

Türkiye'de aydın olmanın bedeli

Türkiye'de aydın olmanın bedeli.

o zamanlar Aziz abi ile beraber çalışıyorduk. televizyonda baktım, o günler, tek kanal trt. sıvasta madımak oteli yanıyor. itfayeci merdiveninde Aziz abi. cep telefonu falan yok. 5 saat sonra Ankara da Aziz abiye ulaştım. "hımkırıyorum, ağzımdan burnumdan hala isler çıkıyor. da, bir de o bana merdivenlerde vuran çok kötü vurmuş, oram ağrıyor" dedi. daha sonra anlatı " oda da iki kişilermiş, kapıyı kitlemişler, üzerlerine su dökerek saklanmışlar. Aziz Nesin bunlar korkmuşlar demesinler, yatakta yanarak ölelim diye yatağa yatmış lar.

Müzzat Gezen (dün akşam canlı yayında anlattı)

Sebahattin Kömürlü

Uç

Uç,
Mu,
Uç...
Uçurumun ucu.
Yoksa, aranan bu mu...
Yokluğunu,
Yok
Edemedikten sonra,
Şu,
Gelen bahara,
Nice sevda türküleri,
Söyledik.
Yalan mı...
Yalın ayaklılığımız,
Yalan mı,
Koskoca dağı budadığımız.
Ve
Daha
Nice dağlara saldırdığımız.
Halkı
Halk zannedip,
Halkça bir yaşamı arzuladığımızı,
Anlatamadığımızı...
Ve
Bu
Yaşam denen uğraşı,
Uç paraya pazarlamayı,
yaşam sandığımızı...
Aslında,
Biz
Bile anlayamadık
Bizim
Zavallılığımızı...

Sebahattin Kömürlü

Uğur Mumcu'ya

Evet, insanlar katledilir. Ama fikirleri kalır. Derler. Derler de, fikirler para eder mi? Bence bu çok önemli. O kadar önemli ki, bu fikirleri temsil edenler öldürülünce, bu fikirleri taşıyanlar, temsil edenler de acımasızca katledilirler. Çünkü kapı aralanmıştır. (Sabahattin Ali, Pir Sultan, Gaffar Okan, vs) Ha! Öldürülürler de ne olur? Sorun da bu. Peki bu memlekette ne olur? Ne mi olur? Fikirsizlik, namusuzluk, alçaklık, hainlik, ve daha bir çok vıcıklık tüm noktaları ele geçirir. Yani şu; Sokrat öldürüldü ama fikirleri binlerce yılı aştı diye bilirsiniz.

Fakat insanlık, insanlar Sokrattan bu yana, binlerce yıl ne çileler çekti? Bence, bu da bir aldatmaca. Bu değerlere ölmeden, katledilmeden, öldürülmeden toplumun sahiplenme (aslında tüm insanlığın) mecburiyeti olmalıdır. Ancak bu aşamada adam olabilme yolunda bir adım ileri gidebiliriz.

Sebahattin Kömürlü

Umrumdamı

Umrumda mı
Dünya ya
Acılar yağsa

Bakamam daha
Dönüp, dönüp arkalara

Milyonlarca kez yandı
Milyonlarca kez ağladı

Bitmeyen
Bunca acıları

Neyleyecektim
Mevla

Her biri
Ayrı, ayrı
Yüreğimi dağladı

İstesem de
İstemesem de

Hiçbir şey gelmez elimde
Ne var
Ne yok
Uçtu gitti

Şimdi
Geçen günler
Biziz sana teselli derler

Oysa
O günler
Beni
Bu hala getirdiler

Sebahattin Kömürlü

Umut

Umut

Bir
Sen kalıyorsun
Acılar üstünde
Kant kanat

Sebahattin Kömürlü

Umut asılmazdı.. aıç7

Vatan
Satılmazdı.
Sattılar.
Bir avuç genç karşı çıktı.
Umuttu, ışıktı gençler,
Kıydılar!
Umut
Asılmazdı.
Onlar
Astılar!

Sebahattin Kömürlü

Umut kapıları

Umut kapıları
Hep kapanın cı
Unut dediler seni
İsyan ettim
Gayri
Dünya ya düşman
Doğduğuma bin pişman
Üzgün
Üzgün
Daracık
Dar sokaklarda
Sen bi hal
Ben bi hal
Ki
Dünya döne dursun
Oysa
O
Bambaşka hal

Sebahattin Kömürlü

Unutma aıç

soyutlanmadan acılardan,
konuştur yüreğini.
işte şair,
bu coşku
savaşının kurşunu.
unutmak ve bağışlamak
erdem değil!
unutma!

Sebahattin Kömürlü

Utan

sapıklar, vampirler, dev anaları
iftira kazanları, barut kokuları,
korkunç komplolar, sefalet orduları,
saldırganlar, en suçsuz
aşk uğruna cinayet
hırs, öfke, kan
uygarlık adına her gün binlerce kurban
uta insanoğlu, yirminci yüzyıl utan

Sebahattin Kömürlü

Utanma

utanmazlar,
utanmıyor.
utanç,
utanç olmaktan utandı...

soytarı bile olamadılar,
ahmaklıkları nı
almadı bile akılları.
aynalar baktılar,
aynalar,
kustu çirkinliklerini.
tarif edemiyor hiç bir çizgi,
hepsi
yalan,riya ve iftira...
üstüne kurul bir dünyada
yaşamaya alışık olan ruhlarıyla
nasıl çıkıyorlar hala
bu
mukaddes halkın karşısına...

Sebahattin Kömürlü

Utanma

utanmazlık
diye bir şey kaldı mı?
utanmıyor adamlar.
utanmaz olduklarından,
çıktıkları katların
parasal ağırlığından,
öyle güçleniyorlardı
ki,
Allah'la eş değer görüyolardı kendilerini.
cumhurbaşkanlarından
başbakanlardan
firçalanan bakanlardan
belliydi güçleri
güç ötesi bir şeydi bu
kanun tanımazlıkları
adamı adam yerine koymamaları
taptıkları paranın ağırlığı
öyle katılaştı
ki
kendi suçuna
suçlu arıyordu ekranlarda
bu obur adamların arkasında duran
başbakan "şehit" diyor
bakan "şehit olamazlar" diyor
diyor
önüne gelen bir şey diyor.
kesilen ağaçlar
insana sıkılan biber gazı
hapsedilen işçi
ne mi diyor
"insaf" diyor
"yeter" diyor
"can" diyor
"hayat" diyor
bu vampirler
"para" diyor
ve
asansör
çakılıyor.
kırılan alçıpanlaramı acısak
alçıpanlardan mezar yapsak
on cana mı acısak
sağımıza soğan
solumuza sarımısak taksak
yaşasak
bu emperyal dönemde
aydınlanarak yaşasakokullarda okumak için
çalışarak yaşasak
aldığımız havayı
soluyarak yaşasak
bu gök delen mezarlıklara
temel kazıkları gibi

çakılarak yaşasak.
bu hainler
bu zalımlar
bu doyumsuzlar ülkesinde
hakkımızı
hak ederek yaşasak.
betonmuyuz,
yoksa tuğla,
yoksa bir kum,
yıkça
kireç gibi
mi
yakacaklar
bizi

...
bir bilseler
bir bilseler
bilirler
mi?
anamız var bizim de
bilirler mi
babamız var
bizim de
bilirler mi
karımız var kızımız var oğlumuz var
bizim de
bizimde
arkadaş olduğumuz insanlar
sevdiğimiz hayvanlar
kokladığımız çiçek
anılarımız var
özlemlerimiz var
bu canavar
nasıl olur suçlar bizi
tüm haber
haberdar mı
on ölüden
satılmışlar
köşe köşe yazıları
yazarlar mı
yalanları
vali diyor "yok kurtulan"
"olamaz da bu kaza da"
kim bu adam
bir vali mi
neyin
nesi
cinayete kaza diye bu ibne yi
kim
kime şikayet edebilir
...
bir baba

bağrı yanık
haykırıyor
"Allah verdi
Allah aldı"
avutuyor kendini
Allah katil olabilir mi?
diyemiyor
oğullarımın suçu ne?
bu
kader gömleğini
bu kutsal milletin sırtına geçirenleri
olay mahallerinde
artık
acımadan
çarmıha germeli.

Sebahattin Kömürlü

Utanmazlar

utanmazlık
diye bir şey kaldı mı?
utanmıyor adamlar.
utanmaz olduklarından,
çıktıkları katların
parasal ağırlığından,
öyle güçleniyorlardı
ki,
Allah'la eş değer görüyorlar dı kendilerini.
cumhurbaşkanlarından
başbakanlardan
firçalanan bakanlardan
belliydi güçleri
güç ötesi bir şeydi bu
kanun tanımamazlıkları
adamı adam yerine koymamaları
taptıkları paranın ağırlığı
öyle katılaştı
ki
kendi suçuna
suçlu arıyordu ekranlarda
bu obur adamların arkasında duran
başbakan "şehit" diyor
bakan "şehit olamazlar" diyor
diyor
önüne gelen bir şey diyor.
kesilen ağaçlar
insana sıkılan biber gazı
hapsedilen işçi
ne mi diyor
"insaf" diyor
"yeter" diyor
"can" diyor
"hayat" diyor
bu vampirler
"para" diyor
ve
asansör
çakılıyor.
kırılan alçı panlara mı acısak
alçı panlar dan mezar yapan
on cana mı acısak
sağımıza soğan
solumuza sarımısak taksak
yaşasak
bu emperyal dönemde
aydınlanarak yaşasak
okullarda okumak için
çalışarak yaşasak
aldığımız havayı
soluyarak yaşasak
bu gök delen mezarlıklarında

temel kazıkları gibi
çakılarak yaşasak.
bu hainler
bu zalımlar
bu doyumsuzlar ülkesinde
hakkımızı
hak ederek yaşasak.
betonmuyuz,
yoksa tuğla,
yoksa bir kum,
yoksa
kireç gibi
mi
yanarak mı
yaşasak

...
bir bilseler
bir bilseler
bilirler
mi?
anamız var bizim de
bilirler mi
babamız var
bizim de
bilirler mi
karımız var
kızımız var oğlumuz var
bizim de
bizimde
arkadaş olduğumuz insanlar
sevdiğimiz hayvanlar
kokladığımız çiçek
anılarımız var
özlemlerimiz var
bu canavar
nasıl olur suçlar bizi
tüm haberler
haberdar mı
on ölüden
satılmışlar
köşe köşe yazıları
yazarlar mı
yalanları
vali diyor "yok kurtulan"
"olamaz da bu kaza da"
kim bu adam
bir vali mi
neyin
nesi
cinayete kaza diye bu ibne
yi
kim

kime Şikayet edebilir

   
bir baba
bağrı yanık
haykırıyor
"Allah verdi
Allah aldı"
avutuyor kendini
Allah katil olabilir mi?
diyemiyor
oğullarımın suçu ne?
bu
bu
kader gömleğini
bu kutsal milletin sırtına geçirenleri
olay mahallerinde
artık
birer birer
biner biner
acımadan
đarmıha germeli.
atık
vakti geldi.
Sebahattin Kömürlü

Sebahattin Kömürlü

Uyu

Uyur idik uyuyuttular
Ölüye saydılar bizi
Bi pohdan anlamaz iduk
Allame sandılar bizi

Etler aldık haram mıydı
Domuzmuy du eşek miydi
Asker yedi zehirlendi
Gaziye saydılar bizi

"Ey" dedük duyan olmadı
Ses kısıldı tel yıprandı
Piçlerde kumar oynadı
Başbakan yaptılar bizu

Adalarda adamıydu
Bunlarada bi göt varmıydu
"Imam atanmıyor dedidu"
Fatihan yaptılar buni

Satılmadık yer kalmadı
Orman yaktı villa yaptı
Dere ırmak nehir sattı
Pazarıcı yaptılar bunu

Koydumu oturtuyordu
Gasteciler dinliyordu
Uçaklarla geziyordu
Gezginci yaptılar bunu

Uzadımı yine ohal
Ohal bu hal halden hale
Ülke döndü viraneye
Baş tacı yaptılar bunu

"millet bunu yemez" dedi
daha neler neler dedi
adalardan da bahsetti
başbakan yaptılar bunu

Sebahattin Kömürlü

Uyuşma

aslan
yatağından kalktığında
bakındı sağına soluna
çoktandır avlanmamıştı aslında
av da çıkmıyordu ki
tek başına
dişine bel bağlamıştı
ona tabii olmuştu taa ilk çiftleştiği anda
öyle bi gerneş ti ki
bu gerneşme uğruna
avını ona taşıyordu dişli boyna
hayli zaman geçmiş olmalı
baktı sağına soluna
ne dişi vardı yanında
ne büyüyen yavruları
bir başkalaşmıştı doğa gerneşmeye başlayalı
çoğalmıştı avcılar
daralmıştı yaşam alanı
o farkına varmadan
avlanmıştı dişisi
kafeslere kapatılmıştı yavruları
isyan etti aslan
doğan güneşe
parlayan aya
öyle bir kürkrediki
dağıldı aslanın sesi tüm kainata

Sebahattin Kömürlü

Uzarlarda kaldı anılarımız

Dokunamadık ...
Uzarlarda kaldı anılarımız.
Hasrete büründü tüm zerrelerrimiz...
Bir anımız bile geri gelmedi.
Bu kadar hızlı geçen neydi?
Aldı her şeyimizi bir bir,
Yapayanlız bıraktı bizi.

Sebahattin Kömürlü

Ümit Yaşar Doğanay Hocma

Artık,
Öyle bir yok.
Anlıyor musunuz?
O gitti.

Bu dünya
Onsuz kaldı...

Son kurşuna değin,
Açtı gösünü.
Hepsini kabullendi.
Yirmi üç tane,
Bir insanın yüreğine,
Yüreğinin ağırlığından öte,
Kurşun
Kaplanıyor şimdi ciğerlerine.

Gitti...
Gitti geldiği gibi.
Ecele boyun eğmedi.
Ecel
Ona pes dedi.

Ona kurşun sıkan eller,
Nasıl tutuyor ekmeği,
Nasıl tutuyor kaşığı,
Ona kuşun sıkan eller,
Bilmiyorum,
Hala bir şey tutuyor mu?
Kırılmadılar mı hala,
Kesilmediler mi hala

Binlerce var sıra, sıra
Bekleiyorlar
Duymadılar mı?

Gitti
Dönmeyecek bir daha

Ne sesini duyabileceğiz kürsüden,
Ne öğütlerini...
Koridorlar boyu, dizilirdik ardı sıra,
Her birimize
Aynı alaka, aynı yakınlık...
Ağabeyimiz,
Hocamızdı o bizim.

Size
Lanet olsun.
Onu bizden kopardınız.

Ama

O
Kopmuyor bizden.
Gidin,
Gidin diyor
İleri...

Sebahattin Kömürlü

Vampir

Vampir,
Doymaz ki kana.
Kan emiciler ne de çok çoğaldı bu topraklarda.
Doymuyor, doymakta bilmiyor bu hainler, kana.
Kene gibi yapışıyorlar ayak bastıkları her yere ,
Can,
Çekiliyor topraktan.
Koca coğrafya,
Talan edilmekte.
Buharlaşıyor duygu, düşünce
Ve daha,
Bir anlamı kalmıyor yaşamının,
Yaşayanlarsa,
Açlık grevlerinde telef olmakta boyna.
Vampir,
Kanlı dudaklarıyla,
Her an ekranda.

2017

Sebahattin Kömürlü

Vandalıklar

ne lüzum var,
gitme öteye.
çıkartıp kafatasının içinden,
atmadılar mı mermiyi önüne...
özgürlük diye...
bu alçaklar, bu kahpenin döllerı,
sevinmediler mı sanıyon ölümüne...
ölümüne,
ölümüne,
sıkmadılar mı gazları gözlerine,
kim,
kimden emir alıyordu da,
alay edercesine
tv ekranlarında
yine,
unutmayın kininizi diyen
yüzlerine,
nasıl bakıyorlardı akşam olunca,
yahut,
gün doğanda
bir birlerinin yüzüne...

yüzsüzlüğün bu hakimiyeti
sürmeyecek
sonsuz dek biline...

Sebahattin Kömürlü

Varlığımızın ispatı aıç

En yeşiliydi
İstanbul'da zamanların,
Seninle.
Kimi gün yaprak, yaprak
Kim gün yosun, yosun
Hala o yollarda,
O sonsuz bahçelerde
Yemyeşil türküsü söylenir
Var olduğumuzun...

Sebahattin Kömürlü

Vatandaş

yahu
insan
korkar mı
korkar mı ölüsünden
ölüsünü alamamaktan
korkar mı
korkar mı oğlunun ölüsünü alamamaktan

bu yüzden mi susar
gömer acılarını
yüreğine
yüreksiz kalır
Anadolu'nun anası
haykıramaz
çığıramaz
ağlayamaz
ölüsüne bile

bu toprağa
bu topraklara
ne oldu
ne oldu böyle
neyin vebali var bu toprakta
ödenmiyor
ödenemiyor bir türlü

bakan
halka düşman
yürür Van'da vatandaşın üstüne
üstüne
başbakan halka düşman
"anani da al git" der vatandaşa
cumhurbaşkanı halka düşman
"terbiyesiz" der vatandaşa
vali halka düşman
"gavat" der vatandaşa

vatandaş ölü
vatandaş sakat
vatandaş yorgun
vatandaş yaşlı

dahası
yazarı saldırır vatandaşa
"salak" der vatandaşa

vatandaş
vatandaş olamaz
bu toprakta
toprağın altına girmeden
toprağın üstünde
yaşamakla

4112014

Sebahattin Kömürlü

Vay

vay
alçaklar
alçala alçala
yüceldiniz
nasılda! ...

bilmiyordu millet sizin ne mal olduğunuzu
ağa babalarınız der
Allaha hesap veririm ben
verin ulan artık...
utanma arlanma yok sizde
ya
verin millete hesabınızı da,
öte de
rezil olmayın
ha!

Sebahattin Kömürlü

Ve

Ve
Dağıldı yollara sapsarı yapraklar
Kapandı kapılar
Açılmadılar
Öyle özledim ki seni
Bırakmadılar
İşte
Bu yüzden ağladı bütün gökler

Sebahattin Kömürlü

Ve Ben

ve
ben
sadece seni düşünüyör isem
ne
seni delice sevdiğimden
ne de
senden
nefret ettiğimden

Sebahattin Kömürlü

Verem

boğuluyorum
hıçkırıklar
ardı arkası gelmeyen...

verem diyorlar bu derde
ben
verem sem
sen
söyle neyleyem? ...

kuş
uçtu
yaprak soldu
darmadağın saçlarım
benzim soldu
biliyor musun
yine
akşam oldu...

Sebahattin Kömürlü

Vermeyecem gönlümü

vermiyecem gönlümü
kimselerin eline
oynatacam keyfimce
onu
kendi müziğim eşliğinde

Sebahattin Kömürlü

Vicdan

milletten ne istiyorlar. millet paramparça olmuş. kimi açlıktan, kimi beladan, kimi kazadan yaşamlarını yitirirken, cumhurbaşkanı iki milyar dolarlık ucu açık yatırımların milletin malı olduğunu söylemekte. sanki millet bu kaçak sarayların yapılmasını. bu da yetmez gibi, ana muhalefet partisi genel başkanı "bu partiyi, boğazlarda memleketi kurtaranlardan kurtaracağız." demekte. yani, bir zamanlar başbakan olan ve "iki ayyaş" diye söz ettiği insan söyleminden ilham almış gibi. bu şunu da beraberinde getirmekte, millet hem iktidar tarafından, hemde muhalefet tarafından suçlanmakta, susturulmakta, suçlanmakta, ötelenmekte.

bu millet bu kadar çaresiz mi kalacaktı. milletin yanında yakınında azcık bulunan, bulunmaya çalışanlar acımasız bir şekilde linç edilmekte. bu linç edilen insanlar bazen millet vekili, bazen ressam, bazen bir yazar veya bir müzisyen oluyor. örnek vermek gerekirse Türkan Saylan, Doğu Perinçek, v.s. hiç şüphesiz bu örnekler çokça çoğaltılabilir.

aslında bu örnekleme bir az aşağıdan alırsak, bu gün bu aydı gibi gözükken karanlık gözlerin, nasıl olup ta buralara tırmadığını daha daha net olarak görebiliriz. şöyle ki, ülkemizde Bahriye Üçok, Uğur Mumcu, gibi bir çok değer katledilerek yok edilmesi, aslında topluma ışık olan kalemlerin ve düşüncelerinde ışığın kesilmesi demek oldu. bu böyle olunca, toplumu aydınlatmada birinci derece de rol oynayan değerlerin yerine toplumda bireyin kafasını karıştıran, adı aydın, kendinin ne olduğu tam tespit edilemeyen emperyal uşaklar, birden bire karşımıza üstün bir değermişler gibi çıkı çıkı verdiler. bunlar bazen köşe yazarı, bazen prs, çok kerelerde hoca, bazen bakan, başbakan, cumhurbaşkanı olarak görünmekte. hemen hemen bütün gündemler de bunlar tarafından belirlenmekte.

artık zaman kendi içinde büyük bir boşluk yaratmıştır. bu boşluğu doldurmak mümkün değil. hani derler ya " at izi, it izine karışmış" ülkenin cumhurbaşkanı Türkiye Cumhuriyetinin kurucusuna "Atatürk" demiyor. bir dangalak alay ederek "kamal" diyor. ve diyor ki yaptıkları yanlış. program sunucusu ve o platformda bulunan prs bu çok orijinal bir ve ilk defa dillendiriliyor muş gibi gözlerini büyüte büyüte hayretle dinliyorlar.

inkarcılık ve nankörlük böylesi hayasızca sergilenirse ne olur?

cumhurbaşkanı böylesi ortamlarda ucu açık saraylar yapar.

ve de bu saraylar yapılırken milletle alay da ederler. yani der ki, " siz benim on bir yıldır kirada oturduğumu niye yazmıyorsunuz" der.

şu gerçek ıskalandığında, toplumda aydınlanma karanlığa dönüşür.

o, da bireyde vicdan. eğer bireyde vicdan olmazsa "bu benim siyasi görüşüm. bu da kişisel görüşüm" der. vicdan olmazsa "ben, başbakanım ne diyorsa doğrudur." der.

vicdan olmazsa devrin başbakanı ülke topraklarına "nato toprağı"der.

vicdan olmazsa vicdansızlar çoğalır.

Sebahattin Kömürlü

VUR EMRİNİ VEREN BEYLER aiç

Vur emrini veren beyler
Bir gün sizi de vururlar
Acımasız can alanlar
Bilmem nasıl can verirler?

Suçlu varda, neden yok mu?
Ezilen var, ezen yok mu?
Hukuk var hukukçu yok mu?
Bunu da soran bulunur.

Darağacıyla korkutsanız
Kanlar içip sustursanız
Bey'de paşa'da olsanız
Çelik zırhlar bürünseniz
Âhlar değil taşlar ile
O zırhları kıran olur?

Sebahattin Kömürlü

Vurmak

Olmadık zamanlarda,
En genç yaşta,
Kurşun sıkıldı
Tomurcuklar yeşerten toprağa
Kan damladı,
Kıp kırmızı
Kan.
Damladı.
Bu kaçınıcı haykırış,
Çaresiz,
Koca memleket.
Soysuzların soyu çok,
Çok
Çoğalıyor soysuzlar
Çok.
Şoymak için yaratılmışlar,
Bu memleketin,
Garip insanlarını.
Karı demez,
Kız demez,
Oğul demez.
Vurur hayın
Kuşun
Vurur...

Sebahattin Kömürlü

Yağmur

yağmur
hızla giden arabanın camına
çarpıp
çarpıp dağıldı.

"dedi
ben zaten düşmüşüm."
"bir de düşen parçalarım dağıldı."

böylesi dağınıklık
nasıl yaşanılır
dı

yalan mı

sen bana yaşatmadın mı?

Sebahattin Kömürlü

Yağmur damlası

şu
başıma yağan yağmur damlası
ıslatır başımda saçları
tel tel

Sebahattin Kömürlü

Yalan dünya

çıkıp
gelsen

dersin
bundan ne köy olur ne kasaba

bir mum dikersin kaşıma

dilekler mi dilersin
ne yaparsın
ne yapsan yap bundan sonra

işte
senin olsun
yalan dünya

Sebahattin Kömürlü

Yalnızlığın zirvesinde

Ŗu
issız tepelerde esen yel gibi
yapa yalnız kalacaksın dŖnya da
ve
her bir kuŖ uçuŖunda
duyacaksın kanat kanat seslerini
đırpına đırpına

Sebahattin KŖmŖrlŖ

Yangın mı arta kalanlar mı

hiç kimse
anlayamaz kimsenin ızdırabını.
bir tutam çıranın ucunda alev.
kalbe saplanan kurşun
on adım öte de
Sırat...
on yaşında
üç yaşında
on ikisinde bir diğeri...
gelinliklerini
giydikleri geceyi
son nefeslerinde hayal etmediler mi? ...
alt katından tutuşmuş ahşap bir ev
nasıl karşı koyarsa hortumlardan fışkıran suya...
durmuydu zaman...
açılan her kapıdan
her gözün gördüğü
kan...
sarıl şimdi
sırılsıklam...
köhnemiş bir dünyanın sınırlarında
çöllerin sıcaklığı
azalmayacak nasılsa...

Sebahattin Kömürlü

Yalnızlık

O kadar uzaklardasın
Ki,
Sesini duyamıyorum.
Kuş
Kuşlar konuyor bazı, bazı pencereme,
Çaresizlik
Onlarında yüreğinde,
Gemiler geçiyor gündüz, gece
Ufuklar boyunca batıyor güneş yine,
O kadar yalnızım
Ki,
Sessizliği tedirgin eden, ellerimin sesi,
Avuçlarımı ovuşturuyorum bir süre,
Yağmur yağıyor
Yine...
Baktıkça,
Yumulur gözlerim.
O kadar yalnızım ki,
Sen
Bile yoksun şimdi.

Sebahattin Kömürlü

Yanmış yüreğine çare diye

Hükmedikten sonra gönlüne
Yanmış yüreğine çare diye
Bıraksan kendini donmuş suların içine
Çözülür buzlar buharlaşır birden bire

Sebahattin Kömürlü

Yar in

nasılda alıyor
ellerimizden sevgiyi
uçuşan bulut örneği
karanlık bir köşeye atılan
iğreti
unutulan yaşama sevinci

hani
durup, durup
böylemi olacaktı
der
insan
şaşar zamanın acımasızlığına
dolanır boynuna dolak
taşınamayacak kadar ağır
boyunduruk

sanki
uzakta duran bir korkuluk
yarın
yarın
yarın
dirhem, dirhem
yar
in

Sebahattin Kömürlü

Yaradana aiç

Teksin,
Tek yaradanım.
Bilirim, günahkarım.
Bozsam tövbelerimi aptalca küssem sana,
Hakaretler yağdırsam sahte isimler taksam,
Dinsizlerle bir olup yokluğuna inansam,
Olmayan tanrılara ibadete başlasam,
Bunlardır yalan olan.
Boş inanç aldatmaca,
Gerçektir varlığınca sevgimle, mantığımca,
Engin duygularımca,
İmanım Yaradana.

Sebahattin Kömürlü

Yasal hükümet var mı

Ugur Dünder'in canlı yayınlanan programında yıllar önce Yaşar Okuyan "hırsızı yakalıyoruz, hırsız yakamıza yapışıp, hırsız diye öyle bir bağıyor ki, acaba yanlış birini mi yakaladık diye şüpheye düşüyoruz." dedi. bu günlerde, dindar ve şeriatçı olan bir iktidar, ki onlar "demokrasi amaç değil araçtır" diye bir başbakan tarafından temsil ediliyor. burada demokrasiyi hırsızlık yapmada mı araç olarak kullanmaktalar, yoksa o gün eğer samimi iseler şeriatı getirme de mi araç kullanmak istemekte idiler. şimdi, olan bitenleri yok o komplo kurdu, yok bu dış güler organize etti demeleri, bu hırsızların hırsızlıklarını kamufle edemez. bir güç var, ve bu güç etkinse, o güçte, bunları iktidarsızlaştırarak iktidara taşıyan güçtür. o güç ki, adama " ben BOP eş başkanıyım." dedirtmiştir. işin tuhafı bu lafı diyen adam, anayasa mahkemesin de dediğini inkar etmiştir. daha da tuhaf olanı adı anayasa mahkemesi olan asalak bu lafı yemiştir. dolayısı ile o gün yasal olarak gereği yapılması gereken yapılmamıştır. bu anlamda, ülkede zaten yasal olarak iktidara gelen güç, yasalara uymayacağını ve uymadığını tescillemenin ötesinde "anayasayı bir kere delmekle bir şey olmaz" diyen akıma ne kadar sadık kaldığını, anayasayı bizzat, anayasayı oluşturan üyelerine ilga ettirerek ispatlamıştır. o zaman bura da hukuk devletinden bahis etmek abestir. zaten uygulamada bu açıkça gözükmekte. Hüseyin Çelik "öyle işler var ki yasayı uygularsanız çok zaman alıyor" diyor. adam demek istiyor ki, yasa da ne, o, bize mani olamaz. zaten yasal uygulama diye bir şey de kalmadı. acı olan, bu gün itibarı ile değil, dün de bu ülkede yasal hükümet hatta hükümetler yoktu.

Sebahattin Kömürlü

Yaşadık mı

yaşadık
mı
anları
anıları...

dağa
doğmamış güzelliklere gebe dünya.

umut tarlalarının hasadı
toplanmadı

toplanmaz da

beynimiz ortasında bir tek meşale
özgürlük oldu
adı

kuşun
kuş ca

suyun
su ca

insanın insan ca yaşaması uğruna
nice destanlar yazdı insan

bu uğur da
insanca

Sebahattin Kömürlü

Yaşadıkça

Yaşadık
Ça,
Aıştık acıya.
İstemeyerek soyunduk
Sevgiyi.

Yaşadıkça,
Boynumuz eğrildi,
Belimiz eğrildi,
Ağır, ağır unuttuk,
Dimdik yürümeyi.

Yaşadık
Ça,
Aıştık açlığa,
Açıklığa,
Balyozlar ağırlığıca ağırlaştı hayat.
Tüm günahını yükledik dünyanın,
Bu asırda,
Ne dost, ne arkadaş,
Para,
Tüm acımasızlığını koydu ortaya...

Yaşadık
Ça
İnanın
Uzaklaştı yaşam,
Bizden,
Bize kalan,
Donmuş duygular,
Karanlık yarınlar,
Akşamlar boyu korkulu haber,
Ekranlar dolusu
Ölü...

Yaşadık
Ça
Yaşlandık da,
Tadımlık bir an'ımız bile olmadı,
Hep,
Tepeden bakanlara baktık,
Kinle,
Bu
Sunuz dedik,
Soysuz, sop suz,
Ve
Kansız olduklarını söyledik.
Akan,
Su
Dan
Bile kestiler nasibimizi,
Kuru iskelet olasicalar,

Ne istiyorlardı bu topraklarda yaşıyan halktan,
Çalışan,
Çabalayan,
Çalışıkça acılı türküler haykıran,
Şıvacıdan, kalpçıdan, duvarcıdan...
Bir sürü cıdan...
İşçiler dolusu memleketim,
Fabrikalarında çocuklar,
Yollarında,
Vanlılar, Bitlisliler,
Kimsesizliğin hüküm sürdüğü bu topraklara,
Doğacak,
Karanlık köşeleri aydınlatan güneş,
Düşünecek,
Düşünce damarlarına zehir sıkılan,
Beyin,
Şaşa kalacak bunca zaman nasıl sabrettiğine,
El
Ayak
Ve
Beden içinde yürek.

Sebahattin Kömürlü

Yaşam

Yaşam
Dediler bunun adına
Hasretler
Le
Geçti
Ömrüm

Sebahattin Kömürlü

Yaşam aıç

yaşam, bir oyun
kısa, ya da uzun
en kötü oyuncular mı?
başarılı dediklerimiz...

Sebahattin Kömürlü

Yaşam aşkı

korkulu tünellerden geçtik
yalan mı
bunca zaman diliminde
kalan hatıralarımız....

uzayan yollar boyunca konakladığımız
anılarımız...

bir cımbızın ucunda kalan
son hatıra örneği...

nasıl tutunmaya çalıştık
yaşamın ortası...
orası
burası
hangi sayfayı açsan
bir acımasızlık ağrısı
sarar bedende her yanı
....

çoğalır
çoğalır yeni baştan
yüreğimizde
yaşam aşkı

Sebahattin Kömürlü

Yaşama dair aiç

Biraz sevgi, biraz umut, biraz acıdır yaşam.
İnsana babadan kalıt altın saattir yaşam.
Pilli mi? Otomatik mi? Kurmalı mı? Bilinmez
Kimi sınav der, ama maratondur her yaşam...
Bazen bir hayal iter, bazen bir özlem bekler,
Ya sevgilin durma da, ya düşmanın pusuda.
Sürprizlerle doludur kilometre taşları,
Tüm gücünle koşsan da, yitirirsin yarışı.

Sebahattin Kömürlü

Yaşama inat

boğuk bir ses yükseldi göğre,
köpek havlamalarına bile, benzemeyen.
savaşlardan kurtulmuş yitık ayaklarıyla,
ağrılarını dindirmeye çalışıyordu,

neler
umulur dünya,
dünler
de
kalıyor
ard
arda

hele bi
bak,
dağa,
taşa,
yıldızlara.

su
yine bildiğince akmada.
bunca
göz yaşı na
kim aldırdı
bu anaca.

Sabah la ra ca bekleme
alacakaranlığı
boşuna...

umut ışıkları dağıtmayacak
güneş.
adım, adım
ilerlerle yen yol,

almadı mı
adımlarını?

nice
baharları
umutla
andın ...

adını,
adımı,
adımızı,
kazdığımız kara
taş

yaşama inat
yaşattı...

Sebahattin Kömürlü

Yaşamak

Sadece,
Bazı,
Anlardaki,
Anıları anmaktır yaşamak,
dut dalına konan
sığircık
erik ağacında
çiçek
Bilerek,
Ya da,
Bilmeyerek,
Acıların tadını,
Tatmaktır,
Yaşamak...

Sebahattin Kömürlü

Yaşamak aıç8

yaşamak, yalan sevgiler ve sevgisizlikler arasında.
yaşamak, doyumsuz isteklere tutsak,
karıncaları ve kır çiçeklerini kıskanarak
bir kelebeğin yirmi dört saatlik özgürlüğünü
hiç tadamadan yaşamak...
yaşamak, kızgın güneş altında
buzdan bilye örneği...

Sebahattin Kömürlü

Yaşamak kolay mı

Yaşamak
Kolay mı ya?
Bunca puştuluk arasında,
Puştlarla...
Adi bile konmamış piçlerin arasında,
Bi ara da.

Sebahattin Kömürlü

Yaşamak zor

Yaşamak zor.
Hayat sa ne olduğu belli değil.
Yağmur değil mermi yağıyor gökten.
Babalar mezarlarda sarılmış oğullarına.
Olm ne ki?
Bu hainler döneminde.
Değilmi ki "para için Şehit oluyorlar" diyen bu piçlerin devrinde,
Hala vatan satılıyorsa birilerine,
Alt yazılarda binlerce terörist etkisizleştirildi yazısı yazısı gündem de,

Sebahattin Kömürlü

Yaşamıyoruz aslında

Ne kadar uzaklardasın,
Sesini duyamıyorum.
Duyuramıyorum sesimi belli.
Bunca zaman
Boşlukta yürüdük.
Atacak adımımız mı kaldı daha.
Bakma nefes alıp verdiğimizize
Dünya,
Aslında bizden çok uzaklarda.
Duygusuz kaldığımızdan beri,
Yaşamıyoruz
Aslında.

Sebahattin Kömürlü

Yaşanması gereken din, ve dini yaşayan ve yaşatan gerçek mümin

Atatürkün Balıkesir Hutbesi

Ey millet! Allah birdir, şanı büyüktür. Allahın selâmeti, sevgi ve iyiliği üzerinize olsun. Peygamber Efendimiz Hazretleri, Cenâb-i Hak tarafından insanlara dinî hakikatleri tebliğe memur edilmiş ve resul olmuştur. Temel nizami, hepimizin bildiği Kurân-ı Azimussandaki açık ve kesin hükümlerdir.

İnsanlara manevî mutluluk vermiş olan dinimiz, son dindir, mükemmel dindir. Çünkü dinimiz; akla, mantığa ve gerçeklere tamamen uymakta ve uygun gelmektedir. Eğer akla, mantığa ve gerçeklere uymamış olsa idi bununla diğer ilâhî tabiat kanunları arasında birbirine zıtlık olması gerekirdi. Çünkü bütün tabiat kanunlarını yapan Cenab-ı Haktır.

Arkadaşlar! Cenab-ı Peygamber çalışmalarında iki yere, iki eve sahipti. Biri kendi evi, diğeri Allahın evi idi. Millet işlerini Allahın evinde yapardı. Hazret-i peygamberin mübarek yollarını takip ederek bu dakikada milletimize ve milletimizin şimdiki ve geleceğine ait konuları görüşmek maksadıyla bu kutsal yerde, Allahın huzurunda bulunuyoruz. Beni bu şerefe kavuşturan Balıkesirin dindar ve kahraman insanlarıdır. Bundan dolayı çok memnunum. Bu vesile ile büyük bir sevaba nail olacağımı ümit ediyorum.

Efendiler! Camiler birbirimizin yüzüne bakmaksızın yatıp kalkmak için yapılmamıştır. Camiler, söylenenleri dinleme ve ibadet ile beraber din ve dünya için neler yapılması lazım geldiğini düşünmek, yani birbirimizin görüş ve düşüncelerini almak için yapılmıştır. Millet işlerinde her ferdin zihninin başlı başına faaliyette bulunması lâzımdır. İşte biz de burada din ve dünya için, geleceğimiz için her şeyden önce hakimiyetimiz için neler düşündüğümüzü meydana koyalım.

Ben yalnız kendi düşüncemi söylemek istemiyorum. Hepinizin düşüncelerini anlamak istiyorum. Millî emeller, millî irade yalnız bir şahsın düşünmesinden değil, millet fertlerinin tamamının arzularının, emellerinin bileşkesinden ibarettir. Bundan dolayı benden ne öğrenmek, ne sormak istiyorsanız serbestçe sormanızı rica ederim.

07 Şubat 1923 BALIKESİR - Zagnos Paşa Camii

NOT: Mustafa Kemal Atatürk camide minberden cuma günü cemaata hutbe okuyan ilk ve tek cumhurbaşkanıdır.

Sebahattin Kömürlü

Yavrum aıç

Gül yavrum!
Güneşe, aya, yıldızlara gül!
Dağlar, denizlere, ovalara gül!
Sen gülmek için yaratıldın...
Ağla yavrum!
İnsanlar adına işsiz, aç, ezilmiş
Bitsin umarsızlığın ağla!
Yüreğinden günahlarını çıkarırcasına ağla!
Sen, birazda ağlamak için yaratıldın...
Sev yavrum!
Ormanları, kuşları, insanları sev!
Mutlu olman için
Dünyadaki tüm bayrakları yakacağım
Ve yepyeni lisan yazacağım!
Sev yavrum sev!
Sen en çok sevmek için yaratıldın...

Sebahattin Kömürlü

Ya'ya

nice yıllar gelip geçti
yüregimi dele dele
hiç bir haber getirmede
esen yeller bile bile

beni böyle seni böyle
ayıran kader değil
yaratılış
yaratılış
yaralı bir yaratılış

Sebahattin Kömürlü

Yazık değil mi

yazık değil mi
yazık değil mi
bırakıp gittin
yazık değil mi
ağlayacak göz
yazık değil mi
yazık değil mi
söylenecek söz
yazık değil mi
yazık değil mi
bırakıp gittin
bırakıp gittin
yazık değil mi yazık değil mi

Sebahattin Kömürlü

Yazın

Yahu!
Artık yazın
Yazın
Yazın

...
Kırılmadan kalemlerin hepsi,
Bitmeden mürekkepleriniz
Haksızlıkları yazın
Yazın
Yazın

...
Eğer,
Yazmazsanız
Yazamazsanız
Yazmazsak
Utanın
Utanalım

...
Az kaldı yolun sonuna
Göründü tünelin ucu
Hızla gidiyor faşizm
İleri
Gelecek günleri kurtarmak mümkün belki
Geç kalmış olabiliriz
Haydi
Doğruları gerçekleri
Cumhuriyetin erdemini yazın!
Yazın
Yazın
Bırakın artık bu safsataları

Sebahattin Kömürlü

Yeni Dost

yeni biriyile tanıştım
dost bakışlar sundu gözlerime
ellerimde kuş hafifliği.

birlikte boyattık ayakkabılarımızı
yan yana geldik parlaklığında
o kadar ısındık ki
ötelerde kaldı güneş

Orhan Kuyu

Sebahattin Kömürlü

Yer

öteden beri söylenir
kalleşlerin kalleşliği

Köroğlu der
delikli boru bozdu mertliği

şimdi devir
metelik devri
yer kürküm
yer
bu koca karınlı soytarı
bu
memleketi yer
sülalesi
silsilesi
yer
yer elmalarına varıncıya dek yer

yer
yenmekten bıktı

bu koca karınlı
bıkmadı

karısı yer
oğlu yer
kardeşleri yer

yetimi
metimi
hepsi yer

bir doyumsuz sülale bu
sülale
hisse hisse
şirketleri yer

yer yer
satar bu güzel memleketi
yer

sonu gelmez bu yiyişin
gelmeyecekte
kıraç topraklarda ayrık otunu yer
kurumuş yaylada
deve dikenlerini yer

şaşar karınca bile

hasadı alınmış tarlada
son buğday tanesini yer

yer bu koca karınlı
çivi mi viyi
önüne gelen her şeyi yer

toprağın altında
toprağı yer

...

Sebahattin Kömürlü

Yıkamak mümkün mü kanayan yarayı

ve
sensiz yaşanan hayat
kurumuş çiroz dan farksız

duy
duyguyu

duyumsuzluğu
durdur du

kaldırım taşları üstünde
düşünce

küskünlüğünü
kösüreler de bileyle

bileklerin le
bileklerinde
bileziklerle
gör
görmek
istememesen bile

yok dedin mi
bilinmiyor
işte
tüm
gerçekliği
bu
bu dünyanın

aldanmanın
acı sı bu değil
ne

köprü üstünde yağmur misali
daha
bakamaz gözlerin
bundan öte si
derin kuyu mu

yok
dağ başında bulut
dut dalında dut
derlerse
unut
varmıdır bunun mümkünü

uçan kuş yeşeren
ot
biliyor

görüyor
gökte ay
yıldız
güneş
görüyor
yalanla
yalanı
yalanla

yıkamak mümkün mü
kanayan yarayı kanla
....

Sebahattin Kömürlü

Yıkılan gece konu önünde

Kaldık
Mı.
Sokaklar ortasında kimsesiz,
Şessiz...
Üstümüzden geçen bulut,
Ağlar mı?
Kadersizliğimize...
Boynu bükük yavruların haline,
Güler mi?
Ötelerden geçen,
Şışman karınlılar...
Daha,
Çıkamadan dışarı,
İner inmez sıvasız duvarların böğrüne balyoz,
Kara kaplı kitaplar yazmıyor böyle rezilliği...
Anlatsın,
Memleketim...
Memleket, memleket...
Memleketsizliğimizi.

Sebahattin Kömürlü

Yine takıldım birlere

Yine
Düşüyorum yollara yine
Gelmeyeceğini bile
Bile

Diyorlar ki unut
Dağlarda karlar eridi birden bire

Baykuş mu yuva kurdu
Karıncı
Kalbi durdu

Bir yudum su
Kerbela da yoktu...

Duman mı kaynıyor topraktan

Durmaz dizler
Dört duvar arsında olsa
Bile

Dur artık
Dur
Sana durak yoksa
Bana
Hayat yoktu
Yoktur

Doldur boşalan bardağı
Doldurdun mu?
Gözyaşlarım mı sel olan?
Dalgalar
Dalgaları özlüyorum durmadan
Sabah
Akşam
Kiyametler kopar
Ağlıyor durmaksızın martılar
Martılardan da öte karabataklar

Koparılan bir tutam saç
Yaşanan hayat

Bayatlamış et
Gibi kokan dünya
Yalan
Desem de
İnanmayacak sın ama
Bütün suç
Kalemin

Ne sen
Ne ben

Anlatamayız
Harcımız değil

Kuşlar gibi
Özgürce

Konacak
İstedığı dala
İstedığı an

Al
Bu benden armağan

Bakmayacak kimse
Kimseciklerin ahına

Sadece gerçekler yansıyacak
Ondan
Şair olanların satırlarında

Kumlar parça, parça
Bir kum tanesi olmaz aslında
İnsan denen varlık

Bir gün
Bir yağlı kement dolatacaklar boynuma
Çare olacak belki de şaşkınlığıma

Tüm gecelerin suskunluğu
Onlar mı yıldızları yordu
Bir kedi miyavlaması
Bir köpek havlaması
Çekin satırlarımın sonsuzluğundan
Birliğin yokluğunu
Kim anlıyor
Sizden başka
Sizin ızdırabınızı

Bir gülücük
Bir ah

Yine takıldım birlere
Eyvah.

Sebahattin Kömürlü

Yoksulluk

yoksulluk
bir öğlen aç kalmak
ya da
akşam aç yatıp
sabah aç aç yeni bir güne başlamak değildir

yoksulluk
tek başına bir çölde
susuz kalmak da değildir

yoksulluk
kimsesiz kalmak
veya
yanında kimsenin olmaması da değildir

yoksulluk
elinin kopması
gözünün kör olması
bacaklarını kaybetmek de değildir

yoksulluk
varlıktan ya da yokluktan
ölmek değildir

yoksulluk
özgür olamamak
dahası
özgür
düşünememektir
yoksulluk

Sebahattin Kömürlü

Yorgunluk

yoruyor bu Şehir insanı
yoruyor
suları iĝilmiyor
havası
teneffüs edilmiyor

Sebahattin Kömürlü

Yücelmek

Her şey
Boş geliyor
Uzansam ellerim
Yıldızları
Tutacak
Da
Ne olacak
Bırakın dönsün
Dönsün yıldızlar
Nasıl dönmek istiyorlarsa öyle
Karışmayın
Karışmayın
Sevgiye
Kin ve nefretinizi
Gömün yüreğinize
Öyle
Yüce olunuz ki
O
An
Mutluluk denen rüya bile
Söner
Gözlerinizde

Sebahattin Kömürlü

Yüregimizin kederi

Başımız da
sevdalar da silindi

yok
gözlerimin önünde
tutunacak dal

yalan dedik di
dünya ya

derelerde
akan su
unutturdu mu

ne kaldı söylenecek daha

suskunluk
paylaşıyor
yüregimizin kederini

Sebahattin Kömürlü

Yürek

Tanrı
Bir milyar ışık yılı
Öteden,
Baktı dünya'ya.
Unutulmuş köşelerde
Açları gördü.
Öyle derinden ah çekti ki,
Yerinden
Koptu Tanrının yüreği.

Sebahattin Kömürlü

Yürek sızısı

Öyle
Bir yumruk vurmak istiyorum ki
Yumruğum
Paramparça
Kanım
Damla, damla aksın da
Titremesin dizlerim bir daha
Şu
Dünya da

Anlayamadığım bir şey var
Oda

Yüreğim
Hala
Sızım, sızım
Sızlamakta

Sebahattin Kömürlü

Yüreklerde acı – özlem aıç

Yüreklerde acı – özlem,
Gözlerde kin - sevgi umut,
Eller "güneş" kalkmış,
Parmaklar hançer
Hançer
Yürekler gözler bizim,
Acı kin,
Yüzlerce mevsimin kara
Hasadı,
Özlem sevgi- umut
Meyveye durmuş ağaçlar.

Sebahattin Kömürlü

Yürüdük

yürüdük
uzun servilerin gölgesinde,
sonsuzluğa
uzanan yolda
kımıldanan yapraklardan dinledik
şarkıların en güzellerini.
rüya bile değildi
gözlerimiz de neşe,
unutulmuştu dünya,
yaşam
anlam kazanmıştı
her adımda
ulaşıyorduk biraz daha
tadı damaklarımızda kalan
gerçek hayata.

Sebahattin Kömürlü

Zafer

Bütün savaşlardan
Galip çıkınca zafer
Ötelerde tepelere ışık yaktı bir el
Ne bayrakların dalgalanmasını bekledi
Ne
Gözyaşlarını dinmesini
Kendi ezgilerini söyledi gece boyunca dumana
Bulutlar birer birer uçtu rüzgarla
Tarlalarda
Emdi kanı toprak
Yavaşça sükuuta erdi
Su
duruldu

Sebahattin Kömürlü

Zafer

kızgın güneş altında
tırmadık yokuşu
koşa
kola

Sebahattin Kömürlü

Zalim gurşun

Dağlarda
Terör.
Şehir de terör.
Gel de,
Şu yarım kalmış ömürleri ör.
Mümkün değilmi,
Diyorsun.
Ara sıra
Ya Rabbi,
Bulutların arasından eğil de gör.

Dayanır mı yürek.
Yürek
Se.

Ahmet oğlu Memet,
Hasan oğlu Veli,
Selami, Niyazi...
Hamile ananın karnındaki çocuğun sesi,
Böyle,
Birden bire kesilecek mi?
Bu ne hikmetti
Bilinecek mi?

Zehir zembelek,
Bu günler.
Şırnak'ta ölümler,
Hakkari'de ölümler,
Ölüyor,
Ölüyor
Gençler,
Erkekler, kızlar, çocuklar.
Televizyonlarda boy, boy seyrediyor insan
İnsanları...
Katledilmek bile değil bu.
Kırk kişi bir mezara,
Isınsın diye toprak.
Bir
Anda.
Nasıl isyan etmiyor,
Hala
Yıkılı duvar diplerinde ağlaşır boynu bükük yaslı baba.
Nasıl yitirir bir bulut,
Bir anda tüm damlalarını,
Bitiriyor, Bitlis'te insanlar gözyaşlarını.
İstanbul'u, Ankara'sı Konya'sı
Yasa bürünüyor
Canım Anadolu
Böyle
Soysuzluğu,
Nasıl kabullenir bu topraklar.
Nasıl?
Hiç sevgisiz kalırımı yürek?

Buna analar ne diyecek,
Ağlaşır çocuk,
Kim meme verecek?
Zalım
Gurşun
Kime sıkılır kime?

Bundan sonrası, yazılmıyor işte.

Sebahattin Kömürlü

Zama bak

zama bak zama
yol yaptık
baksınıza
tüneller aydınlık olsun da
deniz yollarında
tren yollarında
zama bak zama
kara yollarında
engelli atlama bilmiyorsun
ha
aç kanatlarını
uç
erdin ya
evliyalar diyarında
mezarlar arasında
ara
arasana
tapınacağın taşa
bez bağliyacagın dala
bu baharda
yazda
veya sonbahar aylarında
unuttuğun
unutturuldugun anlarda
dönüp gerçek yaşama
baksana
zama bak zama
kimse
sormadı ki sana
fabrikaların satıldığında
işçiler sokağa atıldığında
sen aldırmadın
ama
şehirlerin parsellenip
gecekondularla dolduğunda
kimse
beğenmedi ki seni
lakin
soydular emeğini sonuna ca
aldırmadın
yalan mı
bir
soru bile sormadın
yahu
bıraktın yaşamı kendi akışına
kısmet dedin
kader dedin
daha
ne olacaktı ki
dar ağaçlarına asıldığında
kitaplar yakıldığında
evlerin

hane hane arandığında
kaldırım taşlarının altında bombalar patlatıldığında
ve
gelip emperyalizm bağrına yumruğu vurduğunda
nasıl da yuvarlandın toprağa
nasıl yuvarlandın
taa tepeden aşığıya
dedin
ayağa kalkarım bi daha
bi daha
nah kalkarsın
kalksana
amerikan emperyalizmine açılan geçitlerden geç
sorma
soracak
kimse kalmadı daha
bak toprağa
toprak bakmakta sana
boş gözlerle
gözle
bomboş yaylalarda bir kuzu kalmadıysa
bu
bu büyük anadolu bozkırında
yine parlamakta
ayla yıldızlar bir arda
hatırla
hatırla
sana
tam bağımsız bir ülke bırakanları
hatırla

Sebahattin Kömürlü

Zaman

Zaman
Zamanı gelince zaman
Alır ardına komaz
Hiç bir zaman
Ne
Bir iz bırakır
Geriye
Bizlerden hatıra kalsın
Diye
Acımasızlığını
Tümden kor orta yere
Der
Ben buyum
Aşamaz hiç kimse
Meydan okur
Kendi bildiğince
Dosta düşmana
Her
Şeye
Bir bükülmez bilek olur
Önümüzde
Dev leşi verir birden bire
Der
"Ben varım
Sizden önce
Her zaman ve
Her yerde."

Sebahattin Kömürlü

Zaman ayağa kalkma zamanı

Dikkat

1970'li yıllarda, "BU NE DÜZEN, DERİLERİMİZİ YÜZEN" demiştim. o gün ki yaşam koşullarının ne kadar zor olduğunu dillendirmeye çalışmak için sarf edilen bu dizelerin altında kucağında çocuğuna kuşun isabet eden bir ananın çocuğu ve tabii ki o ananın acılarını anlatmanın yanı sıra her gün ölümü tadan bir dünya genci acılarının verdiği acılar o gün bu iki mısra ile dillendirilmeye çalışılmış.

o gün den bu yana ne değişt ki. bu ülkede yaşam koşulları gittikçe ağırlaşmakta. utanmasam o günleri özlediğimi diyeceğim. o günler ki ülke insanları acımasızca katlediliyordu. bu günlerde ülke ve ülkeler yok ediliyor. derilerimizin yüzülmesine rıza göstereceğimiz aklımıza gelir miydi. insan oğlu zamanın bu kadar acımasızlığı karşısında alacağı - alamadığı tedbirler karşında bu kadar aciz mi kalır.

bu ülkede emperyalizmin payandası olan sermaye ve siyasi yapı derilerimizin yüzüldüğü zamanları dahi bizlere artıyor.

bu yazıyı devam ettirmek gittikçe zorlaşıyor.

bu ülke Irak'ta, Libya'da, Mısır'da Suriye! de daha doğrusu bu coğrafyada ölen tün canlılardan sorumludur. yangın hızla şu an bizim olduğunu sandığımız ülkemizi de kuşatmaktadır.

zaman ayağa kalma zamanı.

Sebahattin Kömürlü

Zaman gelir

Zaman gelir düşen toprak üstüne
Topraklar misali toprak olursun
Yaradan mı açtı bunca yarayı
Yaralarını da sarmaz olursun

Sebahattin Kömürlü

Zaman hiç bir Şey

Aslında zaman hiç bir Şey. Çünkü. Zaman diye bi kavram gerçekte var olsaydı bu gerçek kesitlerde yapılan hatalar tekrar tekrar tekrarlanmaz, bu hatalardan ders alınırdı. Belli ki zaman denen kavramı tretenler, bu tükettikleri kavram içinde devamlı hatalar yapmakta.

Öyleki 90 yıllık esaretten kurtulan kaltaklar, 90 yıllık olayların ne olduğunu biliyorda mı böyle konuşuyor, yoksa birilerini kandırmak için mi böyle söylüyor. Bu alçaklar zamanın topluma kazandırdığı bir çok değeri sırf bir kaç gün daha yaŐarız diye feda etmekten kaınmıyorlar.

Sebahattin Kömürlü

Zamana karşı mücadele

sayıkladı
yıllar ötesinde kalmış anılarını

bağrına basmaya çalıştı
acılarını

yorulmuş
beyin içinde düşünce damarları

çoktan unutmuş
baharları

sayıkladığı
sadece
lapa lağpa kar yağışı

üstünde zannetti bir an
kara bulutları

öyle yorgundu ki
bacakları
attığı her adımı
mermer yontusuymuşcasına
biriktiriyordu bohçasına

anlaşılan
ayak uyduramıyordu zamana

Sebahattin Kömürlü

Zamanı gelince zamanın

zamanı gelince
zamanın
oturur kara taş üstüne
yazar kara kalem destanını

nası tattı acımasızlığı
buhar olan
su misali
canlara can katan
kan
kendinden uzaklaşan yaşam
bırakınca yerini
ölüme
kendi çaresizliğine
çare diye
gömdü
kendi elleriyle kendini
yerin dibine

yetmezdi ki kimse
hak ne
haklı kim

kimse
herkes kendi yörüngesi içinde
döndü
dünyanın dönüşüne
inat

Sebahattin Kömürlü

Zamanıdır

Zamanıdır,
Toplayıp,
Sokaklar boyunca gölgeleri,
Salmak gün ışığını, karanlık dehlizlerin içine,
Aydınlansın diye lağım farelerinin tüyleri...
Ve
Yolmak
Yemyeşil dallar üstünde tomurcuklara,
Ağ örmeye çalışan,
Örümceklerin bacaklarını,

Sebahattin Kömürlü

Zamanlar sonra

zamanlar sonra
sen,
yıkıyorsun kurduğum derme çatma yapıyı,
söyler dalgalar söyleyebildiği ninniye...

yıldızlar
yalnız bıraktı gök kubbe altında
beni.
sökülmüş
umut raylarım,
sırtımda
bitimsiz ağrılar senden bana hatıra.

Sebahattin Kömürlü

Zara'da

Zara'da
İnsanlar,
İnsana, bi tuhaf bakar,
Kızıldağ'ın yamacında,
Geçit vermeyen bir dağa,
Meydan okurcasına,
Yaslanmış sırtını,
Baharına yazına,
Aldırış etmiyor,
Geçen kamyonların eksoz dumanlarına,
Sadece,
Kuşkulu bir sesle
Soruyorlar otobüslerin şoförleri ne,
Ahmet nerde,
Ali, nasıl gurbette,
Bi haber gönderdiler mi bize...

Salınır servi ağaçları,
her rüzgarda rüzgara karşı,
bir dere,
derenin iki yanı,
söğüt ağacı...

Sebahattin Kömürlü

Zaten

Zaten
Yoktun.
Yoluğuna alışmak mümkün olmadı.
Binlerce yıl,
Asırlık çınarlar
Eridi bitti.
Çöller de kum taneleri bile,
Dayanamazken,
Nasıl olurda,
Benden,
Bu zavallı bedenden,
Böyle bir bekleyiş beklersin.
Sevgili.
Kimse sana demedi mi,
Sensizliği,
Yüreğim kaldıramaz ki.
Kaderimiz,
Dedim di,
Şimdi,
Bu isyan borazanları niye,
Dervişlere döndü
Beynim içinde,
Bahçelerimde, yolundu ekşi eriklerim.
İnan,
Geceler boyu,
Sokaklarda,
Adımlarının
Sesini beklerim,
Beklerim,
Beklerim
Sensiz,
Çaresiz.
Ve de sessiz.
Uçan,
Bir martı kanadına
Takılı teleklerim,
Gelirde geçersin diye,
Yollar üstünde,
Saçlarının arasına konmayı,
Beklerim,
Beklerim,
Beklerim...

Sebahattin Kömürlü

Zeus

Ulan! koskoca zeus ölmüş
Tanrıların tanrısı, Zeus.
O, bile dayanamamış bunca çileye,
Feda etmiş poseydonu,
O, güzeller güzeli Afrodit'i ...
Zalimler, ki;
Çarmıha germiş Prometeusu.
Yetmemiş,
Öldürmüşler tanrının çocuklarını.
Neyin intikamını almaya çalışıyorlardı ki,
kaybettiler tanrıların hepsini.
Şimdi,
Bazı gavatlar,
Tanrı zannediyorlar kendini.

Sebahattin Kömürlü

Zeytin ağaçları

zeytinin dalları eğilmiş yere
yetmiyor ki gücü buldozerlere
altı bin ağacı kara gece de
söktüler kökünden emperyalistler

Sebahattin Kömürlü

Zincire vurulmuş meşale aiç

kalbime özdeş ettim seni
en kutsal bilinene
alev alev yanan
zincirlere vurulmuş meşale!
seni özdeş ettim sevgisine
karımın...
özdeş ettin seni bana
ve beni özdeş
beni adak ettim
ulusumun ak yarınlara...

Sebahattin Kömürlü

Zor mu

zor mu
yaşamak bu şehirlerde
zor mu tebbessüm bu şehirlerde
dilencilerle iç içe
sahte dilencilerle
yalanlarla
gerçeklerle yaşamak
zor mu
zor mu
bu şehirlerde
yaşamak
büyüdükçe büyüyen
alışveriş merkezlerinde
pazarlarda pazarların içinde
güneşin doğuşu ile
batışı ile
sahte yüzlerde
sahte gülücüklerle
zor mu
yaşamak bu ülkede
bu şehirlerde

Sebahattin Kömürlü

ZOR UĞRAŞLAR İSTEME BENDEN aiç

Zor uğraşlar isteme benden
Örneğin
Kutuplarda çıplak gezmeme iste
İste
Okyanusları yüzerek aşayım
İste
Evrenin merkezine tünel kazayım
Yalnız
Seni unutmamı isteme...

Sebahattin Kömürlü

Zulüm

Zulüm
Acımasızca
Vuruyor.
Korkmuyor
Korkmadan vuruyor.
Dağa vuruyor
Taşa vuruyor
Sazlıklarda suya
Boşlukta boşluğa
Vuruyor.

Bu nasıl zulümdü
Adı konmuyor
Konamıyor.

Sebahattin Kömürlü